ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யரான

ஸ்ரீ கூர நாராயண ஜீயர் ஸ்வாமி

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஸுதர்சநசதகம்.

பெருமாள்கோயில் ப்ரதிவாதிபயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய

பதவுரை விசேஷவுரையுடன்,

மதுரை:

ஹரிஸமயதிவாகர அச்சுக்கூடத்தில்

அச்சிடுவிக்கப்பட்டது.

1926,

இதன் விலை 0—12—0] [போஸ்டேஜ் தனி.

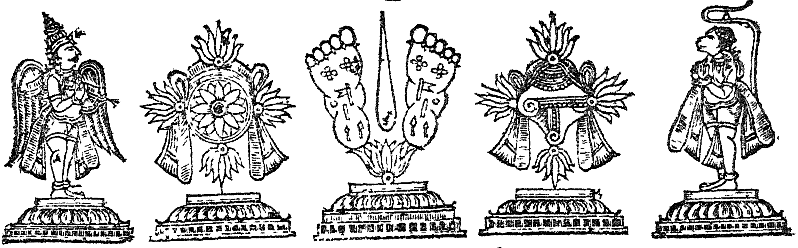
பெருமாள் கோயில், பிரதிவாதி பயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர்.

(ஸ்தோத்ர, திவ்யப்ரபந்த-வ்யாக்ய்யாதா.)

Kumaran Press, Conjeeveram.

ஸ்ரீ:

“ஜ்யோதிஷ்டோமேந ஸ்வர்க்ககாமோ யஜேத”

முன்னுரை.

திருவரங்கம் பெரிய கோயிலில் ஸ்ரீரங்க நாராயணஜீயர்ஸ்வாமி மடத்தில் அதிபதிகளாக எழுந்தருளியிருந்த ஸ்வாமிகளுள் ஒருவரான ஸ்ரீகூரநாராயணஜீயர்ஸ்வாமி திருவாய் மலர்ந்தருளிய ஸுதர்ஶந ஶதகமென்னும் இந்த ஸ்தோத்ரம் ஶப்தஸந்தர்ப்ப மாதுர்யத்தாலும் அர்த்தவைஶத்யத்தாலும் ஒப்புயர்வற்றதென்னுமிடம் ப்ரஸித்தமேயாம். ஆரோக்யம், ஐஶ்வர்யம், ஆயுஸ்ஸு முதலிய பலன்களை விரும்புமவர்கள் ஸங்கல்பபூர்வகமாக இந்த ஸ்தோத்ர பாராயணம் செய்து இஷ்டப்ராப்திகளையும் அநிஷ்டநிவ்ருத்திகளையும் எளிதில் பெறுகிறார்களென்பதும் ஸர்வப்ரஸித்தம். அநந்யப்ரயோஜநர்களான முமுக்ஷுக்களுக்கும் இந்த ஸ்தோத்ரம் நித்யாநுஸந்தேயமென்பதில் விப்ரதிபத்தி இல்லை.

ஆகவே, ஸர்வஜீவநமும் ஸர்வோபஜீவநமுமான இந்த ஸ்தோத்ரத்திற்குப் பொருள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது அனைவர்க்கும் ஆவஶ்யகம். இதற்கு அதிஸங்க்ஷிப்தமான ஸம்ஸ்க்ருத வ்யாக்யானம் ஒன்றிருந்தாலும் ஸர்வஸாதாரணமான நடையில் தமிழுரையொன்று இருக்கவேண்டியது ஆவஶ்யகமேயாம். இங்ஙனே ஓருரை எழுதும்படியாகப் பலபெரியோர்கள் * பொருளல்லாதவென்னைப்பொருளாக்கி நியமித்தருளினமையால் அந்த நியமனத்தைச் சிரமேற்கொண்ட அடியேன் அஜ்ஞர்க்கும் ப்ராஜ்ஞர்க்கும் வாசியற உபகாரகமாம்படி உரையெழுதத் தொடங்குகின்றேன். நியமேந ப்ரதிபதார்த்தமும், ப்ராயேண தாத்பர்யமும், க்வசித் விஶேஷார்த்தமும், இன்

றியமையாத இடங்களில் பதங்களின் வ்யுத்பத்திவிவரணமும், தேவையான புராண வரலாறுகளும் இதில் வரையப்படும்.

இரவிலும் விரைவிலும் எழுதுவதனால் நேரும் பிழைகளையும், மானிடரியற்கைக்குரிய அநவதாநாதிகளால் நேரும் பிழைகளையும் மற்றும் அச்சுப் பிழைகளையும் பெரியோர் பொறுத்தருளி, கேவலகுணக்ராஹிகளாக விளங்குவார்களென்று விச்வஸிக்கிறேன். அன்றி, குற்றங்குறைகளை எடுத்துக் கூறுவார் பக்கல் க்ருதஜ்ஞனாகவுமிருப்பேன்; அவை திருத்தவும்படும். நிற்க,

இந்த ஸுதர்சநசதக ஸ்தோத்ரத்திற்கு கர்த்தாவான ஸ்ரீ கூரநாராயண ஜீயர் ஸ்வாமி எக்காலத்தவர்? எவ்வாசிரியருடைய திருவடிஸம்பந்தி? இன்னும் என்னென்ன க்ரந்தங்கருளிச் செய்துள்ளார்? இத்யாதி விஷயங்களைப் பலர் விமர்சிக்கப் புகுந்து அவரவர் மனம்போனபடி பேசிப்போருவர். ப்ராமாணிகர்களான பெரியோர்பக்கல் கேட்டுணர்ந்ததை அடியேன் இங்கு ஸங்க்ரஹித்தெழுதுகின்றேன்;—இவர் கூரத்தாழ்வானுடைய காலத்திலே எழுந்தருளியிருந்தவரும், ஸாக்ஷாத் அவருடைய திருவடிகளிலே ஆச்ரயித்து ஸர்வசாஸ்த்ரங்களையும் கற்றுணர்ந்தவருமாவர்.

“கோயிலொழுகு” என்னும் க்ரந்தத்தில் “கூரநாராயணஜீயர் வைபவம்” என்ற தலைப்பின்கீழ் எழுதப்பட்டுள்ள சில பங்க்திகளை இங்கே உதாஹரிப்போம்:—“நஞ்சீயர் தர்சநம் நிர்வஹித்துக் கொண்டிருக்கிற காலத்திலே, விண்ணப்பஞ் செய்வாரிலே ஒருத்தர் பெருமாள் ஸந்நிதிக்கு யோக்யமாகாமலிருக்க, ஆழ்வானுடைய தேவிகள் ஆண்டாள் அவரிடத்தில் க்ருபையாலே ஆழ்வான் திருமாலிருஞ்சோலையிலே எழுந்தருளியிருக்கச் செய்தே ஆழ்வான் திருவடிகளிலே ஆச்ரயித்து ஸந்யஸித்து ஸர்வஜ்ஞராய் ஆசார்யன் குடியே நிரூபகமாகக் ‘கூரநாராயணஜீயர்’ என்று திருநாமத்தையுடையவராய் உஹாராஞ்ஜிகராய்க்கோயில்வாஸம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறவரை அழைத்து, ‘உம்முடைய ஜ்ஞாநங்களும் ஒரு கைங்கர்யத்திலே உபயோகிக்கும்’ என்று சொல்லியிருந்தீரே, நீர் இப்போது இந்த விண்ணப்பஞ் செய்வாரைப் பெருமாள் கைங்கர்யத்துக்கு யோக்ய

ராகும்படி பண்ணும்' என்று நியமிக்க, அந்த கூரநாராயணஜீயரும் ஸுதர்சனசதகத்தைப் பண்ணி, விண்ணப்பஞ்செய்வாரை நோயற்றுப் பெருமாள் ஸேவாகாலத்துக்கு யோக்யராகும்படி பண்ணினார்"—என்று கோயிலொழுகில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

ஶ்வேதாஶ்வதரோபநிஷத்பாஷ்யமியற்றினவரும் இந்த கூரநாராயணஜீயரேயென்றும். தைத்திரீயோபநிஷத்பாஷ்யமியற்றினவரும் இவரேயென்றும் சிலர் கூறுவதெல்லாம் ப்ராந்திவிலஸிதமேயாம். ஸ்ரீவேதாந்ததேசிகனுடைய காலத்துக்குப் பிற்பட்டவராயும் க்ருஹஸ்தாச்ரமவர்த்தியாயுமிருந்த ஸ்ரீவத்ஸாங்க ஸ்ரீநாராயணமுநியென்பவரால் செய்தருளப்பட்டது ஶ்வேதாஶ்வதரபாஷ்யம். அந்த பாஷ்யத்தின் அவஸாநத்திலே "வேதாந்தகுருபாதாப்ஜ ப்ராப்தநிர்மலவேதஸா । வாதிவேதாந்தநாராயண: ஸ்ரீவத்ஸாங்கேந தர்சித:" என்று அவர் தம்மாலே எழுதப்பட்டுள்ள ச்லோகமும் நோக்கத்தக்கது.

இனி தைத்திரீயோபநிஷத்பாஷ்யம் அருளிச்செய்தவரும் ஸுதர்சனசதக கர்த்தாவும் அபிந்நவ்யக்தியோவென்னில்; அன்று. ஸுதர்சனசதக கர்த்தா கூரநாராயணஜீயர்க்குப்பின் த்ருதீய பட்டஸ்தராக ஸ்ரீரங்கநாராயணஜீயர் மடத்தில் எழுந்தருளியிருந்தவரும், நலந்திகழ் நாராயணஜீயர் என்றும் ஸ்ரீரங்கராஜஜீயர் என்றும் மறுதிருநாமங்களையுடையவருமான ஸ்வாமியே தைத்திரீயோபநிஷத்பாஷ்யகர்த்தாவாவர். ஆகையாலே, ஸுதர்சனசதககாரரும் ஶ்வேதாஶ்வதரோபநிஷத்பாஷ்யகாரரும் தைத்திரீயோபநிஷத்பாஷ்யகாரரும் பரஸ்பரம் பிந்நபிந்நவ்யக்திகளென்று தெளியக்கடவது.

ப்ரக்ருத கூரநாராயணஜீயர் ஸ்வாமியின் ப்ரபாவம் கோயிலொழுகில் சுருக்கமாகவும், ஸ்ரீரங்கநாராயணஸ்வாமி மடப்ரகாசிகையில் சிறிது விரிவாகவும் காணத்தகும். இவர் அறுபது திருநக்ஷத்ரம் எழுந்தருளியிருந்தார்.

இவர் மந்த்ரசக்திப்ரபாவத்தாலே அழகிய மணவாளனுக்குப்பல கைங்கர்யங்கள் நிர்வஹித்துப் போந்தாரென்றும், இவருடைய காலத்தில் 'யத்ராஷ்டாக்ஷரஸம்ஸித்தோ மஹாபாகோ மஹீயதே।

நதத்வஜ்ஞாஸிஷ்யத்தி வ்யாயிதாஶிக்ஷதஸ்வர:" என்ற ப்ரமாணம் ஸ்வஹஸ்தமாகவேயிருந்ததென்றும் ஆசார்யர் அருளிச்செய்யக் கேட்டிருக்கை.

இவர் அருளிச்செய்த க்ரந்தங்களில் ஸாந்த்வநஶதகமொன்றே ப்ரஸித்தமாயிராநின்றது. கோயிலில் ஸ்ரீரங்கநாராயணஜீயர் மடத்தில் ஆசார்யவிக்ரஹங்களெழுந்தருளியிருக்கிற இவருடைய திவ்ய மங்களவிக்ரஹத்தின் ஸிம்ஹாஸநத்தில் நான்கு ஜீயர்களை எழுந்தருளப் பண்ணியிருக்கக் காண்கையாலே இவர்க்கு நான்கு ஜீயர்கள் ஆஶ்ரம ஶிஷ்யர்களாக இருந்தனரென்று தெரிகிறது. மற்றும் இவரது விஶேஷங்களை வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க.

இந்த ஸாந்த்வநஶதகம் நிகமநஶ்லோகமுட்பட நூற்றொரு ஶ்லோகங்கள் கொண்டது. இதில், இருபத்திறென்காவது ஶ்லோகமளவும் ஜ்ஞாநவர்ணநமும், அதற்குமேல் முப்பத்தெட்டாம்ஶ்லோகமளவும் பக்திவர்ணநமும், அதற்குமேல் ஐம்பதாம் ஶ்லோகமளவும் ஶரவர்ணநமும், அதற்குமேல் அறுபத்தோராம் ஶ்லோகமளவும் நாமவர்ணநமும், அதற்குமேல் எழுபத்திறென்காம் ஶ்லோகமளவும் அக்ஷவர்ணநமும், அதற்குமேல் நூறும்ஶ்லோகமளவும் ஸாராஷவர்ணநமுமாய்ச் செல்லுகிறது.

"துஞ்சும்போதழைமின் துயர்வரில் நினைமின் துயரிலீர் சொல்லிலும் நன்றாம், நஞ்சுதான் கண்டீர் நம்முடை வினைக்கு நாராயணாவென்னும் நாமம்" என்றாற்போலே ஸர்வதுஃகநிவர்த்தகமான இந்த ஶாஸ்த்ரம் ஸர்வர்க்கும் ஸதாநுஸந்தேயமாகக் கடவது.

இங்ஙனம்:—

பெருமாள்கோயில், ப்ரதிவாதிபயங்கரம்,

அண்ணங்கரார்ய தாஸன்.

|| ஶ்ரீ: ||

ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:||

ஶ்ரீகூரநாராயணமஹாமுநீந்த்ராநுக்ரஹஸித்த

ஶ்ரீஸுதர்ஶந ஶதகஸ்ய வ்யாக்யா ।

ஶ்ரீகாஞ்சீ ப்ரதிவாதிபயங்கர-அண்ணங்கராசார்ய விரசிதா||

தனியன்.

ரங்கேஶ விஜ்ஞப்தி கராமயஸ்ய
சகார சக்ரஸ்துதிம் நிவ்ருத்தயே ।
ஸமாஶ்ரயேஹம் வரவர்ஷிணீம் ய:
தம் கூரநாராயண நாமகம் முநிம் ||

பதவுரை.

ய:—	யாவனொரு கூரநாராயண ஜீயர்
ரங்கேஶ விஜ்ஞப்திகர ஆமயஸ்ய நிவ்ருத்தயே	திருவரங்கப்பெருமாளரையருடைய நோய் தீர்வதன்பொருட்டு
வரவர்ஷிணீம்	அபேக்ஷிதங்களை நிறைவேற்றவல்ல
சக்ரஸ்துதிம்	திருவாழியாழ்வான்விஷயமான ஸ்தோத்திரமாகிய ஸ்ரீஸுதர்ஶந ஶதகத்தை
சகார	அருளிச் செய்தாரோ
தம் கூரநாராயண நாமகம் முநிம்	அந்த ஸ்ரீகூரநாராயணஜீயர் ஸ்வாமியை
அஹம் ஸமாஶ்ரயே	அடியேன் பணிகின்றேன்.

கருத்து:—திருவரங்கப் பெருமாளரையர் திருமேனியில் நோவு சாத்திக் கொண்டிருக்கையில் அதுகண்டு ஸஹித்திருக்கமாட்டாத ஸ்ரீகூரநாராயண ஜீயர்ஸ்வாமி அந்த நோய்தீருவதற்காக ஸ்ரீஸுதர்ஶநாழ்வான் விஷயமாக நூறு ஶ்லோகங்கள் கொண்ட ஸ்தோத்ரத்தை யருளிச் செய்தார். இந்த ஸ்தோத்திரமானது ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் தலைக்கட்டித் தரவல்லது. இப்படிப்பட்ட ஸ்தோத்ரத்தை யருளிச் செய்த அந்த ஜீயர் ஸ்வாமியை அடியேன் தொழுகின்றேனென்கை............

ஸ்ரீ:

ஸுதர்சநசதகத்தின் அடிவரவு.

---

1. [illegible]

2. [illegible]

3. [illegible]

4. [illegible]

5. [illegible]

6. [illegible]

7. [illegible]

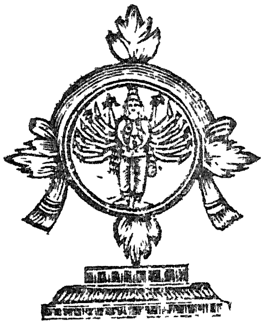
8. [illegible]

9. [illegible]

10. [illegible]

அடிவரவு முற்றிற்று.

ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம꞉

ஸ்ரீகூரநாராயண ஜீயர்ஸ்வாமி

அருளிச்செய்த

ஸௌதர்சநசதகம்.

ஸௌதர்ஶந்யுஜ்ஜிஹானா
திஶி விதிஶி திரஸ்க்ருத்ய ஸாவித்ரமர்ச்சி꞉
பாஹ்யாபாஹ்யாந்தகார
க்ஷதஜகதகதங்காரபூம்னா ஸ்வதாம்னா ।
தோ꞉ஸஜ்ஜம்ப்ரஸ்தப்ரஜஜ்ஜ
த்விஷ்பாயஸிபாவயஸ்தோக்ஷண ரைகவக்ய
ஜ்வாலா ஜாஜ்வல்யமானா விதரது
பவதாம் வீப்ஸயாऽபீப்ஸிதானி ॥ ௧ ॥

ஸ்ரீ:

பெருமாள்கோயில் பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசார்யர்
இயற்றிய பதவுரையும் விசேஷவுரையும்.

கூரநாராயணாபிக்யோ முநிரத்ய ஸமாஹித꞉ ।
ஸ்ரீமத்ஸுதர்ஶனஸ்தோத்ரம் விதநோதி ஸதாம் முதே ॥

பதவுரை.

பாஹ்யாபாஹ்யாந்தகாரக்ஷத ஜகதகதங்கார பூம்னா — வெளியிலுள்ளதும் உள்ளுள்ளதுமான இருள்களாலே கெட்டுப்போன உலகங்கட்கு வைத்தியனாகும் பெருமையை யுடைய

ஸ்வயா பா⁴ஸா	தனது ஒளியினால்
ஸாவித்ரம் மஹ:	ஸூர்யனுடையதான ஒளியை
திரஸ்க்ருத்ய	கீழ்ப்படுத்தி
தி³ஶி விதி³ஶி	எல்லாவிடங்களிலும்
உஜ்ஜிஹாநா	வியாபித்து விளங்குவதும்,
தோ:கண்டூ³ த³ர்ப்ப த்³ருப்த விபு³தரிபுவதூ⁴ கண்ட²வைகல்யகல்யா	புஜங்களிலுள்ள தினவினால் மிகவும் கொக்கரிக்கின்ற அசுரர்களின் பெண்டுகளுடைய கழுத்துகளை[த் தாலியற்றதாக] சூன்யமாக்குவதில் வல்லமை பெற்றதும்,
ஜாஜ்வல்யமாநா	ஒப்புயர்வின்றி ஜ்வலித்துக் கொண்டிருப்பதுமான
ஸௌதர்ஶநீ ஜ்வாலா	திருவாழியாழ்வானுடையதான ஜ்வாலையானது
ப⁴வதாம் அபி⁴லஷிதாநி	உங்களது விருப்பங்களை
வீப்ஸயா விதரது	அடிக்கடி தந்திடுக.

* * * இது முதல் இருபத்திரண்டு ஶ்லோகமளவும் திருவாழியாழ்வானுடைய ஜ்வாலையைப் பற்றின வர்ணனையாய்ச் செல்லுகிறது. அதில் இந்த ஶ்லோகத்தினால் சொல்லப்படுவது யாதெனில்;

உலகத்தில் இருள் இருவகைப்படும்; அகவிருள் என்றும் புறவிருள் என்றும். அகவிருள் அஜ்ஞாநாந்தகாரமெனப்படும்; புறவிருளென்பது ப்ரஸித்தமானதேயாம். இவ்விரண்டுவகையிருளாலும் தடுமாறுகின்ற உலகத்தவர்கட்கு அவ்விருளைத் தொலைத்தருளி வாழ்விக்கவல்ல வொளியினால் ஸூர்யனுடைய தேஜஸ்ஸைத் திரஸ்கரித்திருக்கும் ஸுதர்சந ஜ்வாலை. (ஸூர்யன் புறவிருளொன்றை மாத்திரமேயன்றோ போக்கவல்லன்.) அசுரர்களுக்கு எப்போதும் யுத்தம் செய்வதிலேயே உத்ஸாஹமாதலால் சண்டைக்கு யார் அகப்படுவார்களென்று அவர்களுடைய புஜங்கள் தினவுகொண்டு அதனால் அவர்கள் மிகவும் கொக்கரிப்பார்கள்; அன்னவர்களைத் தொலைத்து அவர்களது பெண்டிரைக் கைம்பெண்டாட்டிகளாக ஆக்கவல்லதுமான ஸ்ரீஸுதர்சந ஜ்வாலை உங்களுடைய அபீஷ்டங்களைப் பரிபூர்ணமாக்குக என்பதாம்.

ஸாதாமநீப்ரத்யக்ஷயம்—ஸௌதாமநீ இதி தஜ்ஜீவஸ்ய த்ருஷ்டி:. [உஜ்ஜிஹானா] 'ஓஹாங் கதௌ' என்கிற தாதுவானது உத் என்னும் உபஸர்க்கத்தை முற்கொண்டு ப்ராதுர்ப்பாவார்த்தமாயிருக்கிறது. ஸவிது: இதம்—ஸாவித்ரம். [பாஹ்வேத்யாதி] பாஹ்யாபாஹ்யாந்தகாராணாம் க்ஷபயஸ்ய (பாயிதவ்ய) ஜகத: ஸமஸ்தகாரண: ஸூர்ய (தேஜஸ்) யஸ்ய தேந॥ "க்ஷண ஸௌகர்யா க்ஷ்யா" என்ற பாடமும் ஏற்கும்; பொருள் ஒக்கும். க்ஷ்யா—ஸஞ்ஜ்ஞமான என்றுமாம், ஸமர்த்தமான என்றுமாம். வீக்ஷ்யா—வ்யாவ்ருத்திஷ்யா = வ்யாந: வ்யாநிவ்ருத்யம்:.

இந்த ஶ்லோகம் முழுதும் ஸ்ரக்தராவ்ருத்தம்......... (க)

ப்ரத்யுத்யாதம் மயூகைர் நபஸி தினக்ருத: ப்ராப்தஸேவம் ப்ரபாபி:, பூமௌ ஸௌமேரவீபிர் திவி வரிவஸிதம் தீப்திபிர் தைவயாநாம் । பூயாஸ்ஸேவ்ய பூதயே வ: ஸ்தாதா ஸகலதிக்ப்ராந்த ஸாந்த்ர ஸ்புலிங்கம் பாகம் ஜாமதக்ந்யதாபம் த்ரிபுவநவிஜய வ்யக்ர ஷௌர்யம் தேஜஸ்தத் ॥ (உ)

பூமௌ	பூலோகத்தில்
ஸௌமேரவீபி: ப்ரபாபி:	மேரு பர்வதத்தினது காந்திகளினால்
ப்ராப்தஸேவம்	ஸேவிக்கப் பெற்றதும்
நபஸி	ஆகாசத்தில்
தினக்ருத:	ஸூர்யனுடைய
மயூகை:	கிரணங்களினால்
ப்ரத்யுத்யாதம்	எதிர்கொண்டு உபசரிக்கப்பட்ட
திவி	ஸ்வர்க்கலோகத்தில்
தைவயாநாம்	தேவர்களின் மாளிகைகளினுடைய (அல்லது) நக்ஷத்ராதி தேஜ: பதார்த்தங்களினுடைய
தீப்திபி:	ப்ரகாசங்களினால்
வரிவஸிதம்	சிச்ருஷை பண்ணப்பெற்றதும்
ஸகலதிக்ப்ராந்த ஸாந்த்ர ஸ்புலிங்கம்	ஸர்வதிக்குகளிலும் சுழன்றுவியாபித்து நெருங்கின தீப்பொறிகளையுடையதும்

த்ரிபுவந விஜயவ்யக்ரம்	மூவுலகங்களையும் வெல்வதில் முயற்சியுடையதும்
(ப்ரதிபதம்)	
ஜாக்ரத் ப்ரதாபம்	எப்போதும் விளங்காநின்ற தாப சக்தியையுடையதும்
உக்ரம்	(எதிரிகட்கு) பயங்கரமும்
சாக்ரம்	திருவாழியாழ்வானுடையதுமான
தத்	அப்படிப்பட்ட [ப்ரஸித்தமான]
தேஜஃ	தேஜஸ்ஸானது
வஃ	உங்களுக்கு
பூயஸே	மிகவும் அதிகமான
பூதயே	செல்வத்தின்பொருட்டு
ஸ்புரது	விளங்குக.

* * * நான்காம் பாதத்திலுள்ள "த்ரிபுவந விஜய வ்யக்ரம்" என்ற விஶேஷணத்தைப் பூர்வார்த்தமும் விவரிக்கிறது. "பாஶ்சாத்யபூர்வஶேஷீயாத்" என்ற நியாயத்தை யடியொற்றி "ஸுமேரௌ ஶைலேந்த்ரஶ்ரீபிஃ ப்ரபாபிஃ ப்ரத்யுதம்" என்று முதலில் யோஜிக்கப்பட்டது; "ப்ரமிப்யஜயிக்ஷம் தேஜோ ஜிஷ்ணுபிஃ" என்றிறே அடைவு.

பூலோகத்தில் மேருபர்வதத்தின் ஒளிகள் திருவாழியாழ்வானுடைய திவ்ய தேஜஸ்ஸுக்கு அடிமை செய்கின்றன வென்றது—மேருமலையின் நிரம்பிய ஒளிகளிற் காட்டிலும் மேம்பட்டு விளங்குவது ஸ்ரீஸுதர்சந தேஜஸ்ஸு என்றபடி. ஆகாசத்தில் இரவியின் கதிர்கள் எதிர்கொள்ளுகின்றனவென்றும், ஸ்வர்லோகத்தில் தேவயாத்ராம் தீப்திகள் சிச்ருஷை செய்கின்றனவென்றும் சொன்னதற்கும் அதுவே கருத்தாம். எனவே மூவுலகங்களிலும் உள்ள தேஜஃஸமுதாயங்களையெல்லாம் வென்று வீறுபெற்று விளங்குவது திருவாழியாழ்வானுடைய தேஜஸ்ஸு என்றதாயிற்று.

பின்னடிகளின் கருத்து ஸ்பஷ்டம். ஸுமேரோஃ ஜாதஃ—ஸௌமேரவ்யஃ, தாபிஃ. [தேவயாத்ராம்] 'யாத' என்னும் பதம் ப்ர

ஹத்துக்கும் தேஜஸ்ஸுக்கும் வாசகமாகையாலே இரண்டுவகையான பொருள்களும் இங்கு விவக்ஷேண கொள்ளப்பட்டன. [illegible] (உ)

பூர்ணே பூரை: ஸுதா⁴நாம் ஸுமஹதி லஸதோ ஸோமபி³ம்ப³ஶராவே, பா³ஹாஶாகா²வருத்³த⁴க்ஷிதிக³க³நதி³வ: சக்ரராஜத்³ருமஸ்ய | ஜ்யோதிஸ்ஸௌத³ர்ஶநம் வ: ப்ரகடிதஸௌமநஸம் [illegible] உத்தம்ஸலக்ஷ்மீம், [illegible] ஸததம் ஸோத்கர்ஷம் ப்ரஹர்ஷம் || (ங)

ஸுதா⁴நாம் பூரை:	அம்ருதரஸ ப்ரவாஹங்களாலே
பூர்ணே	நிறைந்ததாயும்
ஸுமஹதி	மிக்க பெருமை பொருந்தியதாயிருக்கிற
ஸோமபி³ம்ப³ ஶராவே	சந்திரபிம்பமாகிற பாத்திரத்தில்
லஸத:	விளங்காநின்றதாய்
பா³ஹாஶாகா²வருத்³த⁴ க்ஷிதி க³க³ந தி³வ:	புஜங்களாகிற கிளைகளினாலே பூமியையும் ஆகாயத்தையும் ஸ்வர்க்கத்தையும் ஆக்கிரமித்ததாயுள்ள
சக்ரராஜத்³ருமஸ்ய	திருவாழியாழ்வானாகிற கல்பவ்ருக்ஷத்தினுடைய—,
ப்ரகடிதஸௌமநஸம்	புஷ்பஸம்ருத்³தியை விளக்குவதாயும்—தேவதைகளின் செல்வத்தை விளங்கச்செய்வதாயும்
[illegible] உத்தம்ஸலக்ஷ்மீம் [illegible]	திங்மண்டலங்களில் ஶிரோபூஷணசோபையைப் பெருக்காநின்றதாயுமுள்ள
ஜ்யோதிஸ்ஸௌத³ர்ஶநம்	ஜ்யோதிஸ்ஸென்னும் தனிரானது
வ:	உங்களுக்கு
ஸோத்கர்ஷம்	மேன்மைபொருந்திய
ப்ரஹர்ஷம்	ஸந்தோஷத்தை
[illegible]	தந்திடுக.

* * * திருவாழியாழ்வானை ஒரு வ்ருக்ஷமாகவும் அவருடைய சோதியை ப்ரவாளமாகவும் ரூபணம் பண்ணிப்பேசுகிறார் இதில். உலகத்தில் வ்ருக்ஷமானது தண்ணீர் நிறைந்த பாத்தியில் விளங்கும்; சுற்றிலும் தழைத்தோங்குகின்ற கிளைகளையுடைத்தாயிருக்கும்; அத்தன்மை திருவாழியாழ்வானுக்கும் பொருந்தினபடி சொல்லுகிறது பூர்வார்த்தத்தில்.—அம்ருதவெள்ளம் நிறைந்த சந்த்ரபிம்பமாகிற பாத்தியில் விளங்காநின்றதாய்த்து ஸ்ரீஸுதர்சந வ்ருக்ஷம். சக்கரத்தாழ்வான் சந்திரமண்டலத்தில் விளங்குவதாகச் சொல்லுகிறவிதற்குக் கருத்து என்னென்னில்; ஸுதர்சநயந்த்ரஸம்ஸ்தாந க்ரமம் சொல்லுமிடத்து ஸ்ரீஸுதர்சநாழ்வான் சந்திரமண்டலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் வண்ணமாகச் சொல்லப்பட்டிருத்தலால் இங்ஙனே அருளிச் செய்யப்பட்டது. “சந்த்ரபிம்பஸ்ய மத்யஸ்தாதாரம் சக்ராத்மஸம்ஹித:। தஸ்ய மத்யே ஸ்திதம் தேவம் ரக்தவர்ணம் ஸுதர்சநம்”। என்று அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதையில் இருபத்தாறும் அத்யாயத்தில் (ஶ்லோ-5) சொல்லப்பட்டதிறே. இந்த ஶதகந்தன்னிலும், மேல் ‘ப்ரணவஶஶயநாயாரஷட்கோணவ்ருத்தி’ என்றும் “சந்த்ராய: காஸ்யசந்த்ரவாஸீச” என்றும் “ஶ்வேதஶஶயாரம் ப்ரேக்ஷ்யத்ராநாஷட்கம்” என்றுமருளிச் செய்திருப்பவை இங்கே ஸ்மரிக்கத்தக்கன. உலகத்தில் வ்ருக்ஷம் தண்ணீர் நிறைந்த பாத்தியில் விளங்குவதுபோல் இந்த ஸ்ரீஸுதர்சந வ்ருக்ஷம் ஸுதாப்ரவாஹபூர்ணமான சந்த்ரபிம்பமாகிற பாத்தியில் விளங்காநின்றதென்றதாயிற்று.

வ்ருக்ஷமானது சுற்றிலும் தழைத்தோங்காநின்ற கிளைகளினால் கீழும் மேலும் இடமடைத்துக்கொண்டு விளங்குவதுபோல் இந்த ஸுதர்சந வ்ருக்ஷம் தனது திருக்கைகளாகிற ஶாகைகளினாலே ஊர்த்வாத்யகிலதிசைகளையெல்லாம் இடமடைத்துக் கிடக்கிறதென்கிறது இரண்டாம் பாதம். நீண்ட கைகளைக் கிளைகளோடு ஒப்பிடுதல் கவி மரபு. “சக்ரராஜத்ருமஸ்ய” என்றவிடத்து த்ருமஶப்தம் ஸாமாந்யமாயிருந்தாலும் இங்கே கல்பவ்ருக்ஷமாகிற விசேஷத்துக்கு வாசகமாகக்கடவது. அன்றியே, த்ருமாணாம் ராஜா— ராஜத்ரும:, சக்ரமேவ ராஜத்ரும: என்று வ்யுத்பத்தி பண்ணுவா

ரும் சிலருளர். வ்ருக்ஷத்தில் செந்தளிர் உண்டாகிறாப்போல் இந்த ஸுதர்ஶந வ்ருக்ஷத்தில் செவ்விய சோதியே ப்ரவாளமென்கிறார். [ப்ரகடிதஸுமநஸ்ஸம்பத்] பல்லவமானது புஷ்பஸம்பத்தை விளக்குமே; அப்படியே இந்த ஸுதர்ஶந ஜ்யோதிஃ ப்ரவாளமும் செய்யா நின்றதென்பதை ஶ்லேஷரீதியாலே சொல்லுகிறார். ஸுமநஶ்ஶப்தம் புஷ்பத்துக்கும் தேவதைகளுக்கும் வாசகம். பல்லவமானது ஸுமநஶ்ஶப்தவாச்யமான புஷ்பத்தின் ஸம்பத்தை ப்ரகடநம் செய்யும்; ஸுதர்ஶந ஜ்யோதிஃப்ரவாளமானது ஸுமநஶ்ஶப்தவாச்யர்களான தேவதைகளின் செல்வத்தை ப்ரகடநம் செய்யா நிற்குமென்க. தேவர்களின் செல்வத்தைக் கொள்ளை கொண்டு அவர்களை நலிகின்ற அஸுரராக்ஷஸர்களை அழிக்கும் முகத்தால் ஸுதர்ஶநஜ்யோதிஸ்ஸானது தேவதாஸம்ருத்திப்ரகடநகாரியாகிறபடி. [ஶூராமோவேஷு உத்தம்ஸமௌக்த்யம் பாஷ்டு.] மாதர்கள் பல்லவத்தை ஶிரோபூஷணமாகக் கொள்ளுவார்கள்; ஸுதர்ஶநஜ்யோதிஸ்ஸும் திக்குகளில் ஶிரோபூஷணமாக விளங்காநின்றதாய்த்து. திருவாழியின் சோதியானது திசைகள்தோறும் அழகிதாகப் பரவியிருக்கின்றதென்றபடி. 'ஶூரா'ஶப்தத்தின் ஸ்வாரஸ்யம் நோக்கத்தக்கது.

இவைகளால் ப்ரவாளமென்னவமைந்த ஸுதர்ஶநஜ்யோதிஸ்ஸானது உங்கட்குச் சிறந்த மகிழ்ச்சியைத் தருகவென்றதாயிற்று. ... ... (௩)

ஶூராதாராத்தஹவ்யாத்வராதி விஹதக்ஷபதக்ஷாத்ரக்ஷாதம், நாஹேஹ்யாஸ்வஸ்தநாஹேநிஜவிஹவபரித்ராணஹேதோஶ்ஶ்ரேஷேநேதோ: க்ரூராயோகேக்ஷணோத்ஸ்தம்பிதஹிமகிரணோ ஹாரீ ஶாயீயஸ்ய ஹேதே: தத்வோ திக்சக்ரவாளம் சகலயது சராசர: பாஷ்யதாதம் ப்ரமோதாய பூயாத் ‖ (௪)

ஶாயீயஸ்ய	எம்பெருமானுடையதான
ஹேதே:	திருவாழியினுடைய
யந்மஹ:	யாதொரு தேஜஸ்ஸானது

ஸஹஸ்ராரஜ்வாலா: — ஆயிரக்கணக்கான அரஸமூஹத்தினின்றும்,

விஹதவிபக்ஷபக்ஷா: — எதிரிகளைத்தொலைப்பதில் ஸமர்த்தமான

அக்ஷாத் — அக்ஷத்தில் நின்றும்

ஸாவித்ரஸநாபே: — ஸூர்யனோடு ஒத்த

நாபே: — நாபியில் நின்றும்

நிஜவிபவவிமிதவிச்வம்பராயா: — தனது பெருமையினாலே அளவிடப்பட்ட பூமியையுடைத்தான

நேமே: — நேமியில் நின்றும்

ஜ்வாலா: விஸரதி — எங்கும் பரவுகின்றதோ,

ஸகலநிகமை: ச்லோகமயை: — ஒருமிடறான வேதங்களாலே

ஸ்துதமஹிம — துதிக்கப்பட்ட பெருமையையு [டையதும்

சதஸ்ருஷு திக்ஷு — நான்கு திசைகளிலும்

ஸஞ்சரந்தம் — பரவுகின்றதுமான

தத் (தேஜ:) — அந்த ஸ்ரீஸுதர்சந தேஜஸ்ஸு

வ: — உங்களுக்கு

சதுர: புருஷார்தாந் — (அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்னும்) நான்கு புருஷார்த்தங்க [ளேயும்

புஷ்யாத் — பெருக்கத் தந்திடுக.

* * * அரம், அக்ஷம், நாபி, நேமி—என்னுமிவை திருவாழியாழ்வானுடைய அவயவங்கள். அந்த அவயவங்கள் தோறும் கிளர்கின்ற ஜ்வாலையே ஸுதர்சந ஜ்வாலையாம். (அவயவஸமுதாயமே யிறே அவயவியாகிறது.) அதனுடைய புகழ் ஸகலவேதங்களிலும் பொலியும். அத்தகைய ஸுதர்சந ஜ்யோதிஸ்ஸானது அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்ற நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் உங்களுக்கு அளித்திடுக வென்கிறார்.

“ஜ்வாலாதாரா:” என்ற இரண்டனுள் ஒன்று பஹுவ்ரீஹி; ஒன்று அவ்யயம். அராணாம் ஸஹஸ்ரம்—ஸஹஸ்ரம்; தஸ்யா: என்று பஹுவ்ரீஹிக்கு வ்யுத்பத்தியாம். அதோ பஹுவசநம். “சதம், ஸஹஸ்ரம்” இத்யாதிஷு ஸங்க்யாவாசக பதங்களை விசே

ஷணமாகவுடைய விசேஷ்ய பதங்கள் பஹுவசநாந்தமாக இருக்கவேணும்; "சதம் பாத்ரா:, ஸஹஸ்ரம் பசவ:" இத்யாதி உதாஹரணம். இவ்விடத்தில் ஸஹஸ்ராத் சரேப்ய: என்றிருக்கவேணுமேயன்றி 'சராத்' என்று ஏகவசநாந்தமாயிருத்தல் பொருந்துமோ வென்று விசிகித்ஸை உண்டாகக்கூடியதே;

இதற்கு ஸமாதாநப்ரகாரங்கள் பலவுண்டு:—ஸஹஸ்ர சப்தமானது சரஸமூஹத்தில் ஸாக்ஷாத்தாக அந்வயிப்பதல்ல; ஸமூஹாவயவமான அரங்களில் அந்வயிக்கும்; ஸமூஹம் ஒன்றே யாகையாலே "சராத்" என்ற ஏகவசநப்ரயோகம் கூடும் என்பர் சிலர். இங்ஙனன்றியே, ஸஹஸ்ரசப்தம் ஸஹஸ்ராவயவபரமாய் அதன்மேல் 'அர்சஆத்யச்' என்றுகொண்டால் 'ஸஹஸ்ராவயவவிசிஷ்டாத் சரஸமூஹாத்' என்றதாகிறது என்பர் சிலர்; இங்ஙனுமன்றிக்கே, நடாதூர் அம்மாளருளிச்செய்த பரத்வநிர்ணயச்லோகத்தில் "ஸ்ரீரங்கத்ருஷ்டமங்கடாத்ரி சிகியாதவ சைதந்யேஷாத்ரே த்யாநே ஸ்தாநிகேதநேஷு ஸதா ஸந்நித்யாவேசதேஷு" என்ற ச்லோகத்தில் "கவேஷாத்ரே சைலே த்யாநேஷு" என்றுமே "த்யாநே" என்று ஏகவசநப்ரயோகம் காண்கையாலே அப்படியே இங்கும் கூடும் என்பர் சிலர். இங்ஙனே நிர்வஹிக்கும் புடைகள் பலகிடந்தாலும் ஹ்ருதயங்கமமான நிர்வாஹம் ஒன்றுண்டு; அதாவது—சராணாம் ஸமூஹ: சராத் என்று வ்யுத்பத்தி பண்ணுமல் 'சராணாம் ஸம்பத்தி: சராத்' என்று கொண்டு சரபதத்தை விசேஷணமாகவும் ஸஹஸ்ரபதத்தை விசேஷ்யமாகவுங்கொண்டு "அரங்களினுடையதான ஆயிரத்தில் நின்றும்" என்று பொருள் கொள்ளுதல் மிக்கபொருத்தமுடையது. அரங்களினுடைய ஆயிரம் என்றால், ஆயிரம் அரங்கள் என்றே பொருள்படும்: "ஸஹஸ்ராம் காயாநாம் சதேஷ்வந ஸம்ரிஷ்டத்நாஸ்" "வஸ்த்ராநாம் சதைதநாஸ்" இத்யாதிஸ்தலங்களில், ஸஹஸ்ரம் காயா:, சதம் வஸ்த்ராணி—என்று பொருள்படுமாறுகாண்க.

இந்த சதகந்தன்னிலே "ஹம்ஸாநம் ஹம்ஸயஸம் வொ ஷிச தா ஆசசதி ஹாஸ்பராணாசிராணாத்" என்ற ப்ரயோகமும்

இங்கே க்ருஷ்டாங்கமாகப் பொருந்தும்; 'சராணாம் கமஸாத்'= ஸஹஸ்ரம் சராணி என்றபடியிறே.

இனி இவ்வழிகளைத்தவிர வேறுவழியுமுண்டாகில் அறிவிற் சிறந்தோர் அங்ஙனே உபபத்தி சொல்லிக்கொள்க.

'ஆராத்' என்ற சப்தம் "ஆராத்தூரஸமீபயோ:" என்ற அமரகோசத்தின்படி சேய்மை அண்மை என்னுமிருவகைப்பொருள்படும். நெடுந்தூரம் வரையில் என்று இங்கே பொருளாகக்கடவது. ஸமீபத்திலும் தூரத்திலும் என்றுமாம். "நிஜவிபவபரிஸ்பந்தஸந்தை:" என்ற நைஜவிசேஷணம்—ஸ்ரீவைகுண்டநைஜியானது பூமியிற்காட்டிலும் மிக்க விஸ்தாரமுடையதென்னுமிடத்தைத் தெரிவிக்கும். "ஆராதேய ரக்ஷணவ்யஸ்தஹேதி:" என்றும் பாடமுண்டாம். ... ... (௪)

ஶ்யாமம் தாமைகஸம்ஸ்த்யா க்வசந பகவத: க்வாபி பப்ரு ப்ரக்ருத்யா, ஶுப்ரம் ஶேஷஸ்ய தாம்நா க்வசந ஶோணிம்நா க்வாபி தத்வைவ ரக்தம் | நீலம் ஶ்ரீநேத்ரகாந்த்யா க்வசிதபி தயாந வ்யாப்தஸ்தைவ ஸித்ரம், த்யாத்ரூணாம் விதாநஶ்ரியமத விநிர்தாஸ்தே ஸமஸ்தா: || (௫)

க்வசந	ஓரிடத்தில்
பகவத:	எம்பெருமானுடைய
தாமைகஸம்ஸ்த்யா	திருமேனி நிறத்தின் வ்யாப்தியி
ஶ்யாமம்	பசுமைநிறத்ததாயும் [லே
க்வாபி	ஓரிடத்தில்
ப்ரக்ருத்யா பப்ரு	இயற்கையாகவே பிங்கள வர்ண
க்வசந	மற்றோரிடத்தில் [மாயும்
ஶேஷஸ்ய தாம்நா	திருவனந்தாழ்வானுடைய ஒளியி
ஶுப்ரம்	வெண்ணிறமாயும் [லே
க்வாபி	மற்றுமோரிடத்தில்

தஸ்யைவ	அந்தத் திருவனந்தாழ்வானுடை
மணிராகாத்	மாணிக்கவொளியினாலே [யுமே
ரக்தம்	சிவந்ததாயும்
க்வசித்	இன்னுமோரிடத்தில்
ஶ்ரீநேத்ரகாந்த்யா நீலம்	பிராட்டியினது திருக்கண்களின் காந்தியினாலே நீலநிறத்ததாயும்
	(இப்படி நாநாவர்ணங்கள் விரவப்பெற்றமையாலே)
ஶுசிஸத்வ ஸம்பந்தஸத்வ	குசிதம்பதிகளான பெரியபிராட்டியார்க்கும் பெரியபெருமாளுக்கும்
விசித்ரம் விதாநஶ்ரியம்	விசித்திரமான மேற்கட்டியின் ஶோபையை
ஸ்புடம் ததாநிவ ஸ்திதம்	விசேஷமாக உண்டுபண்ணி நின்றதுபோன்றுள்ள
ரதாங்கதாம	திருவாழியாழ்வானுடைய தேஜ
வ:	உங்களுக்கு [ஸ்ஸானது
ஶம் உபசிநோதாத்	ஸௌக்யத்தை வளரச்செய்திடுக.

கார்முகில் வண்ணனை எம்பெருமானுடைய திருமேனியொளியின்பரவுதலினால் சிலவிடங்களில் ஶ்யாமவர்ணமாயும், சிலவிடங்களில் இயற்கையாகப் பிங்களவர்ணமாயும், *அரவத்தமளியின் ஒளியினால் சிலவிடங்களில் ஶுப்ரவர்ணமாயும், அத்திருவனந்தாழ்வானுடைய திருமுடியில் விளங்குகின்ற மாணிக்கத்தின் ஒளியினால் சிலவிடங்களில் ரக்தவர்ணமாயும், குவளையங்கண்ணியான பிராட்டியின் திருக்கண்ணொளியினால் சில விடங்களில் நீலவர்ணமாயும் இப்படி பலவகை வர்ணங்கள் விரவப்பெற்றிராநின்ற ஸுதர்ஶந ஜ்யோதிஸ்ஸானது பெருமாளும் பிராட்டியுமாகிற திவ்யதம்பதிகளுக்கு விசித்ரவர்ணமான மேற்கட்டி கட்டினதுபோல் விளங்காநின்றதென்று ஒரு உத்ப்ரேக்ஷாலங்காரந்தோற்றப் பேசிற்றாய்த்து. இப்படிப்பட்ட உத்ப்ரேக்ஷைக்கு ஆஸ்பதமான சோதியானது உங்கட்கு ஸுகத்தைத்தந்திடுக.

இதில், 'ஶ்யாமம்' என்றும் 'நீலம்' என்றும் இரண்டு பதங்கள் உள்ளன; "க்ருஷ்ணநீலாஸிதஶ்யாம காலஶ்யாமலமேசகா:" என்ற

அமரகோஶத்தின்படி இரண்டையும் பர்யாயபதமாகக் கருதுமவர்கள் பௌநருக்த்யம் ஶங்கிப்பார்கள். அங்ஙன் ஶங்கிக்கவேண்டா; அந்த அமரகோஶந்தன்னிலே நாநார்த்தவர்க்கத்தில் "த்ரிஷு ஶுப்ரே ஹரித்ருஷௌ" என்றிருப்பது அறியத்தக்கது.* பாசியின் பசும்புறம் போலு நீர்மை இங்கே ஶ்யாமபதத்தால் விவக்ஷிதமென்க. [பத்ம] பதஶிவாதத்வவர்ணத்தை பத்மவர்ணமென்பார்கள். ஸா ஶீதநஜ்யோதிஸ்ஸின் இயற்கையான நிறம் இதுவாம். [ஶேஷஸ்ய] "சென்றால் குடையாம்" இத்யாதிப்படியே ஸர்வாவஸ்த்தைகளிலும் அவிநாபூதனை திருவனந்தாழ்வானுடைய வெண்மை. தாஸ்ய த்வஸ்வரூபமிறே அவனது. — ... (௫)

ஶம்ஸந்த்யுந்மேஷமுத்யோதிதபரமஹஸோ பாஸ்வத: கைடபாரே:, ஜைத்ரீ ஸந்த்யேவ நக்தஞ்சரவிஜயகரீ யா ஜகத்வந்தநீயா। பத்நாத்யக்ஷ்ணாயபத்நாத்யுவிபடிதபதந்யுத்பவி நீஹாரா, ரதாங்கஶ்ரீ ரஶ்மிஶ்ரீ: பூர்ணாதபா பவதாம் ப்ரத்யூஹாந்தாநதேந: ॥ ௬

ரதாங்கஶ்ரீ	திருவாழியாழ்வானுடைய தான
யா ரஶ்மிஶ்ரீ	யாதொரு ஜ்வாலாவைபவமானது
உத்யோதிதபரமஹஸ: பாஸ்வத:	சந்திரன் முதலிய மற்ற க்ரஹங்களினுடைய தேஜஸ்ஸைக்கபளீகரித்திருக்கின்ற ஸூர்யனுடைய
உந்மேஷம் ஶம்ஸந்தீ	உதயத்தைத்தெரிவிக்கின்ற
ஸந்த்யேவ	ஸந்த்யையைப்போல
உத்யோதிதபரமஹஸ: கைடபாரே:	இதர பதார்த்தங்களெல்லாவற்றினுடையவும் தேஜஸ்ஸை இல்லை செய்திருக்கிற எம்பெருமானுடைய
உந்மேஷம்	ஶௌர்யாதிஶயத்தை
ஶம்ஸந்தீ	விளங்கச் செய்யாநின்றதாய்,
நக்தஞ்சரவிஜயகரீ	இரவில் திரிகின்ற துஷ்ட ஜந்துக்களுடையவும் (2) ராக்ஷஸர்களுடையவும் நாஶத்தைச் செய்யாநின்றதாய்

ஜகத்வந்த்யா	எல்லாவுலகத்தாலும் உபாஸிக்கத் தக்கதாய்
பந்தூகாப ப்ரஸூந ஸ்தபக ... ஸம்ருத்தி ... ஸமேதா	கோங்குமலர்களின் காந்தியோடொத்த காந்தியோடு சேர்ந்ததே வர்ணங்களினால் பெருக்கமுற்ற விளங்குகின்றதோ [தாய்
ஜ்வாலா	அந்த ஸௌதர்சந ஜ்வாலையானது
ஸா	உங்களுடைய
வ:	
ப்ரத்யஹோத்பந்நம் ஏந:	நாள்தோறுமுண்டாகும் பாபத்தை
ப்ரணுததாம்	போக்கடிக்கவேணும்.

திருவாழியாழ்வானுடைய ஜ்வாலாவைபவத்தை ப்ராதஸ்ஸந்த்யையோடு ஒப்பிட்டுப் பேசுகிறார் ச்லேஷஸ்ரீயாலே. ஸந்த்யையானது [உத்வாஸித ஸமஸ்தஸௌர தேஜ: உதித்த ஸம்ஸ்ரீ —] ஸகல தேஜஸ் பதார்த்தங்களினுடைய ஒளியை யெல்லாம் உள்ளடக்க வல்ல ஸூர்யனுடைய உதயத்தைத் தெரிவிக்குமாபோலே ஸௌதர்சநஜ்வாலையானது [உத்வாஸிதஸமஸ்தஸ: தைத்யாதி ப்ரத்யுதிதேஜ: —] ப்ரதிபக்ஷிகளின் தேஜஸ்ஸையெல்லாம் க்ஷயீகரிக்கவல்ல ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய உத்கர்ஷமுண்டு — ஸூசிதமான ஸம்பத்தும்; அதனை விளக்கா நிற்கும். [நக்தஞ்சரவிஜய ஸ்ரீ] இரவில் திரியும் க்ரூர ஜந்துக்களெல்லாம் ப்ராதஸ்ஸந்த்யை வந்தவாறே உள்ளடங்கும்; நக்தஞ்சரர்களான ஸர்வராக்ஷஸர்கள் ஸௌதர்சநஜ்வாலையைக் கண்டவாறே நாசமடைவர்கள்.

[ஜகத்வந்த்யா] “ஸந்த்யாமுபாஸதே” என்று உலகெல்லாம் வணங்குமிறே அதை; இங்கும் “வடிவார் சோதிவலத்துறையுஞ் சுடராழியும் பல்லாண்டு” என்றாருண்டே?

[பந்தூகாப்ரேதி.] ப்ராதஸ்ஸந்த்யாகாலத்திலே ஸூர்யனுடைய செவ்விய சோதிகள் எங்கும் பரவுகையாலே தாராதிக ஜ்யோதிர்ராசிகள் தமது கரிய நிறம் மாறிச் செம்மைபெற்று விளங்கும். ஆனபின்பு, பந்தூகவர்ணங்களின்சோதியோடொத்தசோதி

யாதொன்றுண்டு ப்ராபாதிக ஸூர்யனுடைய சோதி, அதனோடு கலசிச் செவ்வியவாகி விளங்குகின்ற ஶோணகமலங்களாலே நிபிட மாயிருக்கும் ஸைந்தூர்ய; ரஜோம்ஶஸம்ஹதியும் இப்படியேயிராநின்றதாய்த்து;—பந்தூகபுஷ்பத்தின் சோதிபோன்ற சோதியையுடைய ஸூர்யகிரணங்கள் மற்ற ஸகல தேஜஸ்ஸுகளையும் திரஸ்கரித்துத் தாமே வீறுபெற்று எங்கும் பரவுகின்றமையால் காளமேகங்களும் தம் நிறம் கெட்டு இந்தச் செந்நிறத்தையே கொண்டனவாகி விளங்குதல்பற்றி, 'ஸந்த்யாராக ஸந்த்யாப்ரவிபாடிதங்களான பயோதங்களாலே ஸஹாஸ்யத்தையாயிற்று' ரஜோஜ்ஞரஶ்மி ஸம்ஹதி. இத்தால், மேகங்களை சிவக்கடிக்கவல்ல சோதிப்பெருமை ஸூர்யகிரணங்களுக்கு உள்ளவாறு சொல்லிற்றாயிற்று. இப்படிப்பட்ட ஸூர்யஜ்யோதிஸ்ஸானது [ஸவதாம் ப்ரத்யஹோதா: ப்ரணாமத.] ஸைந்தூர்யயோடு ஸாந்த்ரம் சொன்னது போலவே காயத்திலும் ஸாந்த்ரம் திருவுள்ளம் பற்றுகிறார்; "ஏந ஸாவாவா ஸஷ்டாஸ்யம்......பக்ஷாவகோஷ்டு...பஸ்ஞ்ஞ ஊரிதாயி...தஜ கவரூர்த்த"என்று அது செய்யும் நித்யபாப நிபர்ஹணமாகிற காரியத்தையே இதுவும் செய்யக்கடவதென்கிருர். ஸந்த்யாகாநாம் ஹாயா—ஸந்த்யாகப்ராயடு, என்றுகும். "ஹாயாபாஹாரஷ்ய" இதி பாணிநிஸூத்ரம்........

ஸாந்த்ரம் பச்யாப்ரவ்யா ப்ரகடயதி நபஸ்தாம்ரகாஜாங் காநி, ஸம்ஶ்லிஷ்டம் யாந்தி காந்திம் த்விஷதி பதேபத ஶோணரத்நா ரஜ்ஞாம்ஷு! கஷ்டகஷ்டாதிப்ரரத்நம் ஹரதி த்விதிஷாவஸ்ஸை ஊரூஷ்ம ஸாஹஸ, ஜாஷ்வாவத்ருவிப ஸ்த: ப்ரஹரணபதிஜம் யாச ஸஸ்தி பேநாதா ॥ (எ)

பதார்த்தம்

பதாபதஸஶோ	யாதொரு ஸூதர்ஶந ஜ்வாலை
	கிளருங்காலத்தில்
நஸ்:	ஆகாஶமானது

धूमौघैर्व्योम सादृश्यं प्रकटयति	புகைத்திரளின் ஸமுதாயத்தோடு ஒற்றுமையைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றதோ,
तारकाजालकानि स्फौलिङ्गीं कान्तिं यान्ति	நக்ஷத்ரஸமூஹங்களானவை தீப்பொறிகளினது ஒளியை அடைகின்றனவோ,
मेरुः अङ्गारशङ्कां दिशति	மேருமலையானது கொள்ளிக்கட்டையென்கிற ஶங்கையைத் தருகின்றதோ,
अग्निः शान्तार्चिः ऐक्यं भजति	அக்நியானது ஒளிமழுங்கப்பெற்றதாய் (ஸுதர்ஶந ஜ்வாலையிற் காட்டில் வேறுபட்டு விளங்கமுடியாதபடி அத்தோடு) ஒற்றுமையை அடைந்துவிடுகிறதோ,
दिननिशावल्लभौ त्यक्तोद्भासौ ज्वालावर्ताविव स्तः	ஸூர்ய சந்திரர்கள் தேஜஸ்ஸை இழந்தவர்களாய் ஜ்வாலையின் வட்டம்போல இருக்கின்றனரோ,
तत् प्रहरणपतिजं धाम	அப்படிப்பட்ட திருவாழியாழ்வானிடத் துண்டான தேஜஸ்ஸானது
वः पुनीतात्	உங்களை ஶௌசியப்படுத்துக.

திருவாழியாழ்வானுடைய சோதி கிளரும்காலத்து மற்ற தேஜ:பதார்த்தங்களெல்லாம் ஒளிமழுங்கி கலுஷமாம் படியைப் பேசுகிறார் இதில். பலபல தேஜ:பதார்த்தங்கள் நிறைந்து விளங்குகின்ற ஆகாஶமண்டலமானது சக்ரஜ்வாலையின் முன்னே ஒளிகெட்டு 'இது புகைக்கூண்டு' என்னும்படியான நிலைமையை அடைகின்றது; நக்ஷத்ர ஸமூஹங்களெல்லாம் 'இவை க்ஷுத்ரமான நெருப்புப் பொறிகளாம்' என்னவேண்டும் நிலைமையை யடைகின்றன. மேருமலையானது 'இது அங்காரமோ' என்று ஶங்கிக்கும்படியாகின்றது. அக்நி

உஷ்ணமான காஷ்டத்துக்கும் சந்த்ரஸம்பந்தமான காஷ்டத்துக்கும் நக்ஷத்ரமான காஷ்டத்துக்கும் ஸம்ஹாரமென்று பெயருண்டு. இவற்றுள் ஏதேனுமொரு பொருளை இங்கே கொள்க. சந்த்ரனானது தனது ஒளியெல்லாம் மழுங்கப்பெற்று ஸூர்யமண்டலத்தில் ஸ்வஸ்வரூப வத்தை அடையுமத்தனை யொழியத் தானொரு தேஜஃபதார்த்தமாகத் தனித்து விளங்கப்பெறாது. இனி ஸூர்ய சந்த்ரர்களோ வென்னில்; தங்களுடைய தேஜஸ்ஸு போனவழி தெரியாமல் ஒளியிழந்து, சிறுவர்கள் மாவலியாடும்போது தீவட்டம் காணப்படுமே அதுபோலவாகாநின்றார்கள்.

இப்படியாலே ஸகல தேஜஃபதார்த்தங்களையும் உருவழித்து எங்கும் மேம்பட்டு விளங்காநின்ற ஸூர்யஜ்யோதிஸ்ஸானது உங்களை மகிழ்விக்கவேணுமென்றாராயிற்று.

[ஸ்ரக்தரா] ஸ்ரக்தராவ்ருத்தம் ஸ்ரக்தரா. சந்த்ரஸ்ய கரணத்தில் "வாராதிஜ்யோதிஷ:" என்ற வாக்யம் இதற்கு நிதர்சகம். வாரா, த்ருணா, வஸ்த்ரா, வாத்யா, ஜாத்யாதிவத்॥ "தாரகாஜாலகாநி" = நக்ஷத்ர ஸமூஹங்களென்று பொருள்கொண்டால் ஜாலஶப்தஸ்ய ஸமூஹவாசகத்வாத் என்று கொள்ளவேணும்; அன்றியே, "க்ஷாரகோஜாலகம் க்லீபே கலிகா கோரக: புமாந்" என்ற அமரகோசத்தின்படி பொருள் கொண்டால், 'புதிய அரும்புபோன்ற நக்ஷத்திரங்கள்' என்று கொள்ளலாம். ஸம்ஜ்ஞா நாதியம் — ஸௌஸாம்ஜ்ஞீ. ... ...(எ)

உத்யத்யத்ரேர்யத்விகசநவஜபாவல்லிகாபம ஸகாஸம், ஸத்ய:ஸந்த்யாஸ்ரு[illegible] ஸம்பதி கமலநிபாஸ்தோ ஸமஸ்தாவ்யா நிஷ்டப்தா யேந நிஷ்க்ஷேதா விஸ்தீர்ண ஸஹ ஸாஸ்ஷ்ட்ரதீ நேத்ரே, ஸம்ஸாரம் தே ஸ்வர்ண: ஹிதவிஹதயே ஸாதநோ ஸாஸ்மா வ: ॥ (அ)

விகசநவஜபாவல்லிகாபம } அப்போதலர்ந்த ஜபாபுஷ்பத்தோ
யத்ரே } டொத்த திருவாழியாழ்வான்

அபி வ்யோம்நி த்ருஷ்டே ஸதி	ஆகாசத்தில் காணப்பட்டவளவில்
ஸ்வர்பாநு:	ராஹுவானவன்
“ஏஷ: பாநு: ஸ்யாத்” இதி த்யாயந்	“இதோ தென்படுகின்ற இப்புருஷன் ஸூர்யனேயாவன்” என்று நினைத்தவனாய் [ஆசையினாலே]
வேகத:	வேகமாக
அஸ்ய ஸகாஶமாகத:—	இத்திருவாழியாழ்வானுடைய அருகே வந்தவனாய்

(அவ்வளவில்)

யேப்ய:	எந்த ஸுதர்சநகிரணங்களினாலே
நிஷ்டப்தஸ்ஸந்	மிகவும் தபிக்கப்பட்டவனாகி
நிவ்ருத்த:	திரும்பிப்போனவனாய்
அத்யாபி	இன்றளவும்
சண்டாம்ஶும்	ஸூர்யனை
விதுமிவ	சந்திரனைப்போல
ஸஹஸா ஸ்ப்ரஷ்டும்	சீக்கிரமாகத் தொடுவதற்கு
நேஶே	அஸமர்த்தனாயிராநின்றானோ,
தே	அப்படிப்பட்ட
பாஸ்வரா: பாநவ:	மிக விளங்குகின்ற ஸுதர்சநகிரணங்களானவை
வ:	உங்களுடைய
அஹிதவிஹதயே	சத்ருவிநாசத்தின் பொருட்டு
படவ:	ஸமர்த்தங்களாயிடுக.

உலகத்தில் சந்த்ரக்ரஹணம், ஸூர்யக்ரஹணம் என்ற இரண்டனுள் ராஹுவுக்குச் சந்திரன் பிடிபடுவது சீக்கிரமாகவும் ஸூர்யன் பிடிபடுவது விளம்பமாகவும் நிகழ்வது வழக்கம்; இதற்கு ஒரு ஹேதுவை உத்ப்ரேக்ஷிக்கிறமுகத்தாலே ஸுதர்சநஜ்யோதிஸ்ஸின் ப்ரதாபாதிசயத்தைப் பேசுகிறார். அப்போதலர்ந்த ஜபாபுஷ்பம்போல் செக்கச்செவேலென்றிராநின்ற திருவாழியாழ்வானை ஒருகால் ஆகாசத்திலே கண்ட ராஹுவானவன் ‘இதோ ஸூர்

யன் கிடைத்துவிட்டான்; இவனைப் பிடித்துக்கொள்வோம்' என்றெண்ணி ஸூர்யக்ராஹியாலே ஸுதர்ஶநாழ்வானருகே விரைந்தோடிவந்தானும்; உண்மையில் அந்த வ்யக்தி ஸூர்யனல்லாமல் திருவாழியாழ்வானயிருந்தபடியாலே அவருடைய கிரணங்களாலே நன்கு தபிக்கப்பட்டு மீண்டொழிந்தவனான அந்த ராஹுவானவன் அதற்குப் பிறகு மெய்யான ஸூர்யனிடத்தில் போவதற்கும் அஞ்சி 'இவன் ஸூர்யனேயாவன்' என்கிற நிஸ்ஸம்ஶயவிஷயமான நிஶ்சயத்தைப் பெற்றபின்பே இவனருகே போகலாமென்றெண்ணி, சந்திரனை எப்படி ஶீக்ரமாகப் பிடிக்கிறானோ அப்படி ஸூர்யனைப் பிடிக்கமாட்டாமல் விளம்பியாநின்றானென்று ஹேதூத்ப்ரேக்ஷையிருக்கிறபடி. எனவே, ராஹுவுக்கு ஸஹஜமான ஸூர்யத்வேஷம்போலன்றிக்கே ஸுதர்ஶநத்வேஷம் அவனுக்கு ஸாதாரணஸஹ்யமாயிற்றென்றதாய்த்து. இப்படி ஸூர்யனிற்காட்டிலும் அதிஶயிதத்வேஷதாவராய் விளங்காநின்ற திருவாழியாழ்வானுடைய கிரணங்களானவை உங்களுடைய பகைவர்களைப் பாற்றவேணும்.

ப்ராஜ்ஞி — அயிப்ராஜ்ஞே இதி விஸர்கலோபஶ்சாந்தஸ:. ஜவா = செவ்வரத்தை. நிஶ்ஶேஷம் யதா ததா தஷ்ட: நிஷ்டஷ்ட:. (௮)

தைவம் ஹேமாத்ரிதுங்கம் ப்ருதுபுஜஶிகரம் பிப்ரதம் மத்யதேஶே, நாபீத்வீபாந்தராலாவதிநவதிம் ஶேஷஶீர்ஷாஸநஸ்தம் | தேஜ: பர்யாயஹேதி: ஸ்புடகரகிரணாத்யுஷ்ணவீசி: பரீத்ய, ப்ரேத்யோ வஸ்த்ரப்ரவாலாவலய இவ விலஸந்நஸ்து திவ்யாஸ்த்ரராஶி: || (௯)

ப்ருதுபுஜஶிகரம்	பருத்த புஜங்களாகிற சிகரங்களையுடையனாய்
ஹேமாத்ரிதுங்கம்	மேருமலைபோல் உயர்ந்தவனான
தைவம்	ஸுதர்ஶநபுருஷனை [ருப்பதும்
மத்யதேஶே பிப்ரதம்	நடுவிடத்தில் வைத்துக்கொண்டி
நாபீத்வீபாந்தராலம்	நாபியாகிற தீவினிலே அழகிதாயிருப்பதும்

சுரவிபிநவத்டு	அரங்களாகிற காடுகளையுடையதும்
பெரஷஶீஷநாஸநஸ்தாடு	திருவனந்தாழ்வானுடைய முடியாகிற ஆஸநத்தின்மீது இருப்பதும்
(சுதவனவ) வயநாயஸஂஹதிடு	பூமியின் வேறொரு வடிவு படைத்ததுமான [ஸஂஹதியோடொத்த]
நேதிம் வரீத்ய	நேமியைச்சுற்றி
விஜஸநு	விளங்கிக்கொண்டிருக்கிற,
திநகர கிரணாஉஷ்டி வஹிஃ ... அகூவாலாவல ஐவ ஹிதஃ	ஸூர்யகிரணங்கள் கண்டறியாத ப்ரதேஶத்தையுடைய[எல்லையுடைய] லோகாலோக பர்வதம் போன்ற
திவ்யாஸ்த்ரஶ்மிஃ	ஸ்ரீஸுதர்ஶநஜ்வாலையானது
வஃ	உங்களுக்கு
ஸ்ரீயெத்ய சுஸ்து	ப்ரீதியின்பொருட்டு ஆயிடுக.

திருவாழியாழ்வானுடைய நேமியைச் சுற்றி அவருடைய ஜ்வாலை விளங்கும்படியைப் பார்த்தால் பூமியைச் சுற்றி லோகாலோக பர்வதம் விளங்குவதுபோல் உத்ப்ரேக்ஷிக்கலாம்படி யிருக்கையாலே அங்ஙனே உத்ப்ரேக்ஷித்துப் பேசுகிறார் இதில். நேமியை ஸஂஹதியாக ரூபணம் பண்ணுவதற்கு இன்றியமையாத உபபத்திகள் வாக்யத்திலே சொல்லப்பட்டன. "திநகரகிரணாஉஷ்டி வஹிஃ" என்ற விஶேஷணத்தால் லோகாலோக பர்வதத்தோடு திவ்யாஸ்த்ரஶ்மிக்குள்ள ஸாத்ருஶ்யம் நிர்வஹிக்கப்படுகிறது.

ஸஂஹதி எங்ஙனேயிராநின்றதென்றால்; பெரிய சிகரத்தையுடைய மேருமலையைத் தன்னிடையே தரித்துக்கொண்டும், தீவு, காடு, முதலியவற்றை யுடைத்தாயும், திருவனந்தாழ்வானுடைய திருமுடியின்மீது உள்ளதுமாயிராநின்றது; ஸ்ரீஸுதர்ஶந நேமியும் அங்ஙனே யிராநின்றதோ வெனில்; ஆம்; நேமிமத்யத்தில் ஸுதர்ஶந புருஷன் எழுந்தருளியிருப்பதானது மேருமலை திகழ்வதொக்கும். அப்புருஷனுடைய பருத்த புஜங்களானவை அம்மேருமலையின் பரிவாரஸ்தாநீயமாம். நாபியென்கிற அவயவம் தீவுபோன்றுளது; அரங்களானவை காடுகள் போன்றுள்ளன; இனி ஶேஷ

ஶீதாம்ஶுமண்டலத்துக்கும் ஒக்கும்; ஸாம்பபஞ்ச யந்த்ரத்தில், அப்படிப் பட்ட ஸந்நிவேஶம் ஶாஸ்த்ரங்களிலும் ப்ரஸித்தமிறே. இப் படிகளாலே ஸூர்யனின் சுவாரஸ்யமாயிராநின்றதாய்த்து நேமி. ஸூர்யனையச்சுற்றி லோகாலோகமென்னும் பர்வதம் வி ளங்குவதும், அம்மலையில் * இரவியின் கதிர்கள் நுழைதல் செய்தறி யாத ஒரு ஸ்தானமுள்ளதும் ப்ரஸித்தம். திவ்யாஸ்த்ரராஶிக்கு அம்மலையோடு ஸாம்யம் ஶப்தஶ்லேஷத்தாலே வரக்கடவதத்தனை. 'நிஜகராக்ரேண: [illegible] யஸ்ய:' என்கிற விக்ரஹம் உபயபக்ஷத்திலும் ஒக்குமாகிலும் பொருளில் வாசியுண்டு. லக்ஷ் [illegible] பக்ஷத்தில் [illegible] த்திற்கு ஸ்தலமென்று பொருள்; ஸூர் யகிரணங்களாலே பார்க்கப்படாததொரு இடத்தையுடையது அது. திவ்யாஸ்த்ரராஶியோவென்னில்; ஸூர்யகிரணங்களால் காணப்படாத எல்லையையுடையது; ஸூர்யகிரணங்களாலும் எல்லைகாணமுடியாத தென்றபடி. [illegible] மென்றால் [illegible] என்றதாமிறே.

இப்படிப்பட்ட ஸாம்பஜ்யோதிஸ்ஸானது உங்களுக்கு நித்யஸந்தோஷமாகக் கடவதென்றாராயிற்று. ... (௬)

முக்யம் லோகஸ்ய சக்ஷுர் த்விவிதமபி ததா கர்ம நிக்நந் நம்ர
த்ரிநேத்ரம், [illegible]
[illegible]
[illegible]
ஜ்யோதி: ஶ்ரீ [illegible] ॥ (௭)

லோகஸ்ய முக்யம் சக்ஷு: — உலகத்துக்கு முக்கியமான கண் போன்றதும்

த்விவிதம் கர்ம [illegible] — புண்யபாபரூபமான இருவகைக் கருமங்களையும் போக்கடிப்பதும்

நம்ரத்ரிநேத்ரம் — முக்கண்ணனை சிவபிரான் வணங்கப் பெற்றதும்

சதுர்ணாம் புருஷார்த்தாநாம் தாதா	நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் அளிப்பதும்
ஶத்ரூணாம் பஞ்சதாம் நயம்ஶ்ச	பகைவர்கூட்டங்களை நாசமடைவிப்பதும்
ஷட்குணாட்ய:	(ஞானம் ஶக்தி முதலிய) ஆறு குணங்களை நிறையப்பெற்றதும்
ஸப்தார்சிஸ்தப்தாஷ்டாபத நவகிரண ஶ்ரேணிரஜ்யத்தஶாஶ:	தீயில் காய்ச்சப்பட்ட ஸுவர்ணத்தினதுபோன்ற புதிய கிரணவொழுங்கால் சிவக்கின்றபத்துத் திசைகளையுடையதுமான
ஶதாராவயவவிபவஜ்யோதி:	ஸ்ரீ ஸுதர்சந ஜ்யோதிஸ்ஸானது
வ:	உங்களுடைய
ஸஹஸ்ரம் சாம்ஹ:	பலபல துன்பங்களையெல்லாம்
வ்யபோஹ்யாத்	தொலைத்தருள்க.

இந்த ஶ்லோகத்தில் 'ஏகம், த்வி, த்ரி' என்று ஒன்று முதல் பத்துவரையிலுள்ள எண்களுக்கும் நூறு ஆயிரம் என்னும் எண்களுக்கும் வாசகமான பதங்களின் விந்யாஸமும் நோக்கத்தக்கது. இந்த ஶ்லோகத்தைக் கடாக்ஷித்தே ஸ்ரீவேதாந்த தேசிகனும் கருட பஞ்சாஶத்தில் (5) 'ஏகோ விஷ்ணோர்த்விதீயஸ் த்ரிவ்ருதார விஹிதம் பஞ்சவர்ணீரஹஸ்யம் ஷாட்குண்ய ஸ்தோம ஸப்தஸ்வரமதிரணீரஷ்ட ஸந்தநவாத்மா । தேவோ தீர்க்கஶாகீ த்ருஶஶதநயநாரதி ஸாஹஸ்ரபக்ஷ: விக்ரீடத்பக்ஷகோடி விபுவடயத ஸஹ வீதஸம்வேதயோந:॥" என்ற ஶ்லோகத்தை யருளிச்செய்தார். இவர் ஆயிரத்தோடு நிறுத்தினார்; அவர் அதற்குமேலும் பேசினார் என்று வாசி காண்க.

இதில் "ஶத்ரூணாம் பஞ்சதாம் நயம்ஶ்ச" என்றவிடத்தில் ஐந்து என்ற எண்ணுக்கும் "நவகிரணஶ்ரேணி......" என்றவிடத்தில் ஒன்பது என்ற எண்ணுக்கும் பொருள்வகையில் தோற்றமில்லையாகிலும் ஶப்தஶக்தியிலே ஶப்த: ஸம்வ்யாப்தி உண்டாகுமென்கிறவத்தனையே விவக்ஷிதம்; திருவெழுகூற்றிருக்கையிலும் இப்படியே யிறே காண்கிறது.

[த்³விவித⁴ம் கர்ம ஸந்தா³ஹக] புண்யபாபரூபமான இருவகைக்கருமங்களையும் தொலைப்பது என்கை; பாபத்தைத்தான் தொலைக்கவேணும், புண்யத்தையும் தொலைக்கவேணுமோ வென்னில்; ஆம்; பாபம் நரகாவஹம்; புண்யம் ஸ்வர்க்காதி³ க்ஷுத்³ரப²லப்ரத³ம். ஒன்று இரும்புவிலங்கு; ஒன்று பொன்விலங்கு. "ததா³ வித்³வாந் புண்யபாபே விதூ⁴ய நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதி" என்னுமதி⁴காரிக்கு இருவினைகளும் தொலையவேணும்: "சார்ந்த இருவல்வினைகளும் சரித்து" என்றார் ஆழ்வாரும்.

[ஶதாங்கா³வயவவரிஷ்ட²ஜ்யோதி:] "ஶதாங்க³ஸ்ஸ்யந்த³நோ ரத²:" என்ற அமரகோஶத்தின்படி ஶதாங்க³ஶப்³த³ம் ரத²வாசகம்; அதனுடைய அவயவங்களில் [வரிஷ்ட²ம்] சிறந்தது—சக்கரம். [ஈதிஸஹஸ்ரே]. "அதிவ்ருஷ்டிரநாவ்ருஷ்டிஶ்ஶலபா⁴ மூஷகாஶ்ஶுகா: । அத்யாஸந்நாஶ்ச ராஜாந: ஷடே³தா ஈதயஸ்ஸ்ம்ருதா:" என்று ஈதிகள் விஶேஷித்துச் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் இங்கே ஸர்வாநர்த்த²மும் விவக்ஷிதமென்க... ... ... (௧௦)

உத்³த³ண்ட³ யத்³த⁴வண்ட³ நிவிஶதி நப⁴ஃப்ராங்க³ணம் ஜாதகோடி
த்³ருஷ்டி, ஸஹ்யஸ்ய ஶ்ருங்க³தாவஹ்னிதவஸாரோ லிஹ்ருதீ
ப்ரஸஹ்யவத்³த்⁴வஸ்த: யதே³த³ ஸாம்யோஷ்ணாயோதா⁴ விபா⁴ஸமாஸேந:
க்ஷோணீத்³ரோணீஸஸ்ய ஸாந்த்³ரே, ப்ரக்ஷீணவஸ்துஜோஷோ ப்ரமீத
ஸாசவிதவ்யாஷ்டியா வ்ருஷ்டியா வ: ॥ (௧௧)

உத்³த³ண்ட³ — (பகைவர் திறத்தில்) மிகவும் தீக்ஷ்ணமான
யத்³த⁴வண்ட³ — யாவை சில ஸுதர்ஶந கிரணங்களின் ஸம்பந்தமானது
நப⁴ஃப்ராங்க³ணம் — ஆகாஶமுற்றத்தை
நிவிஶதிஸதி — நெருக்கா நின்றவளவில்
அர்க்க: — ஸூர்யனானவன்

ஜ்வாலாதாபஜ்வலிதவிவஸ்வாந் — மிக்க தாபத்தினால் வாட்டப்பட்ட வடிவையுடையவனாய்க்கொண்டு
அம்போப்ருத்ஸு — ஜலத்தை ஏந்திக்கொண்டிருக்கிற மேகமண்டலங்களில்
காஹ்யம்காஹ்யம் — அடிக்கடி அவகாஹித்து
த்யாம் அடதி — ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கிறானே,
விது: — சந்திரனானவன்
ஶுஷ்யத்ஸுதோத்ஸ: — உலர்ந்துபோன அம்ருத ப்ரவாஹத்தையுடையனாய்
அபேத: க்ஷௌத்ரகோஶஸ்ய — தேனற்ற தேனடையினுடைய
ஸாம்யமேதி — ஒப்பை அடைகின்றானே,
சக்ரஸ்யாஹோ: — திருவாழியாழ்வானுடைய
தே — அப்படிப்பட்டவையாய்
ப்ராணஸம்ருத்தவ்ருஷ்டய: — பாணஸம்ருத்தியைப் பண்ணவல்லவைகளான
வ்ருஷ்டய: — கிரணங்களானவை
வ: ரக்ஷந்து — உங்களைக்காத்தருள்க.

வளரொளிய கனலாழியின் ஜ்வாலாஸமூஹமானது ஆகாசத்தை அளாவி எங்கும் பரந்தவளவில் அதனுடையதாபம்பட்டு மிகவும் வாட்டமடைந்த ஸூர்யன் தாபசாந்திக்காக நீர்கொண்ட மேகமண்டலங்களில் அடிக்கடி அவகாஹித்து அதனால் தாபம் தணியப்பெற்றுத் தனது தொழிலைச் செய்ய வல்லவனாகிறான். ஸூர்யனுடைய கதி இதுவாயிற்று: சந்திரனோ வென்னில், [ஜ்வாலாதாபஜ்வலித: என்ற விசேஷணம் சந்திரனுக்கும் அந்வயிக்கக்கடவது.] தனது அம்ருதரஸமெல்லாம் சோஷமாகப் பெற்றவனாய்த் தேன் அற்ற தேனடைபோலும் நிலைமையை எய்துகின்றான். ஜ்வலிததேஜஸ்ஸர்களான ஸூர்யசந்த்ரர்களை இப்பாடுபடுத்தவல்ல பெருமைவாய்ந்த ஸுதர்சந கிரணங்கள் உங்களைக் காத்தருளவேணு மென்றதாயிற்று. [உத்ஸ:—ப்ரவாஹம். வ்ருஷ்டி:—ஸம்ருத்தி,] (௧௧)

பத்மௌகோ தீர்க்கிகாஸு ஶைலநிதம்பதடே கைரிகாம்பு
ப்ரபாத:, ஸிந்தூரம் திக்கஜாநாம் திஶிதிஶி ககநே ஸாந்த்ய
மேகப்ரபந்த: । பாராவாரே ப்ரவாளோ வநபூமிஷு ததா
ப்ரேக்ஷ்யமாண: பௌரைர்மூடை:, ஸாதிஷ்டம் வ: *ப்ரபோதம் ஜநய
து ரதாங்கஜ்யோதிஷ: த்விஷாம் ராஶி: ॥ (௧௨)

தீர்க்கிகாஸு	வாவிகளின் தண்ணீரில்
பத்மௌக:	செந்தாமரை மலர்களின் திரளாக[வும்]
ஶைலநிதம்பதடே	மலைச்சாரலில்
கைரிகாம்புப்ரபாத:	யாதுஜலங்களின் அருவி வீழ்ச்[சியாகவும்]
திஶிதிஶி	திசைகள்தோறும்
திக்கஜாநாம்	திக்கஜங்களினுடைய
ஸிந்தூரம்	சிந்தூரப்பொடியாகவும்
ககநே	ஆகாயத்தில்
ஸாந்த்யமேகப்ரபந்த:	அந்திப்போதை மேகத்திரளாக[வும்]
பாராவாரே	கடலில்
ப்ரவாள:	பவழமாகவும்
வநபூமிஷு	காட்டிடத்தில்
ததா (ப்ரவாள:)	பல்லவமாகவும்
மூடைர் ப்ரேக்ஷ்யமாண:	மூடர்களாலே பார்க்கப்படாநின்ற
ரதாங்கஜ்யோதிஷ: த்விஷாம் ராஶி:	திருவாழியாழ்வானது கிரணஸமூஹமானது
வ:	உங்களுக்கு

ஸாதிஷ்டம் ப்ரபோதம் ஜநயது நல்ல அறிவைஉண்டாக்குக.

திருவாழியாழ்வானுடைய ஜ்யோதிஸ்ஸமூஹம் ஸர்வதேச வ்யாபியென்னுமிடத்தை ஒரு உக்தாரமாகப் பேசுகிறார் இதில். வாவித்தடம், மலைச்சாரல், ஆகாயம், கடல், காடு முதலான எல்லா விடங்களிலும் திருவாழியாழ்வானுடைய சுடர்ச்சோதிவெள்ளமே வியாபித்துக்கிடக்கின்றது; ஆனால் உண்மைகண்டறியகில்லாத மூட ஜநங்கள் "இவையெல்லாம்ஸாதாரணஜ்யோதிர்வஸ்துக்களேயாம்"

என்று அறுதியிடமாட்டாமல் ஒரோவிடங்களில் ஒரோவஸ்துவாக மயங்குகின்றன: அந்த உக்ரப்ரதாபத்தை வாவித்தடங்களில் தாமரைமலர்களாகவும், மலைச்சாரல்களில் காவிநீர்ப் பெருக்காகவும், த்விரதங்களிடத்தில் சிந்துரச் செம்பொடியாகவும், ஆகாயத்தில் ஸந்த்யாராகமாகவும், கடலினுள் பவழமாகவும், காட்டிடத்தில் செந்தளிராகவும் ஜந்துக்கள் காணுகின்றனவித்தனை. (உண்மையறியவல்ல யதார்த்ததர்சிகள் இங்ஙனே ப்ரமிக்கமாட்டார்கள்; பத்மம், கைரிகாதுஜாதம், ஸிந்தூரம், ப்ரவாளம். முதலானவற்றை ஸாக்ஷாத் ப்ரகாரமாகவே காண்பார்கள்—என்பது உள்ளுறை) இஃது அதிசயோக்தி.

த்ருதீயபாதத்தில் 'ததா' என்பதனால் 'ப்ரவாள:' என்றதை அநுஷங்கித்துப் பொருள்மாத்திரம் வேறாகக் கொள்ளத் தக்கது. "ப்ரவாளோஸ்த்ரீ கிஸலயே வீணாதண்டே வித்ருமே" என்ற நிகண்டுவின்படி ப்ரவாளசப்தத்துக்குத் தளிரென்றும் பவழமென்றும் பொருளுண்டாதல் உணரத்தக்கது.

"ஸாயிஷாவ: ப்ரமோதம்" என்றும்.....ப்ரபோதம் என்றும் பாடபேதமுண்டு. ப்ரமோத:—ஸந்தோஷம். ப்ரபோத:—சிறந்த ஞானம். [சடஜித்துஷ்டிண:] சடஜித் என்று எம்பெருமானுக்குத் திருநாமமிருப்பதுபோலவே திருவாய்மொழியாழ்வானுக்குமுண்டு. கவிஷாம் ஸ்வதந்த்ரே; ஸ வாஸவ ராசி ப்ரதி விக்ரஹ:. அதவா—கவிஷாம் ஸம்ஹ: ச்ரேஷ்ட; தஸ்யராசி: என்பாருமுண்டு: ஸமூஹத்தினுடைய ஸமூஹம் என்பதனால் பாஹுள்யாதிசயமே தோற்றும். ... ... (கஉ)

ஸாரேநா! ஸா ரேநா ததீயா ஸம்பதி காரிகீர்த்தி! தே காந்த தேஜ:, தாரா:! ஸாரஸாரா[illegible] நம! ந ஸவத: [illegible] ஸம்ஸந்த்ம் நஸ்ஸ யத்தயஸ்மே வக்ராராஜாம்பவஸ்ய, யாஷாகம் ப்ரளயதாவப்ரஸவஸமதா வக்ரராய க்ருஷ்ணாயா (கங)

4

யதுதயஸமயே	எந்த ஸூர்யகிரணங்களின் உதயகாலத்தில்
நபஸ்யா:	ஆகாசத்திலுள்ள தேவப்ரப்ருதிகள்
'ஹே ஸவித: ! க்ஷீணா ஸா: தேஜஸா ந பாதி'	'ஓ ஸூர்யனே! உனது தேஜஸ்ஸானது (ஸூர்யகிரண தேஜஸ்ஸின் முன்னே) விளங்கவில்லை (என்று ஸூர்யனை நோக்கியும்)
'ஹே சந்த்ர! தே தேஜ: க்வ?'	'சந்திரனே! உனது தேஜஸ்ஸு எங்கே?' (என்று சந்திரனைநோக்கியும்)
'ஹே தாரா: தூராஸ்த்'	'நக்ஷத்திரங்களே! தூரத்தில் நில்லுங்கள்' (என்று நக்ஷத்திரங்களை நோக்கியும்)
'அக்நே! க்ஷீணோஸி'	'அக்நிபகவானே! சப்பையாய்விட்டாயே!' (என்று அக்நியை நோக்கியும்)
'ஹே வஜ்ராக்நே!	'ஓ வஜ்ராக்நியினது தேஜஸ்ஸே!
ஸ்வத:	உனக்கு
ஸ்வாதந்த்ர்யம் ந	தனித்து விளங்கக்கூடிய ஸ்வாதந்திரியமில்லை (என்று வஜ்ராக்நி தேஜஸ்ஸை நோக்கியும்)
இத்யம் ப்ரவந்தி	இவ்வாறாகச் சொல்லுகின்றனரோ,
தே	அப்படிப்பட்ட பெருமைவாய்ந்த
அம்ஸுமத:	திருவாழியாழ்வானுடைய கிரணங்கள்
யுஷ்மாகம்	உங்களுடைய
பூர்வம் தாவத் ப்ரபவ பவ ரோக ஸ்ரோதஸே	பூர்வமான தாபத்ரயாதிகட்கு உத்பத்திஸ்தானமாகியஸம்ஸாரமாகிற நோய் தீர்வதன்பொருட்டு
க்ரமந்தாம்	பராக்ரமிக்கட்டும்.

கீழ் ஏழாவது ஶ்லோகத்தில் ப்ரதிபாதித்த அர்த்தத்தையே ப்ரகாராந்தரத்தாலே இதிலும் அருளிச் செய்கிறார்.

திருவாழியாழ்வானுடைய கிரணங்கள் கிளரும்போது, ஆகாசத்தில் திவ்யவிமாநசாரிகளான தேவகந்தர்வாதிகள், ஸூர்யன் சந்திரன் முதலிய தேஜஸ்வீபதார்த்தங்களை நோக்கி இங்ஙனே சொல்லுகிறார்களாம்:—அப்பா ஸூர்யனே! உனது ஒளி விளங்கமாட்டாமல் மங்கிப்போயிற்றுக்காண்; அப்பா சந்திரனே! உன் தேஜஸ்ஸு எங்கே புக்கொளித்தது? நக்ஷத்திர கணங்களே! இனி நீங்கள் கடக்க நிற்கவேண்டுமத்தனை; ஓ ஹவ்யவாஹனே! உன்னை நாங்கள் பெருமதிப்பனாக நினைத்திருந்தோமே; ஒளியற்றவனாய் சப்பையாய்விட்டாயே!; ஓ வஜ்ராக்நிதேஜஸ்ஸே! நீ ஸௌதாமநீஜ்யோதிஸ்ஸில் லயித்து உருவழிந்துபோகும் பரதந்த்ரனாய் விட்டாயேயன்றி ஸ்வதந்த்ர தேஜோவஸ்து அல்லைகாண்; என்று நின்றார்கள் வஸ்துத: இப்படி சொல்லுகிறார்களோ வென்னில்; சொல்லாவிடினும் இங்ஙனே சொல்லவேண்டும்படியான நிலைமை விளைகின்றதென்கையிலே தாத்பர்யம். அப்படிப்பட்ட ஸுதர்சந கிரணங்கள் உங்களுடைய ஸகல து:க்ககாரணமான ஸம்ஸாரரோகத்தைத் தொலைக்கக்கடவன வென்றதாயிற்று. இரண்டாம் பாதத்தில் "தாரா: ஸ்தாரகா" என்றும் பாடம் வழங்கும். அப்போது, (கவி, ஸ்ரு:,) ஸ்ரு. என்று ஷண்ணயஸாஹஸ்ரவசநமாம். அதிற்காட்டிலும் ஜோணயஸாஹஸ்ரவசநமே பொருட்சேர்த்திக்கும் அக்ஷராநுப்ராஸஸ்ரீக்கும் ஒக்கும். பெரியோர் ஓதும் பாடமும் இதுவே. பதயோ—ஸ்தாக, ஸ்தௌ, ஸ்த. என்று ரூபம்.

ஜ்வாலா கல்பேஷு தைத்யாங்கநாஸ்ரீவிஸ்ரம்பகேஷு
ஸ்வஸ்தாநே ஸ்வாஸ்ரீவத்ஸாத் ஸ்வஸ்தகர்மாதிபோதா
நாத்மிகேஷு ஸாதோ வஸ்துக்ஷதாநாம் வஸ்த்ரவிஸ்ரம் ப்ரத்யக்
நாம் உத்ஸாஹம், ஸ்ரீ ஸ்வாஹாகாரத்ருஷ்டாந்தகஸ்ஸ:
ஸாந்த்வநாம் ஸ்தாநாம் ॥ (௧௪)

கரிவைஷம்யாணாம் — ஸத்ருஸ்த்ரீகளுடைய [அஸுர ராக்ஷஸமாதர்களுடைய]

கர்ணேஷு	காதுகளில் (மங்களாலங்காரமாக அணியப்பட்டிருந்த)
தூர்வாங்குராந்	அறுகம்புற்கதிரை
ஜக்த்வா	தின்றுவிட்டும்
ஸுரமாத்ருணாம்	தேவமாதர்களுடைய
சக்ஷுஷோ	கண்களில் (பெருகிக்கொண்டிருந்த
அம்பூம்ஷி	நீரை
பீத்வா	குடித்துவிட்டும்
ஸர்வத்ர யதா ததா சரந்த்ய:	தருமநெறி வழுவாமல் திரிகின்றவையாயும், (பசுக்களின் பக்ஷத்தில்) 2. காளைகளோடுகூடத்திரிகின்றவையாயும்
க்ருஷ்ணேந வஶ்யேந	க்ருஷ்ணனை எம்பெருமானாலே
அநுகதா:	பின்செல்லப்பெற்றவையாயும்
ப்ரபந்நாநாம்	அடுத்தவர்களுக்கு
ஸாரம் க்ஷீரரஸம்	சிறந்த க்ஷீரரஸத்தை (2) சிறந்த மோக்ஷருசியை
துஹாநா:	கறந்து கொடுப்பவையாயும் (2) உண்டுபண்ணுகின்றவையாயும் இருக்கிற
ஸலோகத்ரயதீபஸ்ய கடாக்ஷதீர்த்தஸ்ய நாதஸ்ய	ஸஹஜமாகத்தாலே மூவுலகவிருளையும் விலக்கின திருவாழியாழ்வானுடைய கிரணங்களானவை, (2) தனது கடாக்ஷ வீக்ஷணத்தாலே மூவுலகத்தவரின் அஜ்ஞாநாந்தகாரங்களைப் போக்கியருளும் கண்ணபிரானுடைய பசுக்களானவை
வ:	உங்களுக்கு
ஸாதத்யபாஜாம் ஸ்ரியம்	தொடர்ச்சி அறாமல் ஶாஶ்வதமாயிருக்கக்கூடிய செல்வத்தை
ததது	தந்திடுக.

திருவாழியாழ்வானுடைய கிரணங்கள் உங்கட்குத் தொடர்ச்சியறாத செல்வத்தைத் தந்திடுகவென்கிறார். "...ளா: ஸுதர்ஸநஸ்ய வஹ்நிரேகா ஜ்வலந்தி ... ப்ரோவாஸோ? வஸ் ஸௌதர்ஸநீஸ் ஸ்ரீ ப்ராண நிர்வாணஹேதவ ஸந்த்விஹ." என்ற ஸ்ரீஸுதர்ஸநஸதகத்தின்படி கோஸப்தத்திற்கு உள்ள பலபொருள்களில் பசு என்ற பொருளையும் கிரணம் என்னும் பொருளையும் ஏககாலத்தில் இங்கே விவக்ஷித்து 'கோவ:' என்றருளிச் செய்கிறார். 'வஸுஸந்தாந' என்னும் பதம் வஸும் ஸந்தநோதி என்ற வ்யுத்பத்தியால் கண்ணபிரானையும், 'வஸும்ஸாதேஸௌஸந்தாநஸ்' என்னும் வ்யுத்பத்தியால் திருவாழியாழ்வானையும் சொல்லும். (வஸுர்ராஜ:, வஸுர்ஹேமாத:ஜ்யோதிஷஸ,) ஆகவே, "வஸுஸந்தாநோக்ஷாவ:" என்ற ஸ்லோகத்தில், திருவாழியாழ்வானுடைய கிரணங்கள் என்ற பொருளும் கண்ணபிரானுடைய பசுக்கள் என்ற பொருளும் ஆகும்படியருளிச் செய்கிறார் ஸ்லேஷவைசித்ர்யவத்தாலே. இரண்டிற்கும் பொருந்த விசேஷணங்களிடுகிற வைசிஷ்யத்தைப்பாரீர். [கரிஸந்துஷ்டராம் கண்டேஷு தூர்வாக்ராஸம் ஜக்த்வா, ஸ்வச்சந்தம் சக்ஷுஷு சாஸ்ரு: பீத்வா ச வாரஸ்த்ய:] பசுக்கள் புற்களைத்தின்று தண்ணீரைக் குடித்துத் திரியும்; ஸுதர்ஸநகிரணங்களும் அப்படியே செய்கின்றன;—அஸுர ராக்ஷஸமாதர்கள் தங்கள் காதுகளில் ஸௌபாக்யஸூசகமாக அணிந்துகொண்டிருந்த அறுகம்புல்லைத் தின்றுவிட்டுத் தேவமாதர்களுடைய கண்களிற் பெருகிக்கொண்டிருந்த சோகாஸ்ருப்ரவாஹத்தைப் பருகிவிட்டு ஸவிலாஸமாகத் திரிகின்றனவாம். இதனால் பெறப்பட்டதென்னென்னில்; அஸுர ராக்ஷஸஸ்த்ரீகள் விதவைகளாம்படி அவர்களது பர்த்தாக்களையொழித்து, அவர்களால் நலிவுபட்டிருந்த தேவஜாதியின் து:க்கத்தைத் தீர்த்தவை ஸுதர்ஸநகிரணங்கள் என்றதாகிறது. கழுத்தில் மங்கலஸூத்ரதாரணம் போலே காதில் தூர்வாங்குரவிந்யாஸமும் ஸுமங்கலிகளுக்கே உரித்தாகிறது; அது போயிற்றென்றால் வைதவ்யம் வந்ததாருமத்தனை. ஸத்ருக்கள் செத்தபின்பு தேவ

மாதர் அழுவதற்கு ப்ரஸக்தியில்லாமையால் அவர்களுடைய கண்ணீர் ஸஹஸ்ரகிரணங்களால் பருகப்பட்டதாக உத்ப்ரேக்ஷிக்கப்பட்டது.

“ஸவ்ருஷம்” என்பது ‘வாரணம்’ என்ற வாரணக்ரியையிலே விசேஷணமாக அந்வயிக்கக் கடவது. [ஸவ்ருஷம் வாரணம்] வ்ருஷசப்தத்திற்கு வ்ருஷபமென்றும் தர்மமென்றும் இரண்டுபொருள். பசுக்கள் வ்ருஷபத்தோடே கூடித்திரியும், ஸஹஸ்ரகிரணங்களானவை தர்மத்தோடே ஸஞ்சரியாநின்றன. அதாவது—பாவிகளை நிரஸித்தலும் தார்மிகர்களைப் பாதுகாத்தலுமாம். அதர்மமறியாத எம்பெருமான்படியே இருக்குமாய்த்து ந்யாயமும். [க்ஷிதௌ தேநவஸ்ய ச ஜநார்தந:] க்ஷிதிபாலனான எம்பெருமான் பின்செல்லப்பெற்றிருக்கை பசுக்களுக்கும் ஸஹஸ்ரகிரணங்களுக்கும் ஒக்கும். இவைபுகுமிடமெங்கும் எம்பெருமானும் புக்கு நிற்கிறானிறே ஸர்வதேசவ்யாபித்வாத் அவிசேஷாத்॥

[ப்ரஸ்ருதாநாம் வர்ஷோத்தமம் ஹாஸாநாம்:] “கோரதம் பசௌ க்ஷீரே ஸ்வர்கே விஷயே வஜ்ரே ச ப்ரதேசே த்ருஸௌ ரச்மௌ கோக்ஷு” என்ற நிகண்டுகோசத்தின்படி கோசப்தத்துக்குள்ள பல பொருள்களில், பால், மோக்ஷம் என்ற இரண்டு பொருள்கள் இங்கே விவக்ஷிதம். பசுக்கள் தம்மை எய்தினர்க்குப் பாலைத் தரும். இவை முக்தியைத்தரும். “ஸ்வர்லோகஸுகதுக்க த்ரிஸம்ஸார தாபஸ:” என்பதை ப்ரயோஜநஸம்பந்தமாகக் கொண்டு (ஜநா:) என்பதற்கு விசேஷணமாக அந்வயிப்பர் சிலர். ஷஷ்ட்யந்தமாகக்கொண்டு வஸந்தர்க்கு விசேஷணமாக அந்வயிப்பது சிறக்கும். [ஸ்வர்லோகஸுகதுக்க த்ரிஸம்ஸார தாபஸ: வஸந்தர்:] கோசப்தமென்று ப்ரகாசத்துக்கும் பார்வைக்கும் பெயர். எம்பெருமான் தனது கடாக்ஷ வீக்ஷணத்தாலே த்ரிஸம்ஸார தாபங்களையும் போக்கியருள்பவன்; திருவாழியாழ்வான் ஸ்வப்ரகாசத்தாலே அங்ஙன் செய்பவன். முதல்பக்ஷத்தில் தர்சனஸ்பர்சனம் ஜ்ஞாநம்.

[ஸாந்த்வயந்தம் ச்லிஷ்டம் ததாது] ஸௌஹ்ருத்யமும் தொடர்ச்சி போதே கூடியிருக்கையாவது விச்லேஷமற்றிருக்கை; ஶாச்வதமான என்றபடி. செல்வத்தை மேன்மேலும் பெருகச் செய்கவென்கை. [ததாது] இந்த க்ரியாபதம் ''தாதாரோ நோ'' என்ற யாஜ்யாவில் நிஷ்பந்நமென்று ஸூசிக்கும் சிலர், 'தத்தாம், ததாதாம், ததாதாம்' என்றுகொண்டு ''ததாது'' என்றன்றோ ப்ரயோகிக்க வேணும்; ததாதுமென்னவொண்ணாதேயென்று தோஷம் பண்ணுவர்கள். அங்ஙனன்று; ஸ்ம்ருதியில் ''தத—தாரோ'' என்றொரு யாதாவுண்டு; அதில் லோட்ப்ரதமபுருஷ பஹுவசநாந்த ரூபமாய்த்து இது. தததாம், ததேதாம், ததாது—இதி | ''ஸாஹித்யம் ஶ்ரீ ஶ்ரீதரோ ராஸ்து 'ததது' லோகம் வராதீ ஶ்ரீ!'' என்றார் ஆழ்வானும் ஸுந்தரபாஹுஸ்தவத்திலே.

இவ்வுலகத்தில் கண்ணபிரானுடைய பசுக்களின் பரமாக ஒரு பொருள் தோன்ற ஶப்தவிந்யாஸம் பண்ணினவிதற்குக் கவியின் ப்ரதிபத்தாரதிசய ப்ரதிபாதநோத்யோஜித தாத்பர்யாதிசயமேயாய்த்துப் பரமப்ரயோஜநம். இங்கே த்வநியா? உபமாலங்காரமா? ச்லேஷமா? எங்ஙனே நிர்வஹிப்பதென்னில்; சிலர் சொல்லக்கூடும்—உபமாஸாத்ருச்யமான ஶப்தங்கள் இல்லாமையாலே உபமாலங்காரம் சொல்ல இடமில்லை; ராமாயணத்தில் ஸுந்தரகாண்டத்தில் ''ரம்யா இதி ப்ராப்தவத்யஸ்தாகா: ராமம் விதித்வா இதி பர்யாயஞ்ச: யஸ்யாஸ்ஸைவஞ்ச ரக்ஷணீகா: ஸம்பந்நசக்ரீ பர்யஷீயர்வாத:॥'' என்ற ச்லோகத்தில் போலே ஶப்தஶ்லேஷம் சொல்வதற்கும் இடமில்லை. ''ஸதாவிரதிகாமாய: ஸ்ரீமதஶ்ச ஸ்வபக்ஷாஹம் பவநஹர்ஷாஜவேந நீதா:। ஸாந்த்ரகேயூர ஹித ராமலக்ஷ்மணாநாம் ஸாயகாஸ்ச ஜயந்திராம் தஹாஸர ஸத்ய:॥'' என்ற ரேவதகவர்ணந ச்லோகத்திற்போல ஶுத்த ச்லேஷம் சொல்வதற்குமில்லை; ஸமம், ஸாயகாஸ்ச ஶப்தாதிப்ர ஶப்தங்கள் இல்லாமையாலே. ஆனபின்பு த்வநியாகக்கடவதென்பர்; அங்ஙனல்ல; ''கூயசதிஜநராஶ்வ்ருகா ம்ருஹீபரஞ்ஸாவிதீவ

யோயமேவமநூஷ்டாதா ஸக்ததேஸாநந்தா தீர்க்ஷமேவ ... ணதத்கரிகாஸ்ப்ருஷ்டி ...'' என்று தேவதைகளுக்குள் ... கத்திற்போல ச்ரேஷ்டாநுகூலமான ஸங்கல்பஸாதகமாக கடவது. ஸர்வ யாவதி ஸத்ய ஸங்கல்பமான ஒரு ...த்தைத் தோற்றுவித்தல் ஸா மார்த்தியம் ... என்ற ... ஸாரம் இங்கே அநுஸந்தேயம். ... ... (௧௪)

ஸேநாம் ஸேநாம் தேவாநாம் ஆஹதி ரணாங்கணே ... ஸமூஹம் ... ணீம், உத்த கோஷா ... தோஷா ... வீரா ... யா ... கவளீகரோதி। விச்வம் விச்வம்பராத்யம் ரதாங்கபதேர் ... லீலயா பாலயந்தீ, ஸ்ருஷ்டிஸா தீப்தீநாம் ஸ்ருஷ்டிர் ... பாது ... ஸ்தாந் ... வ: ‖ (௧௫)

ஆஹதி ரணாங்கணே	பெரிய போர்க்களத்தில்,
ஸேநாந்யா	தலைவர்களோடு கூடினதான
தேவாநாம் ஸேநாம்	இந்திரனது சேனையை
... ம் பயம் ... ணீ:	மிகவும் பயப்படுத்தாநிற்கிற,
உத்த கோஷா ... தோஷாம் ... வீரா:	செருக்கினால் எதிரிகளின் அழிவைப் பொறுக்கமாட்டாது போர் செய்யத்துடிக்கிற கைகளையுடையரான அஸுரர்களின் கூட்டங்களை
யா கவளீகரோதி	யாதொரு ஸுதர்சந கிரண ஸமூஹியானது கவளீகரிக்கின்றதோ,
விச்வம்பராத்யம் விச்வம்	பூமி முதலிய எல்லாவுலகத்தையும்
லீலயா பாலயந்தீ	விளையாட்டாகவே ரக்ஷியாநின்ற
ஸா	அப்படிப்பட்டதான
ரதாங்கபதே: தீப்தீநாம் ஸ்ருஷ்டி:	சக்கரத்தாழ்வானுடைய கிரணங்களின் ஸமூஹியானது

[illegible] உங்களுடைய
[illegible] பிறவிதோறும் ஈட்டிய பாவங்க
[illegible] ஒழித்திடுக. [illegible]

திருவாழிபாழ்வானுடைய ஜ்வாலைகளின் [illegible]யானது உங்களுடைய ஜந்மங்கள்தோறும் திரண்டுகிடக்கிற பாவங்களைத் தொலைத்திடுக வென்கிறார். முதலிரண்டு ச்லோகங்களாலே, [illegible]யைப் பண்ணித்தருகிறபடியையும் த்ருதீயச்லோகத்தால் [illegible] பண்ணுகிறபடியையும் அருளிச்செய்கிறார். பெருப்பெருத்த தலைவர்களோடு கூடின [illegible]ஸேனையைப் போர்க்களத்திலே வெருட்டித்திரியும் அரக்கர்களைக் கபளீகரியாநின்றும் [illegible] முதலான ஸகல லோகங்களையும் அவலீலையாகப் பாதுகாத்தருளாநின்றுமிருக்கிறதாய்த்து அந்த [illegible].

[illegible] என்ற வாக்யத்தின்படி [illegible] என்று [illegible]யாகக் கிடக்கிறது. [illegible] ; அதனாலே எதிரிகளுடைய அழைலப்பொறுக்க கில்லாமல் போர்செய்யத் துடிக்கிற கைகளையுடையவர்களாய்த்து அஸுர ராக்ஷஸர்கள். [illegible] என்றும் [illegible] என்றும் [illegible] சொல்லுகிறது; முன்பு தேவர்களாயிருந்து பின்பு [illegible]த்தாலே [illegible]களாகி அஸுரர்களாயினராம். [illegible] ... (௧௫)

[illegible]
[illegible]

ஹுங்க்ருதாநி ஸம்ஶாஸ்திஸ்போடஶப்தம் ப்ரகடயதி பீமாந்
அட்டஹாஸாந், ஸா ஸா வ: ஸுதர்ஸநாஜ்ஜா ஸௌ
தர்ஸநீ ஸ்வஸ்திதாம் ஶாந்திதாய ॥ (௧௯)

ஸுதர்ஸநாஜ்ஜா ஸௌதர்ஸநீ யா ஸா	திருவாழியாழ்வானிடத்துத் தோன்றிய யாதொரு ப்ரகாஶமானது
ஸ்வேந ஊஷ்மணா தப்தேவ	தனது உஷ்ணத்தினால் தபிக்கப் பட்டதுபோல
ப்ரதிபடவபுஷாம்	எதிரிகளின் ஶரீரங்களினுடைய
அஸ்ருக்தாரா: பிபந்தீ	ரக்ததாரைகளைப்பருகாநின்றதாகி
(அதஏவ) க்ஷீபபாவம் ப்ராப்தேவ	மதத்தை அடைந்ததுபோல
ப்ரதிதிஶம்	திக்குக்கள்தோறும்
அஸக்ருத்	அடிக்கடி
ஹுங்க்ருதாநி தந்வதீ	ஹுங்காரங்களைப் பண்ணாநின்று கொண்டும்
ஸம்ஶாஸ்திஸ்போடஶப்தம் ஊர்ஜஸ்வலம் ஸதீ	(ஶத்ருக்களது) முதுகெலும்புகளைமுறிப்பதனாலுண்டாகும்பேரொலியையுடையதாகி
பீமாந் அட்டஹாஸாந் ப்ரகடயதி	கொடிய பெருஞ்சிரிப்புகளை வெளியிடா நின்றுமிருக்கிறதோ
ஸா	அப்படிப்பட்ட ஸௌதர்ஸநீதீப்தியானது
வ: ஶாந்திதாய ஸ்ருஷ்டாம்	உங்களுடைய ஶோகஶாந்தியின்பொருட்டுச் சிறிது வெளிப்புறப்படவேணும்.

*** ஸ்ரீஸுதர்ஸநஜ்வாலையானது அஸுர ராக்ஷஸர்களை த்வம்ஸம் பண்ணிக்கொண்டு திசைகள்தோறும் பேரொலிசெய்துகொண்டு சுழன்று திரியும்படியை ஒரு உத்ப்ரேக்ஷாரம் பொலியப் பேசுகிறார் இதில். உலகில் நிதாகதப்தனானவன் தண்ணீர்த்தாரையைப் பருகுவது இயல்பு; ஸுதர்ஸநஜ்வாலையானது அஸுர ராக்ஷஸர்களுடைய ஶரீரங்களிலுள்ள ரக்தமாகிற பாநீயதாரையைப்

பருகினதற்கு இவர் ஒரு ஹேதுவைக் கண்டு பண்ணுகிறார் [தத்ர ஸ்வேதோத்ருஷ்ணயா என்று] தனக்குத் தாவஜநகமான வேறொரு வஸ்து இல்லாமையாலே தனது ஔஷ்ண்யத்தினாலேயே தான் தவிக்கப்பட்டது கொல்! என்கிறார். ஜலபாநத்தால் ஶமிப்பிக்கவொண்ணாத வ்யாதிதாவமாகையாலே ஶோணிதபாநத்தாலே ஶமிப்பிக்கவேண்டிற்று. [வ்யாமோஹஸ்ஸ்வபாவம் வ்யதிக்ரமஸ்ய ததாஸ்து ...] ஸர்வதிக்குகளைத் திசைகள்தோறும் சுழன்று திரிவதற்கு ஹேதுவைக் கற்பிக்கிறார்; மத்யபானம் பண்ணினவன் வாளாகிடக்க வொண்ணாதிறே. மதாதிஶயத்தாலே கண்டவிடமெங்கும் தட்டித்திரிவனிறே. அப்படியே இந்த சக்ரம் தானும் வ்யதிஹரவஷாலே ஶோணிதபாநத்தாலே மதித்தது கொல்! என்னலாயிருந்தது; இல்லையேல் இப்படி திசைகள்தோறும் சுற்றிச்சுழன்று திரிவதற்கு வ்யவஸ்திதியில்லைபோலும். [ஸம்ஸாரஸ்ய ஸ்வரூபமஹதீ வடஹாஸஹாஸ வ்யக்தயதி] மத்யபாநாதிகளாலே மதம்பிடித்தவன் அங்குமிங்கும் திரிந்துகொண்டு அகாரணமாகப் பெருஞ்சிரிப்புக்களைச் செய்வது வழக்கம். மத்யபாநத்தாலே மத்தமாய்த் திரிகின்ற இந்த சக்ரம் தானும் ஶத்ருக்களின் முதுகெலும்புகளை வெடிக்கச் செய்து அவற்றில் நின்றும் ஒரு பேரொலியை உண்டாக்குவதானது உந்மத்தனுடைய அட்டஹாஸ கலகலத்தோடு ஒத்திராநின்றது போலும். ஆகவிப்படிகளாலே ஶத்ரு நிரஸந ஸ்வபாவமுடைத்தான ஸுதர்ஶநமானது உங்களுடைய ஸம்ஹிதவிஜயத்தைச் செய்விக்கக் கடவதென்றதாயிற்று. "விஜிதாய" என்றது — விஜிதகாயம்விஜயே என்றபடி.

[ஸத்யாதீர:] "ஸத்யப்ருதீநாம் ஶோணிதே" இதி ஸப்தமீ. [க்ஷீபஸ்வம்] க்ஷீப: மத்த:, தஸ்ய ஸ்வபாவ:. [ஸம்ஸாரஸ்ய] "ஸம்ஸாரவேணா ... வ்யக்ஷாவயவேஷு" இதி விக்ரஹ:. [வடஹாஸ] "வடஹாஸஸ்தேஷு உக்ஷ நிஷ்டுரே

தீவுடியெலிவ" ஐதி ரா௨ரூ:. [ஷூதாஞ்] 'ஷூ௨---மரம்ஷத்ச ஒஃ' ஐதி யாதா:. வகூடுஷூனை சிறிது அசையத் தொடங்கிறு லும் காயடுவஞ்திபுயாமென்று கருத்து. ... (௧௬)

தெவெவராவெஸவ்ஹாெநா உநாஜஸடஸாஜா௨ணுவெடுாஷ தவெவ்ரு:, குமாரொரயொதிஞீமாஒதாபாவடிமீகூஷவிஷ்ணீர விஷ்ணு: । ஸிஜ௯ஜாவாதாஜூதாபிதரிவாதராவூதவா தொமூலஹாமடு:, வாகெூாவரெஹாவிரொவஹயதா௨ரிதாவ ஹூவம் ஊவவஹிழ் ॥ (௧௭)

உநாஜஸடஸாஜா௨ணு உவெடுாஷ தவெவ்ரு: தெவெவ:	அஸுரவீரர்களின் ஸாஜஷணுங்களுடைய ஊமாகிற உஷ்ணத்தாலே தபிக்கப்பட்ட தேவர்களாலே
குவெஸவ்ஹாந:	சுவமாஹிக்கப்படா நின்றதாயும்
குமாரொரயொதிமம்வீ	திக்குகளாகிற கரைகளை மீறிச்செல்வதாயும்
மாஒதாபாவடிமீகூஷ விம்யீரவிஷ்ணு:	புராணுகின்ற நக்ஷத்ரஸமூஹமென்னும்வ்யாஜத்தையுடைய நுரைத்திரளையுடையதாயும்
ஸிம்மக ஜாவாதாரம்மதாபித ஸிவாதராவூதவாதொ ஹாமடு:	தளதளவென்று சுழலாநிற்கிற ஜ்வாலைகளாகிற அலைகளாலே துண்டிக்கப்பட்ட பத்ருக்களாகிற மரங்களின் வீழ்ச்சியினலேஸயங்கரமான வழியை யுடையதாயும்
வாகூ:	திருவாழியாழ்வானுடையதாயுமிருக்கிற
ரொவிரொவ:	ஜாவாவ்வாஹமானது
வ:	உங்களுடைய
உரிதாவஹூவடி	பாவங்களென்கிற
ஊவவஹிழ்	காட்டுத்தீயை
ஸமயது	அணைக்கட்டும்.

*** திருவாய்மொழியாழ்வாருடைய ஜ்ஞாநப்ரவாஹத்தை ஒரு மஹாஜலப்ரவாஹமாக நிரூபித்துப் பேசுகிறார் இதில். ஜலப்ரவாஹத்துக்கு உள்ள தன்மைகள் முநிஸூக்திநிகரத்திலும் பொருந்தியிருக்கும்படியை நான்கு விசேஷணங்களாலே ஸூசிக்கிறார். [ஆநந்தஜநக ஸர்வஜ்ஞ ஜநநாந்த்யே ஸௌரபேய்யே ஸாவதீ ஸௌஸௌஷ்டவ ஸ்தாந:] வ்ருஷ்டியாலே தவிக்கப்பட்ட ஜநங்கள் ஜலப்ரவாஹத்திலே போய் ஸுகமாகிப்பார்களிறே. அதுபோல, ஸம்ஸாரிகள் தடிபோன்ற புஜங்களின் செருக்காலே தாபமுற்ற தேவர்களாலே ஸேவ்யமானமாயிருக்குமாய்த்து ஸுக்ருதநிகரம். அஸுரர்கள் தோள்தட்டிச் செருக்கிச் செருச்செய்ய நெருங்கும்போது தேவர்கட்கு முநிஸூக்திநிகரமான சரணமல்லது பணியில்லையிறே. [கூலாதிகாமீ] மஹாப்ரவாஹமானது கரையை மீறிப் பெருகுமிறே. இதுவும் நிகமங்களாகிற கரையைக்கடந்து ஸர்வசாகீ ஸூக்தமாக வ்யாபியாநின்றதாய்த்து. [ஸாங்க்யாதி வடவீமக்ஷ்ய விஸ்த்ரவிந்து:] பெருவெள்ளத்திலே நுரைத்திரள்கள் நெருங்கிக்கிடக்குமிறே. கூலாதிகாமியான இது தன்னிலே நக்ஷத்ரஜோதிகங்கள் நுரைத்திரள்களாகத் திகழாநின்றனவாய்த்து. [நிஜாஜ்ஞாதரஜோத்ராதி.] பெருவெள்ளமானது தனது அலைக்கிளர்ச்சியாலே கரைகளிலுள்ள பலபல மரங்களையறுத்து வீழ்த்தி வழிகளையெல்லாம் ஸுகமமாகச் செய்துவைக்குமிறே. அதுபோல இதுவும் தளதளவென்று சலியாநின்ற தனது ஸூக்திகளாகிற அலைகளாலே பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளாகிற மரங்களையறுத்துத்தள்ளி வழிகளையெல்லாம் ஸுகமமாக்கிவைத்திருக்குமாய்த்து. ஆகவிப்படிப்பட்ட ஸௌலப்யயோகத்தாலே மஹாஜலப்ரவாஹமென்னவமைந்த முநிஸூக்திநிகரமானது மஹாப்ரவாஹம் செய்யும் செயலைச் செய்திடுகவென்கிறார். அதாவதென்னென்னில்; [ஆர்த்திதாபஹரம் தாபஹம் ஸமயந்து] மஹாப்ரவாஹம் காட்டுத்தீயை அணைக்கவல்லதிறே. உங்களுடைய பாவங்களைக் காட்டுத்தீயாகக் கொள்ளீர். தீயானது உருவ

ழிக்குமா போலே பாவங்கள் உங்களை உருவழிக்கவிறே புகுகிறன. ஆகவே பாவமென்று பேர்மாத்திரமாய் உண்மையில் காட்டுத்தீயென்னப் பொருமான உங்களது துரிதங்களை யணைக்கவேணும். துரிதாபஹ்நவமென்றது—பாபமென்ற ஶப்தத்தாலே மறைத்துச் சொல்லப்பட்ட என்றபடி.

“ஶாபோத்பாதபாபவீக்ஷ்ய” என்றவிடத்து வீக்ஷ்யபதம் வ்யாஜோக்தம்: “வ்யாஜோபந்யாஸவீக்ஷ்யஷு” இதி நிகண்டு:. [பிஜுக = பிஶுநதள’ இதி யாதவ:.] ஶாகிஶாவ:= “ஜீவா ப்ருதுஸ்ஸுவாஶாஸி” இதி நிகண்டு:. இங்கே வஹ்நியென்ற ஶப்தமும் ஶவஜநீயம்; இரட்டுறமொழிதல் வடநூலினுமுண்டு. ... ... (கஎ)

ப்ராம்யந்தீ ஸம்ஶ்ரிதாநாம் ப்ரமஶமநகரீ ஹ்ருதஸூர்யப்ரகாஶா, ஸூர்யப்ரகாஶாநுகூலா ப்ரத்யர்த்திஹ்ருதயதமஸ்காரிணீ நிஸ்தமஸ்கா। யா ராஸாதிநீ ச ப்ரகடிதமஹஸா தீவ்ரஶௌர்யா ஸிதாபா வஸ்ஸ:, ஸித்ராஸத்ராய வித்ராவிதவிததஜநா ஜாயதாம் ஶ்ரேயஸே வ:॥

(கஅ)

ப்ராம்யந்தீ (அபி) — தான் ப்ரமியாநின்றதாயினும் [2. தான் சுழலாநின்றுகொண்டு]

ஸம்ஶ்ரிதாநாம் ப்ரமஶமநகரீ — ஆஶ்ரிதர்களுடைய ப்ரமத்தைப் போக்காநின்றதாய்,

ஹ்ருதஸூர்யப்ரகாஶாபி — ஸூர்யனுடைய வெளிச்சத்தை மறைத்ததாயினும்

ஸூர்யப்ரகாஶாநுகூலா — ஸூர்யப்ரகாஶத்துக்கு அநுகூலமாய்,

[2. ஸூரிஜநங்களுடைய ப்ரகாஶத்துக்கு அநுகூலமாய்]

நிஸ்தமஸ்காபி — தன்னிடத்தில் தமஸ்ஸு இல்லாதிருந்தும்

ப்ரத்யர்த்திஹ்ருதயதமஸ்காரிணீ — ஶத்ருக்களுடைய நெஞ்சில் தமஸ்ஸைப் பண்ணாநின்றதாய்,

யாமாவஸ்தாநிதம்வி	பெருமையைப் பெருக்கையுடைத்தாயிருக்கச் செய்தேயும்
[2. தனது ஸாமர்த்தியத்தினால் பாயுமியல்பையுடையதாகி]	
வ்யக்திதேஜஸா	அக்கினியை வெளிப்படுத்தாநின்றதாய்
(ஈதவஸவ)	இப்படி விபரீதஸ்வபாவங்கள் பொருந்தியிருப்பதனாலே
விசித்ரா	விசித்திரமாய்
வித்ராவிதவிதஜநா	ஶத்ருஜனங்களை முதுகுகாட்டி ஓடச்செய்ததான
சக்ரஸ்யதே தீவிதிஃ	திருவாழியாழ்வானுடைய சோதியானது
வஃ	உங்களுக்கு
ஶுபாய ஸ்ரேயஸேஸ்து	நீண்ட மங்களத்தின் பொருட்டு ஆகவேணும்.

*** விரோதிநாஶத்வாரா க்ருத்யையிலே பேசுகிறதாய்த்து இந்த ஶ்லோகம். கவிவாக்யவைசித்ர்ய வெளிவிளங்குகிறபடி. [(ஸ்வயம்) ஸாஸ்ரீ ஸம்ஶ்ரிதாநாம் ஸ்ரீமஶந்நாஸி] உலகத்தில், தான் ஸ்ரீமானாய் ஸ்வாதிக்காநத்தையுடையனாயிருப்பவனே பிறருடைய ஸ்ரீத்தைப் போக்கித் தெளிந்தஞானத்தை அளிக்கவல்லவனாவன்; தான் ஸ்ரீத்துக்கொண்டேயிருப்பவன் ஸம்ஶ்ரிதர்களுடைய ஸ்ரீத்தைப் போக்க வல்லவனாகை அரிது. ஆகையாலே, ஸ்வஸ்ய ஸ்ரீவெம்ஶித்வமும் ஸம்ஶ்ரித ஸ்ரீநிவர்த்தகத்வமும் ஸமாநாதிகரண யத்தமாயிருக்கவேணும். ஸாமாநாதிகரண்ய ஸம்பந்தமோ வென்றால், இப்படிப்பட்ட வையதிகரண்யங்களுக்கு ஸ்வயமேவ கரணமாயிராநின்றதென்கிறார். ஸஹஸாதஃ இப்படித்தானோ வென்னில், அன்று; [ஸாஸ்ரீ] ஒன்றை வேறொன்றாக ஸ்ரீஹிக்கையாகிற வாக்யஸ்ரீமென்று இங்கே விவக்ஷிதம். ஸ்ரீணமாவது சுழலுகை. பகைவருள்ளவிடமெங்கும் சுற்றிச்சுழலும்படியைச் சொல்லிற்றாகிறது. இவ்வமர்த்தம் கொண்டபின்பு 'ஸம்ஶ்ரிதாநாம் ஸ்ரீமஶந்நாஸி' என்றது விரோதமன்றிறே.

[ஹந்த ஸூர்யப்ரகாசா ஸூர்யாலோகாந்தர்த்தா] ஸூர்யப்ரகாசத்தை மறைக்கும் வஸ்து ஸூர்யப்ரகாசத்துக்கு அந்தர்த்திரூபமாயிருப்பதாகச்சொல்வது விருத்தம். விரோதபரிஹாரமெங்ஙனேயென்னில்;ஸூர்யாலோகாந்தர்த்தா = 'ஸூர்யஸ்ய ஆலோகா:-- ஸூர்யாலோகா:, தஸ்ய அந்தர்த்தா' என்றிறே விரோதியோத்பாவநதசையில் வ்யுத்பத்தி; வஸ்துத: அங்ஙனன்று. 'ஸூரிணாமாலோகா:—ஸூர்யாலோகா:, தஸ்ய அந்தர்த்தா' என்றாகக்கடவது; பண்டிதர்களுக்கு நல்ல அறிவைத் தரவல்லது என்றபடி. இப்படி பொருளானபின்பு, ஹந்த ஸூர்யப்ரகாசா என்றதோடு ஸூர்யாலோகாந்தர்த்தா என்றது விருத்தமன்றிறே. ஸூர்யப்ரகாசத்தை மறைத்தவரலாறு எங்ஙனே யெனில்:—

பாரதயுத்தத்தில் பதின்மூன்றாநாளிலே அர்ஜுநகுமாரனான அபிமந்யுவை துர்யோதந ஸோதரீபதியான ஸைந்தவன் கொன்றுவிட, அங்ஙனம் தன்மகனைக்கொன்ற ஜயத்ரதனை மற்றைநாள் ஸூர்யாஸ்தமயத்திற்குள் தான் கொல்லாவிடில் தீயில் குதித்து உயிர் துறப்பதாக அர்ஜுநன் ஶபதஞ்செய்ய, அதனையறிந்த பகைவர்கள் பதினாலாநாள் பகல் முழுவதும் ஜயத்ரதனை வெளிப்படுத்தாமல் ஸேனையின் நடுவே நிலவறையில் மறைத்துவைத்திருக்க, அர்ஜுநனுடைய ஶபதம் விததமாய் விடுமேயென்று சிந்தித்துக் கண்ணபிரான் ஸூர்யனை அஸ்தமிப்பதற்குச் சிலநாழிகைக்கு முன்னமே தனது திருவாழியினால் மறைத்துவிட, அப்பொழுது எங்கும் இருள் பரவியதனால் அர்ஜுநன் அக்நிப்ரவேசம் செய்வதைக் களிப்போடுகாண்பதற்கு துர்யோதநாதிகளுடனே ஜயத்ரதன் வந்து எதிர் நிற்க, அப்போது கண்ணபிரான் திருவாழியை வாங்கிவிடவே பகலாயிருந்ததனால் உடனே அர்ஜுநன் ஜயத்ரதனைத் தலை துணித்தான் என்ற கதை அறியத்தக்கது; "நாழிகை கூறிட்டுக்காத்துநின்ற அரசர்கள் தம்முகப்பே, நாழிகை போகப் படைபொருதவன் தேவகி தன் சிறுவன்" என்றாரிறே பெரியாழ்வாரும்.

[திமிஸ்ரா விவக்ஷஹ்ருதய தமிஸ்ராரிணீ] ஸமயம் தமஸ்ஸை நந்நு ஞனொருவன் பிறர்பக்கல் தமஸ்ஸை யுண்டுபண்ணிறுனென்கை விருத்தமிறே. இங்கே தமஸ்ஸாவது அஜ்ஞாநவிருள். விரோதபரிஹார மெங்ஙனே யெனில்; திமிஸ்ரா = ஸமயம் த்ருஷ்டி ஸூர்யவை மாகையினுலே இருளற்றது. விவக்ஷஹ்ருதய தமிஸ்ராரிணீ = ஶத்ருக்களின் உள்ளத்திலே பயாந்தகாரத்தை உண்டாக்கவற்று. பயத்தை இருளாகச் சொல்லக்கடவதிறே. இங்ஙனே பொருளான பின்பு திமிஸ்ரத்வமும் விவக்ஷஹ்ருதய தமிஸ்ராரித்வமும் விருத்தமன் றிறே. "விவக்ஷஹ்ருதய தமிஸ்ராரிண்யபி திமிஸ்ரா" என்று உள்ளபடியே யோஜிக்கவுமாம்.

[தாராஸாராதிநீவ ப்ரகடிதகஹநா] "தாராஸாரஞ் சூலாரஃ" என்ற அமரகோஶத்தின்படி தாராஸம்பாதமாவது பெருமழை; அதனை யுடைத்தாயிருக்கும்போது கஹநப்ரகடநம் பண்ணுகை விருத்தம்; தாராஸம்பாதித்வமும் ப்ரகடிதகஹநத்வமும் வ்யதிகரணமன்றிறே. அவற்றை இங்கே ஸமாநாதிகரண மாகச் சொன்னது விருத்தம். இனி விரோதபரிஹார மெங்ஙனே யெனில்; தாராஸம்பாதிநீ = தாரயா ஸம்பதிதம் ஶீலமஸ்யாஸ்தீதி தாராஸம்பாதிநீ; தாரையாவது கூறு. அதனுல் பகைவர்மேல் பாயுமியல்பை யுடையதென்றபடி. அல்லது; "தாரா ஸைந்யாக்ரஸ்கந்தே தாரம்ப மதிவஷகே" என்ற மேதிநீ கோஶத்தின்படி தாரையாவது ஸைநாக்ரமென்று பொருள் கொள்ளவுமாம். ஸேநாக்ரத்திற்போய்ப் பாய்ந்து அஸ்த்ரமைச் சொரிகின்றதென்றபடி. [வித்யா] ஆவாதவ்ருத்தியில் விருத்த மகிமாதிகரணமா யிருக்கைபற்றி வெவித்யும் சொல்லுகிறது. [வித்யாவித விகர்ஜநா] இப்படிப்பட்ட அதிஶயங்கள் வாய்ந் திருப்பதனுலே ஶத்ருஜநங்கள் அஞ்சி நடுங்கி முதுகுகாட்டி ஓடும்படியிருக்குமிறே.

ஆக இந்த ஶ்லோகத்தால் சொல்லிற்றாயற்றதென்னென்னில்; ஶத்ருக்களுள்ள விடமெங்கும் சுழன்று திரியாநிற்பதும், தன்னை

உபாஸிப்பவர்களுடைய அந்யாஜ்ஞாநங்களைப் போக்கவல்லதும், ஜயாபஜயாவஸரத்தில் ஸூர்யப்ரகாசத்தை மறையச் செய்ததும், பண்டிதர்கட்கு நல்லறிவை நல்கவல்லதும், ஶத்ருக்களுடைய ஹ்ருதயத்தில் எப்போதும் பயஜ்வரத்தை நிலைநாட்ட வல்லதும், ஸ்வயம் ஜ்யோதிரூபமானதும், தனது ப்ரதாபத்தினால்[அல்லது முனைமுகத்தில்]பகைவர்மீது பாயுமியல்பையுடையதும், தீமை யுமிழ்வதும், விசித்ரஶக்தி வாய்ந்ததும், பகைவரைப் பாறவடிப்பதுமான ஸ்ரீ ஸாஹஸாங்க தீப்தியானது உங்கட்கு தீர்க்காயுஸ்ஸாயியான ஸம்பத்தை யளித்திடுக என்றதாயிற்று.

“கோணே கோஷ்டேபி தோபி த்ரைலோக்யநவிதத:” என்ற தொண்ணூற்றுநான்காம் ஶ்லோகமும் இங்ஙனே விரோதாபாஸ ரீதியிலே அமைக்கப்பட்டுள்ளமை காண்க. (௧௮)

நிதா³க்⁴ நவதா³க்³த⁴ காஶீ த³வாக்³நிஜ்யோதிஷா யேந
தா³ஹம், க்ருத்வா வ்ருத்வா விபோ⁴ ஶஸஹஸாஸயா யத்ர விசித்ர
ப்ரஸாதே ராஜேந்த்³ரவர்ணோ த்ருஷ்டா ஸஹ ஸஹநஸாஹம்
யஜ்ஞயாஜ்ஞஸ்யாவஸீத³ந், ஶிஶ்யாஶ்ஶாஷிதோ வஶ்யஶாஹஜநி
ஸ்ருதம் ஶாஸிஹோதிவ்ருத்தாவ:॥ ௧௬

தவாக்நிஜ்யோதிஷா	காட்டுத்தீயினதுபோன்ற நீண்ட சோதியை யுடைத்தான
யேந	யாதொரு ஸாஹஸாங்கனால
காஶீ	காசி பட்டணமானது[த்தினாலே
வநவத்	வநஸமூஹம்போல
தாஹம் நீதா	கொளுத்தப்பட்டுப்போயிற்றோ,
விசித்ரவ்ருத்தாவ	ஆச்சர்யமான வைபவமுடைய
யத்ர	யாதொரு ஸாஹஸாங்கனாவ த்திலே

க்ருத்யா	(காஶீராஜவாஸுதேவனுடைய, அல்லது பௌண்ட்ரவாஸுதேவனுடைய) க்ருத்யையானது
ஶலபஶலபயா வ்ருத்த்யா	விட்டில் பூச்சிகளுக் கெளிதான [செயலாலே
விநஷ்டா	மாண்டுபோயிற்று,
யத்பயாத்	யாதொரு ஸுதர்ஶநசக்ரத்தின் பக்கலுண்டான பயத்தி[னாலே
ஈஶோऽபி	பரமஶிவனும்
கிரீந்த்ரதுஹித்ராஸஹ	மலைமகளான பார்வதியோடுகூட
கஹநதுர்கமாம்	புகுவதற்கரிதான பர்வதகுஹையினுள்ளே
அத்யாவிஶத்	ஓடிப்போய்விட்டானே
ஸ:	அப்படிப்பட்ட பெருமைவாய்ந்ததாய்
விஶ்வார்சித:	அனைவராலும் பூஜிக்கப்பட்டதான
ஶௌரிஹேதிவ்ருத்தாந்த:	எம்பெருமானுடைய திவ்யாயுதத்தின் வ்ருத்தாந்தமானது
வ:	உங்களுக்கு
அநிஶ்வரம்	உத்க்ருஷ்டமான (அல்லது) ஶாஶ்வதமான
ஶர்ம	மங்களத்தை
திஶ்யாத்	தரக்கடவது.

*** திருவாழியாழ்வானுடைய விக்ரமாதிஶயத்தை விளக்க வல்ல பௌராணிக கதாப்ரஸங்கவைபவத்தாலே தத்ஸ்வபாவப்ரகர்ஷத்தைப் பேசுகிறார் இதில். [நிர்தக்த்வநிர்தக்த்வ ஜகத்ரயீ] காஶீதஹநவ்ருத்தாந்தமிருக்கும்படியென்னென்னில்;- ஒருகால், பௌண்ட்ரகவாஸுதேவன் என்பானொரு அரசனை நோக்கி மூடர்களெல்லாரும் 'நீதான் வாஸுதேவன்' என்று புகழ்ந்துகொண்டிருக்க, அதனால் அவனும் தன்னையே உண்மை வாஸுதேவனாக நினைத்து மார்பு நெறித்துச் சங்கு சக்கரம் கிரீடம் முதலியவற்றைச் செய்வித்துத் தானணிந்துகொண்டு ஒரு சேவகனை யழைத்து 'நீ கிருஷ்ணனிடம்

போய் என் பெயரைச் சொல்லி "இன்னான் வாஸுதேவனாயிருக்க நீ அவனுடைய சங்கு சக்கரங்களைத் தரிக்கக்கூடாது; இன்றுமுதல் விட்டுவிடவேண்டியது; இல்லையாகில் அவனோடு யுத்தஞ்செய்து அவனை வென்றாயாகில் தரிக்கலாம்" என்று சொல்லவேண்டியது' என்று சொல்லியனுப்ப, அங்ஙனமே அந்தச் சேவகன் வந்து கிருஷ்ணனிடம் அந்த வார்த்தைகளைச் சொல்ல, கண்ணபிரான் திருவுள்ளஞ் சீறிப் பெரிய திருவடியின் மீதேறிச் சென்று போர்செய்து அப் பௌண்ட்ரகனைத் தனது திருவாழியினால் தலையறுத்துக் கொன்றொழிக்க, இங்ஙனே பௌண்ட்ரகன் இறந்துபோனதைக் கண்ட அவனது ஸஹாய வீரனான காசிமன்னன் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனைக் கொல்ல முயன்று போர்செய்யத் தொடங்க, கண்ணபிரான் தனது சார்ங்கத்தில் நின்றும் ப்ரயோகிக்கப்பட்ட அம்புகளினால் அக் காசிமன்னன் தலையை யறுத்தெறிய, அத் தலையானது காசிப்பட்டணத்தினுள்ளே போய் விழ, அதனைக்கண்ட காசீராஜபுத்ரன் தனது தந்தையின் தலை ஸ்ரீக்ருஷ்ணனால் அறுக்கப்பட்டதென்றறிந்து உடனே பரமசிவனை ஸ்தோத்ரங்களால் மகிழ்வித்து "ஸ வவ்ரே ஹ்ருதவாந் க்ருத்யா பித்ருஹந்துர் வதாய வை। ஸமுத்திஷ்டது க்ருஷ்ணஸ்ய த்வத்ப்ரஸாதாந் மஹேஶ்வர." [ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம் 5-34-31] என்றபடி என் தந்தையைக் கொன்றவனைக் கொல்லும்படியான ஒரு க்ருத்யை உனதருளால் உண்டாகவேணுமென்று வரம்வேண்டி அப்படிப் பட்டதொரு க்ருத்யையை ஏவ, அது த்வாரகைக்கு வந்து ஜனங்களை பாயிக்கத் தொடங்க, இதன் வரலாற்றைச் செவியுற்ற கண்ணபிரான் தான் சொக்கட்டாடிக்கொண்டிருந்தபடியே தனது திருவாழியை ஏவிவிட, அந்தச் சக்கரம் அந்தப் பூதத்தைத் துரத்திக்கொண்டு காசியளவும் போய் அப் பூதத்தையும் அத்துடன் சேர்ந்துவந்த கணங்களையும் அந்தக் காசிப்பட்டணத்தையும் ஒரு நொடிப்பொழுதில் நீறாக்கிவிட்டுக் கண்ணபிரானருகில் வந்து சேர்ந்தது. "க்ருத்யா வ்ருத்ரா விஶீர்ணா ஶக்ஷஸஹஸா யத்ர வித்ருதாவ" என்ற ஸ்ரீஸூக்திபாஷ்யத்தில் ஸூசிதமான கதையும் இதில் அடங்கிவிட்டது. க்ருத்யையாவது— அபிசாரகர்த்தாலுண்டா

கும் தேவதாவிசேஷம்-விசாகாதிரூபம். இனி "ருத்ரோ வித்ருத:" இத்யாதி த்விதீயவாக்யத்தில் ஸூசிக்கப்பட்ட கதையின் வரலாறு தெரியவில்லை. இதிஹாஸ புராணங்களை ஆராய்ந்தவரையில் அடியேனுடைய த்ருஷ்டிக்கு அகப்படவில்லை. வந்த விடங்களிலே ப்ராஜ்ஞர்கள் கண்டுகொள்வது. ஆனால் ஸ்ரீஹரவிஜய காவ்யத்தில் [ஶ்லோ 14] "வக்த்ராஸமுத்தாதவி நவஶம்பவதிவிஷ்டபேவ ப்ரக்ருஷ்ட:" என்ற விடத்திற்கு வ்யாக்யானம் செய்த ஒருவர், ருத்ரன் திருவாழிக்கு அஞ்சிக் காஶியில்நின்றும் ஓடிப்போய்விட்டான் என்று எழுதியிருப்பதைக் கொண்டும், ப்ரக்ருத ஶ்லோகத்தில் காஶீதஹந கதாஸூசிவ்யாஹார ஸ்வரஸத்தைக்கொண்டும் "ருத்ரோ வித்ருத:" இத்யாதிவாக்ய ப்ரதிவாக்ய கதாஶரீரத்தை ஒருவாறு நிஷ்கர்ஷிக்கலாம்; காஶீராஜ புத்ரனாலே ஏவப்பட்ட க்ருத்யையானது ருத்ரனுடைய ப்ரஸாதத்தா லுண்டானதாக ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணாதிகளிற் சொல்லப்படுகையால், ஸர்வஸாதாரணையான அந்த க்ருத்யையானது எவ்வாறு வெற்றி பெறுகின்றதென்று ஶிவன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில் த்வாரகையில்நின்றும் திருவாழியாழ்வான் அந்த க்ருத்யையைத் துரத்திக்கொண்டு ஓடிவர அதனைக்கண்ட ஶிவன் நமக்கு வல்லடி வரப்போகிறதே யென்று அஞ்சி அங்கே நிற்கமாட்டாமல் ஓடி மலையினுள்ளே புகுந்துவிட்டானென்று இங்ஙனே கதை இருக்கவேண்டும். இது புராணரத்னத்தில் கூறப்படாதிருந்தாலும் புராணாந்தரங்களில் கூறப்பட்டிருக்கலாம். அதவா, அக்காலத்தில் ஶிவன் ஓடிச்சென்று தான் உயிர்தரித்திருக்க வேண்டுமென்று இவர் தாமாகவே உள்ளுணர்ந்து பேசுகிறார் என்று கொள்ளினுங் குற்றமில்லை. புராணங்களில் ஒரு மூலையில் இக்கதை வ்யக்தமாகவேயிருக்கவுங் கூடும்— இத்யலமதிஜல்பிதேந.

த்விதீயவாக்யத்தில் 'க்ருத்யா' என்றது—அம்பரீஷோபாக்யானத்தில் துர்வாஸாவினால் ப்ரயோகிக்கப்பட்ட க்ருத்யையைச் சொல்லுகிறதென்று சிலர் நினைக்கக்கூடும். அங்ஙனும் பொருந்து

மாயினும் ப்ரக்ருத ச்லோகத்தை ஸாக்ஷாத்ப்ரமாணமாகவே நிர்வஹிப்பர் பெரியோர். ஆச்ரிதஸ்ய உபேக்ஷாநர்ஹத்வாத் அந்த கதையும் இங்கே ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகிறது.— ஸூர்யவம்ச்யனை அம்பரீஷ சக்ரவர்த்தி ஸ்ரீ ராமதேவரப் பெருமாளைப்போலே ராஜ்யபோகாதிகளில் விரக்தனாய் ஸதா பகவத் ப்ரவண சித்தனாய் இருக்க, விரக்தனை எம்பெருமான் தனது திருவாழியாழ்வானை அவ்வரசனுடைய க்ருஹத்தில் இருந்து கொண்டு அவனுக்கு ரக்ஷை பண்ணிக்கொண்டு போரும்படி நியமித்திருந்தான், இப்படியிருக்கையில் அவ்வரசன் ஸம்வத்ஸரஸாத்யமான ஒரு த்வாதசீவ்ரதத்தை அநுஷ்டிக்கவிரும்பி அப்படியே ஓராண்டளவும் அநுஷ்டித்து ஸம்வத்ஸராந்த த்வாதசீ திதியில் எண்ணிறந்த ப்ராஹ்மணர்கட்கு தக்ஷிணை கொடுத்து அவர்களுடைய அநுமதி பெற்றுப் பாரணைபண்ணப் புகுமளவில் துர்வாஸாவென்னும் முனிவர் அதிதியாய் வேண்டிவந்தார். மாமுனிவர் அதிதியாக வந்தாரேயென்று பெருமகிழ்ச்சிகொண்ட அம்பரீஷர் அவரை நல்வரவேற்றுப் பாரணைக்கு எழுந்தருளவேண்டினார். அம்முனிவர் 'ததாஸ்து' என்றிசைந்து 'இதோ மாத்யாஹ்நிகாநுஷ்டானம் பண்ணிவந்துவிடுகிறேன்' என்று சொல்லி யமுனைக்குச் சென்றவர் நெடும்போது த்யானத்தில் இருந்துவிட்டார்; 'த்வாதசீ திதி முடிவதற்குள் பாரணைபண்ணாவிடில் வ்ரதபங்கம் நேர்ந்துவிடுமே!' என்றும், 'அதிதியை உபேக்ஷித்துப் பாரணைபண்ணிவிட்டால் பெரும்பாதகம் நேருமே!' என்றும் சிந்தித்து இன்னது செய்வதென்று தோன்றாமல் துடித்துக்கொண்டிருக்கின்ற அம்பரீஷர் தர்மசாஸ்த்ர நிபுணர்களைத் திரட்டி மேல் கர்த்தவ்யத்தைப்பற்றி ஆராய்ந்தவளவில், "அபோ அச்நாதி தந்நைவாசிதம் நைவாசிதம் ந க்ஷுதாய ச பவதி" என்ற வேதவாக்யத்தைக்கொண்டு ஜலபாரணை பண்ணுவதென்று நிச்சயித்து, தீர்த்தாசநத்தாலே வ்ரதத்தைத் தலைக்கட்டி அந்நபாரணைக்காக துர்வாஸாவின் வரவை எதிர்பார்த்திருந்தார். ஸாவகாசமாக அநுஷ்டானங்களை முடித்துவந்த முனிவர் ராஜா தீர்த்தபாரணைபண்ணிவிட்

டார்' என்றறிந்து மிக்க சிற்றமுற்றுத் தமது ஶிரஸ்ஸிலின்றும் ஒரு சடையை யெடுத்து அதனால் காலாக்நி ஸத்ருஶமான வொரு க்ருத்யையை உண்டாக்கி அதனை அம்பரீஷரைக் கொல்லுமாறு ஏவினார். தன்னைக் கொல்வதாக வந்த அந்த க்ருத்யையைக் கண்டும் ராஜா சிறிதும் சலிக்கவில்லை. அவருடைய ரக்ஷைக்காக எப்போதும் ஸ்ரீஹஸ்தத்திலேயே ஸந்நிஹிதராயிராநின்ற ஸுதர்ஶநாழ்வான் ஒரு நொடிப்பொழுதில் அந்த க்ருத்யையை தஹித்துவிட்டு அந்த துர்வாஸாவையும் நலிவதாக மிக்க வேகத்துடன் அவரைத் துரத்திக்கொண்டு செல்ல, அஞ்சியோடுமவர் எங்குப்போயும் ஶரணம்பெறாது ;எம்பெருமானைச் சரணம்புகுந்தவளவிலும் 'அம்பரீஷர் காலிலே விழுந்தாலன்றி இந்த ஆபத்து நீங்காது' என்றறிந்து அவர் காலிலே விழுந்து க்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டு உயிர் தப்பினார் முனிவர்— என்ற கதை அறியத்தக்கது.

[அநஶ்வரம் ஶர்ம ப்ரயச்ச.] ஶாஶ்வதமாயிருக்கக்கூடிய ஶர்மத்தைத் தருக என்கை. நஶ்வரத்வம்—அஸ்தைர்யாஸ்பதத்வமித்யர்த்த:. ரகுவம்ஶத்தில் அஷ்டமஸர்க்கத்தில் [ஶ்லோ 15] "நஶ்வரா நஶ்வர தேஹாநாதௌ ஶோஷிதா கெலுண ஶரீராஶ்ரிதேஷு." என்றவிடத்தில் வ்யாக்யாநம் காண்க. அஶ்வரமல்லாதது அநஶ்வரம் = ஸ்திரஸ்தாயி என்றதாயிற்று. (கசஅ)

உத்பூத: பில்வாதுதாராந்நயநஜலதுஹிநம் மார்ஜயந் நி
ஜரஸ்த்ரீணாம், அஜ்ஞாநத்வாந்தஸந்தோஹாபஹரணரஜநீஹஸ்தநவ்யஸ்த்ரீதா
ய்வா। ப்ரத்யக்ஷோ வ: ப்ரணோத்ஸ்ரஹாணாம் ஸ்மாரணவேஹாத்விஷ:
பாவகீயா:, ஶக்ரஶ்ரீகல்பவ்ருக்ஷா: ப்ரஶமது ஶமப்ரஶமா வ்ய
ஸ்தாநம் யஶோ வ:॥ உ௰

உதாராத்பில்வாத் உத்பூத:	பெரிய பில்வத்தினின்றும் உண்டாவதும்
நிர்ஜரஸ்த்ரீணாம் நயநஜலதுஹிநம் மார்ஜயந்	தேவமாதருடைய கண்ணீராகிற பனியைத் துடைப்பதும்

அஜ்ஞாநத்⁴வாந்தஜந்மோஹஸம்ஸாரஜநி ரஜநீக⁴ஸ்மரவ்யஞ்ஜிதாத்⁴வா } அவிவேகமாகிற இருளாலே உண்டாகக்கடவ மோஹத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற ஸம்ஸாரமாகிற ராத்ரியைத் தொலைப்பதனாலே வழிகளை விளங்கச் செய்வதும்

க்³ரஹாணாம் ஸம்வரணம் ந்ருக்ஷவ்ருணாந: } க்³ரஹங்களினுடைய ஒளியை மழுங்கச் செய்வதும்

பா⁴ஸ்வத்யா: த்விஷ: ஸம்ஹரந்து சுழியினது ஒளிகளைக் கொள்ளை கொள்வதுமான

சக்ரேஶார்கப்ரகாஶ: திருவாழியாழ்வானாகிற ஸூர்யனுடைய ப்ரகாஶமானது

வ: உங்களுக்கு

த³ஶ தி³ஶோ வ்யஶ்நுவாநம் யஶ: தி³ஶது } பத்துத்திசைகளையும் வியாபிக்கவல்ல புகழைத் தரக்கடவது.

*** இதில் 'சக்ரேஶார்கப்ரகாஶ:' என்று திருவாழியாழ்வானை ஸூர்யனாக நிரூபணம் பண்ணினபடிக்கு இணங்க ஐந்து விஶேஷணங்களிடுகிறார். ஸூர்யப்ரகாஶத்துக்கும் சக்ரப்ரகாஶத்துக்கும் உபமாநோபமேயபாவம் ஶப்³த³விந்யாஸவைசித்ர்யமாயிராநின்றது. [உத்³யத்³பி³ம்பா³த³தா⁴ராத்] அர்கப்ரகாஶமானது (ஸூர்ய) பி³ம்பத்தில்நின்று முண்டாவது போல் சக்ரப்ரகாஶம் (ஸுதர்ஶந) பி³ம்பத்தில்நின்று முண்டாவதிறே. அதஏவ, உதா³ரபி³ம்பா³த³த⁴யம் இரண்டுக்கு மொக்குமாய்த்து. "உதா³ரோதா³த்த தே³ஹதோ:" இத்யமர:. [நிஜார்சிஷாம் நயநஜமஹிமம் ஶோஷயது] ஸூர்யப்ரகாஶம் கிளர்ந்தவாறே பனிநீர் சுவறிப்போம். சக்ரப்ரகாஶமும் தேவமாதருடைய கண்ணீராகிற பனிநீரை ஶோஷிப்பியாநின்றதாய்த்து. அஸுரராக்ஷஸர்களை முடித்து தேவர்கட்கு வெற்றியைத் தரவற்று என்றபடி. "நயநஹிமஜம்" என்ற சிலருடைய பாட²ம் அஸம்ப³த்³த⁴மென்றுணர்க,

[அஜ்ஞாநத்வாந்த ரோதஸ்ய க்ஷணதா க்ஷய ஹேதவே] ஸூர்யப்ரகாசம் கிளர்வதற்கு முன்னே அந்தகார ப்ரசுரமான சரீரத்தை உண்டுபண்ணக்கடவ ராத்ரியின் கொடுமையினால் 'இன்னது வழி' என்று அறியவொண்ணாதேயிருக்கும்; ஸூர்ய ப்ரகாசம் கிளர்ந்தவாறே அவ்விரவு நீங்கி வழிகள் தெரியக்கடவ தாயிருக்கும். அப்படியே வக்த்ரப்ரகாசமும் அஜ்ஞாநமாகிற அந்த காரத்தாலே உண்டாகக்கடவ ப்ராசீரத்துக்கு ஹேதுவான ஸம் ஸாரமாகிற காளராத்ரியைக் கழித்து சாஸ்த்ரார்த்தத்தை ப்ர காசிப்பியாநிற்குமிறே. "ஸமஸ்த ஜகதாதார! கோடிஸூர்ய ஸமப்ரப! அஜ்ஞாநாந்தஸ்ய மேதேவ விஷ்ணோ ரூபம் ப்ரதர்சய." என்னாநின்றார்களிறே.

[க்ரஹாணாம் ஸ்மரணம் நக்ஷத்ராணாம்] ஸூர்யப்ர காசத்தினெதிரே மற்றுமுள்ள க்ரஹங்களும் விளங்கமாட்டாவென் னும்போது வக்த்ரப்ரகாசத்தினெதிரே அவை விளங்கமாட்டா வென்னுமிடம் கிமுத நந்யாயஸித்தமிறே. நக்ஷத்ரமாவது கிர ஸ்தாரம். [பாவகீயா சந்த்ரஸ்ய தேஜஸா] "தினாந்தே நிஹி தம் தேஜஸ்ஸவித்ரேவ ஹூதாசநः" என்ற கணக்கிலே அக்னியா னது இரவிலே ஸூர்யதேஜஸ்ஸைப் பெற்றுப் பொலியாநிற்கும்; மீண்டு ஸூர்யனுதித்தவாறே பாவகநிஹிதமாயிருந்த அந்த சந்த்ரஸ்ஸு தேஜஸமாமிறே. அக்நி சந்த்ரனாயிருந்தாலும் ஸூர்யப்ரகாசத்தினெதிரே அந்த சந்த்ரஸ்ஸு க்ஷயமா யிருக்கையாலே பாவகதேஜஸ்ஸை ஸூர்யப்ரகாசம் கொள்ளை கொண்டதாகச் சொல்லுகிறபடி. இது வக்த்ரப்ரகாசத்துக்கும் ஒக்குமாயிற்று. பாவகஸ்ய இமே: பாவகீயா:, தா:. சந்த்ரஸ் ஸும் நபும்ஸகலிங்கத்திலும் ஸ்த்ரீலிங்கத்திலுமுண்டு.

இவ்வகைகளாலே ஸகலப்ரகாச ஸமர்த்தமான வக்த்ரப்ரகாச மானது உங்களுக்கு உலகமெங்கு மியங்கும் புகழை அளித்திடுக வென்றாராயிற்று. [உபாஸிதாः] பாவகாவா உக்ஷிணோத்தரங்

களான நாற்றிசைகளைமாத்திரம் விவக்ஷித்து 'ஶதகோஸ்ராஶ்ரிய:' என்பது; த்ரிகோணங்களாகிற நான்குவிதிக்குகளையும் சேர்த்து விவக்ஷித்து 'அஷ்டாஶ்ரிய:' என்பது; அவற்றுடன் அதோபாகத்தையும் ஊர்த்வபாகத்தையும் கூட்டி 'தஶாஶ்ரிய:' என்பது. ... (உ0)

ஸங்கஸ்ய ஸ்வாஶ்ரயாணாமபி தநுஜநுஷாம் விக்ரஹம் நிர்ஹரத்தாத், ஆதத்தாம் ஸங்கநாநாம் ஶ்ரியமதிஶயிநீம் வர்த்தமாநாநுவ்ருத்த்யா। யோக்த்ரம் ப்ரத்யேகமேதே யா யுகபதபி வாரோ ஹந்திர்யயா த்ருக்த்யா, ஸா வோ நாஶ்யாதவித்யாம் த்ருஷ்டிரம்ருதரஸஸ்யந்திநீ ஸ்யந்தநாங்கே:॥ உக

அம்ருதரஸ ஸ்யந்திநீ	மோக்ஷ ரஸத்தைப் பெருக்குவதாய்
ஸ்யந்தநாங்கே:	திருவாழியாழ்வானுடையதான
யா த்ருஷ்டி:	யாதொரு த்ருக்காரமானது
யுகபதபி	ஏககாலத்தில்தானே
ஸ்வாஶ்ரயாணாம் ஸங்கஸ்ய விக்ரஹம்	தேவர்களின் ஸமூஹத்துக்குண்டான விரோதத்தையும்
தநுஜநுஷாம்ஸங்கஸ்யவிக்ரஹமபி நிர்ஹரத்தாத்	அஸுரர்களின் கூட்டத்தினுடைய ஶரீரத்தையும் ஒழிப்பதற்கும்
ஸத்ய:	ஏககாலத்தில்தானே
ஸ்வாஶ்ரயாணாம் ஸங்கஸ்ய அங்கநாநாம் வர்த்தமாநாநுவ்ருத்த்யா அதிஶயிநீம் ஶ்ரியம் ஆதத்தாம்	தேவஸமூஹங்களின் பெண்டுகளுக்கு உசிதமான வர்த்தமாநாநுவ்ருத்தியாலே மேன்மேலும் பெருகிச்செல்கின்ற ஸம்பத்தைக் கொடுப்பதற்கும்
தநுஜநுஷாம் ஸங்கஸ்ய அங்கநாநாம் அதிஶயிநீம் ஶ்ரியம் வர்த்தமாநாநுவ்ருத்த்யா ஆதத்தாமபி	அஸுரஸமூஹ ஸ்த்ரீகளின் சிறந்த செல்வத்தை, ஶுபமங்கலாதி வாஹநங்களை மேன்மேலும் அழியச்செய்யும் முகத்தால் துலைப்பதற்கும்

ஸுமத்யாநாம் ஸமத்வஸ்ய ... (வர்க்க:) — தேவஸமூஹத்தினுடைய பட்டணங்களை ஸௌந்தர்யமான தன்மையோடே கூட்டுகைக்கும்
... ஸமத்வஸ்ய ... — அஸுரஸமூஹத்தினுடைய பட்டணங்களை ஸம்ஹாரமான ஸாம்யத்தோடே சேர்ப்பதற்கும்
... ஸ்திதிர்யா
... யோகாய

... — விளங்காநின்றதோ
... — அப்படிப்பட்ட ஸுதர்ஸந ஹேதியானது [ஶ்லோ. க.
... — உங்களது அஜ்ஞாநத்தை அகற்

*** இந்த ஶ்லோகத்திலே கவியின் ... விஸ்மயநீயமாக விளங்காநிற்கும். ஸ்ரீஸுதர்ஸந ஹேதியானது அமரர்க்கும் அசுரர்க்கும் ஏககாலத்திலே ஏகரூபமான க்ரியையைச் செய்வதாகச் சொல்லுகிறார் இதில். ஸம்ஸ்க்ருதவாணீ விசக்ஷணர்கள் தாம் இந்த ஸூக்தி ... ஸௌரப்யத்தையை அநுபவித்து மகிழவல்லார்.

[ஸுமத்யாநாம் ஸமத்வஸ்ய விக்ரஹம் ...] இங்கே விக்ரஹமென்னும் ஶ்லேஷம். இது தேவர்களின் பக்ஷத்திலே விரோதாபாவமாகும்; அஸுர பக்ஷத்திலே ஶரீராபாவமாகும். அஸுரர்களின் ஶரீரங்களை அறுத்தொழித்து தேவர்களின் விரோதத்தை ஶமிப்பித்தபடி சொல்லுகிறது. அஸுரர்கள் ஒழியவே தேவர்கள் நிர்விரோதிகளாவர்களே. விரோதி கழியவே விரோதம் கழிந்ததாமிறே.

[... ஸந்த்ராஸமாநாம் ஶ்ரிய ...] "ஸமத்வஸ்ய ஸுமத்யாநாம் ..." என்றது இங்கும் அநுஷங்கிக்கக்கடவது. இந்த வாக்யத்தில் '...' என்பதும் '...' என்பதும் ஸமம ஶ்லேஷம், 'ஸந்த்ராஸமாநாம்' என்றது ஸமம ஶ்லேஷம். தேவபக்ஷத்திலே '...' என்றும், அஸுர பக்ஷத்திலே '...

பகாநாம்' என்றும் பஹுவிதமாகி ஸர்வஹேதுமாகையாலே ஸமஸ்த ஶ்லோகம். [ஸர்வயாந்த்ரம் ஸர்வஸ்ய ஸுபகாநாம் தேவாநாம் அஸுராணாம் ஸர்வஸ்ய பகாநாம் ஶ்ரியம் ஸுவீர்யம் தாதாது] தேவாஸுரபக்ஷத்திலும் அநேகவித வ்யாகரணம் ஶப்தத: தோற்றினாலும் ஸர்வதோஷரஹித க்ரியையாம். 'தாதாது' என்கிற தாது நிஷ்பத்தி யாதெனில் த்ருஷ்டார்த்தங்களான இரண்டு யாதாக்களினின்றும் நிஷ்பந்நமாவது. 'டுதாஞ் தாநே' என்னும் யாதாவில் நிஷ்பந்நமாகி, தாதாது-கொடுப்பதற்கு என்று பொருள்படும். 'தோ அவகண்டநே' என்ற யாதாவில் நிஷ்பந்நமாகி, தாதாது வெட்டுவதற்கு என்று பொருள்படும். ஆகவே இங்கு ஶ்லேஷம். தேவவர்க்கங்களுடைய ஸ்த்ரீகளுக்கு ஸம்பத்தைக் கொடுப்பதற்கும் அஸுரவர்க்க ஶத்ருக்களுடைய ஸம்பத்தைக் கெடுப்பதற்கும் என்றதாயிற்று. இந்த ஸம்ப்ரதாந வ்யாபாரத்தை விஶேஷிக்கிறது 'பத்ரஸம்தாநவ்ருத்த்யா' என்று. இதன் கருத்து யாதெனில்; தேவதாஸ்த்ரீகளுடைய ஸம்பத்து விஶ்வ பெற்றிருப்பது எத்தாலே?— பத்ரஸம்தாநவ்ருத்த்யா = பத்ரஸம் மாவது ஸுமங்கலிகளாவதாரவகை. இது மங்களாலங்காரமாகச் செய்துகொள்ளும் ஸௌமங்கல்யாதிகளில் முக்யமானது. இதற்கு ஸந்தாநவ்ருத்தியாவது அவிச்சேதம்-எப்போதுமிருக்கை. வைதவ்யம் வந்தாலும் ஏதேனும் தோஷமுண்டானாலும் பத்ரஸம் விச்சிந்நமாம். அப்படியாகாமல் பத்ரஸம்தாநவ்ருத்தியாலே ஸாதிஶயமுத்தான ஶ்ரீயாகிறது-ஸௌமங்கல்யலக்ஷ்மீ. அதனைக் கொடுப்பதற்கு என்றதாய்த்து. இனி அஸுரபக்ஷத்தில் விவரிப்போம். 'பத்ரஸம்தாநவ்ருத்த்யா ஸாதிஶயினீம் ஶ்ரியம் தாதாது' என்று தேவபக்ஷத்திலே யோஜிக்கப்பட்டது. இங்கு அங்ஙனல்ல. 'தேவாஜநாஷாம் ஸர்வஸ்ய பகாநாம் ஸாதிஶயினீம் ஶ்ரியம் பத்ரஸம்தாநவ்ருத்த்யா தாதாது' என்று யோஜிக்கக்கடவது. இங்கே பத்ரஶப்தம் வாஹநாபேக்ஷம். அஸுரஶத்ருக்களுக்கு வாஹநமான ரத கஜதுரகாதிகளுக்கு யாதொரு ஸம்பமுண்டு ஶ்வம்ஸம், அதனை

ஸம்ருத்தமாக வுண்டுபண்ணவே அஸுரர்களுடைய சிறந்த செல்வம் ஸம்ஹரிக்கப்பட்டதாகிறது.

[யோக்தா: ஸமரபுவி ஸுராநீகஸம்ஸக்திரூபா] 'ஸமரபுவி ஸமரஸாத்ரௌ ச நமஜநஸார்த்த' என்றது இங்கும் அநுவர்த்திக்கக்கடவது. [ஸமரஸாத்ரம் ஸமரபுவி ச நமஜநஸாரம் ஸமரபுவாதி ஸுரா: ஸம்ஸக்திரூபாஶ்சக்ரஸ்ய பாபவஸ யோக்தா:] இங்கு ஸம்ஸக்திவதமொன்றே ஶ்லிஷ்டம். இது தேவபக்ஷத்தில் ஸௌஸ்வர்யாவஹம், அஸுரபக்ஷத்தில் ஸம்ஹாராவஹம் தேவர்களுடைய பட்டணங்களைச் செல்வம் விஞ்சினதாகச் செய்யவும், அஸுரர்களுடைய பட்டணங்களை ஸஸாரத்தாகச் செய்யவும் என்றதாயிற்று. அமரர்க் கிடர்கெட அசுரர்கட் கிடர்செய்தமை இந்த ஶ்லோகத்தின் பாவதாத்பர்யம்.

இதில் ஒன்று ஶங்கிக்கக்கூடியதுண்டு; 'பாபவஸ' என்றது எங்ஙனே பொருந்தும்? அசுரர்கள் மாண்டபின்புதானே தேவர்கள் வாழக்கூடும்; ஸுரஸௌக்யமும் தைத்யஸம்ஹாரமும் ஏககாலத்தில் கூடாதே என்று. உண்மையே; இங்கு ஶாகபக்வ த்ருஷ்ட ஹேதுநாயமென்கிற ஶுங்காரிகந்யாயம் கொள்ளத்தக்கது. இப்படிப்பட்ட ஸுதர்ஶந ஶக்தியானது உங்களுக்கு வீட்டின்பத்தை யளித்து ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியைப் பண்ணித்தரக்கடவதென்றாராயிற்று. ஸ்ருஷ்டிஸ்ய ஸமர்த்த, (வக்த்ரம்) தஸ்ய ஜயம் ஸுதர்ஶநாஶ்ரீ ஜதி தத்ஸ்வருத்தி:. ஸ்ருஷ்டிநா-மேதா. அதனுடைய ஸம்ஜ்ஞம்-சக்கரம். ... — ... ... (உக)

ஹாஹம் ஹாஹம் ஸபத்நாந் ஸமரஸவி மஹேஶாநா ப
த்யூநா யாநம், க்ஷ்வேளாகுமாரகஸம்ஹிதாக்ஷிமௌர்வைகவைஷ்ணவஸ்ரீ
தகாவாமிகேந கஜ்ஜாமெமே: காமயளகம் ப்ரீதிவ காமாரதே
வ: ஸ்வஸ்திதேஶிஹதவாஹ்ய, வஜ்ரக்ஷிணாநந்தக்ஷிதம் ஸுக்ஷமவெ
நய த்வாயாயாமத்ருஸாரஸ்ய॥ (உஉ)

ஸமரஶிரஸி	போர்க்களத்தில்
ஶாத்ரவாந்	ஶத்ருக்களை
ஸாதரம் ஸாதரம்	நன்றாகக் கொளுத்திவிட்டு
ஸாட்டஹாஸா	விளங்காநின்ற ஹாஸத்தை யுடையதும்
க்ருத்யாந் ஶைவதந்த்ராதி ஶக்தித பாஷா	ஶாம்பவாதிகளான ஸைவதந்த்ராதிகளுடைய அபேக்ஷிதங்களை நிறைவேற்றுவதும்
ஸாதகாபாலிகேந	காபாலிகர்களை த்ருப்தியடையச் செய்வித்ததுமான
வர்த்மநா	வழியினாலே
யாதி	போகாநிற்கிற
ஶ்ரீமதி ஶௌர்யவர்யவஹ்நிஃ	திருவாழியாழ்வானுடைய யாதொரு கிரணமானது
ஸக்தேர்யஃ	தனது கீர்த்தியாகிற ஒரு மார்தர்க்கு
விஹாரார்த்தம்	விஹாரார்த்தமாக
கங்காலைஃ	எலும்புகளினாலே
காலகல்ப்யம் கைலாஸதுல்ய	வெள்ளிமலையைச் செய்யாநின்றதுபோலும்;
ஸஃ	அப்படிப்பட்ட ஸுதர்ஶந கிரணமானது
வஃ	உங்களுக்கு
ஸகலம் ஸாம்ராஜ்யஸித்திம்	எவ்வகைப்பலனையும்
உபநயது	அநுக்ரவிக்கக்கடவது.

*** ஸுதர்ஶநாழ்வானுடைய ஶத்ருஸம்ஹார வைபவ ராக்யத்தை விலக்ஷண வெவஸியாலே பேசுகிறார் இதில். ஸுதர்ஶந ராக்ஷஸர்களுடைய தேஹங்களை நீறுபடக் கொளுத்தி அவற்றினுள்ள ஶாம்பவாஸ்த்ராபிமாநிகளை ஸைவதந்த்ர விஶாவாதிகளுக்குத் தீனியாகத் தந்து கண்டவிடமெங்கும் ஹாஸமயமாக்கி அவ்

வுடல்களின் வெளுத்த அஸ்திகளே யெல்லாம் மலை மலையாகக் குவிந்துக் கிடக்கும்படிக்கு ஒரு உத்ப்ரேக்ஷை யருளிச்செய்கிறார்- [ஸ்வீக்ருதே விஹதஸ்ய காயஜாதம் ஸிம்ஹாஸநஸ்ய என்று.] 'ஸ்வயஶஸ:' என்றதை 'ஸ்வீக்ருதே:' என்று ஸம்பந்தம் பண்ணினபடியாலே ஸாஹஸ்ரகிரணமாகிற ஸவிதாவுக்கு கீர்த்தியை ஒரு வதுவாக உத்ப்ரேக்ஷிக்கிறார்போலும். உலகில் ராஜாக்களும் ஸம்பந்நருமான ஸ்வதந்த்ரனானவன் தனது காதலிக்கு ஸவிலாஸ விஹாரார்த்தமாக ஒரு மாளிகையையோ தோட்டத்தையோ மலையையோ சமைப்பது வழக்கம். அப்படியே ஸாஹஸ்ரகிரணமாகிற ஸவிதா தனது காதலியான கீர்த்திக்கு ஸ்வைரவிஹாரத்தின்பொருட்டு அஸுராணாமஸ்தி வ்யாஜேந ஒரு வெள்ளி மலையைச் சமைத்தனன் கொல்! என்று உத்ப்ரேக்ஷித்தபடி. இத்தால், ஸாஹஸ்ரகிரணமானது அஸுரராக்ஷஸர்களை அஸ்திமாத்ராவஶேஷிகளாம்படி ஸம்ஹாரம்பண்ணி மிக்க புகழ்படைத்ததாகச் சொல்லிற்றாயிற்று.

தாஹம்தாஹம் = தக்த்வா தக்த்வா தாஹம்தாஹமிதி ணமுல். "ஸ்ருத்வா ... ஹேதிராஜ ப்ரஸாதாத் ... வேதாளா ... ஸேநாவதந்நா" = ராக்ஷஸிகளான வேதாளாதிகள் திருவாழியாழ்வானுடைய திருவருளாலே வயிறாரவுண்டு களித்தபடியாலே வழியில் ஸ்லாக்யமேயாய்த்து உள்ளது. [யாது] 'யாதுதாநே' என்கிற யாதுவில் ஶத்ருத்வயாஜமான ரூபம் இது. (யாது, யாதுநீ, யாதவ:.) (௨௨)

தக்தாநாம் தாநவாநாம் ஸஹவிதநிசயைர்வஸ்திபிர்ஹாஸஶ்ருங்கை:
ஶைலாம் ப்ராக், வ்யுஷ்டம் க்ருத்வா விதீர்யோ நவராஜ்யஶ்ரியாமிந்த்ரப்ரஸாதம்
கம்கங்காணவேஹ்ய: கவசரணம் பாஷ்யமானேவ: காலகூட
ஸாஹஸ்ரகணாவநேஹஸ்ஸ்வயம்ஸுநாம், ஸாவம் ஸாவஸ்ரோதம்
ஸயமதாஹவதாம் ஸ்ரீஸுதர்சநஸ்ய தேஜ:॥ (௨௩)

தக்தாநாம் தாநவாநாம்	கொளுத்தப்பட்ட அஸுரர்களுடைய
தவலித நிசயை: அஸ்திபி:	ஸமூஹங்களோடுகூடிய எலும்புகளினால்
வ்யாப்தம் வஸுதாமண்டலஸ்யாபி	பூமியை முழுதும் வெளுக்கடித்த பின்னரும்
பூய:	மறுபடியும்
தத்வதூநாம்	அவ்வஸுரர்களின் பெண்டுகளுடைய
குசதடகுஸ்ருணக்ஷாலநை:	முலைத்தடங்களிலுள்ள குங்கும ரஸங்களைக் கழுவித்தள்ளுகின்ற
பாஷ்பபூரை:	கண்ணீர்ப் பெருக்குகளினால்
க்ஷணதேப்ய:	பிஶாசாதிகளுக்கு
நவாஸ்ருக்ஸிராரஸிகதாகம் கல்பயந்தீ	நூதநரக்தப்ரவாஹத்தில் விருப்பத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற
சக்ரராஜஸ்ய தேஜ:	திருவாழியாழ்வானது தேஜஸ்ஸானது
பவதாம்	உங்களுடைய
பாபஸந்தாநம் பாபம்	ஸந்தானத்துக்கு மிகவும் பரிபக்வமாயிருக்கின்ற பாபத்தை
நாஶயது	போக்கடிக்கட்டும்.

*** ஸ்ரீஸுதர்ஶநதேஜ:ப்ரபாவத்தாலே அஸுரர்கள் மாண்டொழிந்தபின்பு அவர்களுடைய பெண்டுகள் கண்ணீர் சொரிந்து அழுகிறபடியை விலக்ஷணப்ரணாலியாலே[1] பேசுகிறார் இதில். அஸுரர்கள் ஸுதர்ஶநதேஜஸ்ஸாலே கொளுத்தப்பட்டு அவர்களுடைய மாம்ஸாதிகளும் பூதப்ரேதாதிகளாலே நிஶ்ஶேஷமாக புஜிக்கப்பட்டு எலும்பும் நீறுமே மிகுந்திருக்கிற உர்வரையைக்கண்ட மாம்ஸாஶிகள் 'இனி நமக்கு உணவு கிடைக்க வழியில்லையே! என் செய்வோம்? இனி எத்தனை நாள் உபவாஸங் கிடப்போம்!' என்று விசாரமுற்று வருந்திக்கிடக்குங்கால் 'புதிய உதிரம்

நமக்குக் கிடைத்துவிட்டது, விடாய்தீரக் குடித்து மகிழ்வோம், என்று அவை ஆசைப்படும்படியாக மீண்டும் ரக்த தாரைகளைப் பெருக்குகின்றதாம் ஸாக்ஷாத் நரஸிம்ஹதேஜஸ்ஸு. எங்கிருந்து பெருக்குகின்றதென்னில்; [ஸாந்த்ரஸுகைர் ஹேமாங்கதவக்ஷஸ்துண்டிதைஸ் ஸஹ்யாஜ்யைர்] தமது ஸ்தநங்கள் மாண்டொழிந்தன ரென்பதை ஸாக்ஷாத் நரஸிம்ஹதேஜஸ் ஸாம்நித்யத்திலே கண்டறிந்த அஸுர மாதர்கள் கண்ணீர்விட்டு அழ, அவர்களுடைய மார்பிலே முலைத் தடங்களிலே ஹேமமயமான பூஷணமாக அணிந்துகிடந்த குங்குமங்கள் அக் கண்ணீராலே கழுவப்பட்டுப் பெருவெள்ளமாகப் பெருகும்படியைப் பார்த்தால் இங்ஙனே உத்ப்ரேக்ஷிக்கவுரியதாயிராநின்றதென்று கொள்ளீர்.

[பாவய்யாஸநம் பாவய] க்ருத்ஸ்நம் பவ்யாஸநம்-பாவய்யாஸநம்; ஸர்வஸுகப்ரதாநாதிபல ஸமூஹங்களைக் கொடுக்க ஸமர்த்தமான பாவங்களைப் போக்குக வென்றபடி. குங்குமபங்காஶ்ருஸம் ஜ்வாலயதீதி குங்குமபங்காஶ்ருஸம்ஜ்வாலநாஃ, தைஃ. (உக)

ஶமாய ஶேஷம் ஸ்வநயநம் இதி த்யாநபரேக்ஷிணா த்யாயதேவ, ஸூக்ஷ்ம ஸ்ருஷ்டிவிக்ரமவர்ஷதுர்கமநோரதஸ்ய ஸேவ! வராஹமூர்த்தேர் ஸ்தநாந்தரம் வ்ருஜிநம் வர்ஜயந்நேவ ஶரண்ய வைரிணஃ, ஸ்தோத்ரஸ்ய ஸ்தவ்யதமஸ்ய த்ருதா ந்ருஸிம்ஹம் ப்ராதர்மாநா ந்ருஸிம்ஹஃ॥ (உச)

ஸ்வநயநஃ ஶேஷம் ஶமாப்நுயாத் இதி (தனது) நெற்றித்தீயானது நாசத்தை யடையாதிருக்கவேண்டுமென்று

த்யாயதேவ ஸ்தித	த்யாநம் செய்யாநின்றவன்போன்ற
த்யாநபரேக்ஷிணா	காமதேவான ருத்ரனாலும்
ஸூக்ஷ்ம ஸ்ருஷ்டிவிக்ரமவர்ஷ துர்கமநோரத ஸ்தவ்யதேவ ஸ்தித	ஸர்வஸம்ஹாரமான கல்பாந்த த்தின் ஜ்வாலாஸமூஹங்கள் எரிந்துபோய்விடுமோ என்று சிந்தித்தவன்போன்ற

த்வாஷ்ட்ர	ஶதமகஸ்யாபி,
வஜ்ராக்நி:	(தனது) வஜ்ராயுதத்தின் அக்நியானது
நாஶம் மாஸ்ம லப்ஸீஷ்டேதி	நாசத்தை அடையாதிருக்க வேண்டுமேயென்று
சகிதேநேவ ஹ்ரீதேந ஶக்ரேண	அஞ்சினவன் போன்ற இந்திர[னாலும்
பத்யை:	தொடுக்கப்பட்ட
ஸ்தோத்ரை:	ஸ்தோத்திரங்களினால்
த்யோதமாநா	விளங்காநிற்கிற
சக்ரேஶ்வரஸ்ய த்யுதி:	திருவாழியாழ்வானுடைய தீப்தி[யானது
வ:	உங்களுடைய
துரிதஶதம் த்யதாது	நூற்றுக்கணக்கான பாவங்களைத் துலைத்திடுக.

*** "ஸ்ரஷ்ட்ருஹரஸுரபதய:" என்னப்பட்ட மூன்று மூர்த்திகளும் ஸ்ரீஸுதர்சநதீப்தியை ஸதா துதித்துக்கொண்டே யிருக்கின்றனரென்கிறாராய் அவர்களுடைய ஸ்துதிக்கு ஓர்ப்ரா ஸமாதிஸந்தியை உத்ப்ரேக்ஷித்துப்பேசி ஜ்ஞாநாவதாநத்தைத் தலைக்கட்டுகிறாராய்த்து இந்த ஶ்லோகத்தளவிலே. [ஶாஶா நாஶேதி த்யாதி.] ப்ராயேணேவ, உத்ப்ரேக்ஷேவ, சகிதேநேவ, என்று உத்ப்ரேக்ஷாவ்யஞ்ஜகஶப்தமான இவஶப்தத்தை ப்ரயோகித்திருக்கையாலே, வஸ்துத: ப்ரஹ்மாதிகள் ஸ்வார்த்த ப்ராவண்யபுத்தியாலே பண்ணும் ஸ்தோத்ரத்திலே யதிக்ஷேபஸமாதிஸந்தி நிபந்தநத்தை இவர் உத்ப்ரேக்ஷிக்கிறாரென்னுமிடம் தோற்றுகிறது. இந்த ஶ்லோகாவதாரந் தானும் ஸுதர்சந தேஜஸ்ஸின் ப்ரபாஹிமந ப்ராவீண்யாதிஶய ப்ரகாசநத்திலே பர்யவஸிக்குமென்றுணர்க. ப்ரஹ்மருத்ரமஹேந்த்ராதிகளுக்கு ப்ரபோஷத்தை விளைக்கவல்ல ப்ரபாவம் ஸுதர்சநாக்ஷிப்த மாகாநின்றதிறே. இவகாரங்களை உத்ப்ரேக்ஷாஶப்தமாகக் கொள்ளாதே வாக்யாலங்காரமாகக்கொண்டு வஸ்துஸ்திதி

கீதயுந ஹ்ருதியையிலே யோஜிப்ப தொருபுடையும் பொருந்தும். ஸ்ரீஸாஸரயுக தேஜஃஸ்ஹஸரமானது என்னுடைய ஒளாட ர்யை மாத்திரம் நிறுத்தி மற்ற தேஜஃ வதாயக்ஙகளையெல்லாம் திரஸ்ரிக்கட்டும்' என்று ஈசாநனுக்கு நினைவாம். 'எல்லாவற்றையும் உஷ்ணித்துக்கொண்டுபோகிற அடைவிலே நமது இருப்பிடமான தாமரைமலரையும் ஈஷ்டமாக்கிவிடப்போகிறதே! அங்ஙன் செய்யா தொழியவேணுமே' என்று ப்ரஹ்மாவுக்கு நினைவாம். பெரிய பெரிய தேஜஃ வதாயங்களெல்லாம் "வாளோ மறிகடலோ மாருதமோ" என்னும்படி சிதறுகிற்க நமது வஜ்ராயுதமோ திருவாழிச் சுடரின் முன்னே நிற்கவற்று? இதற்கும் நாஸம் நேர்ந்துவிடப் போகிறதே! அங்ஙன் நேராதிருக்கவேணுமே' என்று தேவேந்த்ரனுக்கு நினைவாம். ஆகவிப்படி அஞ்சின அமரர்கள் பண்ணும் ஸ்தோத்ரங்களாலே மேன்மைபெற்று விளங்காநின்ற ஸுதர்ஸநீதியானது உங்களுடைய கூடுபூரித்துக் கிடக்கும் பாவங்களையெல்லாம் பாற்றியருள்க வென்றராயிற்று. [ஆஜ்ஞாதா=] 'தேவாஸுவஷண தே' இத்யஸ்யா தாஃ ஶரதி ராவேஷ.   ... (௨௪)

இதி ஸ்ரீஸுதர்ஸநஶதகே வ்யாக்யாநே
ஜ்வாலாவர்ணநம் ஸமாப்தம்.

அத தேமிவர்ணநம்.

ஶஸ்த்ராஸ்த்ரம் ஶாத்ரவாணாம் ஶலஸகுலமிவ ஜ்வாலயா தேவி ஹாநா, தேவதேவஃ தேவஃ கேஷாவயந்தி விவதிதஸஹவேஷ்ய மகிந்த்ராநம் ஸதேந்த்ராநம்। வ்யூடதோஷஃவ்யாஸ்யா ஸாருத்ரயோதிதவ டாடீகஸலக்ஷணதேஷ்ய, தேமிஸ்ஸாதஸுநீ வஃஶ்ரியமதி ஶயிநீம் தாஸதா தாஸதாஸ்ய॥   (௨௫)

ஶாத்ரவாணாம்	பகைவரான அஸுரராக்ஷஸர்களுடைய
ஶஸ்த்ராஸ்த்ரம்	ஶஸ்த்ரங்களையும் அஸ்த்ரங்களையும்
ஶலஸகுலமிவ	விட்டில் பூச்சிகளின் திரளைக் கவர்வதுபோல்
ஜ்வாலயா	(தன்னைச்சுற்றி வட்டமிட்டிருக்கிற) ஜ்வாலையினாலே

லேலிஹாநா	கபளீகரியாநின்றதாயும்,
ஸ்வை: கோஷை:	தனது கோஷங்களினால்
விக்ஷிப்த ஹரியோகநித்ராந்	எம்பெருமானுடைய யோக நித்ரா முத்ரையைக் கெடுக்கின்ற
ஸமுத்ராந்	கடல்களை
க்ஷோபயந்தீ	கலங்கச் செய்யாநின்றதாயும்
வ்யூடோரஸ்க ஸ்வைரஸஞ்சார சூர்ணீக்ருத படபடத்கீகஸக்ஷுண்ண தைத்யா	விசாலமான மார்புகளில் கடுமையாக ஸஞ்சரிப்பதனால் பொடி பண்ணப்பட்டும் நன்றாக சப்தியாநின்றுமிருக்கிற எலும்புகளையுடையவர்களாயும் (கதவை) பொடிபொடியாக நசிப்பிக்கப் பட்டவர்களாயு மிருக்கிற அஸுரர்களை யுடையதாயும் [மிருக்கிற
ஸௌதர்சநீ	ஸுதர்சநாழ்வானுடைய தாயு
நேமி:	நேமியென்னும் அவயவமானது
வ:	உங்களுக்கு
ஆசதாப்தம்	ஒரு நூற்றாண்டுவரையில்
அதிசயிநீம் ச்ரியம்	சிறந்த செல்வத்தை
தாஸ்யதாத்	தந்திடுக.

*** இதுமுதல் முப்பத்தெட்டாம் ச்லோகமளவும் பதினான்கு ச்லோகங்களாலே நேமிவர்ணநம் பண்ணுகிறார். நேமியாவது சக்ரத்தின் அந்தபாகம்; "சக்ரம் ரதாங்கம் தஸ்யாந்தே நேமி: ஸ்த்ரீ ஸ்யாத் ப்ரதி: பும்ஸி" என்றான் அமரஸிம்ஹனும். இங்ஙனே நேமியைப் பற்றியும் நாபியைப்பற்றியும் அரஸந்தோஹத்தைப்பற்றியும் அக்ஷத்தைப்பற்றியும் ஜ்வாலையைப்பற்றியும் தனித்தனியே சில சொல்லி வர்ணித்தாலும், அவயவங்களுக்குச் சொல்லுமதெல்லாம் அவயவி தனக்கே சேரக்கடவதான முறைமையாலே எல்லாம் திருவாழியாழ்வானுடைய வைபவகீர்த்தநத்திலே பர்யவஸிக்குமாயிற்று. ஒரு வஸ்து தன்னிலே பல பேசினால் கண்ணெச்சிலாமென்று ஒன்றையே

பலவாக்கி ஒரொன்றிலே ஒரோரங்கங்களைப் பேசுகிறார் என்று வா டாவாகச் சொல்லுவாருமுண்டு. ஒரு மஹாவீரன் செய்த செயலை வணிக்கப் புகுந்தவன் “கால் செய்த காரியம் இவை; கைசெய்த காரியம் இவை; வாய் செய்த காரியம் இவை” என்று தன்னுடைய உதிவக்ஷாரத்துக் கிணங்கப் பேசுமாபோலே பேசுகிறாராய்த்து இவரும்.

[ஶஸ்த்ராஸ்த்ரேத்யாதி.] அஸுரராக்ஷஸர்களாகிற ஶத்ருக்கள் ப்ரயோகிக்கும் சஸ்த்ரங்களையும் ஶஸ்த்ரங்களையும் அவலீலையாகத் திரஸ்கரியாநிற்கும் வக்ஷோநேமி. ஜ்யாவிநிர்முக்தமான சாயகங்கள் சஸ்த்ரமெனப்படும். சஜ்யகமானவை ஶஸ்த்ரமெனப்படும். ஶஸ்த்ராணி வ சஸ்த்ராணிவ தேஷாம் ஸமாஹாரஃ-ஶஸ்த்ராஸ்த்ரமிதி விக்ரஹஃ. “ஸர்வோத்வந்த்வோ விபாஷயைகவத்பவதி” என்ற வசிஷ்டாதேஷ யினால் ஏகவத்பாவம். “தேதிவ மயாதொகமஸ்ய” [ஸ்ரீரங்கராஜ ஸ்தவம்.] இத்யாதிவத். [வொரகோஷரீத்யாதி.] “கோஸ்வோ கோஷ:” என்றவிது ப்ராஸாத ப்ரதீவந்யாயேந ‘கேஷாஷயதி’ என்பதிலும் விவழிதெ த்யாதியிலும் அந்வயிக்கக் குறையில்லை. “கோஸ்: வொரகோஷ: விவழித ஸமவஸ்த்யாமநிஸ்ராநு ஸமஸ்த்ராநு கோஸ்: வொரகோஷ: கேஷாஷயதி” என்று யோஜிக்க ஔசித்ய முண்டு. கடல்களானவை தம்மிடத்து உறங்குவான்போல் யோகு செய்யும் பெருமானுடைய யோகநித்ரைக்கு பங்கமுண்டாகும்படி ஸவநா இரைச்சலிடுகின்றனவாம்; அதனைப் புணர்ந்த ஸாநமநேமி யானது இங்ஙனே கடல்கள் படும் ஸமவஸ்த்வாரத்தைப் பொறுக்ககில்லாத கொவாவேஶத்தாலே தான் வேஷித்து அக் கடல்களைத் துவளப் பண்ணுமாம்.

[வ்யூஹோரு இத்யாதி.] ப்ரயோகத்திற் சொன்னபடி ஶத்ருக்களுடைய சஸ்த்ரஶஸ்த்ரங்களைப் பாறவடிப்பது மாத்திரமேயல்ல; அவர்களுடைய அகன்ற மார்புகளிலே போய்ப்புக்கு ஸ்வஸம்பண்ணி எலும்புகளை முறித்து அவர்களை உருவழிக்கவும் வல்லது என்றபடி. வ்யூஹோரஃ ப்ரஸவாரஶத்ருபீதவக்ஷாரஃ தீக்ஷ்ணஸாரதெ க்ஷா

[illegible]; என்று விசேஷணமாய் [illegible] யாமாகி, மேல் [illegible] என்னவுமாம். இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீஸுதர்சந நேமியானது உங்கட்குச் சிறந்த செல்வத்தை நீடூழி நல்கவேணுமென்றுராயிற்று. [[illegible]] '[illegible]' என்ற பாதத்தில் மொழி மாற்று. ... (உ௫)

[illegible] (உ௬)

[illegible]	நக்ஷத்ர ஸமூஹங்கள்போன்ற தீப்பொறிகளுடைய வ்யாப்தியினுலே ஆகாச ஸஞ்சாரத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டிருப்பதும்
[illegible]	கடல்நீர் வெள்ளத்தைச் சுருக்கடிப்பதனுல் தட்டுத்தடங்கலில்லாத பாதாளலோக ஸஞ்சாரத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டிருப்பதும்
[illegible]	குலபர்வதங்களின் வெடிப்பு சப்தத்திருல் பூமண்டலத்தில் கடுமையாகத் திரிகின்றமையைத் தெரிவித்துக் கொண்டிருப்பதும்
[illegible]	பாவங்களைத் தணியச்செய்ய வல்லதுமான
[illegible]	திருவாழியின் நேமியானது
[illegible]	உங்களுக்கு
[illegible]	ஸ்வரூபாநுரூபமான வழியை
[illegible]	தந்திடுக.

*** வக்ஷ்யமாணமாயின் ப்ரகாரம் லோகத்ரயத்திலும் ஸம்ப்ர ஹிதமாக நிகழ்கின்றமையை உபபாதிக்கிறார் இதில். நக்ஷத்ர ஸஞ்சாரம்போன்ற வக்ஷ்யமாண கிரணங்கள் ஊர்த்வலோகமெங் கும் பரவிக் கிடக்கையாலே திவி ப்ரகாரம் ப்ரகாசிதமாயிற்று. கடல்நீர் காய்ந்து சுருங்கினபடியாலே பாதாள லோகப்ரகாரம் ஸம்ஹிதம் என்னுமிடம் ப்ரகாசிதமாயிற்று. ஒன்றுக்கும் சலி யாத கார்மஸமூஹங்களெல்லாம் வெடித்துப் பேரொலி கிளர்ந்த படியாலே ஸமீரணத்தில் கடுமையாக ப்ரகாரம் செய்யாநின்றமை விளங்கிற்று; ஆக இப்படிகளாலே லோகத்ரயத்திலும் ஸம்ஹித மான ஸ்வப்ரகாரத்தை ப்ரகாசிப்பித்துக் கொண்டிராநின்ற ஸ்ரீஸு தர்சந ஹேதியானது உங்களுக்கு அபிமதமான மார்க்கத்தைக் காட்டவேணுமென்றாராயிற்று. அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தையோ, அல் லது அவ்வழியில் புகுவதற்கிடான ஸாதனமார்க்கத்தையோ நல்க வேணு மென்றபடி.

வ்யாக்யாநத்தில், தாராமண்டல கபியேகணா: = (ஸுக்ரீவ ஸேநாத்யக்ஷா:) தேஷாம் விதத்ய ஜ்யோதிஷ: த்ரைப்ரகார: யஸ்யா ஸா என்று கொள்க. "தாராமண்டல கபிஸைந்ய ஜ்யோதிஷ த்ரை ப்ரகாரா" என்றொரு பாடமும் பெரும்பான்மையாகக் காண்கிறது. அதுவும் உபபந்நமேயாம். தாராமண்டலமேவ யே கபிஸைந் யா: (ஸுக்ரீவா:) தைஷ: ஜ்யோதிஷ த்ரைப்ரகாரா என்க.

[பாராவார ரேத்யாதி.] "கீழுலகிலசுரர்களைக் கிழங்கிருந்து கிளராமே, ஆழிவிடுத்தவருடைய கருவழித்தவழிப்பன்" என்றபடி திருவாழியாழ்வான் பாதாளவாஸிகளான அசுரர்களை த்வம்ஸம் பண்ணுகைக்காகக் கடல்வழியாகக் கீழுலகிற் புகும்போது ஸமுத்ர ஜலம் சுவறிப்போகும்படியைச் சொல்லுகிறது. மேல் "யத்ராதி த்ராந ஸ்யக்ஷ்ள" என்கிற இருபத்தெட்டாம் ஸ்லோகத்தில் - திரு வாழியாழ்வான் கடல்வழியாகப் பாதாளலோகம் போகும்போது கடல்நீர் நிஸ்ஸேஷமாக வற்றிப்போகிறபடியைப் பேசியிருக்கும் ப்ர காரமும் இங்கே அறியத்தக்கது. "உத்தாம பாதாலயாத்ரா"

என்றவிடத்து, 'உத்தாம' என்றது- 'உத்ஸூத்ரம் வாம' என்றபடி. தாம மாவது பூட்டு. தாமாதுத்த்ருதா உத்தாமா = பூட்டு இல்லாமையென்பது தட்டுத்தடங்க லில்லாமையைச் சொன்னபடி. ஶுத்தேந ஸஹித ஸாத்ருஶ்நம். ... ... (௨௬)

யாத்ரா யா த்ராதலோகா ப்ரகடிதவருணத்ராஸஸம்ஜ்ஞே ஸமுத்ரே, ஸத்வாஸத்வாஸஹிஷ்ணா க்ருதஸபக்ஷசைலஸஞ்சாரபங்கா பங்கா। ஹாநிம் ஹா நிந்திதாநாம் ஜநயதி விஶிஷ்டாம் தாநவாநாம் நவாநாமேஷ, ஸேது ஸேதுஶ்ரேணிஶ்ஶர்மதாத்ரீ ஸா ஸத்ப்ரகாஶப்ரகாஶா வ:॥ (௨௭)

த்ராதலோகா	ரக்ஷிக்கப்பட்ட உலகங்களையுடையதும்
ப்ரகடிதவருணத்ராஸ ஸம்ஜ்ஞே யாத்ராஸ் ஸமுத்ரே	வருணன் நடுங்கிக் கிடக்கின்ற அடையாளத்தை நன்றாகக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிற கடலில் ஸஞ்சாரங் கொண்டிருப்பதும்
ஸத்வாஸத்வாஸஹிஷ்ணா	சேதநா சேதநங்களுக்கு ஸஹ்யமான ஸத்வத்தையுடையதும்
க்ருதஸபக்ஷசைலஸஞ்சாரபங்கா	இறகுகளோடு கூடின மலைகளுடைய ஸஞ்சாரத்திற்கு பங்கம் செய்ததுமான
யா ஸேதுஶ்ரேணி: ஜகதி நிந்திதாநாம் தாநவாநாம் விஶிஷ்டாம் நவாநாம் ஹாநிம் ஜநயதி	யாதொரு ஸேதுஶ்ரேணியானது உலகத்தில் பழிக்கப்பட்ட அஸுர ஸமூஹங்களுக்கு விலக்ஷணமான த்வம்ஸத்தைப் பண்ணிற்றோ
ஸத்ப்ரகாஶ ப்ரகாஶா ஸா	மேன்மைதங்கிய ப்ரகாஶத்தையுடைத்தான அப்படிப்பட்ட ஸேதுஶ்ரேணியானது
வ: ஶர்ம தாத்ரீ	உங்கட்கு ஸௌக்யத்தைத் தருக.

◆ ◆ ◆ “த்ராதஶோகா” என்ற ப்ரதமவிஶேஷணத்தை விவரிக்கின்றன மற்ற விஶேஷணங்கள். திருவாழியாழ்வான் கடல்வழியாகச் செல்ல எழுந்தருள்கிறார் என்ற செய்தி தெரிந்தவுடனே ஸரிஜ்ஞாயீஶனான வருணன் ‘நமக்கு என்ன அபாயம் நேர்ந்துவிடுமோ’ என்று அஞ்சி நடுங்கினமையை நன்கு விளக்கிக்கொண்டிருக்கின்ற கடலில் அடிக்கடி யாத்ரா பண்ணுகிற என்றது— வருணன் நடுங்கும்படியாகக் கடல்வழியே எழுந்தருள்கிற என்றபடி. யாத்ரா: = த்விதீயாபஹுவசநம். [சராசராஸஹோஷ்மா] சரமாவது சேதநவஸ்து; அசரம்— அசேதநவஸ்து; சேதநாசேதநவஸ்துக்களில் ஒன்றையும் ஸஹிக்கமாட்டாத ஊஷ்மாவையுடையது என்றால், சேதநாசேதநங்களுக்கு அஸஹ்யமான ஊஷ்மாவையுடையது என்னுமிடம் பர்யவஸாநத்தில் தேறுகிறது. சேதநாசேதநங்களைக் கிட்ட நாடவொட்டாமைதான் சராசராஸஹத்வமாவது.

[க்ருதஸபக்ஷபர்வதச்சேதநா] பக்ஷைஸ்ஸஹவர்த்தந்தே இதி ஸபக்ஷா:; ஸபக்ஷாஶ்ச தே பர்வதாஶ்ச ஸபக்ஷபர்வதா:; தேஷாம் ச்சேத:— பேதநம்; தஸ்ய காரணம்— பேதநம்; [‘சிதிர்— த்வைதீகரணே’ இதி யாதோர்நிஷ்பந்நம் ரூபம்.] க்ருதம் ஸபக்ஷபர்வதச்சேதநம் யயா ஸா. முன்னொருகால் மலைகள் இறகுடன் பறந்துகொண்டு ஜனங்களுக்குப்பலவகையான ஹிம்ஸைகளை உண்டுபண்ணிக்கொண்டிருக்க, அந்த பர்வதஸஞ்சாரத்தைத் திருவாழியாழ்வான் இறகுகளையொழித்து நிறுத்தியருளினதாக இங்கு அநுஸந்திக்கப்படுகிறது. “உடம்பினால் குறைவில்லா உயிர்பிரிந்த மலைத துண்டம், கிடந்தனபோல் துணிபலவா அசுரர் குழாம் துணித்துகந்த” (திருவாய்மொழி 4—8—10) என்றவிடத்து வ்யாக்யானங்களில் இக்காரியம் இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதம் செய்ததாக அருளிச்செய்யப்பட்டிருந்தாலும், அப்படியே ப்ரஸித்திப்ராசுர்யமுமிருந்தாலும் இங்கு இங்ஙனே இவரருளிச் செய்யக் குறையில்லை. ஸப்தர்ஷிகளாலே நிவர்திக்கப்படுவது. இந்த ஶதகத்

தன்னிலே எழுபத்தாறும் ச்லோகத்திலே (ஸாரார்ஷவணே) "சக்த்யைவாஸ்ய ஷட்குணாசரவராஸா ஸர்வவ்யாபிநீதி ஸம்ஸ்த்யா" என்றருளிச் செய்திருக்கையாலே அவ்வழியிலே ஸாமஞ்ஜஸமேயாம். திருவாழியாழ்வானுடைய சக்தியேயிறே ஸர்வாயதத்திலே வ்யாபித்திருந்து காரியம் செய்தது. அடிய றிந்து பேசுகிறார்காணுமிவர்.

[தாநவீநாம்] தாநவாநாம் ஸ்த்ரீ:— தாநவ்ய:, தாஸாம் திதி தஸிதவ்ருத்தி:. "ஸர்வோஷதா ஸா" என்ற ஸ்தாநத்தில் "ஸர்வோஷதாக" என்றும் பாடமுண்டாம்; சாந்தியைத் தருக என்றபடி. (உஎ)

யத்ராச்சத்ரூந் திதக்ஷு: ப்ரவிசதி பலிநோ தாம நிஸ்ஸீமதாமா, ப்ரஸ்தாவஸ்தாபசீர்ணை: ப்ரகுணிதஸிகதோ மௌக்திகைஸ் சுக்திகோசச்யுதை:। ராசிர்வாராம் ப்ரகடயதி வாநவோர்வீதாராச்ரூவாஹோ:, வ்யூஹம் நியூரதி நியூராவயதா ஸ தாஸிதாந்த்ஸ்த்ராஜப்ரயிவ்ய:॥ ...(உஅ)

நிஸ்ஸீமதாமா — எல்லையற்ற தேஜஸ்ஸையுடைய

யத் — யாதொரு நேமியானது [தான

சத்ரூந் திதக்ஷு: — சத்ருக்களை தஹிக்கவிரும்பினதாகி

பலிநோ தாம ப்ரவிசதி ஸதி — மாவலிபுக்கவிடமான பாதாளலோகத்தை ப்ரவேசித்தவளவில்,

ப்ரஸ்தாவ: — (தன்னாலே) ப்ரஸவிக்கப்பட்ட தண்ணீரையுடையதும்

தாபசீர்ணை: சுக்திகோசச்யுதை: மௌக்திகை: ப்ரகுணிதஸிகத: — (தனது ஸ்பர்சத்தாலுண்டான) தாபத்தாலே சிப்பியினின்றும் சிதறிவிழுந்த முத்துக்களாலே அதிகமாகச்செய்யப்பட்ட மணலையுடையதுமான

வாராம் ராஶி:	ஸமுத்ரமானது;
ஶோஷம்விஶதி	(அந்த சக்ரநேமியானது ஶத்ருக்களை உறிஞ்சிவிட்டு) வெளிக்கிளம்புமளவில்
வைரிதாராஶ்ருவர்ஷை:	ஶத்ருபத்நிகளின் கண்ணீர்ப் பெருக்குகளாலே
புந:	மறுபடியும்
அபாராம் வ்ருத்திம் புஷ்யதி	அளவற்ற அபிவ்ருத்தியைக் காட்டுகின்றதோ,
ஸ: அஸ்த்ரராஜப்ரதி:	அப்படிப்பட்ட பெருமைவாய்ந்த ஸுதர்ஶநநேமியானது
வ: துரிதானி	உங்களுடைய பாவங்களை
ஶோஷயது	துலைத்திடுக.

✤ ✤ ✤ திருவாழியாழ்வான் கடல்வழியாய்ப் பாதாளலோகத்திற் புகுந்து அங்குள்ள அசுரர்களை நிர்மூலமாக்கி மீண்டெழுந்தருளும்படியை ஒரு சமத்காரம் பொலியப் பேசுகிறார் இதில். ஶத்ருக்களையெல்லாம் நிஶ்ஶேஷமாக உறிஞ்சிவிடவேணுமென்ற நோக்கத்துடன் ஸ்ரீஸுதர்ஶநநேமியானது ஸவிக்ரமமாகப் பாதாளலோகம் புகும்போது கடலிலுள்ள நீர் முழுதும் சுவறிப்போகிறது. "இரும்பு அனன்றுண்ட நீர்போல்" (திருக்குறுந்தாண்டகம்-5) என்றபடி நன்றாகக் காய்ச்சப்பட்ட இரும்பைத் தண்ணீரில் தோய்த்தால் அத்தண்ணீர்முழுதும் அவ்விரும்பினால் ஆகர்ஷித்துக்கொள்ளப்படுமாகையாலே, அபரிமிதமான தாபத்தையுடையதாயும் "நிஜவிமல வஹ்நிஜ்வாலாஸஹஸ்ரநேத்ர:" என்றபடி தேஜோமயமாயுமிருக்கிற சக்ரநேமியில் கடல்நீர் சுவறிப்போவது ஆஶ்சர்யமன்றே. ஆகவே ஶுஷ்கமாய்ப் போன கடலில் சிப்பிகளினின்றும் ஸ்ரீஸுதர்ஶந தாபத்தாலே சிதறிவிழுந்த முத்துக்கள் பரவி மணல்பாங்கு இரட்டித்துவிட்டது. திருவாழியாழ்வான் கீழுலகத்தே புகும்போது இந்த நிலைமை நேர்ந்தது. அங்குப்போய் அஸுரஸம்ஹாரங்களை

முடித்துக்கொண்டு அவர் மீண்டெழுந்தருளுமளவில் என்னுயிற்றென்னில்; மாண்டொழிந்த அசுரர்களுடைய மனைவிகளின் அழுகைக் கண்ணீர்ப் பெருக்கானது அங்கே அடங்கமாட்டாது வெள்ளங்கோத்து வெளியேறிக் கடலை நிரப்பவே, கடலானது முன்னிற்காட்டிலும் அதிகமான ஜலஸம்ருத்தியைப் பெற்றதாய்த்து. இங்ஙனம் ஆவதற்கு ஹேதுவான ஸுதர்ஶந நேமியானது உங்கள் பாவங்களைப் போக்கியருளவேணுமென்றதாயிற்று.

அசுரமாதர்களுடைய கண்ணீர் கடலை நிரப்பவற்று என்ற இவ்வதிஶயோக்தியானது- திருவாழியினாலே ஸம்ஹரிக்கப்பட்ட அஸுரர்கள் அளவற்றவர்கள் என்பதைக் காட்டுகையிலே நோக்குடையதாம்.

த்ருஶ்யந்தே — ஶ்ரூயந்தே. [பலிநிகேதநாயா:] ஶ்ரீமாபலி புக்கவிடம் பாதாளமிறே. "அதோபுவநபாதாலபலிஸத்ம ரஸாதலம்" இத்யமர:. [த்ருஶ்யாபா:] அபாம் ஸந்நிவேஶ:— ஶ்ரூபம்; த்ருஶ்யம் ரூபம் யஸ்ய ஸ:. அதவா— த்ருஶ்யா: ரூப: யஸ்ய ஸ: என்றலும் பொருந்தும்; "ஸ்கந்தஸ்யதிர்யகுபயோர்ந க்ஷ" என்ற வாணீவிலாஸத்துவேபேயம். ஶாகேப்யோ ஜாதாநி— ஶாகேயாநி, டேக: இதி தத்திதவ்ருத்தி:. (௨௮)

க்ஷ்மா தலே ஶ்ருந க்ருஶ்ரோதநயஸலிலைர்ணீரதி க்ஷ்வேலவ ஸ்யாஜ்ஞு, பாதாலாந்த: ப்ராபாதீ நிவிஶதே தை: ஸ்வேந யாத்ரா நிதீய। தேதேயப்ரேயஸீநாம் வர்த்தி ஸம்ருத்தி ஸஹ ப்ரேயஸாம் ஸந்தியஸாய:, யஶ்சக்ராதீயாந்நேமிரேஷ ஹந்து விஶஸிதம் பஹ்வஸாவம்ஹஸாம் ந: ॥ (௨௯)

ய: சக்ராதீயாந்நேமி:	திருவாழியாழ்வானது யாதொரு நேமியானது
பாதாலாந்த: ப்ராபாதீ	பாதாளலோகத்தினுள்ளே புக்கதாய்

காத்ரவேயபணாமணீந்	நாகங்களின் படங்களிலுள்ள மாணிக்கங்களை
திவாதீபஸாதர்ம்ய தாதாத்ம்யம் நயந்	பகல் விளக்குக்கு ஸமாநங்களாகச் செய்து
ஸ்வேந தாம்நா	தனது ஒளியினாலே
நிஶ்ஶேஷம் தமஃ நிபீய	எல்லாவிருளையும் விளாக்கொண்டு
பூயஸா	மறுபடியும் [அல்லது, அதிகமாக]
	(அவ்விருளை)
தத் ப்ரத்யர்த்யஸுராணாம் ஹ்ருதி வமதி கிம்	விரோதிகளான அஸுரர்களின் நெஞ்சிலே கொண்டு கக்குகின்றதோ
ஸா	இப்படிப்பட்ட ஸுதர்ஶநஹேதியானது
வஃ அம்ஹஸாம்	உங்கள் பாவங்களினுடைய
பஹு விஜ்ரும்பிதம்	பெருமிடுக்கை
ஹந்து	ஒழிக்கக்கடவது.

☆ ☆ ☆ [ஸாதர்ம்ய தாதாத்ம்ய] ஸ்ரீஸுதர்ஶநஹேதியானது பாதாளலோகத்திலுள்ளே புகுந்து அங்குள்ள இருளையெல்லாம் தனது ஒளியினால் கபளீகரித்துவிட்டு மீண்டும் அவ்விருளை அஸுரவிரோதிகளின் நெஞ்சினுள்ளே புகச்செய்யாநின்றதென்கிறார். பாதாளத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான ஸர்ப்பங்களுண்டாகையால் அவற்றின் பணாமணிகளே அங்குள்ள இருள்களையெல்லாம் ஒழிக்கமாட்டாவோ என்கிற ஶங்கைக்கு இடமறும்படி முதல்வாக்யம் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீஸுதர்ஶநஹேதியானது பாதாளஸ்தநாகபணாமணிகளைப் பகல் விளக்கோடு தாதாத்ம்யஸாதர்ம்யங்களாகச் செய்யக்கடவதாம். ஸாதர்ம்யமாவது = ஒரே வகுப்பாயிருக்கை. திவாதீப ஸாதர்ம்ய தாதாத்ம்யம் நயந் = பகல்விளக்கோடே ஸமாநங்களாகச் செய்யாநின்று என்றபடி. அந்த பணாமணிகளை நிஷ்ப்ரபமாக்கின்படி.

த்ருதீயபாதத்தில் "ஸம்ருத்யஸாம் யஃ" என்று சிலருடைய பாடம். அப்போது 'ஸம்ஹஸாம்' என்பதற்கு அது விசேஷணமாக யோஜிக்கப்படவேணும். இவ்வளவு வ்யவஹிதாந்வயம் கவிவக்த்ருவிவக்ஷிதமாயிராது; 'ஸம்ருத்யஸா' என்றே பாடமாகக்கடவது. பாநஶ்வத்யயஃ. பாஹுலகாச்ச்ருந இதி வா.

ஸந்தாபங்களையிழந்த அஸ்மதாதிகளுடைய நெஞ்சிலே இருள்களை வாங்கி செய்கையாவது— "ஐயோ! இனி நமக்கு என்ன கதி? ஆரெம்மையாராய்வார்?" என்று விஷாதஸாகரத்திலே மூழ்கிக்கரைகாணமாட்டாது தளும்பிநிற்கச்செய்கை.

[வக்த்ரார்த்யாமஹோஷஃ] ஈர்த்யஸ்வஃ ப்ரேஷ்வாஸீ; "வாயஸ்யாமஸ்யாமஸாஸ்யாஸ்யாத்யார்த்யகித்யம்" இத்யாதிஃ. வக்த்ரார்த்யஃ— வக்த்ரஜஃ, தஸ்ய ஈமஹோஷஃ— நேதிஃ. (உக)

க்ருஷ்ணஹோதஸ்ய ஸம்ருஷா க்ருதநயநயவ்யாஹதிஸம்பாதஸ்ய, ஸ்யாஸாதிவேஷயந்தீ ஸ்திஸ்பஸ்ஸாத்ருஸாதிருஹ்ரம் பாஷ்பவர்ஷம் । நிஷ்பந்தாஷ்டாபத்ரஸ்ஸ்திதிதபதிம்ருதஜ்ஞநா, நீதிம்ஸஃ கேதகீஸிஃ ஸ்யயத ஸஹ்ஸ ஸீம் வஜயா வக்த்ரா ॥ ॥எ௦॥

க்ருஷ்ணஹோதஸ்ய — எம்பெருமானாகிற மேகத்துக்கு [2. கரியமேகத்திற்கு]

ஸம்ருஷா — ஸம்ருஷணமாயும்

ஸாமந்தஸ்ய — ஸமக்த்ருனுக்கு

க்ருதநயந நயவ்யாஹதிஃ — கண்ணெழுங்கைக் கெடுத்ததாயும்

ஸ்திஸ்பஸ்ஸாத்ருஸாம் — அஸ்மதாக்ஷஸ்ஸுகளுக்கு

உஹ்ரம் பாஷ்பவர்ஷம் ஸ்யாஸாம் ஆவேஷயந்தீ — அதிகமான கண்ணீர்மழையைக் கிட்டினதாகத் தெரிவியாநின்றதாயும்

நிஷ்டப்தாஷ்டாபதஸ்ரீ:	நன்கு காய்ச்சப்பட்ட பொன்போன்ற ஶோபையையுடையதாயும்
கலோபமுக்தமங்களதைத்யஸங்கம் உஜ்ஜ்ஹாநா	தேவதைத்யஸேநாங்களின் விஜயமங்கைகளோடுகூட்டக்கிளர்கின்றதாயும்
ஸௌதாமி	ஸௌதாமியாயுமிருக்கிற, [2. மின்னல்போன்ற]
ஸந்த்யாபா	பாஞ்சஜந்யநேமியானது
வ:	உங்களுக்கு
கேதகீஸ்தபக்ஸ்ரீம் கீர்த்திம்	தாழம்பூக்களோடொத்த கீர்த்தி
ப்ரதிசது	செழிப்பிக்கக்கடவது. [யை

* * * [க்ருஷ்ணேத்யாதி.] ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யநேமிக்கும் மின்னலுக்கும் ஸாம்யம் தோற்ற ஸங்கதிப்பண்ணுகிறார் இதில். "ஸௌதாமி ஸந்த்யாபா" என்றவிடத்து கவிஹ்ருதயம் ஸ்பஷ்டமாயிராநின்றது. "தடித்ஸௌதாமநீ வித்யுத்ஸௌதாமி ஸம்பாவிப" என்ற அமரகோசத்தின்படி, ஸௌதாமி என்பதற்கு மின்னல் என்று பொருளுண்டாகையாலும், ஸந்தித்துக்கொண்டிருப்பதென்கிற ஒரு பொருளுமுண்டாகையாலும் அவ்விருபொருள்களையும் கருதுகின்றார் இங்கே. இதற்கிணங்கவே விசேஷணங்களையும் ஸந்தர்ப்பம்பொலிய இடுகின்றார்.

[க்ருஷ்ணாம்போதவஸ்ய பூஷா] நீர்கொண்டெழுந்த காளமேகத்துக்கு பூஷணமாயிருக்கும் மின்னல். ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யநேமியோவென்னில், கண்ணபிரானாகிற முகிலுக்கு பூஷணம். [க்ருதநயந நயவ்யாஹதிஸந்தர்ப்பவஸ்ய] மின்னல் மின்னும்போது கண்களுக்கு வ்யாகாதமுண்டாவது ப்ரத்யக்ஷஸித்தம்; நேமியானது ஶுக்ரனுடைய கண்ணுக்கு வ்யாகாதத்தை உண்டாக்கிற்றென்பது இதிஹாஸப்ரஸித்தம்; எங்ஙனேயெனில்:— ஸ்ரீவாமநமூர்த்தியின் வடிவழகாலும் மழலைச்சொல்லாலும் மனமகிழ்ந்த மஹாபலி மூவடிமண்ணைக் கொடுக்கமுயன்றவளவிலே அவனுடைய ஆசார்யனான ஶுக்ரன் எம்பெருமானது வடிவையும் வந்தவகையையும் பேச்சையும் ஊன்றிப்பார்த்து, ' இவன்

ஸுக்ராசார்யன், தேவகார்யமாக வாமநன் உன் செல்வத்தையெல்லாம் பறித்துப்போக வந்தான்; ஆகையால் நீ இவனுக்கு ஒன்றும் தரத்தகாது' என்று தாநத்தைத்தடுக்க அவன் அதை ஆதரியாமல் யாரைவார்த்து உதகம் செய்யப்புக, ஜலபாத்ரத்தின் [திருக்காவிரி] த்வாரத்திலே அந்த ஸுக்ரன் புகுந்துகொண்டு நீர்விழவொட்டாமல் தடுக்க, ஸ்ரீவிஷ்ணு, த்வாரம் ஸோதிப்பவன்போல் தனது திருக்கையிலணிந்த தர்ப்பபவித்ரத்தின் நுனியால் அவன் கண்ணைக்குத்திக்கலக்க, அவனும் கண்கெட்டு அங்கு நின்றும் வெளிப்பட, பின்பு மாவலியினிடத்தில் நீரேற்றுப் பெற்றனன் என்பது வரலாறு. "சுக்கிரன்கண்ணைத்துரும் பால் கிளறிய சக்ரக்கையன்" என்றார் பெரியாழ்வாரும். 'துரும்பால் கிளறிய சக்கரம் என்றதனால் "கருதுமிடம் பொருது— கைந்நின்ற சக்கரத்தன்" என்கிறபடியே திருமால் விரும்பிய இடங்களில் விரும்பின வடிவங்கொண்டு செல்லுந்தன்மையையுடைய திருவாழியே பவித்ரத்தின் வடிவத்துடன்நின்று ஸுக்ரன்கண்ணைக் கலக்கிற்றென்பது பெறப்படும். விஷ்ணுபதமான முதல்பக்ஷத்தில் 'ஸாமப்ரவ்ருத்த' என்ற பதம் ஸவிலக்ஷிதமென்க.

[ப்ராப்தகாலீதருஷி] மின்னலானது மேலே மழைபொழியப் போகிறதென்பதைத் தெரிவிக்கும்; சக்ரநேமியும் ஸத்ருஸ்த்ரீகளிடத்தில் விசேஷமான கண்ணீர்ப் பெருக்கு உண்டாகப்போகிறதென்பதைத் தெரிவியாநிற்கும். இங்கும் முதல்பக்ஷத்தில் "ப்ரதிபடபாஷ்பாஸார" என்பதும் 'பாஷ' என்பதும் ஸவிலக்ஷிதம். [நிஷ்டப்தாஷ்டாபதஸ்ரீ:] நன்றாகக் காய்ச்சின பொன் போற் பொலியுந்தன்மை உபயஸாதாரணம். [கரோதயேந ஸஹஸம்பதாஸ்ஸஹஸா] மின்னலானது மேகஜாலங்களோடுகூடக் கிளரும்; நேமியும் தேவஸேநைகளின் ஜாலங்களோடுகூடக் கிளராநிற்கும்: அஸுரராக்ஷஸர்களாலே வீடிதரான தேவர்கள் த்ராஹி த்ராஹி யென்று பெருமிடறுசெய்து கூக்குரலிடும்போது உடனே வெளிக்கிளம்புவானிறே திருவாழியாழ்வான். இங்கும் முதல்பக்ஷத்தில் "கரோதயேந" என்பது ஸவிலக்ஷிதம்.

இப்படிப்பட்ட ஸௌதஸம்ருத்திபொருந்தினதாலே, ஶம்பா = மின்னல் என்னப்படாநின்ற ஸௌதாவலியானது உங்கட்குக் கீர்த்தியைப் பெருக்கவேணுமென்றாயிற்று. கீர்த்திம் என்பதற்கு 'கேதகீஸ்வஸ்ரூபாம்' என்று விசேஷணங்கொடுத்திருக்கும் அழகை என் சொல்வோம். இந்த ஶ்லோகத்தைக்கண்டறிவாருண்டோ? ...... அதனை யாமே வெளியிடுவோம்;— மின்னல் மின்னினால் தாழை பூக்கும் என்ற ஸந்தேஹவஸாக்ஷிக ப்ரஸித்தி த்யோதகம் இங்கு ஸவ்யயம். மின்னலுக்கும் ஸௌதச்ரேணிக்கும் ஸாத்ருஶ்யம் தோற்றப் பேசும் ஶ்லோகமாகையாலே க்ரியையிலும் ஸாம்யம் தோற்றுகைக்காக "கேதகீஸ்வஸ்ரூபாம்" என்று கீர்த்திவிசேஷணமிடுகிறார்காண்மின். கீர்த்தியில கவிஸமயஸித்தமான கேதகீ ஸாத்ருஶ்யமிருந்தாலும் இதுதான் இங்கு ப்ராதான்யேந விவக்ஷிதம். ஶம்பா (வித்யுத்) கேதகீம் யதா ப்ரஸயதி ததா ஸௌதாளி வ: கீர்த்திம் ப்ரஸயது என்றபடி: வித்யுத்ஸ்வரூபமான ஸௌதச்ரேணியானது கேதகீஸ்வரூபமான கீர்த்தியைச் செழிப்பிக்கவேணுமென்கை.

ப்ரஸவார்த்தத்தில் "க்ருதநயநயந" என்ற சிலருடைய பாடம் மறுக்கத்தக்கது. (௯௦)

ஸௌத்ராணாம் ஹேமநீம் ய: ஸரணிர்விஶ்ராவணீயாம்
ஷயாந:, க்ஷணானாம் நக்ஷத்ரேராம் ஶிரிஶிரி விக்ரிந்து வித்யு-
தா தத்ரு கக்ஷ்ய:। நிபத்ராணேஶோத்கடேந ப்ரகடயதி ந
வம் ஷாநவாரி ப்ருக்ஷத்வ, ஸௌதாயீஶஸ்ய ஶோத்ரா ஸமயதா
ஸவதாம் ஸம்ப்ரயிஶ்சித்வக்த்ரம் ॥ ॥௯௧॥

ய: யாதொரு ஸௌதஶ்ரேணியானது

ஸௌத்ராணாம் ஹேமநீம் (ஶத்ருக்களின் பட்டணங்களிலுள்ள) ப்ராகாரங்களைப்பிளக்கக்கூடியதும் (2.) கரைகளைக் கொந்தி இடிக்கக்கூடியதும்

கவிஶ்லாகனீயாம்	அனைவராலும் கொண்டாடத்தக்கதுமான
வலிநதிம்	வரிவாகத்தை
ததாந:	உடையதாய்
க்ஷுண்ணாம் நக்ஷத்ரராஶிம் திஶிதிஶி விகிரந்	பொடிபண்ணப்பட்ட நக்ஷத்ரராஶியைத் திசைகள்தோறும் இறையாநின்றதாய் (2) நக்ஷத்ரமாலை என்னும் ஒரு ஶர்க்கராஸாரத்தைப் பொடிபொடியாக்கி எங்கும் இறையாநின்றதாய்
வித்யுதாபாஸ்ய கக்ஷ்ய:	மின்னலோடு ஒத்ததாய, (2) மின்னல்போன்ற இடைகட்டுக்கயிற்றையுடையதாய்
உத்கடேந நியூரேண	ஸ்புடமான வெளிப்புறப்பாட்டிலே (2) பெரிதான ஸ்வாங்க ப்ரதேஶத்தாலே
நவ்யம்	புதிதான
தாநவாரிப்ரகர்ஷம்	எம்பெருமானுடைய பெருமையை (2) ஐஶ்வர்யப்பெருக்கை
ப்ரகடயதி	ப்ரகாஶப்படுத்துகின்றதோ
ஸ:	அப்படிப்பட்டதான
ஶங்க:	ஶுப்ரமான (2) ஶங்கமென்னும் கஜவிஶேஷம்போன்ற
சக்ராயுதஸ்ய ப்ரதி:	ஸுதர்ஶநநேமியானது
பவதாம்	உங்களுடைய
ஶத்ருவர்க்கம்	ஶத்ருவர்க்கத்தை
வஶயதாம்	(பட்டியமேய வொண்ணுதபடி) அடக்கியாள்க.

* * * ஶங்க: சக்ராயுதஸ்ய ப்ரதி: பவதாம் ஶத்ருவர்க்கம் வஶயதாம் என்கிற சொல்நயத்திலே கம்பீரம் தோன்றும். ''ஶங்கஶ்ரேஷ்டே வஹ்நிஶிகே ப்ரத்யஸ்தமஸ்தகே । கரிஜாதி

விஶேஷ நா......த்ருஷ்டா ஶ்ரேஷ்டவ ஸாயஜ வ...." என்கிற ஶப்தநீகோஶத்தின்படி 'ஶ்ரேஷ்டகரமான' என்கிற அர்த்தமும் கரிஜாதிவிஶேஷமென்னும் அர்த்தமும் இங்கு விவக்ஷிதங்கள். கஜஜாதியில் பத்ரமென்று ஒரு ஜாதி விஶேஷமுண்டு. தஜ்ஜாதீயமான யானைக்கும் பத்ரநேமிக்கும் ஸாமாநாதிகரண்யவ்ருத்திவாதநமாகிற ஸம்ஸ்தாரவிஶேஷமும் விளங்கும்படியாக விஶேஷணங்களிடுகிற விசித்திரம் இங்கு நோக்கத்தக்கது. கஜம் என் செய்யுமென்னில்; [வப்ராணாம் ஹேதநீம் அவிஸ்ரம்ஸநீயாம் பரிணதிம் தயாந:] "வப்ர: ப்ராகாரரோதஸோ:" என்ற நிகண்டுவின்படி கரைகளைக் கொந்தித் தள்ளும்படியான பரிணாமத்தைப் பெற்றிருக்கும். உத்காதகேளிகளைப் பண்ணுமென்கை. ஸுதர்ஶநநேமியானது ஶத்ருநகரப்ராகாரங்களையழிக்கும்படியான பரிணாமமுடையது. "வப்ரக்ரீடாபரிணதகஜப்ரேக்ஷணீயம் ததர்ஶ" என்று மேகஸந்தேஶத்திலே சொல்லிவைத்தான். "திர்யக்தந்தப்ரஹாரீ து கஜ: பரிணதோ மத:" என்ற கோஶத்துக்கும் வ்யுத்பத்திஜ்ஞாபகமாக இங்கு "பரிணதிம் தயாந:" என்றருளிச்செய்தார். [க்ஷுண்ணாம் நக்ஷத்ரமாலாம் ஶிதிஶிதிவிகிரந்] "ஸைவ நக்ஷத்ரமாலா ஸ்யாத் ஸப்தவிம்ஶதிமௌக்திகை:" என்ற அமரகோஶத்தின்படி இருபத்தேழு முத்துக்களமைந்த ஒற்றைவடத்திற்கு நக்ஷத்ரமாலை என்று பெயர். இதை யானைக்கு ஆணிகலனாகப் போடுவார்கள்; அது அதனைப் பொடிபொடியாக்கி இறைத்துவிடும். ஸுதர்ஶநநேமியோவென்னில்; "தாராகணகணவிததி ஜ்யோதிஷப்ரத்யவாரா" என்றும் "நக்ஷத்ரக்ஷோதஸந்திப்ரகரவிகிரணஶ்வேதிதாஶாவகாஶா" என்றும் கீழும் மேலுமருளிச்செய்தபடியே நக்ஷத்ரஸந்தோஹங்களை எங்கும் இறைத்துக்கிடக்கிறது. ஸுதர்ஶநநேமிப்ரதாபத்திலே நக்ஷத்ரகணங்களெல்லாம் கணம்கணமாக ஸஞ்சூர்ணிதங்களாயினவென்கை.

[விதந்வந் தாதந்ருத்யக்கக்ஷ்ய:] "தூஷ்யா கக்ஷ்யா வரத்ரா ஸ்" என்றும் "கக்ஷ்யா மத்யேப பந்தநே" என்றுமுள்ள நிகண்டுவின்படியே கக்ஷ்யையாவது யானைக்குக் கட்டும் இடைகயிறு.

அது மின்னல்போலே பளபளவென்று மின்னாநிற்குமிறே ரஜத்திற்கு. ரஜதவக்ஷத்திலே வித்யுத்ஸம்பாதஸங்காசம் என்றபடி. [உத்கடேந நிஷ்யந்தேந நவம் தாநவாரிவ்ருக்ஷம் வ்ருக்ஷயதி] "ஸ்வாஜஸ்ரேதஸோ நிஷ்யந்த:" என்ற கோசத்தின் படியே நிஷ்யந்தசப்தம் யானையின் ஸ்வாஜஸ்ரேதஸ்த்தைச் சொல்லுகிறது. "தாநம் கஜமதச்யாகயோ:" என்றபடி தாநசப்தம் கஜமத வாசகம். தாநவாரி—மதஜலம். யானையானது தன் தீவ்ரமான ஸ்வாஜஸ்ரேதஸ்த்தாலே மதநீர்ப்பெருக்கை வெளிப்படுத்தும். ரஜதவக்ஷத்திலே நிஷ்யந்தமாவது நிஸ்ஸரணம்; அதாவது வெளிப்புறப்பாடு. திருவாழியாழ்வான் வெளிப்புறப்பட்டவாறே எம்பெருமானுக்கு ஸ்வாபிஷ்டமானதொரு வ்ருக்ஷமும் உண்டாகுமென்கை. வ்ருக்ஷமாவது சத்ருவிஜயவ்யாபாரம். தாநவாரி—தாநவாராதி, அரி:—சத்ரு: என்று ஸமஸானைச் சொன்னபடி.

[ஸத்ய: த்வயி: ஸவதாம் வித்ருத்திம் வசயது] ஸமஸ்தத்திலும் வசீகாரம் பொலியப் பேசுகிறபடி பாருங்கள். வசாம் கரோதி வசயதி என்றாய் "வசாஸ்த்ரீ கரிணீவஸ்யாஸ்" என்ற கோசத்தின்படி வசா என்று யானைப்பேடையைச் சொல்லிற்றாய், யானையானது தனது வித்ருத்தியைத் தன் பேடைக்கு ஸ்வாதீநமாக்குமாபோலே வக்ரநேமியானது உங்கள் வித்ருத்தியை இந்த்ரியார்த்தங்கள் விஷயவீதிகளிலே இழுத்துக்கொண்டு போகாதபடி ஸ்வாதீநமாக்கிவைக்கவேணுமென்றதாயிற்று. வசாம் கரோதி என்றால் பேடைக்கு ஸ்வாதீநமாக்குகிறதென்று பொருள் கிடைக்குமோ? என்னில்; ஸ்வவித்ருத்திம் கரிணீம் கரோதி என்றால் கரிணீதீயம் கரோதி என்றதாய் கரிண்யா: ஸ்வாதீநாம் கரோதி என்பதே தாத்பர்யமாகத் தேறக்குறையில்லை. (௩௧)

நாகஸ்ய ஸ்ரீஜத்ருஜத்ருத்ருதநவிவதிதஸங்கநீராட்ரநிரந்த்ரஸ், நவ்யக்ஷ்வ்யாஸஹவ்யஸநாரஸ்மஸஜ்ஞாஸ்மஸஜ்ஞாநஸ்மஹ்நி। யந்த்ருஷ்டாஸாம்யாஸ்ஸீநம் வாநரவி விதயத்ராஸிஷோவீயம் வ்ருஷ்ட்யா, ஸீவாரணா நிவர்த்யணாநா விதரதா ஸ ஜயம் விஷ்ணோஹஸ்திவ்ருயிவ்ய:॥ ॥௩௨॥

நாகௌகஶ்ஶத்ருஜத்ருத்ரு-
டநவிகடிதஸ்கந்தநிஸ்ஸ்யந்தி
ப்ரத்யக்ராஸ்ருக்ஸ்வாதநஸ்வ
ஸ்ஸநாரஸமஸ்ருத்ஜ்வாலஜிஹ்வா
வஹ்நி:

தேவசத்ருக்களான அஸுரராக்ஷஸர்களுடைய ஜத்ருஸ்தாநத்தைச் சேதிப்பதனாலே வாய்திறக்கப்பெற்ற ஸ்கந்தங்களினின்றும் இடைவிடாதுபெருகுகின்ற புதிய சோணிதங்களாகிற ஹவிஸ்ஸைப் பெறுவதில் ஆசையோடே விளங்காநின்ற ஜ்வாலைகளாகிற நாக்கையுடைத்தான அக்நியையுடையதும்

ஸாம்யுகீநஶ்ச — யுத்தம்செய்வதில்ஸமர்த்தமான

யம் — யாதொரு ஸுதர்சநநேமியை

த்ருஷ்ட்வா — பார்த்து

நிர்வ்ருண்வாநா: — மகிழாநின்ற

கீர்வாணா: — தேவர்கள்

வர்த்தநம் வீர்யவ்ருத்த்யை — (திருவாழிக்கு) மேன்மேலும் வீர்யம் வளர்வதற்காக

ஆஶிஷோ விதததி — ஆசாஸநம் பண்ணுகின்றனரோ

ஸ: — அப்படிப்பட்ட

விஷ்ணோர்ஹேதிநேமி: — ஸுதர்சநநேமியானது

வ: விஜயம் விதரதாத் — உங்கட்கு வெற்றியைத் தரக்கடவது.

✣ ✣ ✣ நாக: ஓக: யேஷாம் தே—நாகௌகஸ:; ஸ்வர்க்கத்தை வாஸஸ்தாநமாகவுடையவர்கள் தேவர்கள். அவர்களுடைய சத்ருக்கள் அஸுரராக்ஷஸர்கள்; அவர்களுடைய ஜத்ருக்களென்று— அம்ஸகக்ஷ்யோரஸ்ஸந்திஸ்தாநங்கள்; தோள்பட்டைகள்; அவற்றை முறிப்பதனாலே விண்டுவிரிந்த தோள்களில்நின்றும் இடைவிடாது பெருகுகின்ற புதிய சோணிதங்களாகிற ஹவிஸ்ஸை பக்ஷிப்பதிலுண்டான ஆவலாலே அஹமஹமிகயா நர்த்தநம்பண்ணுகின்ற ஜ்வாலைகளாகிற நாக்கையுடையதான அக்நி பொருந்தியதாய் யுத்தத்தில் ஸமர்த்தமான யாதொரு சக்ரநேமி

யை தேவதைகள் பார்த்து அதுதனக்கு மேன்மேலும் வீர்யம் வளர்வதற்காகப் பல்லாண்டு பாடுகின்றனரோ அந்த வஹ்நிஜ்வாலையானது உங்களுக்கு ஜயஹேதுவாக வேணுமென்றாராயிற்று.

ஸ்ருக்— ஹோமகரண்டி; ஆஜ்யம்— நெய். இவ்விரண்டையும் ஹவிஸ்ஸாக ரூபித்திருக்கிறார் வஹ்நிக்கு அவை போக்யமானது பற்றி. அக்நிக்கு ஜ்வாலையை நாக்காகச் சொல்லுவதுண்டு. வஹ்நிஜ்வாலையானது தளதளவென்று ஜ்வலிப்பதைப் பார்த்தால் அமரர்களுடைய நைவேத்யஹவிஸ்ஸுக்களைக் கொள்வதற்கு வஹ்நி தன் நாக்கை நீட்டுகிறதோ என்னும்படியிராநின்றது. “ரஸஜ்ஞ” என்றவிடத்தில் ரஸநமாவது நக்குதல்; ஆஸ்வாதமென்று நக்குதலைச் சொல்லக்கடவதிறே. ஜ்வாலாசப்தம் இங்கு புல்லிங்கம். “வஹ்நிஜ்வாலஜ்வாலா” இதி கோசஃ.

[ஸாம்பராயிக] ஸம்பராயமாவது யுத்தம், அதிலே வருமவன் ஸாம்பராயிகன். “ஸாம்பராயிகோ ரணே ஸம்யுகே” இதி கோசஃ. “யுதி ஜநாதிஹ்யஃ ஸங்கே” இதி வாணிநிஃ. (௩௨)

யதாயுஷ்யஸ்ய யாராஸலிமிவ யநம் ஸுபாக்தஸ்யேவ சக்ஷுஃ, ஜாத்யந்தஸ்யேவ பங்கோஃ பதவிஹார்திவ ஸ்ரீணாம் வ்யாஸோஜாம்ப ! பத்ரீப்ரோயாஃசாயாம் ஸ்ருக்டவிணதி விமுஷாக்ஷாக்ஷஹோயாம், ஹோயாஹோயாதிநாம் வஷ்டுபயதேஹ் தீ கேதிரவேஸ்ஸ்வாஸ்ய ॥

யதாயுஷ்யஸ்ய	ஹோசாசாரத்தில் வழிநடப்பவனுக்கு
யாராஸலிமிவ	ஸ்வாஹஜலம்போலவும்
ஸுபாக்தஸ்ய யநமிவ	தரித்ரனுக்குப் பணம்போலவும்
ஜாத்யந்தஸ்ய சக்ஷுரிவ	பிறவிக்குருடனுக்குக் கண்போலவும்
பங்கோஃ பதவிஹார்திவ	நொண்டிக்குக் காலால் நடந்து விளையாடுதல்போலவும்
வ்யாஸோஜாம் ஸ்ரீணாம்	ஸக்தர்களுக்கு ஸ்ரீதிஜநகமாயும்

ஜாயா: பத்யு:	ஸ்ரிய:பதியினுடைய
விஶ்வரக்ஷாக்ஷமாயாம் க்ரியாயாம்	உலகங்களையெல்லாம் ரக்ஷிக்கக் கடவதான வ்யாபாரத்திலே
ப்ரகடபரிணதி:	ப்ரகாஶமான பரிணாமத்தை யுடையதாயுமிருக்கிற,
ஸுதர்ஶநஸ்ய ப்ருத்வீ நேமி: வ:	திருவாழியினது பெரிய நேமி உங்களுடைய [யானது
க்ஷயாதீநீம் ஜாயாத்	அவிஶுத்தமான அவித்யையை
த்ராடயதாத்	விஶுத்தமாக்கக் கடவது.

+ + + பாலைநிலத்திலே வழிநடந்து நாக்கு ஒட்டித்தடுமாறுகிறவனுக்கு ப்ரபாபாநீயம் கிடைத்தாற்போலவும் ஜந்மதரித்ரனுக்கு தநலாபம் போலவும் பிறவிக்குருடனுக்கு நேத்ரலாபம்போலவும் நொண்டியானவனுக்கு ஸஞ்சாரயோக்யதாப்ராப்தி போலவும் ஸஜ்ஜர்களுக்கு ப்ரீதிஜநகமாயிராநின்றதாம் ஸ்ரீஸுதர்ஶநநேமி. த்ருஷிதன் தண்ணீரைக்கண்டு களிக்குமாபோலவும், மிடியன் நிதிகண்டு களிக்குமாபோலவும், குருடன் கண்பெற்றுக்களிக்குமாபோலவும், நொண்டி நடைபெற்றுக்களிக்குமா போலவும் ஸஜ்ஜர்கள் ஸ்ரீஸுதர்ஶநநேமியைக்கண்டு களிப்பர்களாய்த்து தங்களுடைய இஷ்டப்ராப்திக்கும் அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும் உறுப்பாயிருக்கையாலே.

[பத்யுரித்யாதி.] உலகங்களை வாழ்விப்பதற்காக எம்பெருமான் செய்யும் வ்யாபாரங்களடங்கலும் திருவாழியாழ்வானைத் துணைகொண்டு செய்யுமவை என்று கருத்து. ஸ்ரீஸுதர்ஶநநேமிதானே ஸ்ரிய:பதியின விஶ்வரக்ஷாக்ஷமமான வ்யாபாரத்தின் வடிவமாகப் பரிணமிக்குமென்றது விஶ்வரக்ஷணம் ஸுதர்ஶநாதீநமென்றபடி. விஶ்வரக்ஷாக்ஷமாயாம் க்ரியாயாம் விஷயே ஜாயாபத்யு: ப்ரகடபரிணதி: என்றுயோஜித்து, சக்ரநேமியானது எம்பெருமான் தானாகவே பரிணமிக்கிறதென்று பொருள்கொள்ளுவாருமுளர். "பத்யுர்ஜாயாயா:" என்பதே ப்ராசீநபாடம். ஜா — லக்ஷ்மீ:, தஸ்யா: பதி:. "ஜாயாக்ரியாயாம்"

என்ற வாக்யத்திலும பாயமில்லை. விவிக்தவ்யாபாரெ என்ற தாகிறது. இப்படிப்பட்ட சக்ரநேமியானது உங்களுடைய [ச்ருயாதிநீம் ஶ்ரியாம் த்ருஷ்டயதா.] "நெமிசக்ராயாஶு நாஸ:" இத்யர்த்த:. ஶோபமான கவிதையைத் தலேத்திடுக. (௩௩)

த்ராணம் யா விஷ்டபாநாம் விதரதி யயா க்லுப்யதெ காமபூர்த்தி:, ந ஸ்தாதும் யத்புரஸ்தாத் ப்ரபவதி க்ஷணயா ஜ்யோத்ஸ்நௌஷதீநாமதீஶ:। உத்வேஷா யாதி யஸ்யா ந ஸமயநியதிம் ஸா ஶ்ரியம் வ: ப்ரதேயாத், ந்யக்க்ருத்ய த்யோதமாநா த்ரிபுரஹரத்ருஶம் நேமிரஶ்வஸ்ய ॥ (௩௪)

யா — யாதொரு நேமியானது

விஷ்டபாநாம் த்ராணம் விதரதி — உலகங்களுக்கு ரக்ஷையைத் தருகின்றதோ

யயா ச காமபூர்த்தி: க்லுப்யதெ — யாதொரு நேமியாலே மன்மதனுக்குப் பூர்த்தியானது [பா. கலிமஹித பூர்த்தியானது] செய்யப்படுகிறதோ,

யத்புரஸ்தாத் — யாதொரு நேமியின் எதிரில்

ஓஷதீநாமதீஶ: — சந்திரனவன்

க்ஷணமபி — ஒரு க்ஷணமாத்ரத்தாலும்

ஸ்தாதும் ந ப்ரபவதி — நிற்கவல்லனல்லனோ,

யஸ்யா: — யாதொரு நேமியினுடைய

உத்வேஷ: — ப்ரகாசவிஜ்ரும்பணமானது

ஸமயநியதிம் ந யாதி — காலநியதத்தை அடைகின்றதில்லேயோ

(சதவத) — இவ்வகைகளாலே

த்ரிபுரஹரத்ருஶம் ந்யக்க்ருத்ய த்யோதமாநா — திரிபுரமெரித்த சிவனுடைய நெற்றிக் கண்ணைத் திரஸ்கரித்து விளங்காநின்றதான

அஶ்வஸ்ய ஸா நேமி: — திருவாழியினது அந்த நேமியானது

வ: ஶ்ரியம் ப்ரதேயாத் — உங்கட்குச் செலவத்தைத் தந்திடுக,

* * * திரிபுரமூன்றெரித்தவனான சிவபிரானுடைய நெற்றிக்கண்ணை ஸ்வஸ்வபாவங்களாலே திரஸ்கரித்து விளங்குகின்றதாம் ஸ்ரீஸாக்ஷாந்நேத்ரம். எங்ஙனேயென்னில்; [யா விஷ்வாநாம் த்ராணம் விதநுதே] சிவன் ஸம்ஹாரக் கடவுளாகையாலே அவனுடைய கண் உலகங்கட்கு விநாசஹேதுவாயிருக்கும். வக்த்ரநேத்ரியானது லோகரக்ஷணதக்ஷிணமாயிருக்கும். [யயா காமோத்தீபிதஃ ஸ்வஸ்த்யே] சிவன் தவநிலையிலே இருக்கும்போது மந்மதன் ஸமாதிபங்கம் பண்ணவருகையில் சிவன் தன் நெற்றிக் கண்ணாலே அவனை எரித்து அதநுவாக்கிவிட்டானாகையாலே த்ரிபுரஹரத்ருக்கானது காமநாசகமாயிருக்கும்; வக்த்ரநேத்ரி அங்ஙனன்றிக்கே காமோத்தீபகமாயிருக்கும். இங்கு காமமாவது காமிதபலங்கள்; ஸர்வாபீஷ்டவர்ஷகமென்றதாயிற்று. [நஷ்டா தந்த்ராதி.] தக்ஷமுநியின் சாபத்தால் க்ஷயமடைந்து கலை குறைந்துவந்து சரணமடைந்த ஜைவாத்ருனை சந்திரனை சிவபிரான் முடியின்மீது கொண்டு வரமளித்துப் பாதுகாத்தனனாகையாலே ஓஷதீநாதீசனான சந்திரன் முக்கண்ணனுடைய கண்முன்னே ஜைவாத்ருணை நிற்கவல்லனானான்; வக்த்ரநேத்ரியின் எதிரே அந்த வக்த்ரன் ஜைவாத்ருனையும் நிற்கமாட்டானாயிற்று. "ஜைவாத்ருகீநீதி த்ரு! தே கர்த்ரு தேஜஃ" என்றுரிஷேற கீழே.

[யஸ்யா உந்மேஷஃ ஸமயநியதிம் நயாதி] முக்கண்ணனுடைய கண்ணானது ஒரு ஸமயவிசேஷத்திலேயாய்த்து உந்மீலிதமாவது. அதாவது ஸம்ஹாரகாலத்திலே. ஆகையாலே அதன் உந்மேஷம் காலநியதியோடு கூடியிருக்கும். வக்த்ரநேத்ரியின் உந்மேஷம் [ஸர்வகாலம்] ஸர்வகாலத்திலுமுண்டாகையாலே தத்விபரீதமாயிருக்கும். ஆக இப்படிப்பட்ட வகைகளாலே முக்கண்ணனுடைய கண்ணை வென்று விளங்குமதான வக்த்ரநேத்ரியானது உங்களுக்குச் செல்வமளிக்கக்கடவது. (௧௪)

நக்ஷத்ரேஷ்வாதஸம்ருத்திவ்ருக்ஷாவிகீர்ணஶுஷ்கதாஸாவகா
ஸா, ஜீர்ணை: பர்ணைர்விஶுஷ்கை: ஜடபரிவ்ருதைர்வ்யோம
ணிஷ்டேதா ணீர்வாநா । ஸ்வாபாவிகாஜவாதிவா
ஜநதாரண்யோவதஷோநா, நேமிஷ்ராவ்யேவ வாஜீ பூணா
ஹதா ஸ்வதாம் ஸம்ஹதம் பாபதூலம் ॥ ௩௫ ॥

நக்ஷத்ரேஷ்வாதஸம்ருத்தி வ்ருக்ஷவிகீர்ணஶுஷ்கதாஸா வகாஸா	நக்ஷத்ரங்களாகிற ஸஸ்யஸம்ருத்தத்தை வீசுவதனாலே திசைகளையெல்லாம் வெளுக்கடித்ததாயும்
ஜீர்ணை: பர்ணைர்விவ (ஷ்டேதை:) வாணிஷ்டேதை: ஜடபரிவ்ருதை: த்யாஃ உர்வாநா	பழுத்து வீழ்ந்த இலைகள்போன்றவையாய்ப் பொடிபண்ணப்பட்டுள்ள ஸைகதராசிகளாலே ஆகாசத்தை மறையாநின்றதாயும்,
ஆஜௌ	போர்க்களத்திலே
ஸ்வாபாவிகாஜவாதிவாஜநதாரண்யே ஸ்வதஷோநா	இயற்கையான வேகத்தாலே (வணக்கப்பட்டு)வணங்கின ஸத்ருஜநஸம்ருத்தமாகிற காட்டை நோக்கிச் சுழலாநின்றதாயும்
(அதவவ) வாத்யா ஸவஸ்தா	பெருங்காற்று போன்றதாயுமிருக்கிற
வாஜீ நேமி:	திருவாழியினது நேமியானது
ஸ்வதாம்	உங்களுடைய
ஸம்ஹதம் பாபதூலம்	நெருங்கிக் கிடக்கிற பாவங்களாகிற பஞ்சுச்சுருளையை
லுநாது	உருவழிக்கக்கடவது.

❖ ❖ ❖ [வாத்யாவஸ்தா வாஜீ நேமி: ஸ்வதாம் ஸம்ஹதம் பாபதூலம் லுநாது.] வாதாநாம் ஸம்ருத்தம்:— வாத்யா. வக்ரநேமிக்கும் வாயுஸம்ருத்தத்துக்கும் ஸாம்யம் விளங்குமாறு பேசுகிறார். [நக்ஷத்ரேத்யாதி.] காற்றானது நிலத்திலுள்ள நீறுகளை வாரியிறைத்துத் திசைகளையெல்லாம் வெளுக்

கடிக்கும்; வக்ஷெநரியும் ஷூயாராவிவ நத்தாலே பொடி பொடியாக்கப்பட்ட நக்ஷத்ரங்காரங்களாலே திஶங்களையெல்லாம் வெளுக்கடியாநின்றது. [ஜீவெண-ுரிதாஷி.] காற்றானது பழுத்து வீழ்ந்த இலைகளையெல்லாம் வீசியெறிந்து வானத்தை மறைத்திடும். வக்ஷெநரியும் ஶேவாராஶிகளை வ-ிண-ுமாக்கி அவற்றாலே ஆகாஶத்தை மறைத்திடாநின்றது. [ஆஜாவிதாஷி.] காற்றானது ஶரண்யங்களை நோக்கிச் சுழலமிடாநிற்கும்; வக்ஷெநரியும் ஶவஸாராக்ஷஸாஷிஉ-வ-ுஶ-ுங்களாகிற ஶரண்யத்தை நோக்கிச் சுழலாநிற்கும். ‘‘ஆஜாநவாஜாநக’’ என்கிற ஶரண்யவிஶேஷணத்தின் கருத்து யாதெனில்; ஶரண்யமாவது வ்ருக்ஷாஷி ஸமூஹம்; காற்றானது தனது விசையினாலே வ்ருக்ஷஷண்டங்களை நிலத்தில் வீழ்த்திச் சுழலாநிற்கும்; வக்ஷெநரியும் ஶிவஜந தாரண்யங்களைத் தனது இயற்கையான வேகத்தாலே வணக்கிக் கொண்டு சுழலாநிற்குமென்கை. ஆக இப்படிகளாலே வாய ஸமூஹம்போன்றதான வக்ஷெநரியானது உங்கள் திறத்திலே வாய செய்யுங்காரியத்தைச் செய்யக்கடவது; அதாவது காற்று பஞ்சுகளைப் பறக்கடிக்குமாபோலே நேரியும் உங்கள் வாவதஶ ஶாஶிகளைப் பறக்கடிக்கவேணுமென்றதாயிற்று. வக்ஷஸ்யஉயம் வாகீ. ஆஜி:— ய-ஜம். (௩௫)

க்ஷிவ்ராநெவஶ்யாடிரிவ ஜஉடிவடாம் ஜிஷகொஷண விதூரீ, தாராவஜும் வ்யஸநாஜுரிவ விவெவெஶா ஶேஜுவிகீய-ு । நிவெ-ுடிஹூநிவிஹாவ்யஷீவாரவஶாநஜாரா உாநவெஹ்ரு, நத்யஹாநாஷயாஷ்யம் நடிஉவதந-தாம் ஶ ஶ-ு வக்ஷவ்யயிவ-ு: ॥ ॥ ௩௬ ॥

ஜிஷ கொஷண விதூரீ	உந்யநஸ்ஸாலே நாநாவ ணமான
ஜஉடிவடாரீ	ஶேவஷியை
நெவஶ்யாடிரிவக்ஷிவ்ரா	நாடகசாலைத் திரையைத் தள்ளுமாபோலே தள்ளிவிட்டு

விஶாலே வ்யோமரங்கே	விசாலமான ஆகாசமாகிற நாட்யசாலையில்
தாராபுஞ்ஜம்	நக்ஷத்ரஸமூஹத்தை
புஷ்பாஞ்ஜலிமிவ விகீர்ய	புஷ்பாஞ்ஜலி தூவுவதுபோல் தூவி
நிர்வேதஹர்ஷாதிவிஜாப்ரப்ருதி பரவஶாந் ஸாமாஜிகாந் ஜநாந்	து:கம், வாட்டம், விஹாரம் முதலிய பாவங்களுக்குப் பரவஶர்களான ஸபாஸதர்களினிடையே
நாநாலயாஶ்ரயம் யதா ததா ந்ருத்த்வா (ஸதஸ்ஸு) நட இவ ஸ்தித:	பலவகை லயங்களோடு கூடியிருக்கும்படி கூத்தாடாநின்றதாய் நட்டுவன்போன்றதான
ஸந்த்யாஶ்ரீ:	ஸந்த்யாநர்த்தகியானது
வ: ஶர்ம தநோது	உங்களுக்கு ஸுகத்தை உண்டாக்குக.

+ + + ஸந்த்யாநர்த்தகிக்கும் நட்டுவனுக்கும் ஸாதர்ம்யம் தோற்றப் பேசுகிறார் இதில். நடன் ரங்கத்துக்கு வரும்போது சித்ரவர்ணமான திரைத்துணியைத் தள்ளிவிட்டுவந்து புஷ்பாஞ்ஜலியை ரங்கத்திலே இறைத்து ஸப்யர்களை நிர்வேதாதிநாநாரஸங்களுக்குப் பரவஶீக்ருதர்களாக ஆக்கி "கீதவாத்யாதிந்ருத்தாநாம் க்ரியாகாலயோ: ஸாம்யம் லய:" என்கிற லயத்தோடு கூட நர்த்தனஞ்செய்வன், இங்ஙனே ஸந்த்யாநர்த்தகியும் செய்யாநின்றது. ஆகாஶமாகிற ரங்கத்திலே புகும்போது ஸூர்யாஸ்தமயத்தாலே சித்ரவர்ணமான வைவர்ண்யத்தை நிரஸித்துக்கொண்டு போவதானது நேபத்யஶாடீநிரஸநஸ்தாநீயம். கீழ் ஶ்லோகத்திற்கூறியபடியே நக்ஷத்ரநிகரங்களை இறைப்பதானது புஷ்பாஞ்ஜலிவிகிரணஸ்தாநீயம்.

[நிர்வேதேத்யாதி.] நடன் நடிக்கும்போது ஸப்யர்களுக்கு ஶோகமோஹாதிரஸங்களை மாறிமாறி உண்டுபண்ணாநிற்பன்; அவன் அபிநயிக்கும் விஷயங்களுக்கு இணங்கச் சிலஸமயங்களில்

தீவிபர்ணர்களாகவும் சில ஸமயங்களில் முகம் வாடினவர்களாக வும் சில ஸமயங்களில் விஷாதஸஹாயர்களாகவும் ஆய்விடு வர்கள் ஸதஸஸ்யர்கள். வக்தாவின் தனது நாட்யஸாமர்த்தியத்திலே ஸஹ்ருதயர்களான ஸாமாஜிகர்களுக்கு சோகத்தையும் வாட்டத்தையும் ‘இனி நமக்குப் போக்கடி என்?’ என்கிற விஷாதத்தையும் உண்டுபண்ணுகிற்கும். [நாநாபாவோபகதாநாம்] “ஸ்தாயிபாவாநாம் க்ரியாஸ்யோ: ஸாத்விகம் பய:” என்று ரஸதத்வஜ்ஞர்கள் சொல்லுவர்கள்; “பயஸ்தாநீயஸாத்விகம்” என்பர் தைநைபுணர்களும். பின் பாட்டும் வாத்யநாதமும் வாத்யத்யாஸங்களும் பிசகாமல் ஸமமாகப் பொருந்தும்படி நடன் நடிப்பன்; நாட்யத்திலே பயமாவது ரஸம். ஸாமாஜிகர்களுக்குக் கால்முறிந்தது, கைமுறிந்தது, உயிர் போயிற்று, உடல் சிதைந்தது என்னும்படியாக நாநாவித ரஸங்களை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு வ்யாபரிக்கும் படியைச் சொல்லுகிறது. ஆக இப்படிகளாலே நடனையொத்திருக்கிற வக்தாவின் நைபுண்யானது உங்களுக்கு ஸர்வஸ்வமாகக்கடவது.

தஸ்ய தத்த்வஸ்ய தாவதேவ ஸதவிஸவா விதயாபாஸ ஜஷீ, மஜஷ்ணீ ஸ்ரீக்ருபாஸிஜ்ஞதநவஸேவேர்ஹாஜேஸலதாதேஜீ கா! ஸவ்யாக்ரு வ்யாஹ்ருதயதத்தரநவஜைவர்ஷ்நாதே நவ்யாந நாவ்யாது, வஷஷ்ணீ விஷவாஸ்வாரு ரஷவாணவதே தேஜிகாஜ்ஞீ நீ வ: ॥ ॥கஎ॥

தஸ்யத்த்வஸ்ய தாவதேவ ஸதவிஸவா:	ஏழைமையாலே உண்டாகக்கூடிய அளவற்ற தாபத்திற்கு விநாசகமான ஸக்தியை யுடைய
விதயாபா:	யநவ்யஷிகளை
ஸ்யஜஷீ	உண்டுபண்ணுகின்றதும்
ஸ்ரீக்ருபாஸி: மஜஷ்ணீ	ஸ்ரீதாரமென்னும் யதிவிசேஷங்களாலே மஜ்ஜியாநின்றதும்

ஜ்வலதநலஶிகோத்காரி ஸௌதாமிநீகா	ஜ்வலியாநின்ற ஸ்புலிங்கங்களாகிற உத்படமான மின்னலையுடையதும்
க்ரவ்யாதயோஷிந்நயந ஜல ஸ்ரோதோபி:	ராக்ஷஸிகளின் கண்ணீர்ப்பெருக்குகளாலே
திக்ஷு	கண்டவிடமெங்கும்
நவ்யாந் அநாவ்யாம்ஶ்ச வித்ந்வந்தீ வாஹிநீ:	புதியனவாயும் ஓடங்களைக்கொண்டும் கடக்கமுடியாதனவாயுமுள்ள நதீப்ரவாஹங்களைப் பெருக்காநின்றதுமான
ரதசரணபதே: நேமி காதம்பிநீ	திருவாழியாழ்வானுடைய நேமியாகிற மேகமானது
வ: அவ்யாத்	உங்களைக் காக்கவேணும்.

✦ ✦ ✦ ரதசரணபதேர்நேமிகாதம்பிநீ வ: அவ்யாத் என்று சக்ரநேமியை மேகமாக ரூபித்துப்பேசுகிறார். மேகமானது என் செய்யுமென்னில்; [ப்ரௌடதாபப்ரஶமநவிஶதா: யாரா: ஸ்ருஜந்தீ] அஸஹ்யமான தாபத்தை ஶமிப்பிக்கக்கூடிய வர்ஷதாரைகளை ஸ்ருஷ்டிக்கும்; சக்ரநேமியோ வென்னில்; தௌர்கத்ய தாபதைந்ய ஜநிதாய: ப்ரௌடதாப:, தஸ்ய ப்ரஶமநவிஶதா யாரா: ஸ்ருஜந்தீ = ஏழைமையினுலுண்டாகக்கூடிய அளவற்ற து:க்கத்தைப் போக்கவல்ல யதாவர்ஷதாரைகளை ஸ்ருஷ்டியாநிற்கும். வைலக்ஷண்ய மென்கை. [ஶ்ரீதியாஸிஞ்சந்தீ] ஸ்ரீயிலெஸஷத்தோடே ஸஞ்சித்துக்கொண்டு கிளருகை உபயஸாதாரணமிறே. [ஜ்வலதநலேத்யாதி.] ஜ்வலந்த்ய: யா: அநலஶிகா: (ஸ்புலிங்கா:), தா ஏவ உத்காரி ஸௌதாமிநீ (உத்படவித்யுல்லதா) யஸ்யா: ஸா. மேகத்திலே பயங்கரமான மின்னல் மின்னும்; நேமியிலே ஸ்புலிங்கம் மின்னும்.

[க்ரவ்யாதயோஷித்யாதி] மேகமானது [ஜலஸ்ரோதோபி: நவ்யாந் அநாவ்யாந் விஸ்ருஜந்தீ திக்ஷு வாஹிநீ:] அளவற்ற ஜலங்களை வர்ஷித்து ஏராளமான நதீப்ரவாஹங்களைக்

கண்டவிடமெங்கும பெருகச்செய்யும், வக்ர நதியும் அஸுர மாதர்களின் கண்ணீர்ப் பெருக்குக்களாலே அங்ஙனே செய்யாநிற்கும். அஸுரர்களைக்கொன்று தத்திகளை அழச்செய்யுமென்றபடி. க்ரவ்யம் மாம்ஸம் அத்தீதி க்ரவ்யாத: — அஸுரா:, தேஷாம் வத்வ: ஸ்த்ரிய:. [அநாவ்யாநு] நாவா தார்யா: — நாவ்யா:; கப்பலினாலே தாண்டக்கூடியவை; ந நாவ்யா: அநாவ்யா: — கப்பலினாலும் கடக்கமுடியாதவை. இத்தால் ப்ரவாஹாதிக்யஞ் சொன்னபடி. "நாவ்யம் த்ரிலிங்கம் நௌதார்யே" இத்யமர:.

[ஸிந்தவ: ஸ்ரோதாநு] ஸிந்து என்று கடலுக்கும் நதிக்கும் பெயர்; நதீவாசகமாம்போது ஸ்த்ரீலிங்கம். இங்கு நதீவாசகம். ஆக இவ்வகைகளாலே தேவஸேனையை யொத்திருக்கின்ற வக்ர நதியானது உங்களைக் காக்கவேணும். தேவஸேனையும் ரக்ஷணமேயிறே செய்வது. "ஸேநாநீர்வாஹிநீ தேவஸேநா" இத்யமர:.

ஸந்தோஹம் தாநவாநாம் ஸஜலஸஜலதாரம்பமாரப்ய ஜாதா ஸாந்த்ராஸாந்த்ராய ஜந்தோஸ்த்ரவதிரமநாம் ஸங்ஸஹாராப்ரதாயீ।
ப்ரோதேஷ்ய பத்மாஹதிரதிஸரஸம் ஸாவயுஜ்ய ஸ்தம்பமமந்த, ப்ராணவத் ப்ரஸாதாம் ப்ரயாஸங்கப்ரபோத:
ப்ராயஸ்காந்தம் ப்ரஸூநாம் வ: ॥ ॥உஅ॥

இதி நேத்ராவரணம் த்விதீயம் ।

பத்மாஹதிரதே: ப்ரோத ப்ரோத: ஸேவாபரப்ரஸங்கம்	பத்மாஹதிதேவர்களாலே மாநம் பண்ணப்பட்ட ப்ரோதங்களாலே ஶபலிதமான ப்ராணப்ரதேசத்தையுடையதும், [2. பத்மா உதாத்த முதலான யோகிவர்யாஹர்களாலே உபரிக்கப்பட்ட ஸாதங்களாலே ஶபலிதமான ப்ராணப்ரதேசத்தையுடையதும்

ஶ்லாக்யஶஸ்த்ரப்ரயோகம்	சிறந்த ப்ரயோகங்களையுடையதும், [2. ஶஸ்த்ரமென்னும் வைதிகமந்த்ரங்களின் ப்ரயோகத்தையுடையதும்] ஆன
ஸங்க்ராமஸத்ரம்	போர்க்களமாகிற யஜ்ஞவாடத்தை
ப்ராப்தவத்	அடைந்ததாய்க்கொண்டு
தாநவாநாம் ஸந்தோஹம் அஜ ஸமஜமிவ க்ஷுண்ணம்	அஸுரஸைந்யத்தை ஆடுகளின் திரளை வெட்டுமாபோலே வெட்டி
ஜாஜ்வல்யமாநே வஹ்நௌ ஆஹ்நாய ஜுஹ்வத்	மிகவும் ஜ்வலித்துக் கொண்டிராநின்ற தீயில் உடனே ஹோமம் பண்ணுநின்றதாய்
த்ரிதஶவிஷயே ஸ்வஸ்வபாகப்ரதாயீ	தேவகார்யத்தின்பொருட்டு அவரவர்களது அம்ஶங்களைக்கொடாநின்றதான
அஸுராரிஹேதே: ப்ரதி:	திருவாழியின் நேமியானது
வ: ப்ரார்த்திதம் ப்ரஸ்நுதாத்	உங்களுடைய அபேக்ஷிதத்தைப்பெருக்கவேணும்.

+ + + ஸங்க்ராமஸத்ரம் ப்ராப்த: அஸுராரிஹேதே: ப்ரதி: (சக்ரநேமி:) வ: ப்ரார்த்திதம் ப்ரஸ்நுதாத் = யுத்தபூமியை ஒரு யஜ்ஞபூமியாகவும் அதில் ப்ரவேசிக்கிற சக்ரநேமியை யஜ்வாவாகவும் ரூபித்துப் பேசுகிறார். யஜ்ஞத்திலே யஜமாநன் செய்வது என்னென்னில்; [ஜாஜ்வல்யமாநே வஹ்நௌ அஜஸமஜம் க்ஷுண்ணம் ஜுஹ்வத்] «பஶுநா யஜேத» என்று விசேஷவிதியுண்டாகையாலே மாம்ஸங்களை வெட்டி அக்நியிலே ஆஹுதிசெய்வனாய்த்து யஜமாநன். சக்ரநேமியோவென்னில், [தாநவாநாம் ஸந்தோஹம்] மாம்ஸங்களின் ஸ்தாநத்திலே அஸுரவர்க்கங்களைக் கொன்று ஸ்ரீஸுதர்ஶநாக்நியிலே இடாநிற்கும். ஆஹ்நாய — ஜடிதி. [த்ரிதஶவிஷயே ஸ்வஸ்வபாகப்ரதாயீ] «இந்த்ராய ஸ்வாஹா — ஸோமாய ஸ்வாஹா — வருணாய ஸ்வாஹா» என்று சொல்லி அந்தந்த தேவர்களுக்குரிய ஹவிர்ப்பாகங்களைத் தந்திடு

வன் யஜமாநன். சக்ரஹேதியும் அங்ஙனே செய்யுமாய்த்து. தேவர்கள் தம் தம் ஹவிர்பாகங்களைப் பெற்று வாழவொண்ணாமல் அஸுரர்களாலே நலிவுபெற்றுக் கிடந்தார்கள் முன்பெல்லாம்; இப்போது அவர்கள் நாசம்பட்டது படுகையாலே தம் தம் ஹவிர்பாகங்களை தேவர்கள் செவ்வனே பெறுவர்களாய்த்து. இப்படி பெறுவிப்பது சக்ரஹேதிதானாகையாலே "த்ரிதசபரிஷதே ஸ்வஸ்வபாகப்ரதாயீ" என்னப்பட்டது.

இனி மூன்றும் நான்கும் பாதமடைய ஸம்ஹாரஸத்ரவிசேஷணமாய்க்கிடக்கிறது. யஜ்ஞம் எங்ஙனேயிருக்குமென்றால் [ப்ரஹ்மாதிபிர்தேவை: ஸ்தோத்ரை: சஸ்த்ரவரிஷ்டம், ஸ்ராவ்யசஸ்த்ரஸ்தோமம் ச] பூர்வார்த்தவிசேஷணத்திலே அர்த்தம் வ்யக்தம். இனி யஜ்ஞஸம்பந்திவிசேஷணத்திலே பொருளென்னென்னில்; வேதார்த்தஸங்க்ரஹத்தில் "காரணத்வாத் க்ரியாணாம் தேவதாஸ்தோத்ரசஸ்த்ரயோ:" என்றவிடத்து தாத்பர்யதீபிகையிலே "ஸ்தோத்ரம்— காநவிசிஷ்டமந்த்ரஸாத்யம் குணாபிதானம்; சஸ்த்ரம்— காநரஹிதகேவலமந்த்ரஸாத்யம் குணாபிதானம்" என்றருளிச்செய்தது காண்க. திருவாய்மொழியில் "காதல்மென்பெடையோடு" (6—1—2) என்ற பாசுரத்தின் ஈட்டில்— "வேதகோஷமும் யாகத்தில் சஸ்த்ரகோஷமும் ஸமுத்ரகோஷம் போலேயிருக்கிற ஸ்ரீநகரமான ஊர்" என்றருளிச் செய்ததுங் காண்க. "ஸ்தோத்ரசஸ்த்ரவதேவ தேந தூதே" என்று வேதமும் ஓதும். யாகத்தில் "ப்ரஹ்மாணம் த்வாம் வ்ருணீமஹே" என்று வரிக்கப்பட்ட ப்ரஹ்மா முதலானவர்களால் ஸ்தோத்ரசஸ்த்ரஸம்பந்த வைதிகமந்த்ரவிசேஷங்கள் ஓதப்படுமென்று உணர்க.

ஆக இந்த ஸ்லோகத்தில் பூர்வார்த்தத்தில் இரண்டு விசேஷணங்கள் சக்ரஹேதிக்கு யஜமாநத்வநிர்வஹணத்தில் உபயுக்தங்களாகவும், உத்தரார்த்தத்தில் இரண்டு விசேஷணங்கள் ஸம்ஹாரஸத்ரத்திற்கு ஸத்ரத்வநிர்வஹணத்தில் உபயுக்தங்களாகவும் அமைந்தன.

[அஜஹத்ஸ்வார்த்தம்] “ஶ்வேதோ தாவதி” என்று அர்த்தலாபம். அஜஹத்ஸ்வார்த்தலக்ஷணையிது.

[வ்யஸ்தார்த்தம்] “ஷட்வ்யஸ்தம்” என்கிற யாதவ் வில இந்த ஶ்ரவணம் நிஷ்பந்நமாகவேணும்; ஆனால் இங்கு அது நிர்ணயம் விசார்யம். “வ்யாஸிதம் வ்யஸ்தயாஸ்” என்று வாஸமிருக்கலாமோ? (கூஅ)

இதி ஶ்ரீகாஞ்சீ ப்ரதிவாதிபயங்கர அண்ணங்கராசார்ய விரசிதே ஶ்ரீஸாங்க்யபஞ்சாஶத்கவ்யாக்யாநே த்விதீயம் ப்ரகரணம் ஸமாப்தம் ॥

ஶ்ரீ: ॥

அத ப்ரகரணம் த்ருதீயம் ॥

உத்தாநோத்கண்டாநந்தஸங்க்ரஹபரிஷத்ஸம்வ்யாஸிநீ நாம், அர்தாநர்தவிவேகக்ஷணக்ஷபணக்ஷமாணி ஸந்தி । த்ரைலோக்ய ஸௌதஹாரமாரஸம்பாஹநஸ்தம்பஸ்தம்பாநி, த்வாதஶாரிசிராமவாஸ்து ஸ்வஸ்தியோஜ்வலாநி ஸங்க்ரஹாநி ॥ கூகூ ॥

ஸ்வஹஸ்த்வாஸிநீநாம் ஸங்க்ரஹபரிஷத் உத்தாநோத்கண்டாநி	யாகத்தை விரும்புகின்ற ஸங்க்ரஹங்களுக்கு போராதகாலத்தில் தோன்றும் கொள்ளிபோன்றவைகளாயும்
அர்தாநர்தவிவேகக்ஷண க்ஷபணக்ஷமாணி	நல்வழி தீவழிகள் தெரிந்துகொள்வதைக் கெடுக்கவல்ல இருளையொழிப்பதில் தீவட்டி போன்றவைகளாயும்
த்ரைலோக்யஸௌதஹாரமாரஸம்பாஹந ஸ்தம்பஸ்தம்பாநி	மூவுலகமாகிற மாளிகையின் சுமைகளைத் தாங்கவல்ல ஸ்தம்பம் போன்றவைகளாயுமிருக்கிற
ஸங்க்ரஹாநி ஸாராணி	திருவாழியாழ்வானது ஸாரங்கள் உங்களை
வ:	

சரமாயாம் விபதி — சரமஸமயவிபத்திலே
ஸபதி த்ராயதாம் — உடனே ரக்ஷிக்கக்கடவன.

௩ ௩ ௩ இது முதல் ஐம்பதாம் ஶ்லோகமளவும் பன்னிரண்டு ஶ்லோகங்களாலே அரவர்ணநம் பண்ணுகிறார். திருவாழியாழ்வானுடைய அவயவங்களில் அரம் என்பதும் ஓரவயவம். குடைகளில் கம்பிகள் போலே சக்கரத்தில் விளங்குமவை அரங்களாம். அவற்றைப்பற்றி வர்ணிப்பதும் அவயவியான திருவாழி தன்னையே ஸ்துதித்தபடியாமத்தனை. [உத்தாமேத்யாதி.] உத்தாமமாவது அகஸ்மாத்தாகவுண்டாகும் அபாயஸந்நித்திகள். யாதுதாநர்களான தைத்யர்களுடைய விநாஶஸூசகமாகத் தோன்றின கொள்ளிக்கட்டைகளோ இவை என்னலாம்படியிராநின்றனவாம் அரங்கள். [அஜ்ஞாநேத்யாதி] நல் வழி தீவழிகள் தெரியாதே மயங்கி நிற்பார்க்கு அந்த மயக்கத்தைப் போக்கி வழி காட்டவல்ல தீவட்டிகளோ இவை. உலகத்திலே பேரிருளிலே திரிவார்க்கு இருளை நீக்கி வழிகாட்டுமவை தீவிகைகளிறே. இங்கு தமஸ்ஸென்று தீபபக்ஷத்திலே பாஹ்யாந்தகாரத்தையும் அரபக்ஷத்திலே ஆந்தரதமஸ்ஸான அஜ்ஞாநத்தையுஞ் சொல்லுகிறது. [ஸௌதேஷ்வித்யாதி.] மாளிகைகளிலே ஹாரவாஹிகளாக நாட்டும் மணிமயஸ்தம்பங்களோ இவை. ஸௌதர்ஶநமாகிற மாளிகையின் ரக்ஷாபாரங்களையெல்லாம் நிர்வஹிக்குமவையிறே இவை. இப்படிப்பட்ட அரங்கள், காஷ்டபாஷாண ஸந்நிபர்களாகி கதவாதவிச்சேதஃ கண்டாவரோதநம் நேர்ந்து துவளுங்காலத்திலே உங்களை நோக்கக் கடவன. [சரமாயாம் விபதி] 'இனி இதுக்கவ்வருகில்லை' என்னும்படி பரமகாஷ்டையாக விளைந்த ஆபத்திலே என்னவுமாம். (௩௯)

ஜ்வாலாஜாலைர்வ்யாப்தஸ்தபகிதஶிரஸோ நாஸிரோவாமுயந்த்யஃ,
ஸிக்தா ரக்தாம்போவர்ஷைர்ப்ரோஶ்ஶஸக்திதவஸாவர்ஷம் ஶாத்ரவாநீகிநீநாம் ।
உக்ராக்ரீடாப்ரம்பா ஸாஜஸ்தஶயாமா ஜாவவந்திவ்ருந்தாராஃ, பாஷ்ப்ரந்த்ரஃ கீர்த்திர்வாஷோண்யரக்ஷநக்ஷத்ராஃ ஶ்ரீத
ஶ்ரேயஸே வஃ ஸ்ருஜந்தாம் ॥ ॥௪௦॥

வநாந்தவ்ருத்தா:	திருவாழியாகிற விளையாடு சூழலில் [தோட்டத்தில்] முளைத்தவைகளாய்
நாபிம் ஆலவாலயந்த்ய:	நாபியென்னும் அவயவத்தைப் பாத்தியாகக்கொண்டவைகளாய்
ஸகலிதவக்ஷ:ஸ்தாலீநிர்நாஸ ரக்தோத்பவ ஸ்வேத:ஸிக்தா:	துண்டிக்கப்பட்ட உடல்களையுடைய ஸத்ருதேஹங்களின் ரக்தமாகிற ஜலப்ரவாஹங்களாலே நனைக்கப்பட்டவைகளாய்
ஸாஜகஸயஸாஜாவநம்ப்ரவாரா:	அரவணை மேற்பள்ளிகொள்ளும் பெரியபெருமாளுடைய ஸாஜமாகிறகொள்கொம்புக்கு அயோக்யமான ஸஞ்சாரத்தையுடையவைகளாய்
ஜாலஜால ப்ரவாலஸ்தபகித ஸிகாஸ:	ஜாலஸமூஹமாகிற பல்லவங்கள் கொத்துக்கொத்தாக விளங்கப்பெற்ற நுனியையுடையவைகளாய்
கீர்த்திபுஷ்பாணி புஷ்யந்த்ய:	கீர்த்தியாகிற புஷ்பங்களை விசேஷமாக உண்டுபண்ணுகிற
அரகநகலதா:	அரங்களாகிற பொற்கொடிகள்
வ: ப்ரீதயே	உங்கள் ப்ரீதியின்பொருட்டு
ப்ரயந்தாம்	வ்ருத்தியடையக்கடவன.

❖ ❖ ❖ அரங்களை கநகலதைகளாக ரூபிக்கிறார். லதைகளில் பல்லவங்கள் கொத்துக்கொத்தாகக் கிடக்கும். அரங்களுக்கு ஜாலஜாலங்களே பல்லவங்களாம். நிறத்திலும் புகரிலும் ஜாலைகளை ஒக்குமிறே தளிர்கள். [நாபிமாலவாலயந்த்ய:] ஆலவாலமெனறும் ஆலவாலமென்றும் செடிகளின் மூலத்திலே கட்டும் பாத்திகளைச் சொல்லுகிறது. அரங்களாகிற கொடிகளுக்கு ஸ்ரீஸாத்யஸூதநநாபி தான் பாத்தியாயிருக்கும். [ஸிக்தாஇத்யாதி.] கொடிகள் தண்ணீர் பாய்ச்சப்பெறும்; அரங்களோவென்னில்,

உடல் சிதைந்த அஸுரஸைந்யங்களின் ரக்த வெள்ளங்கள் பாய்ந்து கிடக்கும். * உடம்பினுல் குறைவில்லா உயிர்பிரிந்த மலைத்துண்டம் கிடந்தனபோல் துணிபலவா அசுரர்குழாம் துணித்துகந்தவை என்றபடி. அநீகமென்றும் அநீகிநீ என்றும் ஸேனையைச் சொல்லக்கடவது. [வக்ஷ்ணீஷ்வமூர்ப்யா:] ஊஷ்வமாவது உத்யாநம்; இதைகள் உத்யாநங்களிலேயிறே முளைப்பது. சரஇதைகளுக்கு வக்ஷ்யமாய்த்து உத்யாநம். [ஸாஜமஸ்ஸ்ய பத்ரீ] “கோல் தேடியோடும் கொழுந்து” என்றபடி ஒரு கொள் கொம்புக்கு அபேக்ஷமான ஆகாரத்தையுடையதாயிருக்கும் இதைகள், சரஇதைகளுக்கு ஸ்ரீராமநாதனுடைய ஸாஜக்ஷணமேயாய்த்து உவமம். [வாஷ்பவக்த்ர: கீதிர்வாஷாணி] இதைகள் வாஷங்களை ப்ரஸவிக்குமே; இவை வாஷஸாதநகீதிகளை ப்ரஸவிக்கும். ப்ரத்யக்ஷஸம்பந்தயபமராம்பிகளை உண்டாக்குமென்கை. “வாஷவக்த்ர:” என்று பாடமான போது விகாஸவக்த்ர: என்று ணிஜந்தம் கொள்ளவேணும். “வாஷவிகஸநே” இதி தாது:. ஆகஇப்படிகளாலே இதைகள் போன்றவைகளான சரங்கள் உங்கள் வ்ருத்திக்காகவளர்ந்திடுக என்றுராயிற்று. “கநகஇதா:” என்றவிதில் கநகபதம் உவாரமாய. வஸ்தத: ஸ்வர்ணஇதையென்றே கொண்டால் கீழ்ச் சொன்ன விசேஷணங்கள் பொருந்தாதிறே. (சஎ)

ஜாஜ்வல்யமாநாஜ்வலித்ருஷ்டா: ஸஞ்சிதவஜ்ரவிஸ்ஸ்பீந்ததீ நெதி வக்ஷ்ய:, நாமேநமஸ்ய நாஸ: ஸணவாமிஷஜீவ ஆளவாத வக்ஷஸா! உத்தரம் வொ ஜிவ்ய ஸைமைவுக்ஷிரோவிதக்ஷி: வ்யாத ஸாஸஸ்வஸஸ்த்ரா, ஸஸ்த்ரவ தஜஸிதஸ்யவணஸாரமஸ்ஸ்யதிஜ ஸநஸஞ்மஸஞ்ஜா ॥ ॥சக॥

ஜ்வலஜ்ஜ்வலச்சிஷ்ட்டா — ஜ்வாலைஸஞ்சிதங்களாகிற ஸஞ்சத்தைஎல்லையாகவுடைததாய்

ஸஞ்சிதவஜ்ரவஸ்தா — ஸஞ்ஜீவம் போன்றுள்ள

நெதி வக்ஷ்ய — நேநிஸஞ்ஜீவத்தை

ஸுவிஷ்ட்டீ — ஸரியாநின்றதும்

நாபேரஹீந்த்ரஸ்யேவ	(காம்பீர்யத்தால்) ஆதிஶேஷன் போன்றுள்ள
நாபே:	நாபியினுடைய
பணபரிபாடீவ	படங்களின்வரிசைபோல
ப்ரௌடரத்நப்ரகாஶா	அதிகமான ரத்நங்களின் ப்ரகாஶத்தையுடையதும் (2) ரத்நங்களின் ப்ரகாஶம் போன்ற ப்ரகாஶத்தையுடையதும்
வ்யாதந்வாநா ஸஹஸ்ரஸங்க்யாம்	ப்ரஸித்தமான ஆயிரக்கணக்கையுடையதுமான
திவ்யநேமே: அரவிததி:	திருவாழியினது அரஸமூஹமானது
வ:	உங்களுக்கு
ஸம்வ்யாவர்த்தம்வ சித்த ஶ்ரோத்ர ஹார ப்ரணயஸூக்தி ஸந்த ப்ரஸவஸமாம் ஸ்ரியம் திஶது	பண்டிதவர்க்கங்களின் நெஞ்சையும் காதையும் கவர்கின்ற சொல்தொடைகளை ப்ரஸவிக்கவல்ல வாக்ஸ்ரீயை அளிக்கக்கடவது.

அரங்களுக்கும் ஶேஷபணாமண்டலங்களுக்கும் ஸாம்யம் தோற்றப் பேசுகிறார் இதில். ஶேஷபணங்களானவை ஸர்வாதிஶயமான ஸௌந்தர்யத்தை ஸஹியாநிற்கும். அரங்களும் ஸௌந்தர்யமென்னலாம்படியான நேத்ரமண்டலத்தை ஸஹியாநின்றன "மணிஸ்வபரிமிதஸௌந்தர்யசாருநேத்ரை:" என்றும் "நேத்ரம் வயஸ்யஸௌந்தர்யம்" என்றும் கீழே இவர் தாமே அருளிச்செய்தாரிறே. ஸௌந்தர்யம் ஸர்வாதிஶயமாயிருப்பது போல நேத்ரமண்டலமும் ஜாஜ்வல்யமாயிருக்கும். [நாபேரஹீந்த்ரஸ்யேவ நாபே:] அரங்கள் பணங்களானால் பணி எதுவாகிறதென்னில்; ஸாக்ஷாத் நாபியை காம்பீர்ய பணியாகக் கூறுகிறார். அந்த நாபியில் நின்றும் அரங்கள் பலவாகப் பிணைத்திருப்பதைப் பார்த்தால் காம்பீர்யமான ஒரு பாம்பின் படங்கள் பரந்திருப்பனபோற் சொல்லலாயிருந்ததென்கிறார். [ப்ரௌடரத்ந

ப்ராகார] ஸ்தானங்களில் ரத்நங்களுண்டாகையாலே ப்ரபூதமான ரத்நப்ரகாசத்தையுடைத்தாயிருக்கும் ஸ்தானவிசேஷத்து. சரங்களும் ரத்நப்ரகாசத்தாலே ப்ரகாசமாநங்களாயிருக்கும். ஸ்ரீதலாஸஹஸ்ரஸம் ஸ்ரீத்வய இரண்டிலுமுள்ளதே; "ஆயிரம் பைந்தலைய அனந்தசயனன்" என்றும் "ஸூராதாராதஸஹஸ்ராக்ஷ" என்றும் சொல்லக் கடவதிறே. ஸஹஸ்ரமேவ ஸாஹஸ்ரம்.

[ஸம்ஸ்ராவயித்ராதி] "ஸம்ஸ்ராவாநுபஞ்ஜிதஃ கவிஃ" இத்யேஷ:. விசாரசீலர்களான பஞ்ஜிதர்களைச் சொல்லுகிறது. அப்படிப்பட்டவர்களுடைய நெஞ்சையும் காதையும் கவரும்படியான சப்தகுணங்களும் அர்த்தகுணங்களும் நிறைந்த ப்ரபந்தங்களை நிர்மிப்பதற்குப் பாங்கான ப்ரதிபாவிசேஷத்தை உங்களுக்கு சரங்கள் தரக்கடவன. "அநாயாஸாதாவஷ்யம் பஹுகுண பரீணாஹி தே நவோ தேஹாநாம் ஸஹஸ்ராக்ஷம் பரிசீதமிவா யாபி ஹஹந்து। பதாநாம் ஸஞ்ஜாத்ராக்ஷதிஷேதிஷவ்யம் ச்ரவணயோ: க்ஷணேவ ஸ்ரீதேஹஸ்யம் பஹுதேவாய பூர்ணேஷு விதம்॥" [ஸ்ரீகுணரத்நகோசம்] என்று பட்டர் அருளிச்செய்த சிறந்த வாக்விலாஸங்களைப் பெருக்கவல்ல பாகவிசேஷத்தைக் கொடுக்கவேணுமென்கை. .... (சக)

ப்ரஹ்மேசாவக்த்ரேணாம் பஹுவிதவிதக்ஷோதஸ
ஜோஷிதாநாம், ஸேவாஸேவ ஷேவதாநாம் தநஜகம்நோர்மிமோ:
விஞ்ஜிகாத்ருஜ்ஞஸாஜாம்। ததத்ராதோதஸிதாவிஹஜநவியமே தாந
தஞ்ஞாயதாநா, ஹரதாநம் ஹரிபஸாமோ திஸதாதஸசீ
ஹாவ்யராணா ரோணாம் ॥ ॥ சஉ ॥

பஹுவிதவிதக்ஷோத ஸஜோஷிதாநாம் } தங்கள் சத்ருக்களைப் பலவகையாகப் பொடி படுத்துவதனாலே ஸந்தோஷமடைவிக்கப்பட்டவர்களாய்

(ஸுதர்ஶந) ப்ரநாப்யக்ஷநேமி யோ: ஸேவாயை விஷ்ணோ: சக்ரராஜஸ்ய	திருவாழியாழ்வானுக்கு வஸிக்கையைப் பண்ணுகைக்காக நாபி முதலிய அவயவங்களை அடைந்திராநின்ற
ப்ரஹ்மேஶாநாதிகாநாம் தேவதாநாம்	ப்ரஹ்மருத்ராதி தேவர்களுக்கு
தத்ஸ்தாநஸீமாவிபஜந விதயே	அவரவர்களுடைய ஸ்தானத்தின் முடிவெல்லையைப் பகுத்திடுவதற்காக
மாநதண்டாயமாநா	அளவுகோல் போல ஆகாநிற்கிற
ஸாஹஸ்ராணாம் அராணாம் ப்ரஶஸ்தி	ஜ்வலிக்கின்ற பல்லாயிரம் அரங்களானவை
வ: ஸம்ருத்திம் ஸம்ருத்யஸா திஶந்து	உங்களுக்கு ஐஶ்வர்யத்தை அதிகமாகத் தந்திடுக.

ஃ ஃ ஃ நான்முகன் சிவன் இந்திரன் முதலிய தேவர்கள், தங்கள் தங்களுடைய ஶத்ருக்களைத் திருவாழியாழ்வான் ஸம்ஹரிப்படுத்தியருளினானென்கிற க்ருதஜ்ஞதையாலே அத்திருவாழியாழ்வானை எப்போதும் ஸேவித்துக்கொண்டிருப்பதற்காக நாபி முதலிய சக்ராவயவங்களை ஸஜித்திருக்கின்றனராம்; அப்படிப்பட்ட தேவர்களுக்கு ‘‘இதுவரையில் இன்னானுடைய இருப்பிடம், இது வரையில் இன்னானுடைய இருப்பிடம்’’ என்று அவரவர்களுடைய ஸ்தானவகுப்பைப் பகுத்திடுவதற்கான அளவுகோல்களோ இவை என்னலாம்படியிராநின்ற அரங்கள் உங்களுக்குப் பெருமையை அளிக்கவேணுமென்றதாயிற்று.

ப்ரஹ்மேஶாநாதிகாநாமென்றது ப்ரஹ்மருத்ராதீநாம் என்றபடி. [விஷ்ணோ: சக்ரராஜஸ்ய] ‘‘பாஹ்யாஶாவாவரூக்ஷ்மீ ஶ்ரீமந்நாபிவக்ஷஶ்சக்ரராஜத்ரைஸேவ்ய’’ (ஶ்லோ—3.) என்று கீழே அருளிச் செய்தபடி திருவாழியாழ்வான் த்ரைலோக்ய வ்யாப்தி விஹார விக்ரஹ விஶிஷ்டனாக வணங்கப்படுகிறானாகையாலே ப்ரஹ்மேஶாதி தேவர்கள் நாபி முதலிய அங்கங்களை ஸஜித்தார்களாகக் குறையில்லை. அவர்களுடைய ஸ்தானங்களுக்கும் மேலே

வின்முறையாலே. குழுமித் தேவர்குழாங்கள் கைதொழவந்துபணி யும்போது பரஸ்பரஸங்கர்ஷமுண்டாகாமைக்காக 'இவ்வளவிலே ப்ரஹ்மா கிடக்கவேண்டியது; இவ்வளவிலே ஶிவன் கிடக்கவே ண்டியது; இவ்வளவிலே இந்திரன் கிடக்கவேண்டியது' என்றாற் போலே ஒவ்வொருவர்க்கும் வரம்பிட்டு வ்யவஸ்தை பண்ணிக் கொடுக்க நேர்ந்து, அதற்காக அளவுகோலாயினவாம் அரங்கள் இப்படி ஒரு உத்ப்ரேக்ஷமிருக்கிறபடி.

திருவாழியாழ்வானுடைய நாஸாஸ்யாவயவங்களில் ப்ரஹ்மாதிதேவர்களை ஆவாஹநம் பண்ணியிருப்பதாக ஸஹஸ்ராஸ்த்ரத்திலே சொல்லியிருக்கையாலே அதைக்கொண்டு 'விஶ்வக்ஷேத்ரஜ்ஞஸாக்ஷாத்' என்றருளிச்செய்தாரென்று ஞானப்பிரான பணிக்குமபடி.

ஸந்நேமிநம் ஸம்யகாதிமத்தாமநேமிநம் வாநந்: வாநந்தோதாத்த என்றபடி. தராநாம் ஶதாநாம் ஸஹஸ்ராரஶத ஶதீ—ஸஹஸ்ரமென்றபடி. அராணாம் ஸஹஸ்ரமென்றது ஆயிரம் அரங்கள் என்றபடி. (௪௨)

ஜ்வாலாகல்லோலமாலா நிபிடவளிவரம் நேமிவேலம் ததாநே, வஹ்நிவேணார்கஸாகேய்ய ஸாவநேயஹவிஷ்மாஜி நா வஹ்ந்ராஷேண । ப்ரஹ்மஜுஷ்ட்ராஜ்யநேத்ர ரயவஷஜம் யாவேயநோநே: ஸ்வாமிமஜ்ஜ:, ஸத்ரம் வா லத்ராநோணாம் ஶ்ரியநோவிததிவிஸ்வணாநா வியத்ரா ॥ ௪௩ ॥

ஜ்வாலாகல்லோலமாலா நிபிட வளிவரம் } ஜ்வாலைகளாகிற அலைவரிசைகளாலே நெருங்கின ஸீமாப்ரதேஶத்தையுடையதான

நேமிவேலம் — நேமியாகிற கரையை

ததாநே — உடைத்தாயிராநின்றதும்

ஸாவநேய ஹவிஷ்மாஜிநா வஹ்நிவேண வஹ்ந்ராஷேண கூர்மாஸகேய்ய } உலகமாகிற ஹவிஸ்ஸை [2. ஜலமாகிற ஹவிஸ்ஸை] ஸாஜியாநின்ற வடவாநலனான ஸம்வர்த்தகாக்நியின் வீற்றிருக்கின்ற ஸ்தேஶத்தையுடையதும்

ஸ்ரீமதமணிரத்நாட்ய	சிறந்த ரத்நங்கள் விளங்கப் பெற்றதுமான
ரத்நகரோஜரஸ	திருவாழியாகிற ஸமுத்ரத்தில்
ஸமுத்ரோபேத ஸ்மாலேந்த்	வளர்கின்ற தீப்பொறிகளாலே
வித்ருமாணாம் ஶ்ரியம் விதந்வந் ரணாநா	பவழங்களின் ஶோபையைப் பரப்புகின்ற
சாபவிததி:	சாபஸமூஹமானது
வ: க்ஷேமம் விதநோது	உங்களுக்கு க்ஷேமத்தை அளித்திடுக.

. . . ஸாஷஸ்ராநாழ்வானை ஒரு ஸமுத்ரமாக ரூபித்து, சாபங்களில் நின்றும் கிளர்கின்ற ஸ்புலிங்கங்களைப் பவழங்களாகப் பேசுகிறார். கடலானது கல்லோலகோலாஹலவிபவஸம்பந்நமான வெளையை உடையதாயிருக்கும். (அலைமோதுகின்ற கரையையுடையதென்கை.) திருவாழியாழ்வான் ஜ்வாலைகளாகிற அலைகள் மோதப்பெற்ற நேமியாகிற கரையை உடையன். [வாயுவேத்ராதி.] ஸாவநமென்று லோகத்துக்கும் ஜலத்துக்கும் பெயர்; ஜலரூபமான ஹவிஸ்ஸை ஸாதிக்கின்ற வாயுவாஜத்திலே சயிஷ்தமான தேஜோமயத்தையுடையது கடல்; "அஹம் வைஶ்வாநரோ பூத்வா ப்ராணிநாம் தேஹமாஶ்ரித: । ப்ராணாபாநஸமாயுக்த: பசாம்யந்நம் சதுர்விதம்" [கீதா 15-14.] என்ற கணக்கிலே ஸமவானையிறே ஸமுத்ரமத்யத்திலிருந்துகொண்டு ஸாவந(ஜல)மயஹவிர்போஜியாயிருப்பது. இனி உபஷ்ராதிகத்திலே வந்தால், லோகங்களையெல்லாம் ஸாதிக்கின்ற வாயுவாஜத்திலே சயிஷ்தமான தேஜோமயத்தையுடையது ரமவஷம். "ஸர்வயாத்ஸ்ரஷ்டோ வ: ஶ்ரீஹவி வாரா: வரா: வராஹா" [ஶ்லோ—75] என்னப்பட்ட வாராஹனைச் சொல்லுகிறது இங்கு. "ஸாவநமயஹவிர்போஜிநா" என்றவிடத்து "சதுர்வாரவரஹமணாக" என்ற ஸூத்ரமும் ஸாஷ்யமும் நோக்கத்தக்கது. எம்பெருமானைப் பற்றினதன்றோ அந்த ஸாதுமென்னில்; ஆகிலும் குறையொன்றில்லை. "வாணீவளாராணீ

கீ யம் ஸ்ரியபதி ஸேவிதம் ஸ்ரேஷ்டணம் ப்ரகடயாமாஸ: மந்த்ரப்ரஸ்ஹேஷோத்பவ்யாநமந்ஸேநவ்ரநம்ஸ்ரீ ஸேவ்யநீஸ்ரக்தம்ரா ...''
[ஶ்லோ 76]. என்னுநின்றதிறே.

[ஸ்ரூஷஸூவிஜநூஸ்ரீராஜ்யஸ்ரே ந] ''ஸ்ரூஸோ க்ஷ: ஸ்ரூவாரம் ஸ்ரூ ராஜ்யமேஹாம்ஸ்ரீஹாஜம் ஸஹா'' இத்யேர:. கடலில் பல பல ரத்நங்கள் கிடக்குமிறே. ஸமுத்ராயாதத்திலும் ரத்நங்களமைந்திருக்கக் குறையில்லை. ஆக இவ்வகைகளாலே ஐஶ்வர்யமென்னலாம்படியான ரயவைஷிமுண்டு— ஸமுத்ராயம், அதுதன்னிலே; [ஸ்ரா யஸோஸெந: ஸஹாஷிஜீஜு: விஹ்ராஸாணம் ஸ்ரியம் விஸ்தணாநா ஶரவிதநி:] ஶரங்களில் தோன்றும் தீப்பொறிகள்பவழங்களென்னலாம்படியிருக்கும். பவழங்களும் கடலிலே உண்டாமவையிறே. ஸாஷிஜுயாகுமான ஶரஸமூஹமானது பவழமாலையை ஒத்திருக்கின்றதென்றவாறு. அயவா,

''ஸாயஸோஸெந: ஸஹாஷிஜீஜு: ஸ்ரூஸஷிஜநூஸ்ரீராஜ்யஸ்ரே ந'' என்று அந்வயித்து ஸாஷிஜுங்களாகிற ரத்நங்களையுடையது என்று பொருள் கொள்வதும் பொருந்தும். விஹ்ராஸாணம் ஸ்ரியம் விஸ்தணாநா ஶரவிதநி:— ஸ்ராஹாவிகஶோமையாலே ஶரங்கள் பவழமாலையை ஒத்திருக்குமாய்த்து. (சரு)

நாஸீரஸெஷ்ஸாஹஸ்ரஷ்ரிஹடாரயிராஸாரயாராவஸெ ஶாநு, ஸகாலஸெஸ்ரஷ்ரஶாஸாஹவாஸ்யாயபா ஸ்ராஸ்ய நாஸ்ர! ஸேக்தாநீவாஷாரணி ஸாரதநஸிவாதஸிநுதஸ்ரீ வாஸாநி, அஸ்யாவாஸேந ஸஸ்யம் ஸ்ருதஷதா ஸஸதாம் ஜீவ்யஸெ தேரராணி ॥   ॥சச॥

நாஸீரஸெஷ்ஸாஹஸ்ர ஸ்ருதிஹடாரயிரஞ்ஸாரயாராவ ஸெஶாநு ஸ்ராஸ்ய — ஸெநாஸேவத்தில் யவேஷமாகச் சிதறிப்போன ஶத்ருக்களின் ரக்தஸ்ரூவாஹமாகிற தண்ணீர்ப் பாய்ச்சலைப் பெற்று

விகசோத்க்ருஷ்டபத்மப்ரகரஸம ருசாயயா நாப்யா நிஸ்ஸ்ருதாநி கேஸராணீவ வ்யூதாநி	நன்றாக மலர்ந்த தாமரை மலர்த் திரளின் ஶோபை போன்ற ஶோபையையுடைய நாபியினாலே வெளிவிடப்பட்ட கேஸரங்கள் போன்றுள்ளனவும்
ஸ்பாரஜ்வாலாப்ரதர்ஶித ப்ருதுவலயாநி	விளங்குகின்ற அர்ச்சிஸ்ஸுகளாலே காட்டப்பட்ட ப்ருதுவலயங்களையுடையனவுமான
திவ்யஹேதே: அராணி	திருவாழியினது அரங்கள்
வஸ்தாத்	உங்களுக்கு
ஶர்ம	க்ஷேமத்தை
அவ்யாபாதேந ப்ரதத்து	இடையூறின்றித் தரக்கடவன.

❖ ❖ ❖ நாபியை ஒரு பத்மமாகக் கொண்டு அந்த பத்மத்தில் நின்றும் வெளிக்கிளம்பின கேஸரங்கள் போன்றனவாம் அரங்கள் என்கிறதில். நாப்யா நிஸ்ஸ்ருதாநி [ஸ்ருஷ்டாநி] கேஸராணீவ வ்யூதாநி அராணி வஸ்தாம் ஶர்ம ப்ரதத்து॥ நாபி எப்படிப்பட்டதென்றால், [விகசோத்க்ருஷ்டபத்மப்ரகரஸம ருசாயயா] நன்றாக மலர்ந்த தாமரைப் பூக்கள் பலவற்றின ஶோபை போன்ற ஶோபையையுடையது. நாபியே தாமரைப் பூ என்றபடி. இதை பீஜந்யாஸத்திலே வைத்து அரங்களை கேஸரந்யாஸத்திலே பேசுகிறார். தண்ணீர் பாயாமல் பீஜத்தில் நின்றும் முளைகள் கிளம்பாதே; இங்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சலுண்டோவென்னில், அதற்குமொரு குறையில்லை. [நாஸீரக்ஷ்வேலஸம்ஹ்ருதப்ரதிபடருதிராஸாரதாராவஸேகாத் ப்ராப்ய] போர்க்களத்தில் திருவாழியாலே சிதறவடிபட்டு மாண்டொழிந்த அஸுரராக்ஷஸர்களுடைய ரக்ததாரைகளைத் தண்ணீர் பாய்ச்சலாகப்பெற்று கேஸரங்களை உண்டுபண்ணினவாம். கேஸரமுண்டாம்போது தன் முனையில் பல்லவங்களைக் கொண்டே உண்டாகுமே; இங்கும் அப்படியுண்டோவென்ன [ஸ்பாரஜ்வாலாப்ரதர்ஶித ப்ருதுவலயாநி என்கிறார்.] (௪௪)

தாவாக்நிஜ்வாலேவ வ்ருக்ஷகஹநவநே பாடபஸ்யேவ
வஹ்நே:, ஜ்வாலாவ்ருத்திஸ்ஸிந்தௌ நிசாயாம் தமஸி ப்ராதருத்யத்
ப்ரபேவ । யத்வத் யா தாந்தவாநாம் ஹயகரிகடாஸங்கடே
ஸம்ஸாராடவ்யாம், ஸ்வாராஜ்யம் ஸா வ: ப்ரதிசது ஸடகோபஸூக்தி:
வகுளாபரணஸ்ய ॥ ॥ ௪௫ ॥

வ்ருக்ஷகஹநவநே தாவாக்நிஜ்வாலேவ	வ்ருக்ஷக்கூட்டங்களடர்ந்த காட்டிலே காட்டுத்தீயின் ஜ்வாலாஸமூஹம் போலவும்
ஸிந்தௌ	பெருங்கடலில்
பாடபஸ்ய வஹ்நே: ஜ்வாலா வ்ருத்திரிவ	பாடபாக்நியின் ஜ்வாலாநிலயம் போலவும்
நிசாயாம் தமஸி	நள்ளிருளில்
ப்ராதருத்யத் ப்ரபேவ	உதயஸூர்யனுடைய காந்தி போலவும்
வகுளாபரணஸ்ய யா ஸாரஸூக்திஷு	திருவாய்மொழியின் யாதொரு ஸாரஸங்க்ரஹமானது
ஹயகரிகடா ஸங்கடே தாந்தவாநாம் யத்வத் ஸம்ஸாராடவ்யாம்	குதிரைக் கூட்டங்களும் யானைக் கூட்டங்களும் அடர்ந்த ஸம்ஸாராரண்யத்தில் புக்கு வ்யாபிக்கின்றதோ,
ஸா	அப்படிப்பட்ட ஸாரஸூக்தியானது
வ:	உங்களுக்கு
ஸ்வாராஜ்யம் ஸபதம் ப்ரதிசது	உத்தமஸம்பத்தியைத் தரக்கடவது.

❖ ❖ ❖ மரங்களடர்ந்த காட்டிலே தீப்பற்றியெரிந்து அக்காட்டை அழிப்பதுபோலவும், கடலிலே பாடபாக்நி ஜ்வலித்து அதன் பய:பூரங்களை உட்கொள்ளுமாபோலவும், பேரிருளிலே ஸூர்யன் உதயமாகி அவ்விருளைக் கொள்ளைகொள்வது போலவும் ஸ்ரீஸடகோபநாழ்வானுடைய ஸாரஸமூஹமானது மதகஜதுரகாதிஸங்குலமான ஸம்ஸாராரண்யத்திலே வ்யாபித்து அவ்வஸம்ஸாரர்களைக் கபளீகரிக்கின்றது. [ஸா வ: ஸ்வாராஜ்யம் ஸபதம்

ப்ரேஷயாஸ] அப்படிப்பட்ட பெருமை வாய்ந்த ஸூர்யபிம்பத்தா னது உங்களுக்கு உத்க்ருஷ்டஸ்தாநாதிகாரத்தைக் கொடுக்கக்கட வது.

ஜாவடீகி— யடதெ என்பதன் யதார்த்தம் ப்ரயோகம். ஸம்ப்ரேக்ஷதே இத்யாதி: (௪௫)

ஆ? வா தைத்ய ப்ரதாபாதபஸம்ஶோஷவிஹிதாஸ் த்ராய மாணம் த்ரிலோகீம், லோலோலோ: ஜ்வாலாஜாலோல்லோலை: ப்ரகடயதி ஹிதஸ்வீநவட்டாங்கநாநி । ச்சத்ராகாரம் ஸ்தம்பா இவ கநகக்லு ப்தா: ஶௌரிஹஸ்தாப்ஜநத்தம், ஸம்பூஷயந்த்யோ ரத சரணம் அரஸ்பூர்த்தய: கீர்த்யயே வ: ॥ ॥௪௬॥

தைத்யப்ரதாபாதபஸம்ஶோஷவிஹிதாஸ்தாவாஸ் த்ரிலோகீம் த்ராயமாணம்	அஸுரர்களின் ப்ரதாபாக்னியாலே அஸஹ்யமான வெய்யிலில் நின்றும் மூவுலகைக் காப்பதும்
லோலோலை: ஜ்வாலாஜாலோல்லோலை: ஸஹித: ஸ்வீநவட்டாங்கநாநி ப்ரகடயந்	சுற்றுஞ் சுழல்கின்ற ஜ்வாலா ஸஹஸ்ரங்களாலே சுற்றிலும் சிறு தேசத்துப் பட்டு ஜாலர்களை ப்ரகாசிப்பியா நின்றதும்
ஶௌரிஹஸ்தாப்ஜநத்தம்	எம்பெருமானுடைய திருக்கை யாகிற அப்ஜத்திலே (காம்பில்) மாட்டப்பெற்றதும்
(ஆதபத்ர) ச்சத்ராகாரம்	குடைபோன்றதுமான
ரதசரணம்	சக்ரத்தை
ஸம்பூஷயந்த்ய:	அலங்கரியாநின்ற
கநகக்லுப்தா: ஸ்தம்பா: இவ ஸ்திதா:	பொற்கம்பிகள் போன்றுள்ள
அரஸ்பூர்த்தய:	அரங்களின் தோற்றங்கள்
வ: கீர்த்யை ஸம்பூயாஸு:	உங்கள் கீர்த்தியின் பொருட்டு ஆகுக.

✤ ✤ ✤ திருவாழியை ஒரு குடையாகவும் அரங்களைக் குடைக்கம்பிகளாகவும் வர்ணித்துப் பேசுகிறார். ஆதபத்ராகாரம் ராஜாவரணம் ஸூரிஷ்யஞ்ச்ய: அரஸ்ரேணிதத்ரய: ஸ: ஸிதத்ரயே ஸம்ஸ்ரயாஸ: குடையானது தாபத்தினின்றும் தப்புவித்துக் காப்பாற்றுகிறபடியாலே ஆதபத்ரமென்று வழங்கப்பெறுகின்றது. ஸ்ரீசக்ரம்செய்வதென்னென்னில்; [சைத்யச்சாயாதபாதபவஸம்பவிதாந் தாபாந் த்ரிலோகீம் த்ராயமாணம்] "வாஸுதேவ தருச்சாயா நாதிஶீதா நவாதிகா" என்கிறபடியே ஸர்வஶேஷியான ❀ தன்னொப்பாரில்லப்பன் தனதாள் நிழலில் ஒதுங்கி வாழகில்லாமல் ஸம்ஸாரதாபஸர்களின் ஆதாபமாகிற ஆதபத்தாலே ஸம்தப்தமான தாபத்திலே அகப்பட்டு வருந்துகிற உலகங்களை வாழ்விக்கும். சைத்யமுஸமமென்றபடி. [ஜோஷித்யாதி.] சீநதேசத்துப் பட்டுகளாலே குடைக்கு ஜாலர்கள் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும்; ஸ்ரீசக்ரத்திலே ஜ்வாலாஜாலங்கள் சுற்றிலும் தளதளவென்று ஜ்வலிப்பதானது அதனையொப்பிராநின்றதாய்த்து. "சீநபட்ட" என்ற ஸ்தாநத்தில் க்ஷௌமபட்ட என்று சிலர் திருத்துவர்கள்; சைனதேசமென்று இப்போது சொல்லப்படுகிற சீநதேசத்தை ப்ராசீநரான இந்த மஹாகவி ப்ரஸ்தாவித்திருக்கமாட்டாரென்றும் சொல்லுகின்றனர். இவரினும் ப்ராசீநனான காளிதாஸன் ஶாகுந்தலத்திலே "சீநாம்ஶுகமிவ கேதோ: ப்ரதிவாதம் நீயமாநஸ்ய" என்றதை அவர்கள் அறிந்திலர் போலும். "சீநபட்டாம்ஶுகாநி" என்ற வாக்யமுமுண்டு.

[ஶலாகீஷோடசுண்ணமுக்த] குடையாகில் ஒருகாம்பிலே மாட்டப்படுமே; ஸ்ரீசக்ரமும் ஹஸ்தமாகிற காம்பிலே மாட்டப்பட்டிருக்குமாய்த்து. "வானென்னுங் கேடிலா வான்குடைக்குத் தானோர் மணிக்காம்பு போல் நிமிர்ந்து" என்று ஆகாசமாகிற குடைக்கு எம்பெருமான்தானே காம்பு என்றார் நம்மாழ்வார்; இவர் அவ்வெம்பெருமானுடைய திருக்கையைக் காம்பாக ரூபிக்கிறார். ஆக இவ்வகைகளாலே ஆதபத்ரமென்னலாம்படியான ஸ்ரீசக்ரத்திலே பளபளவென்று விளங்குகின்ற அரங்கள் தங்கக்கம்பிகள்போல்வனவாம். அவை உங்களுக்குக் கீர்த்தியைவிளைக்கக்கடவன. (௪௬)

நாஸீரஶாலாநிகாதாம் பந்தநோசிதாம் வைரிலக்ஷ்மீவஶாநாம், ஸம்யத்வாரீஹ்ருதாநாம் ஸந்தாநயந்தீ காஞ்சநாலாநபங்க்திம் ! ப்ராஜ்யா ச ப்ரத்யர்த்திவ்ரஜவிஜயஸமுத்தம்பிதாநாம் த்வஜாநாம் ப்ராஜ்யா சக்ரேஶஸேநா பவதாம் ஶத்ருவர்க்கம் தூலவத் தூலயது ‖ ‖௪௭‖

ஸம்யத்வாரீஹ்ருதாநாம் வைரிலக்ஷ்மீவஶாநாம் பந்தநோசிதாம் — போர்க்களமாகிற களிறுபடுகுழியில் வீழ்த்திக் கொள்ளப்பட்ட ஶத்ருஜநஸம்பத்தாகிற யானைப்பேடைகளைக் கட்டுவதற்கு உரியதும்

நாஸீரஶாலாநிகாதாம் — நாஸியாகிற ஶாலையில் நாட்டப்பட்டதுமான

காஞ்சநாலாநபங்க்திம் — ஸ்வர்ணமயமான கட்டுத்தறிகளின் வரிசையை

ஸந்தாநயந்தீ — ஸந்தாநியாநின்றதாயும்

ப்ரத்யர்த்திவ்ரஜவிஜயஸமுத்தம்பிதாநாம் த்வஜாநாம் ப்ராஜ்யா — அரிவர்க்கங்களை வெல்லும் ஸமயத்தில் உயரத் தூக்கப்பட்ட த்வஜஸமூஹத்தோடு ப்ராஜ்யமாயும் இராநின்ற

சக்ரேஶஸேநா — சக்கரத்தாழ்வானுடைய ஸேநை [யானது

பவதாம் — உங்களுடைய

ஶத்ருவர்க்கம் — ஶத்ருவர்க்கத்தை

தூலவத் தூலயது — பஞ்சைப் பறக்கடிக்குமாபோலே பறக்கடிக்கக்கடவது.

✤ ✤ ✤ ஸ்வர்ணமயமான கஜபந்தநஸ்தம்பங்கள் போலே இராநின்றன ஶரங்கள் என்கிறார் ப்ரதமார்த்தத்தில். கஜம் எது? எங்கிருந்து வந்தது? என்னில்; க்ரமேண அருளிச்செய்கிறார் [நாஸீரஶாலாநிகாதாநித்யாதி] வைரிலக்ஷ்மீவஶாநாம் + வஶா என்று யானைப்பேடையைச் சொல்லுகிறது. ஶத்ருக்களான அஸுரராக்ஷஸர்களுடைய ஸம்பத்துக்களை கஜஸ்த்ரீயாக ரூபி

விஸ்தாராய்த்து ஸ்ருஷ்டிஜ்ஞஸாரஸ்யாத். அந்த யானைப்படைகள் எங்கிருந்து கொண்டுவரப்பட்டவையென்னில்; [ஸம்யகாரீணாஞ்ச தாநாக்] ஸம்யக்—யாஜ்ஞ; அதுவாகிறதே வாரீ; "வாரீ து கஜபந்தநீ" இத்யமர:. யானையைக்கட்டிவைக்கிற இடமென்று பொருளல்ல; யானைபிடிக்கிற இடமென்று பொருள். அங்கிருந்து கொண்டு வரப்பட்டவையாம். அவற்றைக் கட்டுவதற்கான ஆலாநஸ்தம்பங்களாம் அரங்கள்; கட்டுத்தறிகள் பெரியதொரு ஶாலையிலே நாட்டப்பட்டிருக்குமே; இவையும் [நாபிஶாலாநிவாதாத்] சக்ரநாபியாகிற ஶாலையிலே நாட்டப்பட்டிராநின்றதிறே. இப்படிப்பட்ட ஆலாநஸ்தம்பத்தை [ஸமநாவிக்ஷயதீ சக்ரார மாமா] ஆநநீகரியாநின்றதாய்த்து அரபங்க்தி. ஆக இத்தால் சொல்லிற்றாயிற்றதென்னென்னில்; போர்க்களத்திலே ஶத்ரு ராக்ஷஸர்களை ஸம்யுகா ஹநித்ருர்களாக்கினதென்றபடி. அவர்களுடைய ஸம்பத்துக்களை இவை அபஹரித்தனவென்றதன் கருத்து இதுவேயிறே.

[ராஜ்யாவேதாஸீ] ஶ்ராஜ்ய: [ஶ்ரவண:] யோத்தேகத்ய ஜவிஜயமஹ:, தஸ்மிந்து உத்தீதாநாம் [உக்ஷ்யுவதேவம் ஶ்ரவணதாநாம்] ஸாஜாநாம் ராஜ்யா [ஸம்ஹிதேந] ச வாத்யா. விஜயகாலத்தில் ஸந்தோஷாதிஶயத்தாலே கைகளைத்தூக்கி ஆரவாரிப்பதுண்டிறே; "ஹாஜமஹ்யந்த்ய ந்ருத்யதே" என்னுமாபோலே.

ஆகவிப்படி ஆலாநஸ்தம்பத்தைப் போன்றதாயும் ஸாஜஸ்தம்பத்தைப் போன்றதாயுமிருக்கிற சக்ராரஸ்தோமையானது உங்களுடைய ஶத்ருக்ரஹணத்தைத் தூசுபோலே அநாயாஸமாகத் துலைக்கக்கடவதென்றாயிற்று. ... ... (௨௭)

ஶ்ருங்கே ஶ்ருங்கே ஸ்வாராஸ்திஷு இவ விததா: ஶ்ருங்காஶ்ருங்கே தீவ்ரை:, தீவ்ரா தீவ்ரா இவாஸ்மாத்ருஹநாந்தீமாஹிந: ஶத்ரு ராக்ஷஸ்ய । ஶாணே ஶோஷாணிதாநாம் ப்ரஶமநஸமயே ஶத்ருஶாணீஶதேஹாத், ஶோவா: ஶ்ரு த்ருஹ்யாஜ்ஞா இவ ஹாவ நமோ ப்ரேணய: ஶ்ரேயஸே ௨ ‖ ௨௮ ‖

க்ஷுண்ணே நேமே: சக்ரவாளாசல வித தா:	நேமியாகிற லோகாலோகவலயத்தளவும் வ்யாப்தங்களாயும்
பிண்டிகாபந்ததீப்தை: த்விஷ இவ ஸ்ருதா:	நாபியாகிற ஸூர்யனுடைய கிரணங்கள் போன்றவையாயும்
துர்கமரணதிமிராவிந: ஸூர்யஸேவகஸ்ய பார்ஶ்வ தீப்தா: தீபா இவ ஸ்ருதா:	புகுதற்கரிய போர்க்களமாகிற நள்ளிருளில் புகுரும் ஸூர்யஸேவகனுடைய அருகில் விளங்கும் தீவட்டிகள் போன்றனவாயும்
ரதாங்காக்யே ஶாணே க்ருஷ்டாநீதாநாம்	சக்ரமாகிற உரைகல்லில் உரைக்கப்பட்ட
ஶாத்ரவஸ்வர்ணஸ்யைஷாம்	ஶாத்ரவராக்ஷஸமாகிற ஸ்வர்ணங்களினுடைய
ஸத்யஸ்ப்ருஷ்டா: ரேகா: இவ ச ஸ்ருதா:	அப்போது உரைந்த ரேகைகள் போன்றனவாயுமிருக்கிற
கரஶ்ரேண்ய:	கரபங்க்திகள்
புவநம் ப்ரீணயந்து	உலகை வாழ்விக்க. ।

❖ ❖ ❖ ஒவ்வொரு பாதத்திலும் ஒவ்வொன்றோடே உவமிக்கிறார் கரஶ்ரேணிகளை. [க்ஷுண்ணே நேமேரித்யாதி.] சக்ரவாளமாவது லோகாலோகவலயம்; அங்கே ஸூர்யகிரணப்ரவேஶமில்லாததால் தாமஸமுண்டென்று புராணங்கூறும்; இவர்தாமும் கீழே ஒன்பதாம் ஶ்லோகத்திலே “இநகரகிரணாக்ருஷ்டஸீமா:......சக்ரவாளாசலஸ்ய” என்றாரிறே. லோகஶ்ச அலோகஶ்ச அஸ்த இதி லோகாலோக: — லோகமாவது ப்ரகாசம்; அலோகமாவது இருள். அஸ்மிந்ப்ரதேஶே இரண்டுமுள்ளமைபற்றி லோகாலோகமெனப் பேர்பெற்றது. சக்ரம் (ஸூர்யபிம்பம்) வலதே (வேஷ்டயதே) இதி சக்ரவால:; ஸூர்யனைச்சுற்றியிருக்கிற மலையாகையாலே சக்ரவாளமென்று பேர்பெற்றது. அதுபோலே இங்கும் நேமியானது சக்ரத்தைச்சுற்றியிருக்கையாலே சக்ரவாளமாகரூபிக்கப்பட்டது. அந்த சக்ரவாளவலயத்தளவுங்கூடப் பரம்பின ஸூர்ய

பூஷ்டிகளோ இவ்வாரங்கள்! என்னலாம்படியிராநின்றதாம். சக்ரநாபியாகிற ஸூர்யனுடைய கிரணங்கள் நேமியாகிற சக்ரவாளபர்வதத்தளவும் பரம்பிக்கிடக்கின்றனவிறே. "நேமௌ" என்றவிடத்து நேமிசப்தம் பரிதியைச் சொல்லுகிறது. "நேமிர்ப்ரதிர் தாராவிப்ர்யோ:" இதி ஹி வாணிநி:. ஸூர்யனுடைய வலிக்கிறதாகக் கொள்ளவுமாம், அப்போது அவத்ருவணநமில்லையாம்.

[தீவ்ரா இத்யாதி.] துஸ்ஸஹமான போர்க்களமாகிற பேரிருளிலே புகாநின்ற ஸாதுஜந பாந்தனுக்குப் பிடிக்கும் கரதீபிகைகளோ இவை. [ஶாணே இத்யாதி.] ஸ்ரீசக்ரமாகிற சாணைக்கல்லிலே அஸுரராக்ஷஸர்களின் ப்ரதாபமாகிற பொற்கட்டியை உரைத்துப் பார்க்கும்போது அந்த உரைகல்லில் ஒட்டிக்கொண்ட ஸ்வர்ணரேகைகள் தாமோ இவை. இப்படியெல்லாம் உத்ப்ரேக்ஷிக்க உரிய கரஶ்ரேணிகள் உலகத்தை மகிழ்விக்கவேணுமென்றாராயிற்று. ரேகாயிதாநாமிதி வா பாட: ॥ ... ... (௪௮)

தீப்தை ரச்மி: ப்ரோத்கோஷ்டமவதி விஷ்ணுதே பா-
ஹுநாஸேந விஷ்ணோ:, உத்ப்ரேக்ஷ்யோத்யோதநாஸம் ப்ரகடயதி பா-
ந்தஷம் கண்டகாவண்டகாயாம் । சக்ரபாஸம் ஸேதுமேகம் கல-
யதி கமலா சக்ரநாதோர்ஸாவபாஸ்ய, ப்ரக்ஷீம் ஸாரபேரணி ப்ர-
தித்யதம் வ: கேஸரஶ்ரீகராணி ॥　　　　॥ ௪௯ ॥

தீப்தை: ரச்மி: ப்ரோத்கோஷ்ட: பவதி	ப்ரகாசிக்கிற ஜ்வாலைகளாகிற இதழ்களையுடையதும்
விஷ்ணோ: பாஹுநாலேந விஷ்ணுதே	எம்பெருமானுடைய திருக்கையாகிற நாளத்தினால் தரிக்கப்பட்டதும்
உத்யத் ப்ரத்யோதநம் பாந்தஷம் கண்டகாவண்டகாயாம் ப்ரகடயதி	ப்ரத்யோதநாதமானன் போல் விளங்குகின்ற ஸாதுஜந பாந்தஷனை கண்டகாவஸாநத்திலே விளங்கப்பெற்றுடையதும

வேத ஶ்ரேணீம் ப்ரபோதம் நயதி	வேதஶிரஸ்ஸை ப்ரபோதயாகச் செய்யா நின்றதுமாய்
சக்ராபிதாநே உதயமதி கமலே	சக்கரமென்னும் பெயர் பூண்டதொரு தாமரைப்பூவில்
கேஸரா ஶ்ரீகராணி கராணி	தாதுகளின் ஶோபையைப் பண்ணுநின்ற கரங்கள்
வ:	உங்களுக்கு
ஸாரம் ஶ்ரேயஸம் ப்ரதிவிதததாம்	சிறந்த ஸம்பத்தை உண்டாக்கக் கடவன.

+ + + [சக்ராபிதாநே உதயமதி கமலே கேஸரா ஶ்ரீகராணி கராணி வ: ஸாரம் ஶ்ரேயஸம் ப்ரதிவிதததாம்.] திருவாழியைத் தாமரை மலராகவும், கரங்களை அம்மலரில் நின்றும் கிளர்ந்த கேஸரங்களாகவும் ரூபித்துப் பேசுகிறார். சக்ரத்தை கமல மென்கைக்கு உரிய பொருத்தங்களை மூதலிக்கிறார் பூர்வார்த்தத்தாலே. [நிஶ்ஶேஷவித்: ப்ரபோதோ போத்யதே] யாநேந்யநந்நிதாந்யாதிஸ்தலங்களில்போல த்ருதீயைக்கு கர்த்ருத்வம் அர்த்தம். ப்ரதமாகாரமாக ஜ்வலியாநின்ற ஜ்ஞாநகமலங்களாகிற தளங்களையுடையதாம் சக்ரவ்யகமலம். [விஶேஷணபர்யாயஸம் நாமைநவிஶ்ரமேத] கமலமாகில் நாளத்தாலே தரிக்கப்படா நிற்குமே; திருவாழியும் எம்பெருமானுடைய வாமஹஸ்தமாகிற நாளத்தாலே தரிக்கப்படாநிற்கும். [கர்ணிகாவர்ணிகாயாம் உத்யச்சோபதாநம் ப்ராதுர்பாவம் ப்ரயயதி] கமலமத்யத்திலே கர்ணிகையென்று ஒன்றுண்டிறே மலமலவென்று ப்ரகாஶித்துக்கொண்டிருப்பது; "கர்ணிகாதம் ஸரோஜஸ்ய பீஜகோஶ: ப்ரகீர்த்திதா" இதி கோஶ:—கர்ணிகையின் வர்ணிகையாவது—வர்ணவ வர்ணிகா + ஆகார:— உருவம்; கர்ணிகாஸ்தாநத்திலே என்றவாறு. சக்ரவ்யகமலத்தில் கர்ணிகாரூபமாக ஆகிறது எதுவென்னில்; [உத்யச்சோபதாநம்.] உத்யந் ய: ப்ரத்யோதந:— ஸூர்ய:, தஸ்ய ஶோபேவ ஶோபா யஸ்ய, தம் ப்ராதுர்பாவம் (ஸுதர்ஶநப்ராதுர்பாவம்) ப்ரயயதி—ப்ரகாஶயதி" (ஸத்விதீயவிபக்தி:.) உதயகால

த்து ஸூர்யன் போலே ஜாஜ்வல்யமானமான ஸ்வரூபந பா ரம்யமான கணிகைகையாகக் காட்டிக்கொண்டிருக்கிறதாய்த்து வக்த்ராவ்யக்தம்.

[வேதஶிரஸ்ஸு ஸம்ஸ்காரம் கரோதி] ஸம்ஸ்கா என்று ஸம்ஸ்கரணத்துக்கும் பெயர்; ஸம்ஸ்காரமென்றது ஸம்ஸ்க்ருத மென்றபடி. கர்மமானது ஶிரஸ்ஸை ஸம்ஸ்க்ருதமாக்கும். திருவாழிதானும் வேதஶிரஸ்ஸை ஸம்ஸ்க்ருதமாக்காநின்றது. ஸுதர்ஶநோபநிஷத், ஶதபதம் முதலான பல வேதாந்தபாகங்களிலே திருவாழியின் பெருமையைப் பற்றிப் பேசுகையாலே மறைமுடிகள் திருவாழியாலே ஸம்ஸ்க்ருதமானபடி. "த்ருஷ்யந்தேஸ்ய கர்ணே: ஸுதர்ஶநே ஸுதர்ஶந ஸாரம்வீர்யஸ்ய ஸூசிதா:" என்றுமோதுவதும். ஆக இவ்வகைகளாலே கர்மவஸ்துவான திருவாழியிலே ஶ்லேஷாஸ்வாதநீயங்களான ஸாரங்கள் உங்கட்கு ரக்ஷகங்களாகக் கடவன. ... ... (௪௧)

யாதஸ்ஸந்த்ரேந்த்ரகர்ணே: கலுஷிதவஸுதா நிர்ஜ்வலா: ஸ்ரவந்தோ, ஸுவிஷ்டத்வா ஸுவர்ணக்ருத்யா ரமணோத்ஸங்கஶீலோ நேமிர்நாபீதடஸ்ய । வ்யாகாராவாமாநாஸரவஷ்க்ரீயே தரதஸ்

விஷதாவிஸ்ஸ்திதிம் விதநோதி, கோடீரவ்ருக்ஷவீர்கடகதி வடாவாமரஸ்ஸ்மீணோ வ: ॥ ॥ ௫0 ॥

நேமிநாபீதடஸ்ய	நேமியும் நாபியுமாகிற தாழ்வரையையுடைத்தான
ரமணோத்ஸங்கஶீல:	வக்த்ரமாகிற வஸ்துதத்தினது
ஸந்த்ரேந்த்ர: யாதஸ்ஸந்த்ரேந்த்ர:	அளவற்ற மெய்ம்மைகாயாதப் பெருக்குகளாலே
கலுஷிதவஸுதா: நிர்ஜ்வலா: ஸ்ரவந்தோ	கலக்கமுற்ற மலையருவி வீழ்ச்சிகளை
ஸுவிஷ்டத்வா ஸுவர்ணக்ருத்யா வ்யாகாராமாஸரவஷ்க்ரீ:	ஒளிமிக்கதான ஸுவர்ணவத்தாலே காட்டுகின்ற ஸாரஸம்பமானது

ஸ:

வித்ருத கோடீ கோடீர ச்சத்ர பீடீகடக கரிகடா சாமர ஸ்ரக்விணீம் ஸம்பதாம் விஸ்த்ரு தீம் விதரதாத்	உங்களுக்கு தநராசிகளென்ன, கிரீட மென்ன குடைகளென்ன ஸிம் ஹாஸநமென்ன ஸ்வர்ணபூஷ ணங்களென்ன யானைக்கூட்டங்க ளென்ன சாமரங்களென்ன புஷ்ப மாலைகளென்ன இவை விஞ்சியிருக்கப்பெற்ற செல்வப் பெருக்கைத் தரக்கடவது.

✦ ✦ ✦ ஸ்ரீஸுதர்ஶநனை ஒரு பர்வதமாகவும் நேமிநாபிகளைத் தாழ்வரையாகவும் சாரவஹ்நிகளை கைரிகாதிதாதுக்களாலே கலங்கின சிவந்த மலையருவிக் கலுழிகளாகவும் வர்ணிக்கிறார். இப்படிப்பட்ட சாரவஹ்நியானது உங்களுக்குச் செல்வச் சிறப்பைத் தந்திடவேணும். அந்த செல்வச் சிறப்பை விசேஷிக்கிறார் வித்ருதகோடீத்யாதிநா. ஸம்ருத்தமான தந ராசிகளும், கிரீடம் தோள் வளைகள் முதலான ஆபரணங்களணிந்து திவ்யமாலைகள் பூண்டு ஒற்றைக்குடையின் நிழலிலே இருபக்கமும் சாமரை வீசச்சீரியசிங்காசனத்தின்மேல வீற்றிருக்கும் பாக்கியமும், பல்லாயிரம் ஆனைகள் கட்டி வாழும் விபவமும் பெருகுகைக்குறுப்பான வைபவவிஸ்தாரம் விளையக் கடவதென்றதாயிற்று. “ஸத்த்வாயாஸாஹஸம்ஶிரஸ்ஸ்வாரோஹஸ்வா ஸ்வா: ஸ்வாஸ்பஷ்டவர்ணோதிதா: ஸ்ரக்விணஸ்ஸம்சரந்தி” என்று ஸ்ரீஸூக்தியிலே ஸ்ரீதேசிகனருளிச் செய்த ஶ்லோகார்த்தோ(அ)த்ர அநுஸந்தேய: ॥

இதி ஸ்ரீகாஞ்சீப்ரதிவாதிபயங்கர

அண்ணங்கராசார்யவிரசிதாயாம் ஸ்ரீஸுதர்ஶந

ஶதகவ்யாக்யாயாமரவர்ணநம் த்ருதீயம்

ஸமாப்தம்.

ஸ்ரீ: ||

அத நாபிவர்ணநம் ப்ராரப்யதே ||

ஐக்யேந த்வாதசாநாமபிமிலிதமஹஸ்ஸாரம் தர்சயந்தீ வி
வ்ருத்திம், த்ருத: ஸ்வர்லோகலக்ஷ்ம்யாஸ்திலக இவ பீடே பத்மராக
த்யுத்யா | தைதேயதர்பக்ஷதிகரணரணப்ரீணிதா
தோக்ஷஜநாபி:, நாபிர்நாபித்வமுர்வ்யா: ஸார்வபௌமவிபவஸ
பிண்டம் ஸௌதர்சநீ வ: || || ௫௧ ||

த்வாதசாநாம் அபிமிலிதமஹ: ஸாரம் ஐக்யேநவிவ்ருத்திம்	த்வாதசாதித்யர்கள் ஒன்று சேர்ந்து (நாபியாகப்) பரிணமித்தபடியை
தர்சயந்தீ	காட்டாநின்றதாயும்
ஸ்வர்லோகலக்ஷ்ம்யா: பீடே	ஸ்வர்லோகஸாம்ராஜ்யலக்ஷ்மியின் பீடத்தில்
பத்மராகத்யுத்யா	பத்மராகமணியின் த்யுதியாலே
த்ருத:	இடப்பட்ட
திலக இவ ஸ்திதா	திலகம் போன்றதாயும்
தைதேயதர்பக்ஷதிகரணரணப்ரீணிதாதோக்ஷஜநாபி:	அஸுரர்களுடைய கொழுப்பை அடக்கவல்ல யுத்தத்தாலே உகப்பிக்கப்பட்ட ஸர்வேச்வரனை யுடையதாயுமிருக்கிற
ஸௌதர்சநீ நாபி:	திருவாழியினது நாபியானது
ஸார்வபௌமவிபவஸபிண்டம்	ஸார்வபௌமனுடைய விபவத்துக்குத் தோள் தீண்டியான
உர்வ்யா: நாபித்வம்	அரசாட்சியை
வ:	உங்களுக்கு
தேயாத்	அளிக்கக்கடவது.

❖ ❖ ❖ இது முதல் அறுபத்தோராம் ச்லோகமளவுமுள்ள பதினொரு ச்லோகங்களாலே ஸுதர்சநாவயவங்களில் ஒன்றான

நாபியை வர்ணிக்கிறார். அவயவியை விட்டு அவயவம் தனித்தொரு கார்யமும் செய்ய க்ஷமமல்லாமையாலே அவயவங்களுக்குச் சொல்லும் பெருமைகளெல்லாம் அவயவியான திருவாழியாழ்வானுக்கே சொன்னபடியாம். அவயவமாத்ரத்துக்கு அஸாதாரணமான வர்ணநங்களும் சில உண்டு.

[வைகுண்டேத்யாதி] ஆதிஸாதிப்ர்களும் ஒன்று சேர்ந்து வக்ரநாபியாகப் பரிணமித்தார்களோ? எனனும்படி ஆகாரமும் விஞ்சியிருக்கை. நாபியானது ஆக்ருதியில் ஸூர்யபிம்பமொத்திருக்கையாலும் அநேகஸூர்யர்களின் ஆகாரத்தையுடைத்தாயிருக்கையாலும் இங்ஙனே சொல்லத்தகுமிறே. "அஸங்க்யவிவ்ருத்தி" + விவ்ருத்தியாவது பரிணாமம். ஆவ்ருத்தி என்று சிலருடைய பாடமாம். [ஆத்மஜத்யாதி.] நாபியின ஆகாரம் வர்த்துளமாயிருக்கையாலும் செஞ்சுடர் பொலிந்திருக்கையாலும் திலகமாகவும் ஸ்ரீஸாதநத்வதாலேகஸ்ருதமான திலகமாகவும் வர்ணிக்கிறார். திலகமாவது நெற்றியிலிடுமபொட்டு. இங்கு யாருடைய நெற்றியிலென்னில்; [ஸுதர்சநஷ்ட்ரிவேத்:] ஸுதர்சநத்துக்கு மேலும் திருவாழியாழ்வான் வ்யாபித்திருக்கையாலே இங்ஙனே சொல்லக் குறையில்லையே. திலகம் ஸௌபாக்யலக்ஷணமாகையாலும், வக்ரநாபியானது அஸாதாரணஸம்ஸ்தாநம் ஸுதர்சநரக்ஷியின் வாழ்ச்சிக்கு ஹேதுவாகிறபடியாலும இங்ஙனே சொல்லிறறு.

[தேவதேவேத்யாதி.] யுத்தத்தில் அஸுரர்களின் கொழுப்பை அடக்கிஎம்பெருமானை உகப்பித்ததென்கை. (அஹோஜநாபி:— ❀ கொப்பூழிலெழு கமலப்பூவழகர்.) இப்படிப்பட்ட ஸௌதர்சநநாபியானது உங்களுக்கு வக்ஷவ்ருத்தத்தைத் தரக்கடவது. [ஸர்வதிவிஷ்வக்ஸேந] ஸாமாந்யஸௌபாக்யமல்ல; தேவேசனுடைய ஸாம்ராஜ்யத்துக்குத்தோள் தீண்டியாயிருக்கவேணும். [உபயோ: நாபிர்த்வ] "நாபிர்விவ்யாஜ்ய வக்ரயோர்த்யயோ:" இதிசேஷ: ॥ (ருக)

ஸமுத்ரஸ்யேவ ஸதாஜக்ஷிதிப்ருதி தரங்கோத்துரதரை-
ஸ்துரங்கைஸ், ஸ்வஜந்நாகஜநகே க்ரோதிதபடவதநாயதோ
ஜ்ஜ்வலே। அதிவேலம் ப்ரவஹந்தி ப்ரதிபடஜநயஜ வாட-
வம் பாஹவஸ்ய, ஸ்ரேயோ வஸ்ஸம்விதத்தாம் ஸ்ரிதஜநஹ
ரா ஸ்ரீயாராஜஸ்ய நாஸி: ॥ ॥ ருஉ ॥

ஸமுத்ரஸ்யேவ — கத்திகளாலே கறுத்ததாயும்
ஸதாஜக்ஷிதிப்ருதி — ராஜங்களாகிற பர்வதங்களையுடையதாயும்
தரங்கை: துரங்கை: உத்துரதரை — வணங்களான குதிரைகளாகிற அலைகளையுடையதாயும்
ஸ்வஜந்நாகஜநகே — நடமாடுகின்ற யானைகளாகிற முதலைகளையுடையதாயும்
க்ரோதிதபடவதநாய தோஜ்ஜ்வலே — கோபித்துக்கொண்டிருக்கிற ரணவீரர்களுடைய முகவொளியாகிற அழகிய பவழங்களையுடையதாயுமிருக்கிற
ப்ரதிபடஜநயஜ — ஸத்ருஸைந்யமாகிற ஸமுத்ரத்தில்
பாஹவஸ்ய — பாஹுபலியினுடைய
அதிவேலம் வாடவம் — அதிகமான வடவாக்நித்தை
ப்ரவஹந்தி — பெருக்காநின்றதும்
ஸ்ரிதஜநஹரா — ஆஸ்ரிதர்களுடைய பாவங்களைப்போக்காநின்றதுமான
ஸ்ரீயாராஜஸ்ய நாஸி: — ஸபதஸ்த நாஸியானது
வ: ஸ்ரேய: ஸம்விதத்தாம் — உங்களுக்கு ஸ்ரேயஸ்ஸை விளைவிக்கவேணும்.

❖ ❖ ❖ ஸத்ருஸைந்யத்தை ஒரு ஸமுத்ரமாக ரூபித்து, வக்ரநாஸி அந்த ஸமுத்ரத்துக்கு படபாக்நியாயிராநின்றதென்கிறார். ஸத்ருஸைந்யத்தை ஸமுத்ரமாகச் சொல்வதற்கு உரிய பொருத்தங்களைப் பூர்வார்த்தத்தில் ஐந்து விசேஷணங்களால் விவரிக்கிறார். [ஸமுத்ரஸ்யேவ] கடல் கறுத்திருக்

கும். ப்ரதிபடஜலதியும் ஸைந்யங்களாலே கலக்கின்றதாய்த்து. [ஸதாஜுக்ஷிதிப்ருதி] ஸதாஜுமாவது தேர்; க்ஷிதிப்ருத்—பர்வதம். சேநாசங்கங்களையுடையது கடல்; ப்ரதிபடஜலதியில் ரதங்கள் மலைபோல்வன. [தரங்கைஸ்துரங்கை] அலைகள் எதிர்ந்து வருவதைக்குதிரைகள் வருவதாகச் சொல்லுவர்களாய்த்துக் கவிகள். “வெண்டிரை புரவியென்னப் புதஞ்செய்து வந்துநந்து புல்காணியே” என்றார் திருமங்கையாழ்வாரும். (புரவி—குதிரை) [கஜேந்த்ரதஜுநக்ரை] குகாரஸஹைத்தையிட்டு யானைகளைமுதலைகளாகரூபிக்கிறபடி. [காலிகேதராதி] ‘ரணவீரர்களுடைய சிறிச்சிவந்த சேவங்கள் பவழங்களையொக்குமிறே. காலிகாபடசேவாநாம் ஸாயாஸேவஸாயமு; “ஸாயாஸாலேஷு” இதிஸாஸ்த்ரம்.

ஆக இவ்வகைகளாலே ஜலதியென்னலாம்படியான ஸைந்யஸமுத்ரத்திலே [பாடவஸ்யபாடவம் குஸங்கலயாதயா ப்ரஸ்வாநா] கடல்நீரைக் கபளீகரிக்கையிறே படவாக்நியின் பாடவமாவது. ஸைந்யநாஶியானது ப்ரதிபடர்களைக் கபளீகரிக்கின்றதென்கை. ப்ரஸ்வாநா + ஷா—ப்ரஸ்ரவணே என்ற யாதுவாரசேஷவழியாகையால் இநதஸாநஜஹாரூவநிஷேதிசாமதும் விஞ்ரும். ப்ராஸ்வாநா உதரஷிவா:ய (நிஉ)

ஜாஸாவூயாஸ காஸாநஸஷநஸசேஷ சேரா ஸா சேராயம், யாஸாவாஸாகூசாகூத்ஸாரஸாஸடஸாஜா ஸெஸாட கொஸாஹஸாஹிருமே! செக்ஸாரணும் கூஹதீ விரவயதி யமூராஹூதி ஸாஹாம் யமிதீம், ஸா வஸுகாஸு நகஸுக்ஷேஷிதமஜஷ்டா யிணீ நாஸிரவாக ॥ ॥ நிங ॥

யாஸள நாஸி: — யாதொரு நாஸியானது
சாக்ஷ்ஸாரஸாஸடஸாஜ கு ஸெஸாட கொஸாஹஸாஹம் — (ஸைந்யநாஶ்யுக்தமாஷடத்தாலே) சேதித்திருக்கிற சுசேர வீரர்களுடைய தோள்தட்டும கொஸாஹலத்தாலேஉண்டு மான

ஸாம்பராயம்	போர்க்களத்தை
ஆஸாத்ய	அடைந்து
ஜ்வாலா வல்கிதகாலாநல ஸஞ்சாரலீலா ஸதீ	ஜ்வாலைகளையுடைய காலாக்நி ஸஞ்சரிப்பது போன்ற ஸஞ்சாரத்தையுடையதாய்க்கொண்டும்
தைத்யாரண்யம் தஹந்தீ ச ஸதீ	தைத்யர்களாகிற காட்டை தஹியா நின்றுகொண்டும்
தரித்ரீம்	பூமியை
யசோஹஸ்திசுப்ராம் விததி	கீர்த்தியாகிற ஸுத்தத்தாலே வெளுக்கடிக்கின்றதோ
ஸா	அப்படிப்பட்டதாய்
நக்ரஸ்யோத்வேஜித கஜேந்த்ரத்ராயிணீ	முதலையின் வேகத்தாலே வருத்தப்பட்ட கஜேந்த்ரனைக் காத்ததான
சக்ரஸ்ய நாபி:	ஸுதர்ஸந நாபியானது
வ: அவ்யாத்	உங்களை ரக்ஷித்தருள்க.

௵ தேவாஸுரயுத்த ஸம்ப்ருதியிலே புகுந்து அஸுர ராக்ஷஸ ஸைந்யமாகிற அரண்யத்தை நிச்சேஷமாகக் கொளுத்திவிட்டு சத்ருவித்வம்ஸநமாத்ரப்ரபவமான யசஸ்ஸாகிற ஸுத்தத்தை ஸம்ப்ருதிமண்டலமெங்கும் பரப்பி தவளீகரித்த சக்ரநாபியானது முதலை வாயில் அகப்பட்டுத் துடித்த கஜேந்த்ராழ்வானை ரக்ஷித்தது போல் உங்களை ரக்ஷிக்கக் கடவது என்கிறார். தேவாஸுர யுத்தஸம்ப்ருதி எங்ஙனேயிருந்ததென்னில்; [சாஸ்த்ரஸ்த்ரஸஞ்சாரஸம்ஹ ஸம்ஜாஸ்ரம் கோலாஹலாட்யம்] திருவாழியாழ்வானுடைய துணை நமக்குள்ளதென்று கொண்டு களிப்புற்ற தேவவீரர்கள் அக்களிப்புக்குப் போகுவீடாகச் செய்யும் ஸம்ஜாஸ்ரந கோலாஹலத்தாலே நிறைந்து கிடந்தது. தேவர்கள் தோள்தட்டிக் களிகும்படி செய்துகொண்டு போர்க்களத்திலே புகுந்து என்றவாறு. சக்ரநாபி போர்க்களத்திலே புகும்போது எங்ஙனே

யிருந்ததென்னில்; [ஜ்வாலாவலிபாலகாலாநல வநலாலஸ்ய] தீப்பற்றியெரிகிற காலாக்நிநடிப்பது போலேயிருந்தது. (௯௩)

விப்ரஞ்சீ ஸாந்த்யாம் ருசிம் விபாடிதவக்ஷஸாம் ஶத்ருஸைந்ய ரக்தை:, ஸ்பஷ்டநக்ஷத்ராசிர் திசிதிசி கண்டஶ: கீகஸை: கீர்ணை:। நாகௌகஸாம் ஸ்த்ரீ ணவ நவ ஹஸித ஸம்பதா சந்த்ரிகாம் விஸ்த்ருணாநா ரதாங்கஶ்ரீ விபாவரீ ரசயது க்ஷேமம் வ: ॥ ॥ ௯௪ ॥

விபாடிதவக்ஷஸாம்	பிளக்கப்பட்ட சரீரங்களையுடைய
ஶத்ருஸைந்ய ரக்தை:	ஶத்ருஸைந்யத்தின் ரக்தங்களாலே
ஸாந்த்யாம் ருசிம் விப்ரஞ்சீ	ஸந்த்யாகாலத்தின்புகரை அடையாநின்றதாயும்
திசிதிசி	திசைகள்தோறும்
கண்டஶ: கீர்ணை:	துண்டுதுண்டாக இறைக்கப்பட்ட
கீகஸை:	எலும்புகளாலே
ஸ்பஷ்டநக்ஷத்ராசி:	வ்யக்தியடையாநின்ற நக்ஷத்ராசிகளையுடைத்தாயும்
நாகௌகஸாம் ஸ்த்ரீ ணவ நவ ஹஸித ஸம்பதா	தேவதாஸீகளுடைய புதுசுபுதுசான ஹஸித்தாலே உண்டான ஹாஸத்தின் ஒளியாலே
சந்த்ரிகாம் விஸ்த்ருணாநா	நிலாவைப் பரப்புகின்றதாயுமிருக்கிற
ரதாங்கஶ்ரீவிபாவரீ	ஸுதர்சநாழியாகிற ராத்ரியானது
வ: க்ஷேமம் ரசயது	உங்களுக்கு க்ஷேமத்தை உண்டாக்குக.

✦ ✦ ✦ சக்ரநாழியை ராத்ரியாக வர்ணிக்கிறரிதில். ராத்ரியானது ஸாயம்ஸந்த்யாராகஸ்தமாய்க்கொண்டு தாரா

த்வமான சேக்கர் ஒளியைப்பெற்றிருக்கும்; நிஶீதயோவென்னில் ஶவராக்ஷஸர்களுடைய உடல்களைச் சிதைத்து அவற்றில் கிளர்ந்த ரக்தங்களாலே ஸாந்த்யகாலிகமான ஜ்யோதிஸ்ஸைப் பெற்றிருக்கும். ராத்ரியானது நக்ஷத்ரராஶிவ்யாப்தமாயிருக்கும். நிஶீயும் ஶத்ருக்களுடைய எலும்புகளை முறித்துப் பொடித்து எங்குமிறைக்கையாலே நக்ஷத்ரவ்யாப்தம் போலிராநிற்குமாய்த்து. ராத்ரியானது சந்த்ரகிரணங்கள் பரவப்பெற்றிருக்கும்; நிஶீயும் ஶத்ருஸம்ஹாரஸந்துஷ்டைகளான தேவஸ்த்ரீகள் ஸந்தோஷமுள்ளடங்காமே மேன்மேலும் வெளிவிடுகின்ற யாதொரு ஹாஸமுண்டு, அதன் ஒளியாலே நிலவெரித்தாப் போலிருக்கும்; சிரிப்பை நிலாவுக்குப் போலியாகச் சொல்லுவர்களிறே கவிகள். ஆக இவ்வகைகளாலே ராத்ரியென்னலாம்படியிருக்கிற ரயாஜ்ஞ நிஶீ உங்களுக்கு க்ஷேமவ்ருத்திமாக வேணுமென்றதாயிற்று.

“ஹாஸநக்ஷத்ரராஶி:” என்றவிடத்தில் ஹாஸஶ் என்ற ரூபம் நிஷ்பந்நமாகும் வழி விசாரணீயம். “ஹாஸீ—ஹஸநே” என்ற தாது ஆத்மநேபதியாகக் காண்கையாலே ஶத்ருந்ரூபம் ஸித்திக்க வழியில்லையே. ஆனாலும் கவிகளின் ப்ரயோகம் காண்கிறது. “ஸம்ப்ரவாநமேஷ்டாயேஹாஸநாட்யே ஶ்ரீஶேஷ” என்று அரசாணி பாலே வேங்கடாத்வரியும் ப்ரயோகித்தார். நாகளக்ஷாம்—ஸுமிஞாம் தேவாநாம், ஸக்ஷ்மாக்ஷ்ய:—ஸ்த்ரிய: ॥ (௫௪)

நிஶீதம் நிஸ்த்ரிம்ஶதாயா ஸங்க்ராமபாணியாவர்தக: கேட ஹாரேஷு, க்ரூராக்ரோஶக்ஷ்வேடரஸிதவைஶேஷ்யாபிராமா ஸயந்த்ர: । வக்த்ராப்ஜாவமாயாஶ்ச்யுதரக்தஹரீரோஷிகாதக்ஷ்மா யா:, விஶ்ரத்யாவகாஹாவம் ஶ்ரேயஸே ஸாவநே ஶிஞ்ஜிகாவ: ப்ரஶஸ்து ॥ ॥ ௫௫ ॥

ஶௌரே:	எம்பெருமானுடைய
ஸ்வபுஜஶிகராத் ஸ்வாபாட:	ஸ்வபுஜமாகிற பர்வதத்தின் ஶிகரத்தினின்றும்
நிஸ்ஸீமம் நிஸ்ஸ்ருதாயா:	நிரவத்யமாக விநிர்க்கதமாயும்
ஶ்யாமாகாரம் கக்ஷ ஸம்ருத்தே:	த்ரிகுணவ்யாப்தியான ஸம்ருத்தியை யுடையதாயும்
வஹச்சராவலீ ஶோபிகாபி: ஶோபாயா:	வஹியாநின்ற சரங்களாகிற அலைவரிசைகளாலே நிர்ப்ராஸிதமாயும்
ஸமஸ்தவம ஶோதோர்ணவம் ஸம்ப்ரயாந்த்யா:	ஸம்யக்ஸைந்யமாகிற பெருங்கடலை அடையாநின்றதாயுமிருக்கிற
வக்த்ரஜ்வாலா ஸ்ரவந்த்யா:	ஸாத்யஸப்தஜ்வாலையாகிற நதியினுடைய
ஸ்வதப்ராவர்த்தம் பிப்ரதீ	சுழியாயிருக்குந் தன்மையை உடையதாயிரா நின்ற
வம்ஶிகா	நாபியானது
வ: ப்ரஶஸ்திம்	உங்கள் புகழை
ஸர்வதோ ஸ்ருஷ்டயது	உலகமெங்கும் பரவச்செய்திடுக.

✣ ✣ ✣ நாபியானது வர்த்துலமாயிருக்கையாலே வக்த்ரஜ்வாலையாகிற நதிக்கு சுழிபோலேயிராநின்றதென்கிறார். நதியில் சுழியுண்டாவது ஸஹஜமேயிறே. அந்த வக்த்ரஜ்வாலாக்யநதியை விஶேஷிக்கிறார் ஶௌரேத்யாதிகளாலே. [ஶௌரே: ஸ்வபுஜஶிகராச்சைலாத: நிஸ்ஸீமம் நிஸ்ஸ்ருதாயா:] ப்ராயேண பெரிய ஆறுகளெல்லாம் மலைகளில் நின்றுமிறே நிஸ்ஸரிப்பது. எம்பெருமானுடைய மலைபோன்ற ஸ்வபுஜத்தில் நின்றிறே இந்த வக்த்ரஜ்வாலாநதியும் நிஸ்ஸ்ருதமாவது. “ஈரிரண்டு மால்வரைத்தோள்” என்று பெரிய பர்வதமாகவிறே ஸ்வபுஜத்தைச் சொல்லியிருப்பது. ஸ்வாபாட:=ஸீக்ர. [ஶ்யாமாகாரஸம்ருத்தே:] கரை

புரண்டு பெருகும் ஸம்ருத்தியையுடையதாயிருக்கும் மஹாநதிகள்; வக்த்ராவர்த்தங்களையும் கம்பீரமான ஸம்ருத்தியையுடையது. “மஹோ மாயவீயஸ்ய மஹதஃ ஸமுத்ரஸ்யோபலம் வ்யதஸ்த வதராஃ வர்ஷ்யாதாத்ருவப்ரவர்ஷாயபுராது” என்றாரிறே. [கம்பீரத்வம் மஹாவர்த்தாயிதாஸாத்யத்வாத்] “நதீநாம் ஸாகரோ கதிஃ” என்று நதிகள் கடலிலே சென்று சேரக்கடவதாயிருக்கும். இதுவும் ஸ்ரீவைகுண்ட ஸமுத்ரமாகிற மஹாப்தியிலே சென்று ப்ரவேசிக்குமாய்த்தது. [வதநாரம்பரீதாத்மா ஸாகராயாஃ] ஆலவரிசை தளும்பப் பெற்றிருக்கும் நதிகள். இருகும் கரங்களின் வரிசைகளே ஆலவரிசைகளாய்த்து. ஸாகரமென்று நிர்த்தேஷமான விஷேஷ்யணத்தைச் சொல்லுகிறது. ஆக இப்படிகளாலே மஹாநதியென்னலாம்படியான ஸ்ரீஸர்வேஸ்வரனுடைய நாபியிலே சுழித்த சுழியோ நாபியென்பது!. இது உங்கள் பெருமையைஸாவநமெங்கும் ப்ரகாசம் செய்விக்கக்கடவது; ஸகலலோகப்ரஸித்தமாக்கக் கடவதென்கை. ஸாவநமென்று ஜகத்தையும் ப்ரதிப்பிக்கிறது. ஜகத்ப்ரகாசம் ஆகுவதற்கு ஸஹஜமிறே. (௫௫)

வாணஸ்ருங்காஹவாக்ரே ப்ரதிபடவிஜயோபார்ஜிதாம் வீரலக்ஷ்மீம், ஆநீதாயாஸ்ததோ ஸ்யாஃ ஸ்வஸவியபோதரஸமுத்ரலக்ஷ்மீ ணாவிரோதேஷண! ப்ராஸாதம் வாஸமேதாவிர்பவித பராகாரஸர்வஸ்வபூஷணம், நாபிவேஷ்ட நிர்வர்த்திதாம் ரமாவணவதேநிர்ப்பவ்ருத்திம் நிர்ப்பவாதாம் ॥ ॥ ௫௬ ॥

ப்ரதிபடவிஜயோபார்ஜிதாம்	சத்ருக்களை வென்று ஸம்பாதித்துக்கொள்ளப்பட்ட
வீரலக்ஷ்மீம்	வீரஸ்ரீயை
ஆஹவாக்ரே	போர்க்களத்திலே
வாணஸ்ருங்கா	வாணிக்ரஹணம் பண்ணி
ததஃ	அந்த யுத்தபூமியில் நின்றும்
ஸ்வஸவியபோதநீதாயாஃ	தன்னருகே கொண்டுவரப்பட்ட

அஸ்யா:	இந்த வீரலக்ஷ்மிக்கு
வாஸஹேதோ:	நித்யவாஸத்தின்பொருட்டு
அஸுரதெக்ஷிணா ஸுபுரு ஷெண	ஸ்ரீ ஸுதர்ஶந ஸுராஷ்டூலே
அருணை: ரஶ்மிபி: விரசிதம் ப்ராஸாதம் ஸந்தயதீ	சிவந்த கிரணங்களாலே அமைக்கப்பட்ட மாடமாளிகையை ஸந்திப்பியா நின்ற
ரயதுரணபதே: நாபி:	ஸ்ரீ சக்ரநாபியானது
நிவிக்யாதாம் நிவக்ருதிம் நிர்ப்பீதாம்	உங்களுக்கு இடையூறில்லாத ஸுகத்தை உண்டுபண்ண வேணும்.

❖ ❖ ❖ நாபியின் உசிதமான ஸந்நிவேஶத்தை நோக்கி ஒரு ப்ராஸாதமாக வர்ணிக்கிறார் இதில். ஸுதர்ஶநனுக்கு ப்ராஸாதமிருக்கவேண்டிய ஹேது என்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் [வாஸஹேதோ ரஸ்யா:.] ஸ்ரீஸுதர்ஶந ஸுபுருஷன் போர்க்களத்திலே புகுந்து ஶத்ருக்களைக் கொன்று வென்று வீரலக்ஷ்மீ என்கிற ஒரு பெண்ணைப் பாணிக்ரஹணம் பண்ணிக் கொண்டு பிறகு அங்கு நின்றும் கொண்டுவரப்பட்ட அவளுக்கு நித்யவாஸாயதமாக ஒரு மாடமாளிகை அமைத்துக் கொடுக்க வேணடியதாயிற்று. அந்த ப்ராஸாதமேயாம் நாபியென்பது. [அருணைரஶ்மிபிர்விரசிதம்.] “ஸதகாரணமிச்சதகாரணத்வ வஹ்நி” என்று வையாகரணர்கொள்வதுண்டாகையாலே அந்த கொள்கையை அடியொற்றி இங்கே ஒரு பொருள்கொள்ளலாம்; அதாவது— உலகில் ப்ராஸாதமானது அருணரஶ்மிவிரசிதமாகும். இந்த நாபிப்ராஸாதம் அருணரஶ்மி விரசிதமாய்த்து. (ப்ரதமபக்ஷே) அருணை: அஶ்மபி: என்றும் (த்விதீயபக்ஷே) அருணை: ரஶ்மிபி: என்றும் பதச்சேதம். ப்ராஸாதமானது அருணமான அஶ்மாக்களாலே = செங்கல்களாலே கட்டப்படும்; இந்த நாபி அருணமான ரஶ்மிகளாலே = கிரணங்களாலே விரசிதம். இப்படிப்பட்ட வீரஸ்ரீ விளங்கப்

பெற்ற ஸ்ரீஸம்ருத்தநாதியானது உங்களுக்கு நிரம்பவு-
மான ஸம்வ்ருத்தத்தைத் தரக்கடவது. (௫௬)

விஸ்ராவாஸ்ர ஹரிணேக்ஷணாரம்ய வக்த்ரேந்த்வ: விஷ்ணு
க்ருஷ்ணஸம்ஸக்த:, உத்ஸ்ராஸ்ரு ப்ரவாஹவிசேஷ்ட்ர ஸ்வாரதகிமெக
ரஸஸம்ஸர்ப்ய ப்ரியப்ரா। த்ரிசதுராஸமாயிவதத்ர்ஹிண
ஸ்திதித்ருஷ்டிதாக்ஷக்ஷமோஹ்யக, லேவாஸேவாகவாகம் ஸமயத
ஸவதாம் கருணஸமுத்தீவ்ய ॥ ௫௭ ॥

விஸ்ராவ ஸ்ராவாஸ்ர ஹரிணேக்ஷ: — நுரைபோல் வெளுத்த கன்னங்களையுடையனவும்

உத்ஸ்ராஸ்ரு ப்ரவாஹவிசேஷ்ட: — அதிகமான கண்ணீர்ப் பெருக்கையுடையனவும்

ஸ்வாரதகிமெகெ: — திகைப்பு நிறங்களாகவுமுள்ள

அரியவக்த்ரேணவ: — ஸமுத்ரவஸ்த்ரங்களாலே

ரஸஸம்ஸர்ப்யப்ரியப்ரா — சொல்லப்பட்ட வீர்யவதிகங்களையுடையதான

க்ருஷ்ணஸம்ஸக்த: விஷ்ணுகா — ஸமுத்ரநாதியானது

த்ரிசதுராஸமாயிவதத்ர்ஹிணஸ்திதித்ருஷ்டிதாக்ஷக்ஷமோஹ்யதேவா ஸேவாகவாகம் — இரண்டு மூன்று மாஸங்களுக்கு அயிவசிடாயிருப்பதைக் கொண்டே தான் வ்யூஹமாக ஆய் விட்டதாக நினைத்து அபேக்ஷிக்கையாகிற ஸதியிலே இந்த்ரியங்கள் கெட்டிருக்கிற அரசர்களை அடிபணிய ஆசைப்படுவதை ஸ்வபாவமாகவுமுடையதும

ஸமுத்தீவம் — ஸம்பத்துக்கு எதிர்த்தடையுமான

ஸவதாம் கருண — உங்களுடைய கர்மத்தை

ஸமயத — நிவ்ருத்தமாக்கவேணும்.

* * * ஶத்ருவர்க்களின் கர்ப்பவாஸப்ரவேஶத்தைக் கொண்டே ப்ரக்ருதாஹியின் மிடுக்கு அறுதியிடலாயிருக்குமிறே. ஶத்ருக்களுடைய க்ருத்யஜ்ஞாவிரஹத்தாலே வெளுத்த கன்னங்களையுடையராயும், அஹோராத்ரம் அழுதுகொண்டேயிருப்பவர்களாயும் தைந்யவ்யாகுலமாக நிகமஸந்நர்களாயும் இராநின்ற ஸம்ஸாரகூபநிவஹத்தின் நிலைமையைகொண்டு நிஶ்சயிக்கத்தக்க மிடுக்கையுடைய ப்ரக்ருதாஹியானது உங்களுடைய ஶத்ருத்வத்தைப் போக்கவேணுமென்றாராயிற்று.

[ஸ்ரீமத்ராமானுஜேத்யாதி.] "க்ஷோணீகோணஶதாம்ஶபாலநகலாதுர்வாரகர்வாநலக்ஷுப்யத்க்ஷுத்ரநரேந்த்ர.........." (வைராக்யபஞ்சகே) என்ற தேஶிகஸூக்திப்படியே க்ஷுத்ரதேஶத்துக்கு மணியக்காரனாயிருக்கப்பெற்ற மாத்திரமே கொண்டு அண்டக்குலத்துக்கதிபதியாகத் தன்னை நினைத்துக்கொண்டு அஹங்கரிப்பவர்களாய் அந்த அஹங்காரத்தாலே கண் குருடாய் காது செவிடாய் வாய் ஊமையாய் இப்படி ஸகலேந்த்ரியங்களும் கெட்டுக்கிடக்கிற துஷ்டராஜாக்களுக்கு அடிமைப்பட்டிருக்க வேணுமென்று ஆசைப்படுகையாகிற துர்வாஸநையை விளக்கவல்ல தோஷத்தைப் போக்கியருள்க என்கை. "த்ருஷ்டிதாக்ஷ" என்றவிடத்து சக்ஷுஶ்ஶப்தம் ஐந்த்ரியஸாமாந்யவாசியாம். தேஹதர்கருக்கு ஸர்வேந்த்ரியங்களும் கரணமாய் விடுமிறே. [ஸேவா ஸேவாகவாகம் கர்த்து] ஸேவிப்பதிலே ஸேவாகமுண்டு-ஆசை, அத்தை ஹேதுவாகவுடைய கர்த்தும் என்றது-ஸேவாஸேவாகத்தை ஜநிப்பிக்கவல்ல தோஷகர்த்துமென்றபடி. [ஶர்த்தவ்ருத்திவஸ்து] ஶக்திஹேதுகமான கர்த்தும் துர்வாஸநாமாயிருக்குமாய்த்தது. (௫௭)

வயஸ்தாவா தேவஶக்திம் யா த்ருஶ்யதி கர்மம் யா திரோ ஹாவ்யாதி, ஸ்ருஷ்டாஸ்ருஷ்டேஷ்வீய: காவமயதேஹிதம் யா பிஹதிர்ஸ்வாமிவ்ரு। ஸாந்த்ரா ஸ்வநாஜ்ஞபிக்ஷம் கவமயதி வ யா ஸா விவித்ரா வியத்ரா, தேதேயாராதிநாஹித்ருத்வி ணவதிவடதேஹஷிணீம் ஸ்ரேஹம் வ: ॥ ॥ ௫௮ ॥

யா — யாதொரு வக்ர நாபியானது

வலயாவர்த்தோந்நதிம் ப்ரதயதி — வலிவர்த்தமான உயர்த்தியை ப்ரகாசிப்பித்துக்கொண்டிராநின்றதோ,

யா — யாதொரு நாபி

கமலம் திரோபாவயதி — தாமரைப் பூவைத் திரஸ்கரித்து விளங்குகின்றதோ,

யா — யாதொரு நாபி

ஸ்ரஷ்டு: ஸ்ருஷ்டேரவிஷய: கல்பஸம்பாதிதம் ஸ்வாராஜ்யம் பிபர்த்தி — ப்ரஹ்மஸ்ருஷ்டிக்கு எட்டாததும் ஸங்கல்பஸம்பாதிதமுமான ஸ்வாராஜ்யத்தை தரியாநின்றதோ,

யா — யாதொரு நாபி

ஸ்வேந மஹிம்நா — தனது பெருமையினாலே

ககநகோஶம் கபளயதி ச — ககநகோஶத்தைக் கபளீகரிக்கின்றதோ

ஸா — அப்படிப்பட்ட

விசித்ரா — விசித்திரமான

தைத்யாராதி நாபி: — திருவாழியினது நாபியானது

வ: — உங்களுக்கு

த்ரவிணபதிவிபவப்ரதிபக்ஷிணீம் ஸம்பதம் — குபேரவிபவத்துக்கு எதிர்த்தடையான செல்வத்தை

விதத்யாத் — உண்டாக்குக.

✦ ✦ ✦ [தைத்யாராதி நாபி:] எம்பெருமானுக்கும் திருவாழியாழ்வானுக்கும் தைத்யாராதி என்று திருநாமமுண்டிறே. தைத்யத்வம்ஸத்துக்கு ப்ரயோஜககர்த்தா எம்பெருமான்; ப்ரயோஜ்யகர்த்தா திருவாழி. ஆகையாலே இங்கு தைத்யாராதி என்று இருவரையும் விவக்ஷிக்கிறது. சத்ராஶ்யமாக அமைந்த ஶ்லோகமாய்த்து இது. [விசித்ரா தைத்யாராதி நாபி:] இதொரு விலக்ஷணமான தைத்யாரி நாபி இருக்கிறபடி பாரீர்கோள் என்கிறார். வைசித்ர்யந்தானேதென்னில்;

[யா பயஸ்த்ராபஸம்ஜதம் வ்யயதி] "உதாரமஹீர நாபி" என்கிறபடியே ஆழ்ந்த நாபியாயிறே அதுதானிருப்பது. இது அங்ஙனன்றிக்கே உதம் வ்யயதி = வக்ஷ நாபி உத்தமமாயிறேயிருப்பது. [யா கமலம் திரோதாவ்யாதி] "மாலுந்திவாய் ஒங்கு கமலத்திறெண்போது" [மூன்றாந் திருவந்தாதி.] என்கிறபடியே அந்த நாபியானது கமலத்தை ஊர்த்வமாக்கி விளங்காநிற்கும்; இந்த வக்ஷநாபியானது கமலத்தைஉள்ளடக்கி விளங்காநின்றது. வியாகரணஸம்ஞயத்தாலே கமலத்தைத் திரஸ்கரிக்கிறபடி. திரோதாவமாவது—அதர்ஸனமும் திரஸ்காரமுமாம். [ஸ்ருஷ்டே: ஸ்ரஷ்டுர்வியஃ கமலஸஹிதம் வ ஸ்தானம் யாபிஷதி] ஸஹவஸநாபியானது நான்முகனைப் படைப்பதற்குப் பாங்கான ஸ்தானத்தையுடையது; வக்ஷநாபியானது நான்முகப்படைப்புக்கு ஈஸ்வரமான ஸ்தானத்தையுடையது. அது கமல ஸம்ஸ்பந்தமான கமலத்தாலே ஸஹிதமான ஸ்தானத்தையுடையது; இது கமல ஸம்ஸ்பந்தமான கமலத்தாலே ஸஹிதமான ஸ்தானத்தையுடையது. கமலமென்று ஆம்பல் மலர்க்கும் ஸமஸ்த லக்ஷணத்துக்கும்பேரிருக்கிறபடி. ஸ்ருஷ்டே: என்றஷஷ்டிவிபக்திக்கு ஸஹவஸநாபிபக்ஷத்திலே கர்மத்வமும் வக்ஷநாபிபக்ஷத்திலே கர்த்ருத்வமும் அர்த்தமாகக்கடவது "கர்த்ருகர்மணோ:க்ருதி" என்றிறே அநுஶாஸநமிருப்பது. ஸஹவஸநாபியானது ஸகலகர்மகஸ்ருஷ்டிக்கு அதிகரணமாகையாலே ஸ்ருஷ்டிஸ்ரஷ்டா ஸஹிதமான ஸ்தானத்தையுடையது. வக்ஷநாபியானது ஸகலகர்த்ருகஸ்ருஷ்டிக்கு அவிஷயமாகையாலே [ஸ்வதஸித்தமாகையாலே] ஸ்ருஷ்டிஸ்ரஷ்ட்ருரஹிதமான ஸ்தானத்தையுடையது— என்று ஸம்க்ஷேபமாக அறியத் தக்கது.

[யா ஜ்யோத்ஸ்நாபி: அதரீக்ஷம் அபலயதி] "நாஸத்யா அந்தரிக்ஷம்" என்கிறபடியே ஸஹவஸநாபியானது அந்தரிக்ஷத்தை வ்யாபிப்பித்தது. வக்ஷநாபியோவென்னில் தனது பெருமையாலே அந்தரிக்ஷத்தைக் கவலீகரியாநின்றது.

“ ப்ருதிவ்யந்தரிக்ஷம் த்யௌர்திஶோவாந்தரதிஶா: ” என்கிற ஸ்தானங்களையெல்லாம் வ்யாபித்து விளங்கும் விஹாரதேஶமாகவிறே திருவாழியை இவர் வர்ணிப்பது. ஸர்வகத: அப்படிப் பட்ட ஸாரஸ்வதமுண்டிறே. ஆக இப்படிகளாலே விஶிஷ்டமான ப்ரத்யாஸிநாபியானது ஸௌரஸம்பத்தோடே ஸேவையைப்பண்ணவல்ல அதிஶயிதஸம்பத்தை உங்களுக்குத் தரக் கடவது என்றாராயிற்று. ஶிக்ஷிணீம், ப்ராஹ்மிணீதிர்வாம் ஶேஷ:. (ருஅ)

வாணீவாஸ்யைஶ்சதுர்பி: ஸுராணாம் ஸதஸி ப்ரகடிதஸாரஸ்வதா, பாஹுஜாஸ்யா முராரேருதிதமகிலம் ஶ்ரீரிவ ஸூயந்தீ । வாபீவ ஹ்ருத்யாக்ருதிர்யா த்ரிபுவனஜநநயோஸ்ஸம்ஹாரயாயா, யுக்தாநாம் வ: க்ஷேமதாதா பவது ஶௌரேர்நாபி: ॥ ॥ ருக ॥

யா	யாதொரு நாபியானது
வாணீவ	ஸரஸ்வதீபோல்
சதுர்பி: ஆஸ்யை:	நான்கு முகங்களாலே
ஸுராணாம் ஸதஸி	தேவர்களின் ஸதஸ்ஸில் (2) வித்வத்பரிஷத்தில்
ப்ரகடிதஸாரஸ்வதா	விளங்குகின்ற ஸாரஸ்வதத்தையுடையதாயும்
ஶ்ரீரிவ	ஶ்ரீமஹாலக்ஷ்மிபோல்
முராரே:	எம்பெருமானுடைய
பாஹுஜாஸ்யாத்	பாஹுவின் நுனியிலிருந்து கொண்டு (2) பாஹுமூலத்தில் இருந்து கொண்டு
அகிலம் ஜகத் ஸூயந்தீ	ஜகத்தையெல்லாம் கொடாநின்றதாயும்,
வாபீவ	வாபிபோல்
ஹ்ருத்யாக்ருதி:	ஹ்ருத்யமான ஆகாரத்தையுடையதாயும்

த்ரிஸவநஜநநத்ருஷ்டிஸம் ஹாரயாத்ரா	த்ரிவேதங்களின் ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணாநின்ற ஹேதோ,
ஸா	அப்படிப்பட்ட
ஹேதிபுங்கவஸ்ய மஹதீ நாபி:	திருவாழியினது பெரிய நாபியானது
வ:	உங்களுடைய
மலபூதாத்மநம் க்ஷபயது	ஸோஷகாதிஸம்பந்த தோஷத்தைப் போக்கடிக்கக் கடவது.

✦ ✦ ✦ ப்ரணவ ஸம்ஸாரோத்தாரர்களென்னும் திருமந்த்ரங்களின் பத்திகளுடைய ஸாமர்த்யம் சக்ரநாபிக்கு உண்டென்று பத்தாரமாகப்பேசுகிறார். [வாணீவ பதம்ஹிரூபேணேஹ: ஸாம நவாம் ஸகவி தேவதாமநஸ்வார்வா] தைத்திரீய யஜுர் ப்ராஹ்மணே த்ருதீயாஷ்டகே — ருக்ப்யோ ஜாதாம் ஸர்வஶோ மூர்த்திமாஹு: । ஸர்வா கதிர்யாஜுஷீ ஹைவ ஶஶ்வத் । ஸர்வம் தேஜ: ஸாமரூப்யம் ஹ ஶஶ்வத் । தாம் தேவீம் வாசம் ஹவிஷா யஜாமஹே । ஸா நோ துஹாதாம் ஸுக்ருதஸ்ய லோகே ।'' என்ற வசநத்தாலும் ‹‹சத்வாரி வாக்பரிமிதா பதாநி । தாநி விதுர்ப்ராஹ்மணா யே மநீஷிண:।'' என்றவிடத்தில் வித்யாரண்யபாஷ்யம்; ‹‹ஸேயம் வாக் ஸா பரிமிதா— இயத்தயா பரிச்சிந்நாநி, சத்வாரி பதாநி பதந்தோ ரோஹவயவாநு ப்ராப்யவக்த்ருதே । பரா பஶ்யந்தீ மத்யமா வைகரீத்யேதே சத்வார: பாதா:; தாநி சத்வார்யபி பதாநி யே ப்ராஹ்மணா மநீஷிண: தே விது: நித்யமேவ மஹ்யா:'' இதி ॥ வாக்தேவதையானவள் பரா பஶ்யந்தீ மத்யமா வைகரீ என்னும் நான்கு அவயவங்களோடுகூடி மணிதஸதஸ்ஸில் தேவ்யாதமாநஸ்வரூபிணியாயிருப்பள். சக்ரநாபியும் ஜ்வாலை நேமி அரம் அக்ஷம் என்கிற மற்ற சக்ராவயவங்களோடு கூடி தேவஸதஸ்ஸில் விளங்காநிற்கும்.

[ஸ்ரீநிவாஸாமாரோ: பாஹுஜ்யஸ்ய ஸகுமந்தமேவியம் ஸம்ஸ்பர்யஸீ] பெரியபிராட்டியார் ❁ அகலகில்லேனிறையுமென்று திருமார்பிலே உறைந்து கொண்டு ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் வழிப்

பியாநிற்பள். வக்த்ர நாஸியானது ச்வாஸநிர்வாஹத்திலிருந்து கொண்டு ஸவர்ணஸுகந்த ஸாதகமாயிருக்கும். ஸ்ரோத்ரமும் சக்ஷுமும் சப்தஸ்பர்ஶாதிகளிறே. [ஶ்ருதேர்ஷம் உஷஸ்வாதிப்ர] உஷா காரகவும் உபயஸாதாரணமிறே. ஆக இவ்வளவால தனித் தனி விஶேஷணங்களாலே ஸ்ரீதேவிகள் ப்ரதிஸாத்ருஶ்யம் சொல்லி, மேல் ஒரே விஶேஷணத்தாலே அது தன்னை உபமிக்கின்றார் [ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹார ஜநக.] ஸகல காரிகளித்த கார்யத்திலே ஸாமர்த்யம் காரிக்கிற முறை மையிலே, யதாக்ரமம் ஸ்ரீதேவிகளின் கார்யமான ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதிஸம்ஹாரங்களிலே தத்துதிகளுக்கும் காரிகாரமுண்டிறே. அவர்கள் தனித்தனிசெய்யும் கார்யங்களை வக்த்ர நாஸிதான்வனகா கியாகச்செய்யவற்று. ஸம்பத்தாரா ததாஸாமாந்யாக்ஷேபச்பேச்சு.

இப்படிப்பட்ட வக்த்ர நாஸியானது உங்களுடைய ஶேஷத்வ ஸ்வரூபத்தை குலையாதபடி நோக்கக் கடவதென்றாராயிற்று. ஸ்வரூ பத்தையாவது ஶேஷத்வவ்ருத்தி; ஸ்வாமி: ஸம்வந்தம் — ஸ்வாதந்த்ர்ய ஹிதாநு; ஸம்க்ஷயத ॥ (ருக)

ஸுஹ்ருஸ்ஸஞ்ஜாதஜாதிர்மாதுர்யமாதுர்யஸௌரப்யஸந்தோஹிநீ பிஸ், வாடீரேஶ: ஶௌரிசந்த்ராதபசயஸஶாரோசோவக்தேஷ் வேக்ஷஸ்வேதஸ்। ய ப்ரேஷ்டை: காமோமரதி ஶ்ரீமதே வோ ஸாரஸ உத்பேக்ஷ விஶ்வமாதஸ் யஸ்யா:, மதம் ராஜதி ஸா ஸ்பூ ரமாரஜிதா நாஸிரத்ர ஶுத்ரஷ ॥ ॥ கூ0 ॥

ஸாரஸோஷ்ணஶ:	தேவதாஸ்துகள்
சதுர்ஸா	திருவாராதனங்களில்
ஸஞ்ஜாதஜாதி:	சுகப்ருக்ஷத்திலுண்டான
மாதுர்யமாதுர்யஸௌரப்ய ஸந்தோஹிநீபி:	இனிமையான மாதுர்யப் பெருக் கின் ஸம்ருத்தியையுடைய
ஸுஹ்ரு:	வாஸனைகளாலும்
ஶௌரிசந்த்ராதபசயஸஶா ரோசோவக்தே:	வர்ணசந்த்ரனுடைய நிலவு களின் ஶோபையைக் கெடுக்க வல்ல [நிலாவின் ஒளியைவென்ற]

பாடீரைஃ ஶைவலைஶ்ச	சந்தனப்பூச்சுகளாலும்
காஸாரபத்மிநீநாம் பத்மைர் வாஸிதைஃ	காஸரகில் பத்மங்களாலும்
யஸ்யாஃ	யாதொரு நாபியினுடைய
விஶ்வம் தாபம்	(ஸர்வஶரீரஸம்ஸ்காராதிஸம் பந்தஸம்பந்தமான) தாபத்தை
ருந்தந்தி	போக்கடிக்கிறார்களோ
ஸா சக்ரநாபிர் நாபிஃ	அப்படிப்பட்ட சக்ரநாபியானது
வஃ	உங்களை
சிரம்	நெடுநாள்வரையில்
க்ஷய்யாத் க்ஷய்யாத்	க்ஷயத்தில்நின்றும் ரக்ஷிக்க.

❖ ❖ ❖ ஶைவலங்கள், தேனொழுகுகின்ற வாரிஜாதவர்க்கங்களையும் நிலாப்போன்ற சந்தனவர்க்கங்களையும் காஸரகில் பத்மங்களையுங்கொண்டு ஆராதிப்பதனாலே ஸர்வஶரீரஸம்ஸ்கார ஸம்பந்தத்தால் திருவாழிநாபிக்கு உண்டாயிருந்த தாபங்கள் ஒழிந்து பரிமளஸௌரப்யமுமுண்டாயிற்றென்கிறார். [ஸஞ்சநஜாதிஃ] "ஶைவலேஷு ஜைவதர்ஶேஷு ஶைவாலோ வாரிஜாதகஃ । ஸஞ்சநஃ கல்பவ்ருக்ஷஸ்ய ஶாகாவிடபி வா ஹரிசந்தநம் ॥" இத்யமரஃ. [பாடீரைஃ] படீரஸ்ய இமாநி—பாடீராணி, சைதஃ. [விஶ்வம்] ஸர்வஶரீரஸம்ஸ்காராதிதாபம் விஶ்வமெனப்படும்; "விஶ்வம் ஸ்யாத் ஸாகாரதாபயோஃ" இத்யமரஃ.(கூ0)

ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டஸ்தத்த்வம் ப்ரக்ருதிஜநிஜநிதம் ப்ராணவஸம்ஸார ஸந்த்யாகோராய்யநந்தாநந்தாநு ஶமதி விநதிஹிமாம்ஶுநி ஸுப்ரயாணே । விப்ராக்ஷிம் ஶாஶ்வதீம் யா நயதி ரசயதாம் சக்ரராஜஸ்ய நாபிஃ, ஸம்யந்த்ராத்மஸ்த்ரோதோநத்ருஷ்யாரிவர்க்கஶாஸா க்ஷிணீ ஸாக்ஷிணீ வஃ ॥ ॥ கூக ॥

இதி நாபிவர்ணநம் த்ருதீயம்.

யா	யாதொரு நாஸியானது
பூர்வஸம்ஸாரவர்த்மந்யுரு தூராயாதாந்து ஈயாதாந்து	பூர்வஸம்ஸாரமாகிற பெருங்காட்டிலே நெடுந்தூரம் வழிநடந்த வாஸிகளை
விநதிபி:	(அவரவர்கள் பண்ணின) ப்ரணதிகளாலே
ப்ரதிஜநி ஜநிதம் ஸம்ஹ: ஸம்ஹத்ய ஸர்வம்	அவரவர்கள் பிறவிதோறும் உண்டு பண்ணின பாபங்களை மொத்தமாகக்கொளுத்திவிட்டு
தேஹலி யாதிநி ஸ்தாபயந்தீ ஸதீ	வரதேவதத்திலே [அவர்களை] நிலை நாட்டி
சாஸ்வதீம் விஸ்ராந்திம் நயதி	என்றுமழியாத ஸுகத்தை அடைவிக்கின்றதோ,
ஸா	அப்படிப்பட்ட,
ஸம்யதி கோரகோரே நக்ஷத்ரசரீவர்மஸா ஸாக்ஷிணீ	போர்க்களத்தில் மிகவும் கோரமடைகின்ற க்ஷத்ரியர்களின் ஸம்ஹாரத்துக்கு ஸாக்ஷியாயிராநின்ற
சக்ரராஜஸ்ய நாஸா	ஸர்வேசனுடைய நாஸியானது
வ: சக்ஷுஷீ	உங்கள் கண்களை
ரஞ்ஜயதாத்	ஆநந்தப்படுத்தவேணும்.

❖ ❖ ❖ ஸம்ஸாரதேசாந்தரத்திலே நெடுநாள் அலைந்து திரிந்து வருந்தினவர்களுடைய நாநாஜந்மஸஞ்சிதபாபராசிகளை மொத்தமாகத் திரட்டிக்கொளுத்திவிட்டு வீதகல்மஷர்க்கு ப்ராப்யமான வரதேவதத்திலே அவர்களைக் கொண்டு நிறுத்தி அந்தமில் பேரின்பத்தை அளிக்கின்ற சக்ரநாஸியானது உங்களுடைய கண்களுக்கு ஆநந்தப்ரதமாக வேணுமென்கிறார்.

விநதிபி: என்ற பஹுவசநம் ஈயாதாந்து என்ற பஹுவசநத்தை அநுஸரித்ததாகையாலே ஸகலஜந்துகத்ரூதிப்ராணவிரோதமில்லை. நத்ரபாஹுல்யேந நதிபாஹுல்யமென்றுணர்க.

[ஸம்யமீந்த்ரேஷு சக்ரநேமிதைத்யவதஸாக்ஷிணீ]
சக்ரநாபியின் கண்வட்டத்திலேயிறே அஸுரர்கள் மாண்டொழிந்தது. ஆகையாலே தைத்யவதங்களின் த்வம்ஸ முண்டானவைக்கு, அதற்கு சக்ரநாபி ஸாக்ஷியாயிற்று. ஆக, ஸம்யமீந்த்ரஸேவனத்திலும் அஸுரவதத்திலும் விலக்ஷணமான சக்ரநாபியானது உங்கள் கண்களைக் களிப்பிக்கக்கடவதென்று நாபிவர்ணனத்தைத் தலைக்கட்டினாராயிற்று. (௬௧)

இதி ஸ்ரீகாஞ்சீ ... விரசிதாயாம்
ஸ்ரீஸுதர்சனசதகவ்யாக்யாயாம்
நாபிவர்ணனம் ஸமாப்தம்
ஸர்வேஷு ॥

॥ ஸ்ரீ: ॥

அத அக்ஷவர்ணனம் ப்ராரப்யதே.

ப்ராக்ஞா யஜ்ஞேஷு ப்ராப்திமக்ஷம் சக்ரிணோ ரேஷா, ஸ்வைரோதீர்ணைர்யஸ்ய ரயவிவசயிய: காதர த்ரஸ்தஸாரா: । ... யாதவ்யேதும் ப்ராப்தயத்ரேஷு ஸுரோத்தாதாஸுரேஷு:, அக்ஷம் ஸௌதர்சனம் தந்க்ஷயந்து ஸந்தாபஹேதோரானம் பஜாயாஸ்து ॥ ॥ ௬௨ ॥

ஸ்வைரோதீர்ணைஸ்து:	அஸுரவியவைகள்
சக்ரிணோ ரேஷா	ரதசக்ரங்களில்
ப்ராப்திமக்ஷம்	அக்ஷமரமான
யஜ்ஞேஷு	யாதொரு அக்ஷத்தின் ஸாவக மான ஸ்வைத்தை
	கேள்விப்பட்டு
ப்ராக்ஞா	
ரயவிவசயிய:	மிகவும் பயப்பட்டவர்களாய்
காதர (பயாதுரா) த்ரஸ்த ஸாரா:	அச்சத்துடன் எறியப்பட்ட ஆட்டக்காய்களையுடையராய்
அஸுரேஷு ஸுரோத்தாதாஸுரேஷு:	(அப்போது) உடைமாஸத்தையும் செருக்கையும் காட்டின

த்³யுயோஷித்³பா⁴வவேலை:	தேவஸ்த்ரீகளின் பா⁴வங்களாலே
அமிதம் மிதாக்ஷம்	அளவற்ற வெட்கத்தை
யாந்தி	அடைகின்றனரோ
தத்ஸௌத³ர்ஶநம் அக்ஷம்	அந்த ஸ்ரீ சக்ரத்தினது அக்ஷமானது
வ: தாவத்	உங்களுடைய
வர்த⁴மாநாம் த⁴நாஶாம்	வளர்கின்ற பொருளாசையை
க்ஷபயது	போக்கடிக்கட்டும்.

❖ ❖ ❖ இது முதல் எழுபத்திரண்டாம் ச்லோகமளவுமுள்ள பதின்மூன்று ச்லோகங்களாலே ஸுதர்சநாவயவங்களில் ஒன்றான அக்ஷத்தை வர்ணிக்கிறார். சக்ரமத்⁴யே குழிபோன்றுள்ள ஸ்தாநவிசேஷம் அக்ஷமெனப்படும். அக்ஷமென்று த்³யூதக்ரீடையைபாடுகிற பாச்சிகைக்கும் பெயராகையாலே அவ்வர்த்தத்தையும் திருவுள்ளம்பற்றி சமத்காரமாக ஒன்றருளிச்செய்கிறாரிங்கு. [த்³ருஷ்ட்வாயஸ்மாத்ஸாத்⁴வஸாத்³யா.] அஸுரஸ்த்ரீகள் தேவமாதர்களோடு கூடி த்³யூதக்ரீடையையாடிக்கொண்டிருக்கும்போது எதிர்த்தலையில் அக்ஷமென்கிற ஶப்³த³ம் ப்ரஸ்துதமாயிற்றாம்; ப்ரஸ்துத: அவ்விளையாட்டு அக்ஷக்ரீடையாகையாலே அக்ஷஶப்³த³ப்ரஸ்தாவம் அவர்ஜநீயமிறே. அங்ஙனே த்³யூதஸாத⁴நபாஶகார்த்த²கமான அக்ஷஶப்³த³ம் ப்ரஸக்தமானவளவில் அதுசெவிப்பட்ட அஸுரமாதர்கள் ஸ்ரீஸுதர்சநாவயவமான அக்ஷத்தின் ப்ரஸ்தாவம் வந்துவிட்டதென்றெண்ணி, அந்த அக்ஷத்தின் கொடுமையைப் பண்டு பலகாலும் அநுபவித்து அநர்த்தப்பட்டவர்களாகையாலும், அந்த அக்ஷமே தங்களுக்கு வைதவ்யத்தை விளைத்ததாகையாலும், இன்னமும் நம்மையும் கொண்டுபோக அது தானே மீண்டும் வந்ததோ என்னும் பீதியாலே உடல் நடுங்கி ஆட்டக்காய்களை விட்டெறிந்தார்களாம்; இந்த அஸ்தாநப⁴யத்தைக்கண்ட தேவமாதர்கள் 'அஹஹ! இப்படியும் ஒரு பீதியுண்டாவதே!'; "ரகாராதீ³நி நாமாநி ராமத்ரஸ்தஸ்ய ராவண। ரத்நாநி ச ரதா²ஶ்சைவ த்ராஸம் ஸஞ்ஜநயந்தி மே ॥" என்று மாரீசன் சொன்னாற்போலேயிறே இவர்களின்படியுமிருப்பது! என்று செருக்கு

டன் சிரிக்க, அது கண்டு அசுரமாதர் வெள்கித் தலை கவிழ்ந்து இடப்பர்களாய்த்து. இப்படி கடாக்ஷமென்கிற பேர்தானும் செவிப் பட்ட மாத்திரத்திலே எதிரிகள் மண்ணுண்ண வேண்டும்படியான வீறுபாடுடைய ஸ்ரீவக்ஷமானது உங்களுக்கு யநவ்யாஸோஹத்தை ஸதிப்பிக்கக்கடவது. கவ்யாஸீகளுக்கு ஸுஜநகமானது தானேஉங்களுக்கு ஸுநாஸகமாகவேணுமெனறு விநேகோக்தியிருக்கிறபடி. "ஷயா ஜயா ஸுமவதூ காதூர்வ கநக்ஷேவ" என்றதிறே.

கவ்யாஸீகள் தம்மிலே தாம் கூடி ஜ்லதக்ரீவைபண்ணுகையில் கக்ஷஸ்வப்ரவணஜநிதமான கஸ்யாநமயவிஷமைதயைக் கண்டு அங்கே அருகில் சிறைப்பட்டுக்கிடந்த தேவஸீகள் சிரித்தார்களென்று பொருள் சொல்லுவாருமுண்டு. "தேஷ்யாவதூ:" என்ற வஷஸ்யாவஸ்ரக கைம்பெண்டாட்டிகளான அஸுரமாதர்களை விவக்ஷித்து உரைத்தல் நன்கு பொருந்தும். [காதரநூஸஸாரா:] காதரமயா தயா நூஸா: [ஜலாதீ: க்ஷிவ்தா:] ஸாரா: யாஸிஸா:. ஸாரமாவது—ஆட்டக்கட்டங்களில் வைக்கப்படும் காய்; "விஸாயீஸ்வணயிதி! ஸஷாவிஸு ஜ்லதவ்தள ஸுஷேஸாஷ்யாஷயதி யவஷோ ரக்ஷஸாரவாரஷ்டி" என்றுஸ்ரீஸ்தியிலே தேஸிகனருளிசசெய்ததும் காண்க. ஜோக்ஷமாவது ஜா. [யநாயாஷ்] யநஷேஸ்ஷாஜிதயத்:. "ஸவஸூதநீ: க்யூ" ஜதி ஸநிதேர்ண க்யூ. "கஸநாஷோஜநயநாயா வாஹாக்ஷாவிவாஸாமஷேஷ" ஜதி ஸநிதேர்ண ஸ்ரகஸாஸ:. "கஷ்தயாக" ஜதி ஸநிதேர்ண க:. "ஸஜ்யாவிநாவி ஜயஷத ஜோஹதீ யநாயாஷ்" ஜதி ஸ்ரீஜதி ஸங்க்வஸநிஷேதஜயெவ ஷ்யோஷ:.

இங்கே, யநாயாம் க்ஷயத என்றது—க்ஷஜ்ஜமான யநத்தில் பேராசையைப் போக்கடித்து வரஜேஸஷாயத்தில் ஸநியை விளைக்கவேணுமென்றபடி. காஜ்யஷங்களைக் கோரினவர்களுக்கும் இந்த ஷேஸ்தும கூஜணீயமாகக் காண்கையாலும், "விஷதாவிஸ்திம் விஸ்ணீதாஷ்" ஜத்யாதி ஷஜ ஸநிகளும் இதுதன்னிலே காண்கையாலும் இவற்றுக்குச்

சேரப்பொருள்கொள்ளவேணுமென்னில்; 'யதநாயாம் க்ஷயத:' என்பதற்கு அளவற்ற யஶஸ்ஸம்ருத்தியைக் கொடுக்கட்டுமென்று பொருள்கொள்ளவுமாம்; இவ்வர்த்தத்தை ஶப்தம் ஸஹிக்கவும் குறையில்லை; 'ஐஶ்வர்யா நாஶோ விஷயவித்ய:' என்று ஶாஸ்த்ரஜ்ஞர் சொல்லுவர்களிறே. ஐஶ்வர்யம் நாஶபத: என்றால் ஐஶ்வர்யவிஶிஷ்டம் ஸம்பாதயது என்றதாமிறே. ஸம்ருத்திவிஶிஷ்டா விஷயயியிஷாம் நாஶயத்விதி ॥ (௧௨)

வ்யஸ்தஸ்கந்தம் விஶீர்ணப்ரஸவவாஸிகம் ப்ருதுவேத்ரா வநேஷு, ஸம்யத்ஸு த்ருஷ்டாதார வயோவரிஷ்டபீத ஶோணோதகாஸு। ரக்ஷோரக்ஷோவ்ருக்ஷாணாமஶநிவதஶநோராவ தந்த்ரி ஶிரஸி ஶிரஸி, ஸாதஸ்தாயீஶிதா வ: ஸத்வகிதயஶஸோ தக்ஷிணாம் தோர்விஷாணாய ॥ ॥ ௧௩ ॥

த்ருஷ்டாதார வயோவரிஷ்டபீத ஶோணோதகாஸு	விடாய்த்த பக்ஷிஸங்கங்களாலே [2. தேவஸங்கங்களாலே] குடிக்கப்பட்ட சிவப்பு ஜலத்தையுடைய (2) ரக்தமாகிற நீரையுடைய
ஸம்யத்ஸு	போர்க்களமாகிற ஸமுத்ரங்களில்
ரக்ஷோவ்ருக்ஷாணாம்	ராக்ஷஸர்களாகிற மரங்களினுடைய
ஶிரஸி ஶிரஸி	தலைகள்தோறும்
அஶநிவத்	இடிவிழுந்தாற்போல,
வ்யஸ்தஸ்கந்தம்	கிளைகளை முறித்துக் கொண்டும் [2.] தோள் பட்டைகளை முறித்துக்கொண்டும்,
விஶீர்ணப்ரஸவவாஸிகம்	வர்ஷராஶிகளைச் சிதறடித்துக் கொண்டும் (2) பிள்ளைகுட்டிகளையும் வாஸிஜநங்களையும் சிதறடித்துக்கொண்டும்

வத்ஸவித்ராவலீஷு	இலைகளுடைய நாசத்தைப் பண்ணிக்கொண்டும் (2) வாஹநங்களுடைய நாசத்தைப்பண்ணிக் கொண்டும்
அஶநிரேஷா	விரைவாக
ஆபதந்	விழுகின்ற
ஸபதி தயஸாதா: அஸாயிஸி தூ:க்ஷு	தைத்யஸம்பந்தியான ஸ்ரீவத்ஸத்தினது அக்ஷமானது
வ: ஶ்ரேயஷாம் ஶ்ரேயஷணாய ஸாஸ்	உங்களுடைய ஶத்ருக்களைக் கொளுத்தும்பொருட்டு ஆயிடுக.

... அக்ஷத்தை அஶநியாக ரூபிக்கிறதில். இடியானது மாரிகாலங்களில் மரங்களின் தலைகளிலே விழுந்து கிளைகளை முறித்தும் வ்ருக்ஷஸமூஹாதிகளைச் சிதறடித்தும் இலைகளை உதிர்த்தும் ஆகவிப்படி பலபல கெடுதிகளை விளைக்கும். இந்த அக்ஷந்தானும் அங்ஙனே செய்யாநின்றதென்று ஶ்லேஷஸஹியாலே பேசுகிறார். [ராக்ஷஸாநாம் ஶிரஸ்ஸு ஶிரஸ்ஸு அஶநிரேஷா ஆபதந்] ராக்ஷஸர்களாகிற தைத்யவ்ருக்ஷங்களின் தலைகளின்மீது ஸஹஸா வந்து விழுமாய்த்து இந்த அக்ஷமாகிற அஶநி. அப்படி விழும்போது விளைக்கும் கேடுகளைக் கூறுகிறார் வ்யதிரேகத்தில் — க்ரியாவிஶேஷணத்வயத்தாலே. [வ்யஸ்தஸ்கந்தம்] ஸ்கந்தமென்று தோள்பட்டைக்கும் வ்ருக்ஷகாண்டத்துக்கும் பெயர். அஶநியானது வ்ருக்ஷகாண்டத்தை முறித்துக்கொண்டு விழும்; வத்ஸாக்ஷம் ராக்ஷஸர்களின் தோள்பட்டைகளை முறித்துக்கொண்டு விழாநின்றது. [விஶீர்ணத்வக்ஸவ்யாபரிகரம்] "ஸ்யாத்ஶாகாவிடபே ஶாகேஷ்வ்ருக்ஷஸ்ய ஶகலோஸ்த்ரியாம்" இத்யமர: "த்வக் ஸ்யாத்வக்கேவா ஶகலேவ காஸாகலேவ்" இதி கேஶவ. பரிகரமென்று ஸமூஹத்துக்கும் பரிவாரத்துக்கும் பெயர்; "ஸமேதபரிகரௌ வ்ராதே வ்யயேஸ்பரிவாரயோ:" இதி விஶ்வ:. அஶநியானது வ்ருக்ஷஸமூஹங்களைச் சிதறடித்துக்கொண்டு விழும்; அக்ஷம் ராக்ஷஸர்களின் த்வசைகளையும் பரிஜநங்களையும் புடைத்துக்கொண்டே விழாநின்றது. [வத்ஸவித்ராவலீஷு] வத்ஸமென்று வாஹநத்துக்கும் இலைக்கும் பெயர்.

"வத்ரம் த்ரி வாஹநே வர்ணே வக்ஷேச ஸாரவக்ஷிணோ:" இதி விஶ்வ:. வ்ருத்தமென்றது உத்தமென்றபடி. ஊர்த்வா தாவில் வ்ருயவு திரவமாய்க் கீழ்ணிகதாதுவமிது; "ஸுவ உவஸமர்தா:" இதி ஸ்ம்ருதே:. ஸுஸ்நியானது வ்ருக்ஷஸய வர்ணங்களுக்கு உவகாரத்தைக் கொடுக்கும். ஸுக்ஷம ராக்ஷஸ ர்களின் ரயமஜதரமாகிவாஹநங்களுக்கு உவகாரத்தைக் கொடாநின்றது. [ஸம்ய ஆஷாட ரவ] இடி விழுவது வஷார காலங்களிலாகையாலே யுத்தத்தை வஷாரவாக ரூபிக்கிருர். ஸாமயமெங்ஙனேயென்னில்: [தஷார தரவமவரிஷ்ட்வ த ரக்தாதிகாவ] தஷமாவது ஊஹம்; ஊஹித்த வக்ஷி ஸம்ஹங்களாலே நீர் நிலைகளில் குடிக்கப்பட்ட செந்நிறமான நீரையுடையதாயிருக்கும் வஷாகாலம். (நூதநஜலமாகை யாலே ரக்தவர்ஜலமென்கிறது.) யுத்தமும் அங்ஙனேயிரா நின்றது; (சுத்ராவி ஶேஷ:) "வம: ஸரிதே ஹ்ருதோ தெ வ காமர்ணேவ விஹஜ்ரகே" என்று தேஹிநீகோஶமாகையா லே வமவுத்திற்கு தேவஸம்ஹமென்ருவது பாணஸம் ஹமென்ருவது பொருள் கொள்ளலாம். வக்ஷிகளென்ற பொ ருளேயே கொள்ளவுமாம். தஷாரதரவமவரிஷ்ட்வதமான ரக்தயாரைகளையுடைத்தாயிருக்கையாலே போர்க்களமானது வ ஷாகாலஸாமயா வாய்த்து. "ஹ்ருயாம் ப்ராவ்ருட் ஸ்த்ரியாம்ஸம்ரு த்தி வஷார:" இதி நிகண்டு: வஹாவசநாதேநாவஷாரஶப்த:. [ஸு ஶரேந:]ஶரே:நா: என்று விஶேஷவாதி; ஸுஶரேந: என்று ஸாமி த்யவாதி. ஆகவிப்படி போர்க்களத்திலே இடிவிழுந்தாற்போலே ரா க்ஷஸர்கள் தலைமேல் விழுந்து ஸம்ஹாராதிகளைப் பண்ணுகிற ஸ்ரீ ஸுதர்ஶநாக்ஷமானது. [ஸ:ஶ்வேஷிணாம்ஶோஷணாய ஸாக்.] ஶோஷணமாவது ஊஹநம்; ஶத்ருக்களை ஊஹிக்கக்கடவதென் கை. ஸுஸ்நிவாதமும ஊஹகமேயிறே. ஸகேதஙயாஸ: என்று ஷஷ்ட்யர்தவாமெனபோது ஸுதர்ஶநாயுக்கு விஶேஷ ணமாகிறது. ஸஞ்ஜாத: ஸகேத: ஸுஸ்ய [யஶஸ:] இதி ஸகே கிதம். ஸகேதமாவது பூங்கொத்து, யஶஸ்ஸுக்கு ஸகேத முண்டாகையாவது ஸம்ருத்தமாயிருக்கையைச் சொன்னபடி. "ஸ

வஶிதயஸ்வ" என்று வதந்யத்வஸாமர்த்யம் உண்டு; அப்போது விஶேஷணவிஶேஷ்யமாகிறது. ஶத்ருக்களையொழித்து உங்களுக்கு நிஸ்ஸபத்நஶ்ரீயைச் செழிப்பிக்கவேணுமென்கை. (௩௯)

தீக்ஷாம் ஸத்ரே ப்ருஹதி க்ருதவதா தீப்திமத்ஸம்ஹதாபி:, ஜிஹ்வாபிர்வ ஸஜிஹ்வே உதாஜஸ்ரம்ஹவிர்ஜுஹ்வதோ நேமிஜ்வாலா | வைகுண்டஸ்ய ஸ்தூலம் ப்ருஹதிவ விலஸத் நாபிகாவேதிமத்யே, திஶ்யாத்திவ்யஸம்பத் வ: பதமிஹ ஸவதாம் அக்ஷுண்ணதேஜஶ்சக்ரம் ‖ ௪௦ ‖

ப்ருஹதி ஸத்ரே	பெரிய யாகமாகிற யஜ்ஞத்தில்
தீக்ஷாம் க்ருதவத:	தீக்ஷிதமாயும்,
ஸம்ஹதாபி: தீப்திமத்பி: ஜிஹ்வாபி: ஸஜிஹ்வே	திரண்ட ஜ்வாலைகளாகிற நாக்கையுடைய நெருப்பிலே
உதாஜஸ்ரம் ஹவி:	சஸாரமாகிற ஹவிஸ்ஸை
நேமிஜ்வாலா	நேமியாகிற ஹோமாவதாரத்தாலே
ஜுஹ்வத:	ஹோமம் பண்ணுநின்றுமிருக்கிற
வைகுண்டஸ்ய	ஸர்வேஶ்வரனான திருவாழியின்
நாபிகாவேதிமத்யே	நாபியாகிற வேதிகையின் நடுவே
ப்ருஹத் ஸ்தூலமிவ விலஸத்	பெரிய குண்டம்போல் விளங்குகின்ற
அக்ஷுண்ணதேஜ:	என்றும் குறையாத ஒளியையுடைய
சக்ரம்	சக்ரமானது
வ:	உங்களுக்கு
இஹ	இந்த லோகத்திலே
திவ்யஸம்பத்	தேவலோகஸம்பந்தமான
பதம்	பதவியை
திஶ்யாத்	கொடுக்கவேணும்.

❖ ❖ ❖ திருவாழியாழ்வானை யாகமாகிற ஒரு யஜ்ஞத்திலே தீக்ஷிதனாகவும் வக்த்ரநாஸியை பாமவெதிகையாகவும், வக்த்ரநேத்ரியை ஹோமஸாதனாதிவ்யாகவும் ஸஹஸ்ரஹஸ்தத்தை ஹவிஸ்ஸாகவுங்கொண்டு ஸக்ஷத்தை ஹோமகுண்டமாகப் பேசுகிறாரிதில். கீழ் "ஸமிந்த்ராஹூதாநவாநாம்" என்ற முப்பத்தெட்டாம்ச்லோகத்திலே "ஹோமஸ்த்ரஸ்வாஹாதிமீசேத பூர்வகவிபவஸம் ஸ்ராவ்யஸ்ரூயோகம் வ்யாப்தஸம்ஸ்ராமஸ்து" என்றது இங்கும் அநுஸந்தேயம். தத்ராகதவ்யகாரண ஹோமஸ்தமென்னலாம்படியான ஹோம யாகத்திலே தீக்ஷிதனும் திருவாழியாழ்வான். தீக்ஷிதன் அக்நியிலே ஹவிஸ்ஸை இடுமாபோலே இவனும் ஸ்வநிஷ்டமான அக்நியிலே ஸஹஸ்ரஹஸ்தமாகிற ஹவிஸ்ஸை இடாநின்றான். [ஸம்ஹதாஸிதீப்தவிஸ்ஃபுலிங்கஜ்வாலா ஸவஜ்வலா]. காளீ, கராளீ, மநோஜவா, ஸுலோஹிதா, ஸுதூம்ரவர்ணா, ஸ்புலிங்கிநீ, விஸ்வரூபா என்று ஏழு ஜிஹ்வைகள் அக்நிக்கு உண்டென்று சொல்லக்கடவதிறே. [நேமிஜாலா] "யஸ்ய ஸ்ரீஸ்ரூ ஜாலா ..." இத்யாதி. ஹோமஸாதநமான வாத்யவிசேஷங்களில் ஒன்றுக்கு ஜாலி என்று பெயர். வக்த்ரநேமியானது அரக்கரசுரர்களைத் திரட்டிப்பிடித்துக் கவருகையாலே அதனை ஜாலி யென்றது பொருந்தும். [வைகுண்டாஸ்த்ரஸ்ய] இதனையிறே தீக்ஷிதனென்கிறது. வைகுண்டஸ்ய — விஷ்ணோ:, அஸ்த்ரம் — வக்த்ரமியாவக். தீக்ஷிதனுக்கு ஒரு ஹோமகுண்டம் வேணுமே; ஸக்ஷமேயாய்த்து ஹோமகுண்டம். [திவ்யஸிம்ஹதேஹம் வக்ஷ:ஸ்தலம்] திவ்யா வா ... திவ்யஸிம்ஹ:; தேவயோகத்து ஸம்ருத்தியைச் சொல்லுகிறது; தேஹமென்றது ஸம்ஸ்காரந்தாயம். "ஸம்ஸ்காரஹவனீய தேஹ்யோ:" இதி வாணிநி:. சற்று ஏறக்குறைய தேவயோகவிபவத்தோடே தோள்நீண்டியான விபவத்தையுடைய வக்ஷஸ்தைத் தரக்கடவதென்கை. [அக்ஷதோஷ்டி] உலகத்திலுள்ள யஜ்ஞகுண்டங்களெல்லாம் ஹோமம்தலைக்கட்டினபிறகு ஒளிதணிந்து கரியாய்க்கிடக்குமே; இஃது அங்ஙனன்றி அக்ஷதோஷ்டம் = ஒருகாலும் குன்றாத ஒளியையுடைத்தாயிருக்குமென்று வ்யாக்யாதா சொன்னபடி.

துங்காத்தோரத்ரிஶ்ருங்காத்தநுஜவிஜயிநஃ ஸ்பஷ்டதாரநிநாத ஸ்தநாம், ஶத்ருஸ்தம்பேரமாணாம் ஶிரஸி நிபததஃ ஸ்ரஸ்தமுக்தாஸ்திவர்ஷே । ரக்தைஃ க்ஷுண்ணோத்திதைர்விச்சிந்நகாத்ரஸ்ய வ்யக்தவீர்யாயிதஶ்ரீஃ, ஹர்யக்ஷஸ்யாரிஹம்ஹோ ஜநயது ஜ்வாலாஜீவிதம் க்ரீடிதம் வஃ ॥ ॥ கரு ॥

தநுஜவிஜயிநஃ — எம்பெருமானுடைய

துங்காத் தோரத்ரி ஶ்ருங்காத் — உயர்ந்த பாஹுவாகிற பர்வதஶிகரத்தில் நின்றும்,

ஸ்பஷ்டதாரநிநாதாத் — ஸ்பஷ்டமான ஸ்வரஜோதிஸ்ஸையுடைய (2) ஸ்பஷ்டமான வர்ண நிர்ஹ்ராதத்தையுடைய

ஶத்ருஸ்தம்பேரமாணாம் — ஶத்ருக்களாகிற யானைகளின்

ஸ்ரஸ்தமுக்தாஸ்திவர்ஷே — முத்துக்கள்போன்று வெளுத்த எலும்பு ராஶிகள் சிதறப்பெற்ற

ஶிரஸி — தலையில்

நிபததஃ — விழாநின்றதாயும்,

விச்சிந்நாஶ்யோதைஃ ரக்தைஃ க்ஷுண்ணோத்திதைஃ — (ஶத்ருஶிரஃ கண்டநாதி) வச்சநத்தாலே சிதறின ரக்தங்களால் பூசப்பட்ட உடம்பையுடையதாயும்,

(ஊர்ஜித) வ்யக்தவீர்யாயிதஶ்ரீஃ — வ்யக்தமான வீர்யஸம்பத்தையுடையதாயுமிருக்கிற

ஹர்யக்ஷஸ்ய — ஸிம்ஹமென்னலாம்படியான ஸ்ரீ சக்ரத்தினுடைய

ஜ்வாலாஜீவிதம் க்ரீடிதம் — ஜ்வாலைகளாலும் லக்ஷிக்கப்படுகின்ற க்ரீடையானது

வஃ அரிஹம்ஹோ ஜநயது — உங்களுடைய ஶத்ருக்களுக்குத் தோல்வியை விளைத்திடுக.

❖ ❖ ❖ [ஹர்யக்ஷஸ்ய க்ரீடிதம் வஃ அரிஹம்ஹோ ஜநயது.]

இவருடைய ப்ரதிபாப்ரபாவத்தை என் சொல்லிப்புகழ்வோம் இங்ஙனே வர்ணித்துப்பேச ப்ருஹஸ்பதியாலும் ஆகாது காணும்.

திருவாழியின் சக்ரமென்கிற ஒரு பொருளும் ஸிம்ஹமென்கிற ஒரு பொருளும் தோன்ற 'ஹர்யக்ஷஸ்ய' என்கிறார். "ஸிம்ஹோ ம்ருகேந்த்ர: பஞ்சாஸ்யோ ஹர்யக்ஷ: கேஸரீ ஹரி:" என்றானிறே அமரன். ஹரிணீ (பிங்கலை) அக்ஷிணீ யஸ்ய ஸ: என்று பஹுவ்ரீஹியாகிறது. ஹரே: அக்ஷம் என்றாய் அவயவமான அக்ஷத்தையும் வலிக்கிறது. ஸம்ப்ரதாயவசாயத்தாலே திருவாழியையும் ஹரியென்பதுண்டு. ஸிம்ஹத்தின் சேஷ்டைபோலே சக்ரத்தின் சேஷ்டையும் இருக்கிறபடியைப்பாரக்கப் பேசுகிறார். [தார்க்ஷ்யாத்ரித்ர்யாத்ரிணா] ஸிம்ஹமானது பெரியதொரு கிரிசிகரத்தில் நின்றும் யானைகளின் தலைமேலே பாய்ந்து கும்பஸ்தலத்தில் நின்றும் முத்துக்களை உதிர்த்து ரக்தங்களிலே அளைந்து இந்த சேஷ்டைகளாலே தன் வீர்யத்தைக் காட்டும்; சக்ரமும் அங்ஙனே செய்யாநின்றதென்று ச்லேஷவக்ரோக்தியிலே அருளிச் செய்கிறார். எம்பெருமானுடைய புஜத்தை மலையாகச் சொல்லக்கடவதிறே. "ஈரிரண்டு மால்வரைத்தோள் ......திருமால்" என்று. அந்த புஜமலையுச்சியில் நின்றும் பாய்கிறதாம் இந்த சக்ரமாகிற ஸிம்ஹம்; இது பாய்கிற யானைகள் எவையென்னில்; [ஶத்ருஸ்கந்தாவரேணாம்] அஸுரராக்ஷஸர்களை யானைகளாம். அவர்களை யானையென்னப்பொருத்தமென்னென்னில்; [ஸத்தாநோத்யமாநாம்] (இங்கு ச்லேஷம்.) தாநஸ்ய—மதஜலஸ்ய, உத்யம:— உத்பவ:, ஸத: யேஷாம் கஜாநாம் "படுமும்மதப் புனல்சோர" என்றபடி மதநீர்ப்பெருக்கையுடையன யானைகள்; அஸுரராக்ஷஸர்களும் ஸத்தாநோத்யமர்களாம்; தாநமாவது வஞ்சநம்; (தா—ஸவஞ்சநே ஜுஹோத்யாதி:) உத்யமமாவது முயற்சி; ஸாதுக்களை வஞ்சிக்கவேணுமென்கிற முயற்சியுடையவர்களிறே. [ஸ்ரஸ்தஸ்தோகமுக்தாவர்ஷை.] சிங்கம் யானைகளின் தலைமேல் பாய்ந்தவாறே கும்பஸ்தலங்கள் பிளந்து முத்துக்கள் சிதறுமே; இங்குமப்படி எலும்புகள் சிதறுகிறபடி. வெண்ணிறம்பற்றி ஸாம்யம். [ரக்தக்லிந்நாத்ரி—ஸ்பஷ்டம்.] வீரரஸாவஸிதம்—வீராயிதம்; வீர்யம். [ஜகதாலோபிதம்] இங்கே ஸம்பிதஸத்வம் கபர்ணிதருத்யாஜமன்று; அப்படியாகில்

ஜயஹ்ருதிஸ்ஸ்ரீவிதஸ்²; என்னவேணும்; “க்ருஷ்யவதர்கோ³ந:” என்ற ஸூத்ரத்தால் ஜயதாமென்று ஷஷ்டியாயிற்று. “க்திவ்பா³க்ஷிவ்ரு ஜாமேதர்ஹஸ்ய்ஹ்ஸு” என்ற ஸூத்ரத்தால் வந்த க்ருத்யமாகை யாலே ‘ஸ்ரூவிக்கப்பட்ட’ என்று ஸூத்ரகாராயயும் கொள்ளாதே ‘ஸ்ரூர்விக்கப்படுகின்ற’ என்றுவர்த்தமாநார்த்தமும்சொல்லப்பட்டது.

உந்நித்³ரபத்³மராக³ம் கடகமிவ த்⁴ருதம் பா³ஹுநா யந்முராரே:, தீ³ப்தாம்ஶு ரஶ்மிஸ்தோ²நம் நயநமிவ யது³த்தாரகம் விஷ்டபஸ்ய । பக்ஷ்மாலக்ஷ்யஸ்ய யச்ச பரிவேஷமிவ தை³த்யஹத்யா ஶம்ஸதி ஸூர்யஸ்ய, ஸக்ஷம் பக்ஷ பக்ஷகா பரிவேஷதா ஸுத³ர்ஶந் ஶ்ருதிஷ்டா²ம் ப்ரதிஷ்டா² ॥ ॥ ௯௯ ॥

தீப்தாம்ஶு ரஶ்மிஸ்தோ²நம்யச் சக்ரம் ஜ்வலிக்கின்ற கிரணங்களையுடைய யாதொரு சக்ரமானது

முராரே: பா³ஹுநா த்⁴ருதம் உந்நித்³ரபத்³மராக³ம் கடகமிவ	எம்பெருமானுடைய பாஹுவாலே தரிக்கப்பட்ட மலர்ந்த பத்மராகமணிமயமான ஹஸ்தாபரணம் போலிராநின்றதோ,
யச்	யாதொரு சக்ரமானது
விஷ்டபஸ்ய நயநமிவ	உலகுக்கோர் கண்போல
உத்தாரகம்	உத்க்ருஷ்டமான கருவிழியை உடைத்தாயிருக்கிறதோ
(விஷ்டபஸ்ய உத்தாரகம்)	உலகத்திற்கு உஜ்ஜீவநஹேதுவாயிரா நின்றதோ,
யச்ச	யாதொரு சக்ரமானது
தை³த்யஹத்யாம் ஶம்ஸதி ப்ரத்யக்ஷ ஸூர்யஸ்ய பரிவேஷமிவ	அஸுரர்களின் போங்காலத்தைத்தெரிவிக்கின்றதான திருவாழியாகிற ஸூர்யனுடைய பரிவேஷம் போலிராநின்றதோ,
தச்	அப்படிப்பட்ட சக்ரமானது
வ: பக்ஷ பக்ஷகா	உங்களுக்குப் பக்ஷபாதியாயிருந்து

ஊருவிஷாம் வூதிஷாட் ஸாரூதமான பெருமதிப்பை
ஊராகஃ வரிவபயதா கடுக விளைத்திடுக.

✤ ✤ ✤ இதில் ஒவ்வொரு வாக்கத்திலும் ஒவ்வொன்றாக உ
தெக்ஷிக்கிறார் சக்ஷத்தை. எம்பெருமானணிந்து கொள்ளுகிற
தோள்வளைபென்னலாமென்கிறார் வூயமேவாக்கத்தில். சக்ஷத்தின்
ஆகாரமும் தாக்ஷூஸமேயிறே. உந்நதக்ஷாமமென்ற விஶேஷ
ணம் ஸ்ஷிஷ்டம். தோள்வளையானது வக்ஷாமக்கற்கள் இழைக்கப்
பெற்றிருக்கும். வக்ஷத்தின் [தாமரைப்பூவின்] ராமம் போன்றரா
மத்தையுடையது சக்ஷம். செவ்வியசோதிகள் படருமிறே. ராமம்—
சிவப்பு. தீவ்ராநுரஸ்நுஷயாநடு என்றது சக்ஷத்திற்குத் தனி
விஶேஷணம். [விஷ்வவஸ்யநயநவ உதாரகடு] உலகுக்கு
ஓர் கண்ணே இது!. உதெதே தாரகெ யஸிநு தஸ் உதார
கடு; தாரகா என்று கருவிழிக்குப்பெயர்; கருவிழிகிளர்ந்திருக்
கும் கண்; சக்ஷமும் உதாரயதீதி தாரகம். ஆபத்துக்க
ளில் நின்றும் தப்புவித்து உஜ்ஜீவிப்பிக்குமது என்கை. [விஷ்வ
வஸ்] இன்னாரினையாரென்றில்லை; உலகத்துக்கெல்லாம் உதாரகம்.

[வகெஸாகஷூவெஸ் தரூதி.] ஸ்ரீஸுஷஸநவாராஷன்
சக்ஷமெய் கதிரவன் போல் விளங்குகையாலும் அவனைச்சுற்றி
சக்ஷமானது வரிவெஷம் போலேயிருக்கையாலும் இங்ஙனே
உதெக்ஷிக்கிறது. ‹‹வரிவெஷஸ்வரியிஃ›› இத்யமரஃ. தமி
ழில் ஊர்கோள் எனப்படும். சில ஸமயங்களில் வரிவெஷம்
காணப்படுவது சுஸஹிதிதமென்னக்கடவதாகையாலே [வெஷ
தஸதூமிஷயஸ] என்னப்பட்டது. ஆக இப்படியெல்லாம்
உதெக்ஷிக்கவுரியதான வக்ஷாக்ஷமானது உங்கட்கு யாவஷாத
ஸாவியான பெருமேன்மையை அளிக்கவேணும். சக்ஷம்
ஊசா—ஊருவிஷா; ‹‹சுதிஸாயநெ தஷேவிஷ்டாள›› இதி வ்யாக
ரணடு. வஷெக்ஷவதிவா = வக்ஷவாதி ஸஙிவா. (சுசு)

க்ரீட³த்போத்ரீந்த்³ரத³ம்ஷ்ட்ராஹதித³லிதஹிரண்யாக்ஷவக்ஷஃகவா-
ட, ப்ராது³ர்பூ⁴தப்ரபூ⁴தக்ஷதஜஸநாதி⁴தாருண்யஸாந்த்³ரம்
ஸந்த்⁴யாப்⁴ரம் | உந்நித்³ரகிம்ஶுகாபை⁴ருத்³வஹத³மிதைரம்ஶு-
பி⁴ஸ்ஸம்ஶயத்⁴வம்ஸி, சக்ரம் சக்ரஸ்ய த³த்³யாத³க⁴ஶதஶமநம் தா³ஶு-
ஷீம் ஶ்ரேயஸீம் வஃ || ௧௭ ||

உந்நித்³ரகிம்ஶுகாபை⁴ஃ — மலர்ந்த முருக்கம்பூப்போன்ற பா⁴ஸையையுடைய

அமிதைஃ அம்ஶுபி⁴ஃ — அளவற்றகிரணங்களாலே,

க்ரீட³த்போத்ரீந்த்³ரத³ம்ஷ்ட்ராஹதித³லிதஹிரண்யாக்ஷவக்ஷஃகவாடப்ராது³ர்பூ⁴தப்ரபூ⁴தக்ஷதஜஸநாதி⁴தாருண்யஸாந்த்³ரம் ஸந்த்⁴யாப்⁴ரம் உத்³வஹத் — விளையாடுகின்ற ஆதிவராஹனுடைய கோரப்பல் குட்டல்களாலே பிளக்கப்பட்ட ஹிரண்யாக்ஷனுடைய கதவுபோன்ற மார்பில் நின்றும் கிளர்ந்த அளவற்ற ரக்தங்களாலுண்டான சிவப்புப்பொருந்திய ஸந்த்⁴யாப்⁴ரத்தை உத்³வஹியாநின்ற

சக்ரஸ்ய சக்ரம் — திருவாழியின் சக்ரமானது

வஃ — உங்களுக்கு

அக⁴ஶதஶமநம் தா³ஶுஷீம் ஸம்ஶயத்⁴வம்ஸி ச ஶ்ரேயஸீம் த³த்³யாத் — பாபராஶிகளுக்கு நாஶத்தைக் கொடுக்கவல்லதும் ஸம்ஶயங்களைப் போக்கவல்லதுமான ஶ்ரேயஸியைக் கொடுக்கவேணும்.

✦ ✦ ✦ சக்ரத்தை ஸந்த்⁴யாப்⁴ரமென்கிறாரிதில். ஹிரண்யகஶிபுவின் உடன்பிறந்தவனான ஹிரண்யாக்ஷனென்னும் அஸுரன் தன் வலிமையால் பூ⁴மியைப் பாயாகச் சுருட்டியெடுத்துக் கொண்டு கடலினுள் மூழ்கிச் சென்றபோது தேவர் முனிவர் முதலானவர்களுடைய வேண்டுகோளினால் திருமால் மஹாவராஹரூபியாய்த் திருவவதரித்துக் கடலினுட்புகுந்து அவ்வஸுரனை நாடிக் கண்டுபொருது கோட்டினால் குத்திக்கொன்று பாதாள-

லோகத்தைச் சார்ந்திருந்த ப்ருதிவியைக் கோட்டினால் குத்தி அங்குநின்றும் எடுத்துக்கொண்டுவந்து பழையபடி விரித்தருளி னன் என்று இதிஹாஸமுண்டிறே. அதனைத் திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறதாய்த்துப் பத்3யத்ரயமும்.

கோ4ணமென்று வராஹத்துக்குப் பெயர்; ப்ராக்3கோ4ண மென்றது ப்ராசீநவராஹமென்றபடி. "வானத்தெழுந்த மழை முகில்போல் எங்குங் கானத்துமேய்ந்து களித்து விளையாடி ஏனத்துருவாய்" என்ற ஆழ்வாரருளிச் செயலைநோக்கி 'க்ரீட3ந்' என்று விஶேஷிக்கப்பட்டது. க்ரீட3த: ப்ராக்3கோ4ணஸ்ய [மஹா வராஹரூபிவிஷ்ணோ:] த3ம்ஷ்ட்ராஹதிபி: [த3ம்ஷ்ட்ராக்3ரதாட3 நை:] உத்3தா4தாத் [பி4ந்நாத்] ஹிரண்யாக்ஷவக்ஷ:ஸ்த2லாத் ப்ராது3ர்பூ4தேந ப்ரஸ்ருதக்ஷதஜேந [உத்பந்நருதி4ரே ண] ஸமுத்3தி4தம் [ஸஞ்ஜாதம்] ஶோணம் [ரக்தவர்ணம்] தமேவ முத்3ரா [சிஹ்நம்] யஸ்ய, தம் ஸமுத்3ரம் ॥— மஹாவராஹரூ பியான எம்பெருமான் ஹிரண்யாக்ஷனுடைய அகல்மார்பைத் தனது த3ம்ஷ்ட்ரையாலே குத்திக் குருதிவெள்ளத்தைக் கொழி யச் செய்ய, அந்த ரக்தப்ரவாஹமானது ஸமுத்3ரமெங்கும்பரவி, கடல் முழுவதையும் செந்நிறமாக்கிற்றும். அப்படி ஸஞ்ஜாதராக3 வர்ணமான ஸமுத்3ரத்தை [உந்நித்3ரகிம்ஶுகாபை4: ஶுசிபி4ர் அம்ஶுபி4: உபஹஸந் இவ] மலர்ந்த முருக்கம்பூவின் நிறம் போன்ற நிறமுடைய செவ்விய கிரணங்களாலே பரிஹஸியா நின்றதாம் ஸ்ரீஸூர்யபா4நாக்ஷம். 'என்னுடைய நிறத்தின் முன்னே உன்னுடைய நிறம் ஒவ்வாதுகாண்' என்று சொல்லிப் பரிஹஸிப்பதுபோலேயிராநின்றதாம். அப்படிப்பட்ட உக்ரா க்ஷமானது உங்களுக்கு நல்ல பு3த்3தி4யை நல்கவேணும்.

அவஶ்யஶமநம்ஶாஶ்வதீம் என்றும் ஸம்ஶயவஹ்நீம் என்றும் பு3த்3தி4விஶேஷணங்கள். ஸம்ஶயவிஷயத்திலே அவகாஹித்து பாபங்களைப் போக்கிக்கொள்ளக்கூடியதாயும், ஸம்ஶயதாரகமா ரூபமஹார்ணவஸம்ருத்திகளின் விமர்ஶத்திலேமுழிந்தால்ஶாஸ்த்ரா

யத்நங்களில் ஸம்ஶயம் வந்தாலு மறுக்ஷிது என்று எதையும் நிஶ்சயித்தறியக்கூடியதாயுமுள்ள வாக்ஸியைத்தரவேணுமென்கை. ஊர்ஜஸ்வதீம் = ப்ருஹஸ்ப்தியத்நம். "ஊர்ஜஸ்வதீமாநுஸந்தாநுஶீலாம் ஸ்" ஸுதிவர்ணிதம் "ஸர்வேஷுஸநாதநாங்குவே" ஸுதிவசநம். ஸ்ரீம்மதீ ஊர்ஜஸ்வதீ ஸதிதேசாய. இந்தாதேவம்ஶாகாஸ மாகிலும் ஸவயஸூஸ்வஸஊம் ப்ராப்தமே॥ (௬௭)

வக்த்ராம்புஜம் ஜநயதி ஜகதீமயோஸ ப்ரபோ யாம், யஸ்யா ஹாயாஸமா ஸந்தி வரிஸமெ ரோஹிணீ தாரகாஸ்யா। நாநாவதநத்வம் ப்ராப்யந்தி வயதஃ ப்ராஸூக்ஷ்யாணம், தேஜா விஸ்வா யாதிஸமாஜ ஸ தஸ் வாக்ஸ்யாக்ஷிப்யு॥ ॥ ௬அ ॥

யஸ்	யாதொரு முகமானது (2) யாதொரு ஸ்வமாதேஜஸ்ஸானது
வக்த்ராம்புஜம்ஸ்	பிராட்டிக்கு அநுஜநகமாய்க் கொண்டு (2) தாமரைமலர்களு க்கு விகாஸஜநகமாய்க்கொண்டு
ஜகதீ	உலகத்தை
ஸுயமோஸப்ரபோயாம் ஜநயதி	வளர்கின்ற அறிவையுடையதாக சசெய்கின்றதோ (2) வளர்கி ன்றப்ரகாஶத்தை உடையதா கச செய்கின்றதோ,
யஸ்ய	யாதொரு முகத்தினுடைய (2) சந்த்ரதேஜஸ்ஸினுடைய
வரிஸமெ	ஸமீபத்திலே
தாரகாஸ்யா ரோஹிணீ ஸமா ஹாயா ஸந்தி	ப்ரணவத்தாலே சிறநததாய் சிவ பபாய் ஒப்பற்றதான ஒளி விளங் குகின்றதோ
தாரகாஸ்யா ரோஹிணீஹா யாஸமாஸந்தி	நக்ஷத்ரங்களில் சிறந்த ரோஹி ணியானது ஹாயை போன்று விளங்குகின்றதோ,

யச்	யாதொரு சக்ஷமானது (2) அக்நி தேஜஸ்ஸானது
ப்ராக்விஷ்ணு ப்ரயாணம் ஸச்	எம்பெருமானெழுந்தருளும் வழியைப் பின்செல்வதாய் (2.) ப்ரதக்ஷிணத்தை உடையதாய்
நாநாவேஷ த்வங்கதக்ஷு:	பலவகை ரூபங்களிற் காட்டிலும் சிறந்திருக்கும்படியை (2) பலவகைஜ்வாலைகளாலே உயர்ந்திருக்கும்படியை
ப்ரகடயதி	ப்ரகாசப்படுத்துகின்றதோ,
தச்	அப்படிப்பட்ட
த்ரேதா விந்யஸ்ய ஸாந்த்ரஸ்ஸஞ்சய இவ வ்யவஸ்தித:	ஸூர்யன், சந்த்ரன், அக்நியென்ற த்ரிப்ரகாரமாயிராநின்ற தேஜஸ்ஸின் திரட்சி போன்றுள்ள
சாக்ரம் சக்ஷு:	திருவாழியினது சக்ஷமானது
வ: பாது	உங்களை ரக்ஷிக்கவேணும்.

✦ ✦ ✦ யச் சாக்ரம் சக்ஷு: த்ரேதா விந்யஸ்ய ஸாந்த்ரஸ்ஸஞ்சய இவ (பாதி) தச் வ: பாது ॥ 'ஸூர்யஸ்ஸோமோ அக்நிரிதி த்ரேதா தேஜோவஸ்தா த்ர்யவஸ்தித:' என்கிறபடியே ஸூர்யனென்றும் சந்த்ரனென்றும் அக்நியென்றும் மூன்றுபடிப் பட்டிருக்குமிறே தேஜ:பதார்த்தம். அந்த மூவகையான தேஜ:பதார்த்தங்களும் ஒன்று சேர்ந்து சக்ஷமாகப் பரிணமித்ததோ! என்னலாம்படியிருக்கிறதென்று கவி சமத்காரமாகப் பேசுகிறார். ஒவ்வொரு பதத்தாலும் ஒவ்வொரு தேஜஸ்ஸின் ஸாம்யத்தை ச்லேஷ மஹிமையாலே நயிப்பிக்குமழகு காண்மின். [யச் பத்மாநாம் ப்ரபோதம் ஸச் ஜகதீ திமிரநிரோதம் ஜநயதி] 'பத்மாநாம்' என்றவிடத்தில் ஸூர்யச்லேஷமும் 'ப்ரபோத' என்றவிடத்தில் சந்த்ரச்லேஷமுமாயிருக்கிறது. ஸூர்யனாகிற தேஜ: பதார்த்தம் பத்மங்களுக்கு [தாமரைப் பூக்களுக்கு] உல்லாஸத்தை [விகாஸத்தை]க் கொடுக்கும்; உலகத்திலுள்ள இருள்

களை அகற்றி எங்கும் ப்ரகாசத்தை வளர்த்தும். வக்ராக்ஷமானது, வக்ராய: [அக்ஷ்ணோ:] உத்ராஸந்த்வம் = தீயாரை ஒழித்து நல்லாரை ரக்ஷிக்கிறதென்று பெரிய பிராட்டியாருக்குத் திருவுள்ளத்தினுகப்பைத் தருமென்கை. ப்ரபோதமாவது ப்ரக்ருஷ்ட ஜ்ஞாநம்; அதை வளர்க்கிறதென்கை.

[யஸ்யாஸ்ய இத்யாதி] ஸ்ரீ: ருக்கிற தேஜஸ் ஸ்தாயீத்தின் படி சொல்லுகிறது. யஸ்யா (ஸ்ரீ: ஸ்யா) வரிஸேர தாரகாக்ர்யா (நக்ஷத்ர ச்ரேஷ்டா) ரோஹிணீ சாயாஸரேநா (சாயா ஸஹ்நாநா)அஸதி ஸ்வேஷ்டாயா:. தைத்திரீய யஜுஸ்ஸம்ஹிதையில் த்விதீயகாண்ட த்ருதீய ப்ரச்நத்தில் "ப்ரஜாபதே ஸ்த்ரயஸ்த்ரிம்சத் துஹிதர ஆஸந் தா: ஸோமாய ராஜ்ஞேऽததாத் தாஸாம் ரோஹிணீமுபைத்" என்று தொடங்கிச் சொல்லப்பட்ட உபாக்யாநம் உணரத்தகும். "அம்பா துலா நிதத்நி: அப்ரயந்தீ மேகயந்தீ வர்ஷயந்தீ சுபுணீகா" என்கிற ஸப்த க்ருத்திகா நக்ஷத்ரங்களும் மற்ற அச்விந்யாதி இருபத்தாறு நக்ஷத்ரங்களுமாகிற முப்பதுமூன்று நக்ஷத்ரங்களுள் ரோஹிணிபக்கல் ஸ்ரீனுடைய ப்ரீதியிலும் ப்ரஸித்தமிறே. இனி அக்ஷபக்ஷத்தில்—'சாயாஸரேநா' என்றவிடத்து சாயா அஸரேநா இதி பதச்சேத:. யஸ்யா (அக்ஷஸ்ய) வரிஸேர அஸரேநா ரோஹிணீ தாரகாக்ர்யாச சாயா அஸதி = சாயையாவது காந்தி; அது, அஸரேநா—ஒப்பற்றது. ரோஹிணீ—சிவந்தது. [ரக்தவர்ணாயாம் ரோஹிணம்யோபதி வாசஸ்பத்யே.] தாரகாக்ர்யா = தாரகமென்று ப்ரணவத்தைச் சொல்லுகிறது. ஸஹஸ்ரநயந ஸுபாஷிதஸுக்ஷரேத்திலே ப்ரணவஸ்யாபீநமுண்டென்னுமிடம் அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதாக்தம். அக்ஷரேய்யோப்ரணவ:; ப்ரணவரேய்யோ தேவ:—இதி ஸம்க்ஷேப:. ப்ரணவஸம்பந்தத்தாலே ச்ரேஷ்டமாய் செவ்விதாய் அஸத்ருசமான ஒளி அக்ஷத்தின் வரிஸரத்திலே விளங்குமென்றதாயிற்று. "தாரகாக்ர்யா" என்பதற்கு உத்தாரகச்ரேஷ்டமான என்றும் பொருள்கொள்ளலாம்.

[நாநாதேஹேத்யாதி] அஸ்த்ரபூஷணதேஜஸ்ஸானது நாநாதேஹிபி:(ஜீவாஸரேதேஹை:)உபதக்கம் ப்ரகடயதி. "ரபே

ரஶ்மிபுஞ்ஜ ஸ்ருஷ்ட்யா து ஸம்ஹ்ருதிஜ்ஞாநஹேதய:” என்று அஸ்த்ரகோஶமாகையாலே ஹேதிஸ்வம் இப்போது ஜ்ஞாநரூபம். (சக்ரபக்ஷத்தில் அஸ்த்ரரூபம்.) நாநாஜ்ஞாநங்களாலே உத்க்ருஷ்டமாயிருக்கும் அக்நி; சக்ரமானது பலவகை அஸ்த்ரங்களிற்காட்டில் உயர்ந்தது. இங்கு சக்ரத்தைச்சொன்னது அவயவியான திருவாழியிலே நோக்கு. “அஸ்த்ரராஜேஶ்வரஸ்ய” என்றாரிறே பட்டரும் ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவத்திலே. [ப்ராக்க்ருஷ்ணப்ரயாணஸ்ய] அக்நிக்கு ‘க்ருஷ்ணவர்த்மா’ என்றொரு பேருண்டிறே. க்ருஷ்ணமென்று தூமத்தைச்சொல்லிற்றாய் தூமத்தை வர்த்மாகவுடையதென்றபடி. அதுபற்றியே இங்கும் ப்ராக்க்ருஷ்ணப்ரயாணமென்கிறது. ப்ரயாணமென்று வர்த்மவாசி. இனி சக்ரபக்ஷத்தில், க்ருஷ்ண:— எம்பெருமான்; எம்பெருமான்வழியைப் பின்பற்றிச் செல்லுகிறதென்கை. “கருதுமிடம் பொருது கைநின்ற சக்கரத்தன்” என்னக்கடவதிறே. ஆக இவ்வகைகளாலே த்ரிவிததேஜ:பதார்த்தங்களின் கூட்டரவு என்னும்படியாகவுள்ள சக்ரமானது உங்களை ரக்ஷிக்கவேணுமென்றதாயிற்று. (கூஅ)

ஶோசிர்பி: ஸந்த்யாராகஸவர்ணஶோபை: ஶோபமாநாவகாஶம், ப்ரத்யக்ராஶோகராகப்ரதிபடவபுஷா ஸந்நிவிஷ்டம் வஹ்நிரேஷண । அஹ்ந: ஸ்வஸ்ருஷ்டஶோணிதஹ்ரதஸ்ருஜா தநயம் க்ஷத்ரியாணாம் ஹதாநாம், ஸ்ரஷ்டும் ஶோணிதௌகைர்வஸர ஜவ ஸவதோ திவ்யஹேத்யக்ஷவேத்ராக: ॥ கூகூ ॥

ஸந்த்யாராகஸவர்ணஶோபை: ஸந்த்யாராகத்தோடு ஒத்த ஶோபையையுடைய

ஶோசிர்பி: கிரணங்களாலே

ஶோபமாநாவகாஶம் விளங்குகின்ற ஸ்தாநத்தையுடைத்தாய்

ப்ரத்யக்ராஶோகராகப்ரதி படவபுஷா } அப்போதலர்ந்த அஶோகவ்ருக்ஷத்தின் சிவப்புக்கு ப்ரதித்வந்த்வியான திருமேனியையுடைய

பத்மராகேண — ஸாக்ஷாத்ந பத்மராகத்தாலே
ஸம்ஸ்க்ருதம் — ஸம்ஸ்க்ருதமாய்

(சதவத)

ஹதாநாம் க்ஷத்ரியாணாம் ஶோணிதௌகைராபூர்யம் — கொல்லப்பட்ட க்ஷத்ரியர்களுடைய ரக்தப்ரவாஹங்களாலே நிரப்பப்பட்டு

அந்த: ஸ்நாத்வா ஸ்நாநதத்ஸ்ய ராமஸ்ய — உள்ளே யதேஷ்டமாக முழுகிக் கிளம்பின பரஶுராமனையுடையதான

ஸரஇவ ஸ்திதம் — குளம்போன்றுள்ள

ஶ்ரீவத்ஸம் த்ருக்ஷம் — ஸ்ரீவத்ஸாக்ஷமானது

பவத: ஶ்ரியை — உங்களை ரக்ஷிக்கவேணும்.

உலகத்திலேஎவரும் அழிப்பவரில்லாமையால்கொழுத்துத்திரிந்துகொடுமையியற்றிவந்த க்ஷத்ரியவம்ஶங்கள்பலவற்றை நாசம் செய்வதற்காக ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஜமதக்நிமுநியின் மனைவியான ரேணுகையினிடம் இராமனாய்த்திருவவதரித்து, பரஶு என்னுங்கோடாலிப்படையை ஆயுதமாகக்கொண்டு அதனால்பரஶுராமனென வழங்கப்பெற்று, தனதுதந்தையின்ஹோமதேநுவைக் கவர்ந்து அத்தந்தையைக் கொன்றிட்டது காரணமாகக் கார்த்தவீர்யார்ஜுநனையும் அவனது குமாரர்களையுங் கொன்று அதனாலேயே க்ஷத்ரியவம்ஶம் முழுவதன்மேலும் கோபாவேஶங்கொண்டு உலகத்திலுள்ள அரசர்கள்பலரையும் இருபத்தொரு தலைமுறை பொருது ஒழித்திட்டு அப்படி ஒழிக்கப்பட்ட க்ஷத்ரியர்களின் ஶரீரஶோணிதங்களையெல்லாம் ஒருதடாகமாக அமைத்து அதில் மூழ்கி பித்ருக்களுக்கு தர்ப்பணம் செய்ததாக ப்ரஸித்தமிறே. அந்த ஶோணிததடாகத்தோடே வத்ஸாக்ஷத்தை ஒப்பிட்டுப்பேசுகிறார். [ஶோணிதேத்யாதி.] பத்மராகத்ரவம் போலே செவ்விய சுடர்பொலிந்த காந்திகளாலே விளங்காநின்றும் பெரிய குழிபோன்றதாயுமிருக்கிற ஸ்தலத்தை "ஹதாநாம் க்ஷத்ரியாணாம் ஶோணிதௌகைராபூர்யம் ஸரஇவ" என்று ரக்தமய தடாகமாகச் சொல்லலாமிறே. [ஆப்ருத்ரஶோகை

த்ருத்ய] அப்போதலர்ந்த அஶோகவ்ருக்ஷத்தின் ஒளி போல் செவ்விய ஒளிபொருந்திய திருமேனியையுடையரான ஸ்ரீஸுதர்ஶந புருஷன் மத்யே திகழ்வதைப் பார்த்தால், அந்த ரக்ததடாகத்திலே முழுகிக்கிளம்பின ஸ்ரீபார்கவராமனோ என்னலாம்படியிராநின்றது. ஆக இவ்வகையாலே பார்கவராமன் நிருமித்த ரக்ததடாகத்தோடு ஒப்பிட்டுச் சொல்லலாம்படியான சக்ரராஜமானது உங்களை ரக்ஷிக்கவேணுமென்றதாயிற்று.

ரோஹிதை: என்ற பாடமுமுண்டாகிலும் ஶோணிதை: என்ற பாடம் அக்ஷராநுப்ராஸத்துக்குச் சேரும். மேலே 'ஶோணாம்போத' என்றதிறே. க்ஷத்ரியாணாம் க்ஷதஜநிதத்ருவதி பாட:. (௬௯)

மத்தாநாமிந்த்ரியாணாம் க்ருதவிஷயமஹாகாநநக்ரீடநாநாம், ஸ்ருஷ்டம் சக்ரேஶ்வரேண க்ரஹணவிஷயயா வாரிவ வாரணாநாம் । ஶ்வப்ரம் யஜ்ஞமதம் கமபி க்ருதிய: மந்வதே யத்ப்ரோக்ஷயாத், ஸுதர்ஶநம் ஸம்விதம் வஸ்த்ரஜமஹிதஸுதர்ஶநம் மமக்ஷம் தக்ஷதாம் ॥ ॥ ௭௦ ॥

யத்	யாதொரு சக்ரத்தை
க்ருதவிஷயமஹாகாநநக்ரீடநாநாம்	விஷயங்களாகிற பெருங்காடுகளிலே விளையாடின
இந்த்ரியாணாம் மத்தாநாம் வாரணாநாம்	இந்த்ரியங்களாகிற மத்தகஜங்களை
க்ரஹணவிஷயயா	பிடிக்கவேணுமென்கிற எண்ணத்தினால்
சக்ரேஶ்வரேண	திருவாழியாழ்வானாலே (2) சக்ரவர்த்தியாலே
வாரிவத்	கஜபந்தநி போல
ஸ்ருஷ்டம்	உண்டுபண்ணப்பட்ட
ஶ்வப்ரம் கமபி யஜ்ஞமதம்	ஆழமானவொரு யஜ்ஞக்குழியாக
க்ருதிய: மந்வதே	புத்திமான்கள் நினைக்கிறார்களோ

தத்	அப்படிப்பட்ட
த்ரிஜகதபிமதஸ்பூர்த்திதைக்ஷம்	மூவுலகுக்கும் அபிமதமானவற்றை நன்றாகக் கொடுக்கவல்ல
கக்ஷ்யா	ஸ்ரீஸுதர்ஶநாக்ஷமானது
வ: ஸம்ருத்தாம் ஸம்பதம் த்ராக் திஶேயாத்	உங்களுக்கு ஸம்ருத்தமான ஸம்பத்தியை அளிக்கவேணும்.

✤ ✤ ✤ பெரியகாடுகளிலே கொழுத்துத் திரிகிற யானைகளைப் பிடிப்பதற்காக ராஜாக்கள் ஆழமானதொரு குழியை வெட்டுவிப்பர்களிறே. [அந்தக் குழிக்கு வாரீ என்று பெயர்; குழி வெட்டாமல் யானையைப்பிடிக்கமுடியாதென்பது அநாஸவஸாக்ஷிகம்.] அப்படிப்பட்ட குழிதானே இந்த கக்ஷம் என்று யோகிகள் உத்ப்ரேக்ஷிப்பர்களாம். இது எந்த யானையைப் பிடிக்க யாராலே வெட்டப்பட்ட குழியென்னில் ரூபகமும் ஶ்லேஷமும் பொலியப் பேசுகிறார் காண்மின். [தாந்தாநித்யாதி.] விஷயாரண்யங்களாகிற காடுகளிலே செருக்கித் திரிகின்ற இந்த்ரியங்களாகிற தாந்தகஜங்களைப் பட்டிமேயவொட்டாமல் பிடித்துக்கொள்வதற்காக [சக்ரேஶ்வரேண ஸ்ருஷ்டம்] கஜம பிடிக்கக் குழிவெட்டுவான் சக்ரவர்த்தி; இந்த கக்ஷமாகிற குழியை வெட்டினவன் திருவாழியாழ்வான். சக்ரமென்று ஸுதர்ஶநத்தையும் திருவாழியையும் சொல்லக்கடவது. இத்தால் எல்லாருடைய இந்த்ரியங்களையும் ஆக்ஷிப்த்து அடக்கியாளவல்லது சக்ராக்ஷமென்றதாய்த்து. அப்படிப்பட்ட கக்ஷமானது உங்களுக்கு ஸம்ருத்தஸம்பத்தியை அளிக்கக்கடவது. [த்ரிஜகதபிமதஸ்பூர்த்திதைக்ஷம்.] “ஸ்யாத்வதாந்யஸ்ஸ்பூர்த்திதக்ஷாநஶ்ஶ்ரேஷ்டோ பஹுப்ரதே” இத்யமர:. த்ரிஜகதபிமதாயிந்யங்களை பஹுவாகக்கொடுப்பது என்றபடி. [வாரீவத்] “வாரீ து கஜபந்தநீ” என்ற அமரகோஶத்தின்படி வாரீஶப்தம் இகாராந்தமாயினும் “இகாராந்தாஸ்ஸர்வா: ப்ரத்யயேந ஈகாராந்தா அபி பவந்தி” என்கையாலே வாரீவத் எனப்பட்டது. (௭௦)

ப்ராணாதீந் ஸம்யம்ய ப்ரணிஹிதமநஸாம் யோகிநாம் ஹ்ருதப்ஜே, தாவத் ரூபம் ஸங்க்ஷிப்ய விஹிததஹராகாச ப்ரவேசம் | யாவத் ஸ்தாநம் ஸுதர்சநேந ஸ்வமஹிமஸத்ருசம் யாதி காம்யம் வ:, ஹேதுஸ் தத் லோகத்ரயீஸம்பூஜிதம் ஸாக்ஷாத்ஸுஷமாயுதஸ்ய ॥ ௭க ॥

(யோகதந்த்ரங்களிற் சொன்ன கட்டளையிலே)

ப்ராணாதீந் ஸம்யம்ய — ப்ராணன் முதலான வாயுக்களை அடக்கி

ப்ரணிஹிதமநஸாம் — நியத சித்தர்களாயுள்ள

யோகிநாம் — யோகிகளுடைய

ஹ்ருதப்ஜே — ஹ்ருதயத்தில்

தாவத் ரூபம் ஸங்க்ஷிப்ய விஹித தஹராகாச ப்ரவேசம் — பெரிய வடிவைச் சுருக்கி தஹராகாசத்தில் ப்ரவேசப்பட்டு வாஸம் பண்ணின

ஸுதர்சநேந — ஸ்ரீ ஸுதர்சந ஸ்வாமியாலே

ஸ்வமஹிமஸத்ருசம் யத் ஸ்தாநம் — தன் பெருமைக்குத் தக்க யாதொரு இருப்பிடம் அடையப் பட்டதோ,

தத் — அந்த

லோகத்ரயீஸம்பூஜிதம் — லோகத்ரய ஸம்பூஜிதமான

ஸாக்ஷாத்ஸுஷமாயுதஸ்ய — செங்கண்மாலின் திவ்யாயுதத் தினுடைய ஸுஷமானது

வ: காம்யம் ஹேதுஸ் — உங்களுக்கு காம்யங்களைக் கொடுக்கக்கடவது.

❖ ❖ ❖ ஸுஷமத்தின் பெருமையைப் பேசுகிறார். ப்ராணாதி வாயுக்களை அடக்கிக்கொண்டு ஸமாதியிலே நெஞ்சு சென்றி

ருக்கும் பொழில்களின் சஞ்சாரணத்திலே ஸூக்ஷ்மமான தஹராகாஶத்திலே திருவாழியாழ்வான் வீற்றிருக்கும் போது தம்முடைய விஸ்தாரத்தோடே வீற்றிருக்க முடியாமையாலே அல்பதரமான அநந்தரூபத்தைச் சுருக்கிக்கொண்டு வருத்தத்துடனேயிறே வீற்றிருக்கும்படியாயிருக்கும்; அங்கே அப்படி ஶ்ரமப்பட்டு வீற்றிருந்த திருவாழியாழ்வானுக்குத் தம பெருமைக்குத் தக்கவாறு யதாஸுகமாக வீற்றிருக்கைக்குரிய விஶாலமான சக்ரமாகிற ஸ்தாநவிஶேஷம் கிடைத்ததாம். அப்படிப்பட்ட அல்பாதல்பதரமான சக்ராகாரமானது உங்களுக்கு ஸர்வாபீஷ்டப்ரதமாகவேணும் என்றதாயிற்று.

[விலஸிததஹராகாஶக்ஷ்மாஸ்வாலிகேஷு.] சாந்தோக்யத்திலே [8—1—1.] "அத யதிதமஸ்மிந் ப்ரஹ்மபுரே தஹரம் புண்டரீகம் வேஶ்ம....." இத்யாதி ஶ்ருதியை அநுஸந்திப்பது. ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் தஹராதிகரணத்தையும் ஸ்மரிப்பது. "தஹ்ரம் விபாப்மம் பரவேஶ்மபூதம்" இத்யாதிகம் ஸ. தஹரமென்றது ஸூக்ஷ்மமென்றபடி. "ஹ்ருத்நாம ய உபாஸிதஹரம் வர்ணிதம் புண்டரீக" இத்யாதிகளிலும "போதிற்கமலவன்னெஞ்சம் புகுந்தும்" இத்யாதிகளிலும் சொல்லுகிறபடியே பொழில்களின் தஹராகாஶவர்த்தியானவன் திருவாழியாழ்வானேயோ வென்னில்; தாதாத்ம்யாவனை முதிர்ந்தால் இங்ஙனே சொல்லக் குறையில்லையிறே. அபேதோக்தியிறே எங்குமுள்ளது.

ஸந்நிதிஸந்த்யஸ்மிந் என்றவிடத்து ஸந்நிதையாவது ஸுகாவ்யஞ்ஜகம். (எக)

விஜாநு வீப்ரேண யாந்தா உரணநவஸா பஜவாஸ

ஸ்யதேப்ய,ஶக்ராயப்ரக்ஷஸ்ய ஜிஹ்மஜ வரிஷவதஜவாஹ்ஷ்

கொஶாநு ஶ்ருகாஶாநு। ஶாஸ்த்ரேஷ்வபேக்ஷ்யேஶ்ஷதி

ததஜதோஸ்யாஸ விஹ்ராஜஸாநம், ஶ்ராதஸ்த்யாதித்யோரஸ்மி

த்ஜிவ ஸவத: வாதராயாஜ்ஞஸேக்ஷம் ॥ ॥ எஉ ॥

மத்⁴யே — நடுவிடத்திலே

பா⁴ஸ்வரஸ்ய — எழுந்தருளியிருக்கிற

சக்ராத்⁴யக்ஷஸ்ய — திருவாழியாழ்வானுடைய

சரணநக²மஹோவீத்⁴யுண யாந்த்ரா — திருவடி நகங்களில் நின்றுமுண்டான நிச்சயமான ஒளிபோலே

விஶாஸு — வ்யாப்தங்களாய்

பரிஹஸிதஜபா பாடல கோணாஸு — ஜபாகுஸுமம் மஹாராகங்களைப் பரிஹஸித்திரா நின்ற

ஆஶாஸு — ஆகாசங்களை

விப்⁴ரத் — ஹரியா நின்றதாய்

(அந்வயம்)

ஶாரதீ — ஶாரத்காலத்தில்

தத்ர தத்ர — அங்குமிங்கும்

ஶுப்⁴ரைரப்⁴ரை: ஸுப்⁴ரைரப்⁴ரை: ஸப்⁴ரை: — வெளுத்த பல மேகங்களாலே

விஶத் — வ்யாப்தமாயும்

ப்ராதஸ்த்ய ஸூர்யரோசி ஸ்தம்ப — உதயகாலத்து ஸூர்யனுடைய கிரணங்களாலே வ்யாப்தமாயுமுள்ள

வ்யோமேவ விப்⁴ராஜமாநம் — வானம்போல் விளங்குகின்ற

ரதாங்க³ம் ஶுப்⁴ரம் — திருவாழியினது ஶுப்⁴ரமானது

ப⁴வத: பாது — உங்களைக் காக்கவேணும்.

* * * ஶுப்⁴ரத்துக்கு ஶாரத்காலிகமாய் ஸூர்யோதயஸமய ஸந்த்⁴யாவலியான ஆகாஶத்தோடே ஸாம்யம் பேசுகிறுரிதில். அது எங்ஙனேயிருக்குமென்னில்; வெண்ணிறமான மேகபடலங்களாலே விளங்கப்பெற்றுச் சிலவிடங்களிலே ஶுப்⁴ரமான காந்தியையுடையதாயும், ப்ராதஃகால ஸூர்யனுடைய செஞ்சுடர்ச்சோதிகள் விரவப்பெற்றுச் சிலவிடங்களிலே செவ்விய காந்தியையுடையதாயுமிருக்கும்; ஶுப்⁴ரமும் அங்ஙனேயிராநின்றதோவென்னில்; ஆம்; [மத்⁴யே பா⁴ஸ்வரஸ்ய சக்ராத்⁴யக்ஷஸ்ய சரணநக²மஹோவீத்⁴யுணயாந்த்ராவிஶாஸு பரிஹஸிதஜபா பாடல

கொஶாது ப்ரகாஶாது விஶ்லேஷாது] ஸூர்யத்திலே எழுந்தருளி யிராநின்ற திருவாழியாழ்வானுடைய திருவடிகளிலுள்ள திருநகங்களினின்றும் கிளர்ந்த வெண்சுடர்களும் ஜபாகுஸுமஸந்நிபமான தனது செஞ்சுடர்களும் கலசி விளங்கும் நிலைமையைப் பார்க்கும் போது அங்ஙனேயிராநின்றதென்னக்குறையில்லையிறே.

விஶாது என்றது ஸம்பந்தாது என்றபடி. வீர்யண = "வீர்யம் து விக்ரமோத்ஸாஹ:" இதி நிகண்டு:. அருணநவஜ்யோதிஸ்ஸை வெண்மையாக்குகிறதுப்பது சக்திவிஶேஷம். [சுநக்ஷத்ர:] "ஶுக்லம் ஶுப்ரம் ஶுசி: தத:" இதி நிகண்டு:. சுநக்ஷத்ரியாவது.

ஸ்ரீவாணீவாக்ச்ருத்யாத்ருத்யா விஜயதி ஸஜநம் ஶக்தயோ யஸ்ய திக்ஷு, ப்ராஸவ்யூஹம் யதாத்யம் ப்ரயதவி ஶரணம் ஸாரதீ வாஹநாத்ரு । யோரம் ஶாஸ்த்ரம் ச யேநத்ரிபுயயதி ப்ரயதி வாஸுதேவ: ப்ரத்யுஜ்ஞ: ப்ரத்யும்நாதி:, ஸக்ராநம் யஸ்ய வீர்யம் ஶிஶுபதா தநஜ்வாசிக்ஷயேக்ஷதாம் வ: ॥ எஅ ॥

வாஹநாத்ரு ஸாரதீ	வாஹநாது வாக்கானது
யத்	யாதொரு சக்ஷத்தை
ஶ்ரத்யம் வ்யூஹம்	வாஸுதேவாதி வ்யூஹவ்யூஹமாகவும்
ப்ரயதம் ஶரணவி	ஜ்ஞானமென்கிற ப்ரயதஶரணமாகவும்
ப்ராஸ	சொல்லா நின்றதோ,
ஸ்ரீவாணீவாக்ஶ்ருத்யாத்ருத்ய: ஶக்தய:	ஸ்ரீ, வாணீ, வாக், ஶ்ருத்யாதீ என்கிற (வாஸுதேவாதிகளின்) ஶக்திகள்
திக்ஷு	கிழக்கு முதலிய நான்கு திசைகளிலும்
யஸ்ய	யாதொரு சக்ஷத்திற்கு
ஸஜநம் விஜயதி	ஸேவை பண்ணுகின்றனவோ

ப்ராஜ்ஞ: பரமாத்மா	பரமாத்மாவான ஸர்வஜ்ஞர்
யஸ்ய ஸ்தைர்யே	யாதொரு சக்ரத்தின் ஸ்தைர்யத்தில் (இருந்துகொண்டு)
பக்தாநாம் ப்ரார்த்தநாபி:	பக்தர்களுடைய வேண்டுகோளுக்கிணங்க
கோரம் ஸௌம்யம் ச ரூபம் கிம்	பயங்கரமாயும் ஸௌம்யமாயுமுள்ள வடிவை
ப்ரதயதி	வெளிக்காட்டுகின்றாரோ,
தத் சக்ரம்	அந்த சக்ரமானது
வ:	உங்களுக்கு
அநவத்யம் ஸாம்ராஜ்யம் திசது	குற்றமற்ற ஸாம்ராஜ்யத்தைக் கொடுக்கவேணும்.

❖ ❖ ❖ [ஷாட்குண்யாத் ஷாட்குண்யம் யத் (சக்ரம்) ஷாட்குண்யம் வ்யூஹம் ப்ராஹ] ஷாட்குண்ய வ்யூஹமாவது "உத்தாலியஸ்ய ஸம்வாது ஷாட்குண்யாணாம் ஸமிதாய சை। சதுர்வ்யூஹாத்மநா பக்தாநாம் ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்தஸித்தயே." இத்யாதி ஸம்ஹிதாவசநங்களாலே சொல்லப்படுகிற வாஸுதேவஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நாநிருத்தரூபமாய் நிற்கும் நிலை. அஹிர்புத்ந்ய ஸம்ஹிதாதிகளிலே ஸ்ரீஸுதர்சநனையே இந்த வ்யூஹரூபியாகச் சொல்லியிரா நின்றதிறே. "வாஸுதேவாதிகம் சக்ரம் வ்யூஹம் ப்ராயசிகம் விது:। உபயோரபி தாதாத்ம்யம் ப்ரஹ்மஸம்பந்தவத:।" இத்யாதி. இந்த ச்லோகத்தில் யத்வஸ்வத்தாலே சக்ரந்தானே ஸ்ருஷ்டிதமாகிறது. ஸுதர்சநமன்றேயென்னில்; அவயவாவயவிபேதாபேதவ்யவஹாரமிருக்கிறபடி. [யத் ப்ராய ஷாட்குண்யம் ப்ராஹ] ஜ்ஞாநபலைச்வர்யவீர்ய சக்திதேஜஸ்ஸுக்களென்கிற ஆறு குணங்களுள் ஜ்ஞாநமிறே முதலாவது. அது தான் சக்ரமென்று ஸம்வாதத்தும் சொல்லுகிறதாய்த்து. இவற்றுள் ஜ்ஞாநத்தை அங்கியாக வைத்து மற்ற குணங்களைத் தை அதற்கு அங்கபூதங்களாகச் சொல்லிவந்த அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதையிலே "ஜ்ஞாநமேவ பரம் ரூபம் ப்ரஹ்மண:

ராத்ரந: | ததா தே வ்யூஹமூர்த்யாதய: ப்ரஹ்மாத்யா வேதிந:" என்கையாலே இப்படி சொல்லக்குறையில்லையிறே. இவ்விடத்திலும் அவயவாவயவிபேதாபேதௌ வ்யவஹாரௌ.

[தேஷாம் ஸ்ரீவாஸுதேவாதிவ்யூஹாநாம் பக்ஷயோ: பக்ஷ (அக்ஷ ஸ்த) பஜநம் விதயதி.] கீழ்ச்சொன்ன வாஸுதேவாதி வ்யூஹமூர்த்திகளுடைய பக்ஷிகளென்று ஸஹஸ்ரநாமங்களில் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டுள்ள ஸ்ரீவாஸுதேவாதிகள் நால்வரும் ப்ராப்யாதிகளான நான்கு திசைகளிலே நின்றுகொண்டு வாஸுதேவ ஸங்கர்ஷணப்ரத்யும்நாநிருத்தரூபியான ஸ்ரீகருடனுடைய பக்ஷத்தை பஜியாநின்றார்கள் என்கிறார். இதற்கு ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர ப்ரமாணங்கள் கண்டு கொள்வது. [பக்ஷாப்யாம் ப்ரஹ்ருஷ்ட: ப்ரபந்ந: பார்ஷத: பக்தாநாம் ப்ராப்யமாநாதி: ஸேவாம் ஸாதநம் ச ப்ரதிபத்யம் ப்ராப்யதி] பக்தர்கள் பரமபதாஸநாரூடமாகத் திருவாழியாழ்வானுடைய வடிவை ஸேவிக்க விரும்பும்போது அவர்களின் ப்ராப்யத்தைக்கு அநுகுணமாக ஸாதுமான மூர்த்தியோடே ஸேவை ஸாதிப்பர். "அகாண்டகாண்டதமஸ்தோமபக்ஷபாதவர்மாய" என்று மேலே சொல்லுகிறபடியே அதிர்ஷ்டநிவாரணத்துக்காக பக்தர்கள் ப்ரார்த்திக்கும்போது "உரஸ்ய ப்ராக்ஷேப்ரஹ்மத்ருஷ்டீ" என்கிற பயங்கர ரூபத்தோடே ஸேவை ஸாதிப்பர் என்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீகருட பக்ஷ பார்ஷதனை ப்ரத்யக்ஷத்திலே பஜியாநின்ற அக்ஷமானது உங்களுக்கு நிரவாதமான அக்ஷயத்வத்தை அளிக்கக்கடவது. அக்ஷயத்வமாவது, பலபேர்களுக்கு ப்ரத்யக்ஷமாயிருக்கை. இதனை வேண்டுவாருமுண்டிறே. (௭௩)

ரக்ஷ:பக்ஷேண பக்ஷ: க்ஷதரிபுமணம் பக்ஷப்ரவேசபக்ஷ ராஜந்தக்ஷீக்ஷீயமாணாம் பரமபதஸ்ரீஜ பஜ்ரீஸ்ரீக்ஷாநபக்ஷ | நிக்ஷிப்ய க்ஷிப்ரம் த்ரைலோக்யம் பக்ஷயதி ஜகதி யத் க்ஷதாம் திவ்ய பக்ஷைத:, அக்ஷாக்ஷேக்ஷம் தத் க்ஷபயது ஸுதராம் க்ஷேமக்ஷேமம் ॥ ॥ ௭௪ ॥

ஸங்க்யே — போர்க்களத்திலே
ரக்ஷோவதக்ஷணக்ஷதம் — ராக்ஷஸவத்ருத்தாலே நலியப்பட்டு
த்ரஸ்யத்வேபத்ரஸ்யத் — வெட்கம் தோன்றி நின்ற
அமரகணம் — தேவஸமூஹத்தை
ரக்ஷதி — ரக்ஷியாநிற்கிற
யத் — யாதொரு அஸ்த்ரமானது
வஜ்ரஶிக்ஷாநபேக்ஷ — வஜ்ராயுதப் பயிற்சி வேண்டாத,
வாஸவஸாம்ராஜ்யே — இந்த்ரனுடைய ஸாம்ராஜ்யத்திலே
அக்ஷீணாம் லக்ஷ்மீம் க்ஷிப்ரம் நிக்ஷிப்ய — மேன்மேலும் வளர்கின்ற செல்வத்தைச் சடக்கென ஸ்தாபித்து
தக்ஷதாம் — தனது வல்லமையை
ஜகதி அத்யக்ஷயதி — உலகத்திலே ஸ்பஷ்டமாகக் காட்டுகின்றதோ
தத் — அப்படிப்பட்ட
அக்ஷஜித்த்யேயம் — ஜிதேந்த்ரியர்களுக்கு த்யேயமான
திவ்யம் ஹேதேஃ அஸ்த்ரம் — ஸ்ரீ ஸுதர்ஶநாஸ்த்ரமானது
வஃ தாம் — உங்களுடைய
அக்ஷாராம் அக்ஷராம் — குறைவின்றி வளர்கின்ற பொல்லாமையை
க்ஷபயது — போக்கடிக்கவேணும்.

❖ ❖ ❖ [யத் (அஸ்த்ரம்) ஸங்க்யே ரக்ஷோவதக்ஷண க்ஷதம் (க்ஷதவத்) த்ரஸ்யத்வேபத்ரஸ்யதமரகணம் ரக்ஷதி] போர்க்களத்தில் ராக்ஷஸவதத்தாலே உபத்ரவிக்கப்பட்டு வெள்கித் தலை கவிழ்ந்து நின்ற தேவகணத்தை ரக்ஷியா நிற்குமாய்த்து அஸ்த்ரம். [வஜ்ரஶிக்ஷாநபேக்ஷவாஸவஸாம்ராஜ்யே அக்ஷீணாம் லக்ஷ்மீம் க்ஷிப்ரம் நிக்ஷிப்ய (ஸ்தாப்ய) தக்ஷதாம் ஜகதி அத்யக்ஷயதி.] 'தேவேந்த்ரன் வஜ்ராயுதத்தை ப்ரயோகிக்கவேண்டிய முறைகளை அப்யஸிக்கத் தேவையில்லை' யென்னும்படி வஜ்ரப்ரயோகத்தாலாக வேண்டிய கார்யங்களை அஸ்த்ரந்தானே நிர்வஹிக்கையாலே, வஜ்ரஶிக்ஷையைப் பயில விரும்பாத அந்த இந்திரனுடைய ஸாம்ராஜ்யத்திலே என்றும் குன்றாத விஜயலக்ஷ்மியைக் கடுகக் கொண்டுவைத்து இதனாலே ஸ்வஸௌர்யாதிஶயத்தை உலகத்தில்

ப்ரத்யக்ஷவிஷயமாக்குகின்றதாம் அக்ஷம். [அக்ஷமிந்த்ரியம்] அக்ஷமென்று இந்த்ரியவாசகம். இந்த்ரியங்களை ஜயித்தவர்களாகிறார் ஜிதேந்த்ரியர்களெனப்படுகிற ககுத்ஸ்தாதிகள்; அவர்களுக்கு அக்ஷமென்றது அக்ஷய்யமென்றபடி. "அக்ஷமக்ஷய்யம்ஸாவ்யம்" இத்யமர:. "ஸஹஜஸகிர்த்ருஷ்ட்யாக்ஷித" என்றாரிறே தேஶிகனும். இப்படிப்பட்ட அக்ஷமானது [ஸ்வதாம் அக்ஷாதாம் அக்ஷதாம் க்ஷயதா,] அக்ஷதையாவது அஸஹிஷ்ணுதை. பிறர் மினுக்கம் பொறாமை. இது ஒவ்வொருவர்க்கும் ஔஷதமில்லாத வ்யாதியாயிறேயிருப்பது. "யேஷு ஶ்ராவயாநாயாம் விஶேஷாஷாவஹாரிணா। நஸக்யீஸவரேணாபி நிரவத்யநவதீக்ஷதா॥" [ஸங்க்ஷேப ஸம்ப்ரயோகே] என்றிறே அஸூயையின் பேச்சு. "ஆவாதஸாக்ஷியோநாநுவிஜஹாஸூயா" என்று வ்யாதி கூத்தாலும் விட்டு நீங்கமாட்டாத வ்யாதியிறே இது. இப்படிப்பட்ட அஸூயையானது ஸ்ரீஸந்தேஶநகடாக்ஷத்தாலே உங்கட்கு நீங்கவேணுமென்று ஆஶாஸிக்கிறார். [அக்ஷா ஶாத்] க்ருஶமாயிருப்பது க்ஷாஶமெனப்படும். அக்ருஶமானது அக்ஷாஶம்; அதிகமான என்றபடி.

அ தே ஷ ஶ வ யே ய த்.

அக்ஷவணந்நவரங்களான இப்பதின்மூன்று ஶ்லோகங்களிலும் அக்ஷஶப்தம்நவார்ஸகஶிம்மமாகவே ப்ரயுக்தமாயிராநின்றது. வாணிநீய ஶிக்ஷாநுஸாஸநத்தில் நவார்ஸகாதிகாரத்தில் "அக்ஷமிந்த்ரியே" என்று சொல்லப்பட்டது. "அங்கு இந்த்ரியேகித்? ரயாஜ்ஞாத ஶாஸநிக" என்றார் வ்ருத்திகாரர். ஆகையாலே இந்த்ரியஸிஷாயத்தில நவார்ஸகமென இங்கு ப்ரயோகித்தது எங்ஙனே சேருமென்று சிலர் ஶங்கிக்க இடமுண்டு. சில கோஶகாரர்கள் ப்ருக்ஷதாயத்திலும் நவார்ஸகமென்று நிர்தேஶிக்கக் காண்கிறோம். ஶிக்ஷாஶிஷ்யமென்பதுமொன்றுண்டிறே. (௭௪)

இதி ஸ்ரீகாஞ்சீப்ருதிவாதிபயங்கராண்ணாயவிரசிதே ஸ்ரீஸந்தேஶஸந்ததகவ்யாவ்யாநே அக்ஷவணம் ஸமாப்தம் ॥

அத ஸுதர்ஶந த்யாநம் ஷஷ்டம்.

ஜ்யோதிர்ஜ்வாலாஜடாலஸ் த்ரிநயநவதநஷ் ஷோடஶோத்துங்கபாஹு:, ப்ரத்யாலீடேந திஷ்டந் ப்ரணவஶஶதராதாரஷட்கோணவர்த்தீ । நிஸ்ஸீமேந ஸ்வதாம்நா நிகிலமபி ஜகத் க்ஷேமவந்நிர்மிமாண:, தத்யாத் ஸௌதர்ஶநோ வ: ப்ரதிபடபருஷ: புருஷ: பௌருஷாய ॥ ॥ ௭௨ ॥

ஜ்யோதிர்ஜ்வாலாஜடால:	சோதிசூழ்ந்தமுடியையுடையராய்
த்ரிநயநவதந:	மூன்று கண்களுள்ள முகத்தை யுடையராய்
ஷோடஶோத்துங்கபாஹு:	நீண்ட பதினாறு திருக்கைகளை யுடையராய்
ப்ரத்யாலீடேந திஷ்டந்	இடத்திருவடியை நீட்டி வலத் திருவடியைக் குறுக்கி நிற்கை யாகிற ப்ரத்யாலீடஸ்திதியிலே நிற்பவராய்
ப்ரணவஶஶதராதார ஷட்கோணவர்த்தீ	ப்ரணவத்தையும சந்த்ரமண்டலத் தையும் ஆதாரமாகவுடைய ஷட்கோணயந்த்ரத்திலே எழுந் தருளியிருப்பவராய்
நிஸ்ஸீமேந	எல்லையில்லாத
ஸ்வதாம்நா	தனது தேஜஸ்ஸாலே
நிகிலமபி ஜகத்	எல்லாவுலகத்தையும்
க்ஷேமவத் நிர்மிமாண:	க்ஷேமமுடையதாம்படி செய்த ருள்பவராய்
ப்ரதிபட பருஷ:	ப்ரதிபக்ஷிகளுக்குக் கொடிய வரான
ஸௌதர்ஶந: புருஷ:	திருவாழியாழ்வான்
வ:	உங்களுக்கு
பௌருஷாய தத்யாத்	விக்ரமத்தை அளிக்க வேணு[மென்கை.

+ + + ஆகக் கீழெல்லாம் ஸ்ரீ ஸுதர்சநாவயவங்களைப் பற்றி வர்ணித்தாராயிற்று. இனிமேல் ஸ்தோத்ரம் முடிய அவயவியான ஸ்ரீ ஸுதர்சநபுருஷனுடைய வர்ணநமாய்ச் செல்லுகிறது. [ஸௌதர்சந: புருஷ: ஸ: பௌருஷாய ஶ்ரியாஸ்து] திருவாழியாழ்வானுடைய க்ருபையாலே உங்களுடைய பௌம்ஸ்யம நிலைநிறகக் கடவதென்கிறார். அவர் தாம் எப்படிப்பட்டவரெனனில்; [ஜ்யோதிஶ்சூடாஜடால:] ஜ்யோதிஶ்சூடா ஜடா: யஸ்ய ஸ:. ஜ்யோதி:புஞ்ஜமாகிற ஊர்த்வாக்ர ஜடைகளையுடைய முடியையுடையவர். [த்ரிநயநவதந:] மூன்று திருக்கண்களோடே கூடின திருமுகமுடையவர். [ஷோடஶோத்துங்கபாஹு:] நீண்ட பதினாறு திருக்கைகளையுடையவர். [ப்ரத்யாலீடேந திஷ்டந்] ப்ரத்யாலீடமென்கிற ஸ்திதிவிஶேஷவிஶிஷ்டராய் நிற்பவர். இடதுகாலை முன்புறமாக நீட்டிவைத்து வலதுகாலைப் பின்புறமாகச் சுருக்கிவைதது நிறபதொரு ஸ்திதிவிஶேஷத்திற்கு ப்ரத்யாலீடமென்றுபெயர். “ஸ்யாத் ப்ரத்யாலீடமாலீடமித்யாதி ஸ்தாநபஞ்சகம்” என்ற அமரகோஶத்தின வ்யாக்யாதாக்கள் “வாமபாதப்ரஸாரேண தக்ஷிணபாதஸங்கோசஸ்திதி: ப்ரத்யாலீடம்” என்றுரைத்தார்கள். ஶோடாஜவிம்ஶதியில “ப்ரத்யாலீடஸ்திதிரேவமதா:” என்று ஸ்ரீதேஶிகனருளிச்செய்ததும இப்பொருளிலேயிறே. [ப்ரணவஶஶயாராஷட்கோணவர்த்தீ] “ஷட்சக்ர ப்ரதிஷ்டித!” என்றார் ஶ்ரீதேஶிகனும். ப்ரணவத்தையும் வஹ்நியையும ஆதாரமாகக்கொண்ட ஷட்கோணததிலே எழுந்தருளியிருப்பவர். முன்னே வஹ்நிமண்டலத்தையெழுதி அது தன்னிலே ப்ரணவத்தையெழுதி அதன்மேல் ஷட்கோணாகாரமிட்டு அதுதன்னிலே திருவாழியாழ்வானை ப்ரதிஷ்டாபநம பண்ணும் முறை வாய்ந்த ஸுதர்சந யந்த்ர ஸம்ஸ்தாந விஶேஷத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறபடி. “வஹ்ந்யாய:காரி யந்த்ர ப்ரதிஷ்டி வஹ்நிமண்டலேஷு ஸ்வாராஜ:” என்பர் மேலேயும். [நிஸ்ஸீமதேஜோநிதி:] அநவதிகமான தம்முடைய தேஜஸ்ஸாலே உலகமனைத்தையும வாழ்விக்கவல்லவர்,

"ஸ்ருஷ்டா" என்று பாடமானபோது 'ஸ்ருஷ்டத்தாலே' என்று பொருளாம். [ப்ரதிபக்ஷபாதக:] ப்ரதிபக்ஷிகளான அஸுரராக்ஷஸர்களுக்கு ஶத்ருவானவர். இப்படிப்பட்ட ஸுதர்ஶநபகவான் உங்களுக்கு பலாவஹனாகவேணும். மிடுக்கைத்தந்தருளவேணுமென்கை. "பௌருஷம் பௌருஷஸ்யாத்ய தேஜ: கசேணீ தேஜஸி" என்று நிர்வசனமாகையாலே தேஜஸ்ஸை அளிக்கவேணுமென்னவுமாம். (எ௰)

வாணீ பௌராணிகீயம் ப்ரதயதி மஹிதம் ப்ரேக்ஷணம் கைடபாரே:, ஶக்திர்யஸ்யேஷுதண்டேஷ்வநவபரஶுகேஷ்வாவிஶந்தீ தத்விபூத்யாம் । ஸத்வம் யத்தத்த்வபோதோ ஜநி- ஸ்திதகதிநாரதாதேஶ்ச ஶக்ய:, தேவீம் தாம் ஸாந்த்ரீம் ச க்ஷிபது ஸ விபதம் ஹேதிராஜஸ்ய ராஜ: ॥ । எக ॥

பௌராணிகீ வாணீ	அநாதிவாக்கானது [மஹர்ஷிகள்]
யத்	யாதொரு திருவாழியாழ்வானை
கைடபாரே:	பரவாஸுதேவனுடைய
மஹிதம்ப்ரேக்ஷணம் ப்ரதயதி	சிறந்த ஸங்கல்பமாகத் தெரிவிக்கின்றதோ,
யஸ்ய ஶக்தி:	யாதொரு திருவாழியாழ்வானுடைய ஶக்தியானது
தத்விபூத்யாம்	அந்தஎம்பெருமானுடையவிபூதியில் (அயவா, அவனுடைய விபவாவதாரங்களில்)
இஷுதண்டேஷ்வநவபரஶு ஶேவ வ்யாவிஶந்தீ	பாணமென்னதண்டமென்ன நவமென்ன கோடாலியென்ன இவை முதலானவற்றில் அநேகரூபமாய் ப்ரவேசித்திரா நின்றதோ,
ஸ்திதகதி:	ஸ்திரபாஸிதான்களான
நாரதாதேஶ்ச	நாரதாதிமஹர்ஷிகளாலும்

யத்தத்த்வம் வேத்துமீஶா: கதமபி ந ஶக்தா:	யாதொரு திருவாழியாழ்வானுடைய உண்மையான ஸ்வரூபம் அறிந்துகொள்ளமுடியாதோ
ஸ: சக்ரராஜ:	அப்படிப்பட்ட சக்ரராஜன்
வ:	உங்களுடைய
துஸ்தராம்	ஸ்வஸாமர்த்யத்தாலே போக்கிக்கொள்ள முடியாததும்
தைவீம் மாநுஷீஞ்ச விபதம்	தைவிகமும் மாநுஷிகமுமான ஆபத்தை
க்ஷிபது	போக்கவேணும்.

[ஸ: சக்ரராஜ: வ: தைவீம் மாநுஷீஞ்ச விபதம் துஸ்தராம் க்ஷிபது] உங்களுக்கு தைவப்ரயோகமாகவும் மாநுஷ்யப்ரயோகமாகவும் விளைகின்ற விபத்துக்களைத் திருவாழியாழ்வான் போக்கியருளவேணும். அவர் எப்படிப்பட்டவரென்னில்; [யம் பௌராணிகீ வாணீ கைடபாரே: மஹிதம் ப்ரேக்ஷணம் ப்ரத்யேதி] எம்பெருமானுடைய ஸங்கல்பமே திருவாழியாழ்வானாக ஒரு வடிவெடுத்ததென்றிறே ஶாஸ்த்ரங்கள் சொல்லிப்போருவது. «ஸங்கல்பாதேவ பகவத்ஸ்ஸுதர்ஶநமஜாயத:» இத்யாதி பல ப்ரமாணங்களுண்டிறே அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதையில். [ப்ரக்ருதிரித்யாதி.] ராமாவதாரத்திலே பாணங்களாலும், வராஹாவதாரத்திலே தம்ஷ்ட்ரையாலும், நரஸிம்ஹாவதாரத்திலே நகங்களாலும், ஜாமதக்ந்யராமாவதாரத்திலே பரஶுவாலும் மற்றும் பல அவதாரங்களிலே பல பல ஆயுதங்களாலும் கார்யங்கள் ஆயிற்றாகிலும் அவற்றிலெல்லாம் திருவாழியாழ்வானுடைய ஶக்தி வ்யாபித்திருந்தே கார்யகரமாயிற்றுக் காணீர். வாமநாவதாரத்தில் பவித்ரதர்ப்பாக்ரத்தாலே சுக்கிரன்கண்ணைக் கிளறினதும் அந்தத் துரும்புதன்னிலும் திருவாழியாழ்வான் ஆவேஶித்திருந்தே கார்யமாயிற்றென்றிறே ஆழ்வார்கள் அநுஸந்திப்பது. «சுக்கிரன் கண்ணைத் துரும்பால் கிளறிய, சக்கரக்கையன்» என்றவிடத்து மணவாளமாமுனிகளின் வ்யாக்யாநஸ்ரீஸூக்தி காண்க. இந்த்ராதிகளுக்கு வஜ்ராத்யாயுதங்களாலே ஆகிற கா

யத்ரும் இவருடைய ப்ரத்யாஸத்தியதிசயமிறே. இதுதோன்ற தமிஸாதேத்யாமென்கிறார்.

[கதத்ருஷ்டிஸ்த்ருஷ்டி.] ஸாக்ஷாத்ஸர்வதத்வத்தை அறிவத ற்கு ஸர்வாத்மவாதிகளான நாரதாதிமஹர்ஷிகளும் வல்ல ரல்லர். ஸர்வதத்வத்தை அறியிலுமறியலாம். இவருடைய தத்வமறி யவொண்ணாது காணும். "வேதாந்தாசார்யஜுஹூஷுர்யஜ்ஞ!" என் றாரிறே தேசிகனும். (எகூ)

ராமஸ்யாராமவாசேராஜிராஜிதஸ்ய ஸ்நிக்தஸ்வச்ச ஜாலைர், ஜாலாக்ஷிஸ்வர்வாஸ் ப்ரகடிதகாஸாரோ பஞ்சல லைஸ் ஸாரஜ்ஞைஃ । ப்ராப்தானாம் பாதமூலம் ப்ரகடிதச் சாயயா ஸாயபாதாவஸ்யாஃ, தத்தாஸோமாஃ ப்ரகாஸோ ஸதா மேவஷிதம் விஷ்ணுஸங்கல்ப வ்ருக்ஷஃ ॥ எஎ ॥

தாராசுஷாரோமாஞ்சஃ	ப்ரணவமாகிற பாத்தியில் முளைத் ததாயும்
ஸ்நிக்தஸ்வச்சஜாலைஃ ராஜிராஜிதஃ	கறுத்த சூடாமணிகளா கிற அழகிய இலைகளின் ஸமூ ஹத்தை உடையதாயும்
ஜாலாக்ஷிஃ ஸ்வர்வாஸஃ	ஜாலைகளாகிற தளிர்களையுடைய தாயும்
பஞ்சலஸைஃ ஸாரஜ்ஞைஃ ப்ரகடிதகாஸாரஃ	கூட்டங் கூட்டமாகத்திரண்டு கி ளர்கின்ற தீப்பொறிகளாகிற வாஷங்களை ப்ரகாசப்படுத் தா நிற்பதாயும்
பாதமூலம் ப்ராப்தாநாம்	திருவடி ஸம்பத்தையடைந்தவர் களுக்கு (2) மரத்தடியைச சார் ந்தவர்களுக்கு
ப்ரகடிதச்சாயாஸாயயா	இபக்கையாகவே இனிதான நிழ லாலே (2) காந்தியாலே

தாபஹ்ருத்	ஸர்வபாபஸந்தாபத்தைப் போக்குவதாயும் (2) ஸம்ஸாரதாபத்தைப் போக்குவதாயும்
உச்சை: ஶாகா:	உத்துங்கமான ஶாகைகளாகிற ஸூக்திகளையுடையதாயுமிருக்கிற
விஷ்ணுஸங்கல்ப வ்ருக்ஷ:	பகவத்ஸங்கல்பமென்கிற திருவாழியாழ்வானாகிற கல்பவ்ருக்ஷமானது
வ:	உங்களுக்கு
அபிமதம் பலம் ப்ரதத்யாத்	வேண்டிய பலனைத்தரவேணும்.

✤ ✤ ✤ எம்பெருமானுடைய ஸங்கல்பம் ஸர்வாபீஷ்டப்ரதமாகையாலே அதை ஒரு கல்பவ்ருக்ஷமென்னலாமிறே. அந்த விஷ்ணுஸங்கல்பமும் திருவாழியாழ்வானும் ஏகவ்யக்தியாகையாலே இவரையே கல்பவ்ருக்ஷமாகக்கொண்டு பேசுகிறார். "திவ்யஸங்கல்பகல்பக" என்றாரிறே தேசிகனும். [ப்ருத்வீஸ்தாபாலவாலே] வ்ருக்ஷமானது பாத்தியிலே முளைக்கும். ஸ்ரீஸுதர்ஶநனாகிற வ்ருக்ஷமும் ஷட்கோணமாகிற பாத்தியிலே ப்ரதிஷ்டிதம். "ஷட்கோணவலயாயாரஷட்கோணவதீ" என்றாரிறே கீழே. [ஶ்யாமைஶ்ஶஸ்த்ரஜாலை: பத்ரஸமுதய:] சக்ரபாணாதிகளான கறுத்த ஆயுதங்கள் அழகிய இலைகள் வடித்தாற்போலே யிராநின்றன. [ஜ்வாலாஸ்ஸுமநஸ:] செவ்விய சுடர்கள் செந்தளிர் போன்றன. [பக்ஷஸம்பேதை: ஸ்பர்ஶரேகை: ப்ரகடிதகலிகாஸஞ்சய:] பாக்யாநுபாவமாக வெளிவருகின்ற தீப்பொறிகள் செவ்விய மலர்கள் அலர்வதொக்கும். [ப்ராப்தாநாமித்யாதி.] வ்ருக்ஷமானது தன் பாதமூலத்தைப் பற்றினார்க்கு அழகிய நிழலைக் கொடுத்து தாபத்தைத்தணிக்கும்; இவரும் தமது திருவடிகளை பஜிப்பார்க்கு ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமான ஸுக்ஷ்மதியாலே ஸாம்ஸாரிகதாபங்களைப் போக்கியருளுகிறாரிறே. [உச்சை: ஶாகா:] "ஶாகா விடபே ஶ்ருதே ஸ்கந்தயோரபி தரோ:" இதி விஶ்வ:. உத்துங்கமான விடபங்களையுடைத்தாயிருக்கும் வ்ருக்ஷம். தத்ஸ்தாநே ஶாகைகளுள்ளனவாய்த்து இவர்க்கு. ஆக இவ்வகைகளாலே வ்ருக்ஷமென்னத் தக்கவராய் அது தன்னிலும்

ஸமஸ்தஸம்ஸ்ருதிகத்தாலே ஸுவ்ருக்ஷமென்னப் பொருந்தினவ ரான திருவாழியாழ்வான் [ஸ: க்ஷிப்ரமஸ்தம் க்ஷபயது த்ராஷ] ஸுதர்ஶநஞ்செய்வதைச் செய்யவேணுமென்கை. (௭௭)

யாத்ராப்ரோத்யத்ஜநாநாம் நிசய இவ விவஸ்வதாம் ஆதபாநாம், ப்ரத்யக்ராநாம் ஸமூஹம் ப்ரஸ்ருமர பஹுமாந்யா ரத்நஸாரா ஸாதிவஸிஷ்டா । ஆஹ்லாதஸம்வாதபிண்டீக்ருதமிவ ரஶ்மிநாம் பாஸ்பாப்ருஶதாநாம், ஶங்கந்தே யஸ்ய ரூபம் ஸ ஸமவது ஸமவதாம் தேஜஸே சக்ரராஜ: ॥ ॥ ௭௮ ॥

யஸ்ய ரூபம்	யாதொரு திருவாழியாழ்வானுடைய ரூபத்தை
விவஸ்வதாம் ப்ரோத்யதாம் யாத்ராம் நிசய இவ	நிலைத்து நிற்கிற மின்னலொளிகளின் திரளைப்போலவும்
ஆதபாநாம் ப்ரத்யக்ராநாம் ஸமூஹம் இவ	ஆதபாதித்யர்களுடைய திரண்ட தேஜஸ்ஸைப் போலவும்
ரத்நஸாராம் பஹுமாநாஸ்ருஷ்டி இவ	ரத்நங்களின் ஒளிகளினுடைய அளவற்ற ஸ்ருஷ்டியைப்போலவும்
பாஸ்பாப்ருஶதாநாம் ரஶ்மிநாம் ஸபிண்டீக்ருதம் ஆஹ்லாதஸம்வாதம் இவ	பாஸ்பாஷிகளிற் காட்டிலும் ப்ரகர்ஷமான ரஶ்மிகளுடைய ஒன்று சேர்க்கப்பட்ட தேஜோராஶியைப்போலவும்
ஶங்கந்தே	(பார்ப்போர்கள்) ஶங்கிக்கிறார்களோ
ஸ: சக்ரராஜ:	அப்படிப்பட்ட திருவாழியாழ்வான்
ஸமவதாம் தேஜஸே ஸமவது	உங்களுக்கு தேஜஸ்ஸுண்டாகை வேணுமென்கை.

❖ ❖ ❖ திருவாழியாழ்வானுடைய திவ்யரூபத்தை ஸேவித்தவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தம் தம் ப்ரதிபத்திக்கேற்பப் பலபடியாக உத்ப்ரேக்ஷிப்பர்களாய்த்து. [விவஸ்வதாம் ப்ரோத்யதாம் யாத்ராம் நிசய இவ] "ப்ரோத்யஜ்ஜ்யோதிர்ஜ்ஜநாநி" ஜத்யாரோ:

ம். " உத்தம்ஸஸ்ப்ராக்ஷவாணிநிஸ்ஷோஸ்ஸ்" இதிவாணிநி:. உத்தம்ஸஸ்யாக்ஷீணி யஸ்ய தத். குடல குழமபும்படி பார்க்கும திருக்கண்களையுடையது. [உத்ப்ரேக்ஷாபி] ப்ரேக்ஷாபியாவது ஹர்ஷம். புருவநெறிப்பு பொலிந்திருக்குமென்கை. [ஸஹாஸ்ய] ஹாஸத்தோடு கூடியிருக்கும். [கோணம்] கோணமென ஸஸ்ய ஸஹிதி கோணம். கண்டமூலஸ்யாத்தம். [ஸஸ்தஹம்ஸ்த] கோரப்பறகள தோன்றவிருக்கும். [வர்ணை ரிதிஶ்லோகே] மேல் ஶ்லோகத்தில் சொல்லப்படுகிறபடி ஸாத்ரவர்ணநீயமான ஸஸ்த்ரங்களையுடைய பாஹுக்களாலே விளங்காநிக்கும். [ஸநமஸகேஸரி கேஸராரூட] ஸுஜாதைபோலே மெல்லியதாயிராநின்ற பட்டுப வீதாம்பரமணிந்திருக்கையாலே, அடி பருத்து நுனிசிறுத்து மதமதென்று ஸ்தம்பங்களாய் விளங்குகின்ற திருத்தொடைகள் நன்றாகக்காணலாயிருக்குமென்கை. [வ்யத்யஸ்தபாத] (கீழ் எழுபத்தைந்தாம் ஶ்லோகத்தின் உரையிலே விவரித்தபடி) வ்யத்யஸ்தஸந்நிவேஸத்திலேயிராநின்ற திருவடிகளையுடையது. ஆக இப்படிப்பட்ட ரூபத்தைத திருவாழியாழ்வான் உங்கள் கண்முன்னே தோற்றுவித்து யஸோடர்களை வெருட்டி ஓட்டியருளவேணுமென்றாயிற்று. (எக)

வக்த்ரம் காந்தம் க்ருபாணம் பரஸாக்ஷாதவலாக்ஷம் தணம்ஸ், ஸம்வம் கோதண்டபாஸம ஸஹஸ்தாஸமஹ்ஸாவஜ்ரம் ஸாரம் ஸைத்ய! தோஷ்ணாம் ஸஹஸ்ரைஸ்ஸ்தேயபாதம் ஸமஸ்த தாராதிகர்ப:, வ்ருத்திர் ஸேகோஹ்ஸார நீ ஸரகவிஜயித்ரா ஸ்ஸ்ரம் ஸம்பத்து வ: ॥ ॥அ0॥

வக்த்ரம்காந்தம் க்ருபாணம் பஸாஸாதவலாக்ஷம் தணம்ஸம்வம்கோதண்டபாஸம ஸஹஸ்தாஸம ஸஹ ஸஜ்ரம் ஸாரம் ஸைத்ய	வக்த்ராதிஸம்பதங்களான (பதினாறு) ஆயுதங்களை

அதாப்ரவேத்ரஸ்த்ருதஶராதி உ ஷ்வேத: ஸவ்யாபஸவ்யை: தோர்பி: ஷட்பி:	ஒப்பற்ற வேத்ரத்தாலே ஶத்ருக்களின் கொழுப்பை அடக்கின இடத்திருக்கைகளாலும வலத்திருக்கைகளாலும் தாங்காநிற்கிற
நரகவிஜயிந: தேஜோராஶே: நிஜவ்யூஹ:	நரகாஸுரநாஶகனான எம்பெருமானுடைய தேஜஸ்ஸெல்லாமென்னுடையதென்று அபிமானிக்கிற அவதாரமான திருவாழியாழ்வான்
வ: ஸம்பதே	உங்களுடைய ஸம்பத்தின் பொருட்டு
ஜ்ரும்பதாம்	ஓங்குக.

+ + + கீழ்ஶ்லோகத்திலே "ஸ்வாதேஶ்ரவைராஹ்யஷோ ஷ்யூஸ்" என்றதை விவரிக்கிறாரிதில். "ஷோடஶஶஸ்த்ரஜீவா ஹா:" என்று கீழே அருளிச்செய்தபடி திருவாழியாழ்வானுடைய திருக்கைகள் பதினாறுகையாலே ஒவ்வொரு திருக்கையிலும் ஒவ்வொரு திவ்யாயுதத்தை ஏந்தி நிற்கிறாரென்கிறது. வலத்திருக்கைகளெட்டிலும் எட்டு ஆயுதங்கள்; இடத்திருக்கைகளெட்டிலும் எட்டு ஆயுதங்கள் ஆகப் பதினாறு. ஸ்ரீ தேசிகனருளிச்செய்த பரமதபங்க ப்ரபந்தமுடிவிலே "திகிரிமழு உயர் குந்தம் தண்டங்குசம்" என்று தொடங்கி "திகழா வண்ணமரங்கர் தேசென்னமன்னிய திகிசுதரிசனர்செய்ய ஈரெண் புயங்களே" என்று முடிக்கப்பட்ட பாசுரம் நோக்கத்தக்கது. அவரருளிச்செய்த ஷோடஶாயுதஸ்தோத்ரத்திலும் இவ்வாயுதங்களின் பெருமை காணத்தக்கது.

ப்ரதமபாதத்தில் சொல்லப்பட்ட சக்கரம, ஈட்டி, கத்தி, கோடாலி, ஶதக்நீ, மாவட்டி, தண்டு, சக்தி (வேல்) என்கிற எட்டு ஆயுதங்கள் வலத்திருக்கையிலுள்ளவை. த்விதீய பாதத்தில் சொல்லப்பட்ட சங்கு, வில், கண்ணி, கலப்பை, உலக்கை, கதை, வஜ்ரம், ஶூலம், என்கிற எட்டு ஆயுதங்கள் இடத்திருக்கையிலுள்ளவை. "ஶூலஶோபித ஸ்ரீமத் ஆயுதே"

என்றுசொல்லிநீகொரஸமாகையாலே ஸாத்விகஸ்யாத்ர வாங்மி ஜ்ஞாநயோகம்.

[அதாமபஸ்ஸித்தாராதிநமேவ] வென்றுந்திருக்கைகளை ஸத்ருக்களின் செருக்கை அடக்கவற்றாயிருக்க வேண்டாயாயவரிகதிந்தங்களுமானல் கேட்கவேணுமோபின்னே? (அ௦)

வீதம் கேஸே ரிபோஸ்ரவ்யஸ்ஜி ரயவந ஸம்ஸ்ரிதே வ்யாத்தபராக்ஷம், வரூயஃகாரி யஜ்ஞ வபாஷிச நஸ்டே ஜ்ஞேயெச ஸ்வரந்த்ரீ । ஊஸ்ஸ வக்ஷ ஜொக்திஸ்வகிததேலம் ஜொசநே ஜோசநெச, ஸ்தநஸ்தநாய யாஸ்தே ஸாரவரவரி ஷஸ்தவிதம் தேநவதம் வஃ ॥ ॥ அக ॥

கேஸே — திருக்குழலிலும்

ரிபோஃ அஸ்ருஜ்வீ — ஸத்ருவின் ரக்தத்திலும்

வீதம் — பொன் வர்ணமாயும் (2) பானம் பண்ணினதாயும்,

ரயவநே — வக்த்ரத்திலும்

ஸம்ஸ்ரிதேவீ — ஆஸ்ரிதவிஷயத்திலும்

உத்தாக்ஷம் (2) உக்ரகடாக்ஷம் — அதிஸ்ஹ்ரமான அக்ஷத்தையுடையதாயும் (2) உஹ்ரிதமானகடாக்ஷத்தையுடையதாயும்

யஜ்ஞ — யஜ்ஞத்திலும்

வபாஷிச — திருமேனியிலும்

வரூயஃகாரி — கீழே எழுதப்பட்ட வரூஜையுடையதாயும் (2) வரூஜை கிரஸிக்ததாயும்

நஸ்டே — ஸத்ருவஜ்ஞத்திலும்

ஜ்ஞேயெச — ஸாஷஸ்ரபிம்பத்திலும்

ஸ்வர அக்ஷ்ரீ — விஜயகோஷத்தை அடையாளமாகவுடையதாயும் (2) ஜ்ஞணத்தையடையாளமாகவுடையதாயும்

ஹஸ்தே	திருக்கையிலும்
வக்த்ரே	திருமுகமண்டலத்திலும்
ஹேதிஸ்தபகிதம்	ரூபாங்களாலும் (1) ஜ்வாலை களாலும், வ்யாப்தமாயும்
நேத்ரே	திருக்கண்ணிலும்
பாதேச	ஸ்ரீபாதத்திலும்
அஸமம்	விசேஷமாயும் (2) ஒப்பற்றதாயும்
ஸுரவரபரிஷத்ஸேவிதம்	தேவஶ்ரேஷ்டர்களுடைய திரளாலே ஸேவிக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற
தைவதம்	திருவாழியாழ்வானென்கிற தைவ மானது
வ:	உங்களுக்கு
அப்ரமேயாய தாம்நே	அளவற்ற தேஜஸ்ஸின்பொருட்டு
ஸ்தாத்	ஆகவேணும்.

*** தத்ரூபயோஜிதாலங்காரரீதியிலே திருவாழியாழ்வானை வர்ணிக்கிறாரிதில். [1. கௌஸுமபீதம், (2) ரீதிர்நாம ஸுவர்ணஸ்ய பீதத்வம் (1) "பீதோ மணிசிகாஸம:" என்றான் அமரன். பொன்வர்ணமான கௌஸுமத்தையுடைய தே வதையென்றபடி. (2) ரீதிர்நாம ஸுவர்ணபக்ஷே, பீதமென்றது வர்ணம்பண்ணினபடியைச் சொல்லுகிறது. இந்த பக்ஷத்தில் அரூணிக்க ரூபத்வயாஜமான பீதஸ்வம் அத்யந்தமானபடி எங்ஙனேயென்னில்; வித்யாஜனகளாதேஷியில் அஸ்ய ஜனக்ரியையில் "ஸ்ரோதாயிகாரணேசு" இத்யாதி ஸூத்ர விவரணத்தில் — "கமலம் ஹாஸ்ரா ப்ராஹ்மணா இதி । ஹாஸ்ரஸ்ய ஸுவர்ணஷாதிதி ஸ்வயம்பூயோ ஜவ:" என்றது இங்கே அநுஸந்தேயம். பீதஸ்ய ஸ்யாதேஸ்யாதி பீத மென்றாகக்கடவது. "பீதஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா" என்று ஸ்ரீ வத்ஸத்திலும் இங்ஙனே ப்ரயோகிக்கப்பட்டது.

[1. ரூபவதே (2) ஸம்ஸ்ருதே தைத்யாநீகாக்ஷ] (1) வக்த்ரத்தில் உத்கடமான [ஸம்ஹீரமான] அக்ஷத்தையுடையது. (2) ஸ்ரீ தஜநததின்பக்கல் உத்க்ருஷ்ட கடாக்ஷதத்தையுடையது. அத்ர ஸஹம்ஸஶ்லோஷ:

[1. யந்த்ர 2 வபுஷி ச ரத்நாப: காரி.] (1) "ப்ரணவ ஸம்புடாயாமஷ்டகோணவதீ" என்று கீழே சொன்னபடி ரத்நமெழுதி அதன்மேலே ஸுதர்சநயந்த்ரஸ்தாபநமாகையாலே ரத்நனை அபஹரித்த யந்த்ரத்தையுடையதாய்த்து. (2) திவ்யமங்கலவிக்ரஹம் தன்னொளியாலே ரத்நனைத் திரஸ்கரித்திரா நிற்குமிறே.

[1. ஸேநே 2 ஸ்ம்ருதௌ ச ஸாக்ஷ்யு] (1) ஸேநமாவது சத்ருக்களை வதித்தல். அதில் ஸாக்ஷ்யத்தை [— விஜய ப்ரகாசகஸிம்ஹநாதத்தை] அடையாளமாகவுடைத்தாயிருக்கும். (2) சக்ரஸ்மரணமும் ப்ரணவஸாக்ஷிகமாயிருக்கும். [1. ஹஸ்தே (2) சக்ரே ச ஹேதிஸ்தபகிதமு] ரூபமும் ஜ்வாலையும் ஹேதி ஸ்வபாவமாகையாலே (1) ரூபவிசிஷ்டஹஸ்தமும் (2) ஜ்வாலாவிசிஷ்ட சக்ரமும் சொல்லிற்றாயிற்று [1. சோப நே (2) சோபநே ச கலசே.] "த்ரிநயநவஹந:" என்று கீழே சொல்லுகையாலே விஷசோபநமாய்த்தது. (2) சோபநமாவது ப்ரயோகம்; சக்ரப்ரயோகம் ஒப்பற்றதென்கை. (அக)

சித்ராகாரை: ஸ்வசாரைர்மிதஸகலஜகஜ்ஜாகரூகப்ரதாப:, சக்ரம் தந்த்ராநுபாவம் ஜநயது ஜயதோ தாநய ஸந்நாம் ஸஹஸ்ராம் ஸஞ்சாரஸ்ஸ்ரீஸ்திர நிவர்த்திதவிஜயோ யாதுஷணாம் ரணாநாம், ஸ்ரீமாந் ராஜாஸநஸ்தோ வித்ரத ஸுவதாம் வஸ்த்ரரக்ஷாஸ்ரவதீ ॥ ॥அஉ॥

சித்ராகாரை: — பலவகைப்பட்ட

ஸ்வசாரை: — தன்னுடைய ஸஞ்சாரங்களாலே (2) சாரபுருஷர்களாலே

மிதஸகலஜகத் — அளவிடப்பட்ட ஸகலலோகங்களையுடையனும்

ஜாகரூகப்ரதாப: — எப்போதும் விளங்குகின்ற ப்ரதாபத்தையுடையனும்

ஹ்ருத்யம் த்யாநாராத்யம் ஹ நவதி ஸநகாத்ய: ஸ்ரீத்³த⁴வ ஸ்த்ராநு ஶாஸயந்	ஸாதிஶய ஹ்ருத்யத்தை ப்ரயோ ஜநமாக்கி த்யாநாராதநமாக ப்ர நிக்கின்ற ஸ்ரீ ஸநகர்களை ப்ரஸா தீநிப்பவனும், (2) ரஹஸ்யவ்ரு த்தாந்தங்களை த்யாநாராத மாக நெஞ்சிலேயே தேக்கிக்கொ ண்டிருக்கிற ஸநாதநர்களை ப்ர ஸாதீநிப்பவனும்
ப்ராணாஸ்ஸ்ம்ருத்யநிவ்ருத்தி த²ந்வாவிஜய:	ப்ராணங்கள் ஐந்தினுடையவும் ஶத்ரு விஜயத்தைத் தலைக்கட்டுமவனும்
ஷண்ணாம் கு³ணாநாம் ப்ரதி	ஆறு குணங்களுக்கு நிவாஸ ஸ்தாநபூதனும்
ராஜாஸநஸ்த²:	ஷட்கோணத்தை ஆஸநமாக்கிக் கொண்டு எழுந்தருளியிருப்பவ னும் (2) ஸிம்ஹாஸநத்தில் வீற்றிருப்பவனுமான
சக்ரவர்த்தி ப்ரஸாத:	திருவாழியாழ்வான் (2) சக்ர வர்த்தியானவன்
ப⁴வதாம் ஶ்ரியம் விதரது	உங்களுக்குச் செல்வத்தைத் தந்திடுக.

‘‘சக்ரவர்த்தி ப்ரஸாத:’’ என்கிற கர்த்ருவாசக பதம் ஶ்லிஷ்டமாகையாலே அதற்கிணங்க ஶ்லோகம் முழுதும் ஶ்லிஷ்டமாய்க் கிடக்கிறது. ‘சக்ரே வர்த்தத இதி சக்ரவர்த்தி’ என்று வ்யுத்பத்தியாய் திருவாழியாழ்வானைச் சொன்னவோபாதி ‘சக்ரம் வர்த்தயிதும் [ஸாம்ராஜ்யம் நிர்வோடும்] ஶீலமஸ்யேதி சக்ரவர்த்தி’ என்று வ்யுத்பத்தியாய் ஸார்வபௌமனையும் சொல்லுகிறது. திருவாழியாழ்வானுக்கும ஸார்வபௌமனுக்கும் பொருந்தும்படி ஆறு விஶேஷணங்களிட்ட அழகை என் சொல்வோம். [விசித்ராகாரை: ஶ்லேஷைர்பத்ரஸமர்ப்பகை:] திருவாழியாழ் வானுடைய ஸம்பாரங்கள் வைஷ்ணவ ஸமீகரண வர்ணந ப்ரஸ்தாந ப்ரஹரணாதி ஸௌஷ்டவ விசித்ரீகரங்களாயி

ருக்கும். அவற்றாலே அவர் ஸகலலோகவ்யாபியாயிருப்பர். (2) ராஜபக்ஷத்தில், சாரா:— ஶத்ருவ்ருத்தாந்தஜ்ஞா:. அவர்கள் காலாவஸ்தாதிபேதேந பலவகைப்பட்டிருப்பர்கள். அவர்களை உலகமெங்கும் பரவச்செய்வனிறே அரசன். [ஜாம ரூபப்ரதாப:] "ஸப்ரதாப: ப்ரபாவஶ்ச யத்தேஜ: கோஶதண்டஜம்" என்ற அமரகோஶத்தின்படி தேஜஸ்வியாயிருப்பன் அரசன். இவர் ஶத்ருக்களை மிகவும் தபித்துக்கொண்டிருப்பவர். [ஶத்ருஶித்ராதி] ஸுதர்ஶநமந்த்ரத்தை அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதாதிகளில் சொன்ன கட்டளையிலே ஜபித்துக்கொண்டு நெஞ்சிலே த்யாநிக்குமவர்கள் பக்கல் திருவுள்ளமிரங்குவர் திருவாழியாழ்வான். (2) ராஜபக்ஷ மந்த்ரமாவது ஸம்பாஷணம். அதை ராஜதந்த்ராநுகூலமாக ரஹஸ்யமாய் சேமித்துப்போரும் அமாத்யவர்க்கர்களை பஹுமாநியா நிற்பன் அரசன்.

[ஸர்வாங்கேத்யாதி] ஜ்வாலை, நாபி, நேமி, அரம், அக்ஷம், என்கிற தனது ஸர்வாவயவங்களின் ஸஹகாரத்தாலே ஶத்ருஜயத்தைத் தலைக்கட்டிப் போருவர் திருவாழியாழ்வான். (2) ராஜபக்ஷ, அமாத்யாரோஹாவாய:, ஸாமாஷட்குண்யஸம்பத், விநிபாதப்ரதீகார:, ஷட்காலவிஹார:, காயப்ரவ்ருத்தி: என்று அங்கஷட்கம் ஶத்ருஜயஸாதகமாநேயம். "ஸ்வாம்யமாத்ய ஸுஹ்ருத்கோஶராஷ்ட்ர துர்க்கபலாநி ச । ராஜ்யாங்காநி ப்ரக்ருதய: பௌராணாம் ஶ்ரேணயோபி ச ॥" என்கிற அமரகோஶத்தின்படியும், "ஸ்வாம்யமாத்யஶ்ச ராஷ்ட்ரம் ச துர்க்கம் கோஶோ பலம் ஸுஹ்ருத் । பரஸ்பரோபகாரீதம் ஸப்தாங்கம் ராஜ்யமுச்யதே ॥" என்ற காமந்தகீயத்தின்படியும் ஏழு அங்கங்களுண்டாகிலும் இப்படி ஷடங்கப்ரகாரமுமொன்றுண்டென்பர். [ஷண்ணாம் குணாநாம் யாமி] ஜ்ஞாநஶக்திபலைஶ்வர்யவீர்ய தேஜஸ்ஸுக்களாகிற ஆறு குணங்களுக்குத் திருவாழியாழ்வான் வாஸஸ்தாநமாயிருப்பது போல அரசனும் ஸந்திவிக்ரஹயாநாஸந த்வைதீபாவஸம்ஶ்ரயங்களென்னும் ஆறு குணங்களுக்கு இருப்பிடமாயிருப்பன். அமரகோஶவ்யாக்யாநங்க

ளில் (க்ஷத்ரியவமெ) இவற்றின் விரிவு காண்க. [ராஜாஸந ஸ்த:] "ராஜா த்வமாஸி க்ஷத்ரியே நவே" இத்யுக்த: "வஸ்ராய: ஸாரி யதே" என்று கீழ் ஶ்லோகத்திற்சொன்னபடி ஸிம்ஹாஸநத்திலிருப்பர் இவர். (2) ஸாவதேனன் ஸிம்ஹாஸநத்திலிருப்பன். [ஸுக்ஷ்மவிஸ்தாரம்] ஸம்வதீஷாநமும் ஸமமிறே இருவர்க்கும். (அஉ)

சக்ஷாவ்ருத்தாஸ்ரோணாந்த்ரவிவரஸம்வ்ருத்தவர்ணஸ்ருதீநி, ஜாதாஜாதாவஶ்ரீஸம்பந்நபட்டபீஶ்வாணீஷுஜ்ஞாநாநி । வக்ராஸாக்ராஸவக்ராவமவர்திதஹஸீ வக்ராவாஸாதபேஶ்ஷாணி, ஸஹ்ரோதரோஷ்ட்ரஸ்ய ஶ்ரூயந்தாம் ஸதாம் ஶ்ராயிதம் ஶ்ருதிதாநி ॥ அகூ ॥

சக்ஷ ஶ்ருவ்ருத்த ஸஹ்ரோணாநி — சக்ஷத்தில் சுழலாநின்ற ஶ்ரோணிகளையுடையனவும

சாரவிவரஸம்வக வத்ரவர்ண ஸ்ருதீநி — சாரங்களின் சந்துகளில் புராநின்ற வத்ரஸாயக்களையுடையனவும்

ஜாதாஜாத ஸவஶ்ரீஸம்பந்ந பட்டபீ வாணீஷு ஜ்ஞாநாநி — ஜாதஸந்தேஹங்களாலே ஸமஸ்தப்பட்டுச் சிதறுநின்ற நக்ஷத்ராஸிகளாலே வெளுக்கின்ற ஜ்ஞாநங்களையுடையனவும

வக்ராஸாக்ராஸ வக்ராவமவ வர்திதஹஸீ வக்ராவாஸாதபேஶ்ஷாணி — வக்ரநெறியால் ஶ்ருதிக்கப்பட்ட வக்ராவமவத்ததினால் நடுக்கப்பட்ட ஸம்பத்தினால் ஶ்ரேமமடைந்த திருவனந்தாழ்வாரையுடையனவுமான

ஸஹ்ரோதரோஷ்ட்ரஸ்ய ஶ்ருதிதாநி — திருவாழியாழ்வானுடைய ஶ்யாணங்கள்

ஸதாம் ஶ்ராயிதம் ஶ்ருதிதாநி — உங்களுக்கு வேண்டியதைக் கொடுக்கக்கடவன.

❖ திருவாழியாழ்வானுடைய ஜ்வாலைகளை வர்ணிக்கிறவிடத்தில். ஜ்வாலைகள் ஆகாசங்களிலே சுழன்று வரும்; திங்களு மாதித்தியனும் சுரங்களின் இடையே புரளாநிற்பர்; நக்ஷத்ரராசிகள் ஸ்ரீஸுதர்சநஜ்வாலாஜாலங்களாலே ஊஹிஹவிக்கப்பட்டு திஶங்களிலே சிதறிப்பரவி எங்கும் வெண்மை பயக்கும்; சக்ரநேமியானது சக்ரவாளபர்வதத்தளவும் செல்ல ஆக்ரமித்திருக்கையாலே அந்த மலை நடுங்கி, அதனாலே ப்ருத்வியும் நடுக்கமுற்று நிற்கவே ❁ படர் பூமியைத் தாங்கிக்கிடக்கும் படங்கள் பலவுமுடைப் பாம்பரையன் நமக்கு மென்வருகிறதோவென்று ஶங்கிக்கிறான்; இவ்வண்ணமாயத்து ஸ்ரீஸுதர்சநயாத்ரா வைபவமிருக்கும்படி.

ப்ருஷ்டிதம்ஷ்ட்ரோத்த ஸாவேகத ப்ருத்யாத: ப்ருயாணா யஜ்ஞ:. (அஅ)

ஶைத்யம் த்யக்தாத்மஶீலம் ஸ்ருணிரணக ஸ்ருணி: பவிஸ:
ஸம்ஹஸாத:, ஶக்திஸ்ஸாத்ரிஸ்ஸக்தி: காந்திஸ்ஸோகாஸம் காணயாஸ:
கோஸாஸ: । ஜ்வஸஜ்வஸ யத்ப்ரதாபஸ்ஸோதீப்த்யா ஜ்வலந் தந்ந யந்நாய
த்வஸாத்ஸ்வஸாக்ஷ, ப்ர ஸாஸேஷாஸ்த்ர ஸவேதா ஸயஜ்ஜஸண
பதி: கஸேந ஸாஸேநாய ॥ ॥அ௯॥

யத்ஸாக்ஷ	யாதொரு திருவாழியாழ்வான் முன்னே
ஶைத்யம்	ஶைத்யமானது
த்யக்தஶீலம் பவதி	தன் தன்மையை விட்டதாக ஆகிறதோ
ஸ்ருணி:	மாவட்டியானது
க்ஷணாக ஸ்ருணி:	ஒளிமழுங்கப் பெறுகின்றதோ
பவிஸ:	வஜ்ரவிஶேஷமானது
ஸம்ஹஸாத:	சளைத்துப்போகிறதோ
ஶக்தி:	ஶக்த்யாயுதமானது

ஶாலீநஶக்தி: — வெள்கிப்போன ஶக்தியையுடையதாகின்றதோ

குலிஶம் — வஜ்ராயுதமானது

ஸஶங்கம் — ஸஸம்ஶயமாகின்றதோ

குடார: — கோடாலியானது

குண்டதார: — கூர்மை மழுங்கப்பெறுகின்றதோ

ஶூல: — ஶூலாயுதமானது

சாயாகல்ப: — சாயாவாகின்றதோ

தநு: — வில்லானது

தநு — க்ருஶமாகின்றதோ

ஸ: — அப்படிப்பட்ட

த்ருப்தஶேஷாஸ்த்ரதர்பக்ந: — எல்லா அஸ்த்ரங்களுடையவும் செருக்கைக்கொள்ளை கொண்ட

ரதசரணபதி: — திருவாழியாழ்வான்

வ: — உங்களுக்கு

ஶாத்ரூணாய கத்ரூணே ஸ்தாத் — ஸாதநரூபமான கார்யத்தின் பொருட்டு ஆகுக.

ப்ரஸித்தமான ஆயுதங்களெல்லாம் திருவாழியின் முன்னே அஸத்கல்பங்களாகிறபடியை அருளிச்செய்கிறார். ஶம்பமானது ஶத்ருஸம்ஹாரஸாமர்த்யமாகிற ஸ்வஸ்வபாவத்தை விட்டது, அங்காரம் ஒளிமழுங்கப் பெற்றது. பட்டாகத்தி என்று வ்யவஹரிக்கப்படுகிற பட்டிஸமானது இளைத்தொழிந்தது. பட்டிஸ: ஸாக:— கார்ஶ்யம் யஸ்யாஸ்தி விக்லப:. ஶக்த்யாயுதமானது வெள்கிநின்றது. «ஸ்யாததிருஷ்டஸ்து ஶாலீந:» இத்யமர:.

«த்ருப்தாஶேஷாஸ்த்ரதர்பக்ந:» இத்யபி பாட:. ஶாத்ரூண: ஸாதநம்—ஶாத்ரூண்யம்; ஸ்வர்காதிஸாதநமான ஸத்கர்மங்களில் உங்களுக்கு ப்ரவ்ருத்தியைப் பிறப்பிக்க வேணுமென்று கருத்து. (அச)

க்ஷீணாரிநயவ்ரஜம் க்ஷுதிதரத்னமணம் ஸதஸா ஹதஸத்(ய)(ய)பக்ஷ்யம், கோஷாவஸம்ரம்ப கோலாஹலைர்விஹதகர்வதீவ்யதாமஹம் । கலயத்ஸாம்பராயம் ரணஜ்வலதிவ்யபவம் வ: க்யாதிம், துக்தாம் துக்தாப்திஸாம்யம் ஹயவிவரஸமாநாவீரநாவீரவக்த்ரம் ॥ ॥ ௮௫ ॥

ஹயவிவரஸமாநாவீரநாவீரவக்த்ரஸ்ய — ஸீதத்தை தெரிந்துடைய வேதாந்தத்திலே எழுந்தருளியிருந்துகொண்டு

க்ஷீணாரிநயவ்ரஜம் யதாதயா — பொடிபண்ணப்பட்ட கல்மஷங்களை யுடைத்தாயிருக்கும்படியும்

க்ஷுதிதரத்னமணம் யதாதயா — ஸம்ஸ்கரிக்கப்பட்ட ரத்னங்களை யுடைத்தாயிருக்கும்படியும்

ஸதஸாஹதஸத்பக்ஷ்யம் யதாதயா — பக்தர்களான ஜனங்களின் கஷ்டங்கள் சிதறும்படியாகவும்

கோஷாவஸம்ரம்ப கோலாஹல கர்வவிஹத தீவ்யதாமஹம் யதாதயா — ஸிம்ஹநாதஸம்ரம்பங்களென்ன கோலாஹலங்களென்ன இவற்றாலே ஸமர்களின் செருக்கு ஒழியும்படியாகவும்

ஸாம்பராயம் கலயத் — யஜ்ஞத்தை நடத்தாநிற்கிற

ரணஜ்வலதிவ்ய: — திருவாழியாழ்வான்

வ: — உங்களுக்கு

துக்தாப்திஸாம்யம் — பாற்கடல்போல் விளங்குவதும்

தேயவஸீம் — ஸாஸ்வதமுமான

க்யாதிம் — க்யாதியை

துக்தாம் — வளரச்செய்திடுக.

* * * திருவாழியாழ்வான் போர்க்களத்திலேயிருந்து ரண மஹோத்ஸவாதிகளை ஸஞ்சரிப்பிக்கிற வ்யாவர்த்திக்கிற படியைப் பேசுகிறார். "க்ஷீணாரிநயா: க்ஷீணாஸ்ய:" இத்யா

யர:. சிறந்த குதிரைகளின் [ஸப்தஸாகர இதி] ஸஹோர்ட்டிமீர்ணா:. ஸாஸ்ரமப்யபூஷு பாஸ்வஸஹஸ்ரகான ஸஸ்ர்களின் ஸஹிதத்தைச் சொல்லுகிறதென்றார் ஸம்ஸ்க்ருத வ்யாக்யாதா. "ஸாஹாய்யமபூஷு" என்று பாடமென்றும், ஸாஹாய்யமும் ஒரு விசேஷவாதியென்றும் சிலர் சொல்லுவர். கோபம் கண்டுகொள்வது. [க்ஷ்வேடாஸம்ரம்பேத்யாதி] "க்ஷ்வேடாத ஸிம்ஹநாதஸ்யாக:" இத்யமர:. திருவாழியாழ்வான் போர்க்களத்தில் செய்யும் ஸிம்ஹநாதஸம்ரம்பங்களைச் சொல்லுகிறது. கேலீக்ருதமாவது — க்ரீடாகௌதுகங்கள். ரதநாமவுஜுரம், கட்யந்தமபதாவநதித்யாதிகளான விளையாடல்களைச் சொல்லுகிறது.

பஹுவர்ணவர்ணா:— ககாரா:; "பஹுவர்ணோவாஸாரதிகா:" இத்யமர:. ககஷகேஸ்ரா— வ்யஸவ:, ஆர்யாஸ்வேஷ ஸா: யஸ்யாஸ்ய. கீர்த்தியை வெண்ணிறமாக வர்ணிப்பது கவிஸமயமிறே. [ஸ்பஸ்பஸேத்யாதி.] ஶத்ருஸம்பவிஹ்வலனாய் இந்திரன் ஓடிவந்து சரணம்புக, அவனுடைய வைநதேய ரதத்திலே சென்றெழுந்தருளியிருந்து இவ்வளவு காரியங்கள் செய்தருள்வராய்த்து. (அ௩)

ஜந்மஜ்யேஷ்டாமிமாமிப்ரஹாரணாஹவோத்தாநகே வைநதேய, விஷ்ணோர்க்ஷ்யாந்த்யஸ்க: ப்ரமதாஹவிஹாரா வதம்ஸோநேஸத்ரா। நிர்ஜித்ய ப்ரத்யநீகம் நிரவதிகவர ஜாலிகாஷ்யரம்ச்யம், வச்ச்யம் விஷ்வஸ்ய தாஷ்வாஸ ப்ரயதஸ் ஹவதா ஹேமிநிர்ருநாஜஸ்ய.॥ ॥அ௪॥

ஜந்மஜ்க் ஜ்யேஷ்டாமிமாமி ப்ரஹாரணாஹவ உத்தாநகே } பிறக்குத்தீங்கிழைக்கின்ற ஸாஜவத்தையுடையனான ஶாமியென்பவனுடைய க்ஷயாயப்ரஹாரங்களாலே விகாவதுகச் செய்யப்பட்ட

வைநதேய பெரிய திருவடி

த்ராக் வித்ராதி ஸதி — கடுக ஓடிப்போனவளவில்
ஆயோதநபுவி — போர்க்களத்தில்
பராவ்ருத்தோத்தாநே — மீண்டு எழுந்தருளாநின்ற
ஶார்ங்கிணா — எம்பெருமானாலே
ஆயுக்தஸ்ஸந் — ஆயோஜிக்கப்பட்டு
நிரவதிகசரத்ராக்ஷஸாநீகசக்ரஸ்வ யாமத்யம் — அளவில்லாமல் திரிகின்ற ராக்ஷஸ ஸைந்யங்களையுடைத்தான
ஆத்யந்திகம் — ஆதிபக்ஷியின் ஸைந்யத்தை
நிஜித்ய — வென்று கொன்று
விஶ்வஸ்ய பத்ரம் தாஸ்யந் — உலகங்கட்கு நன்மைபுரிந்த
ஹரேஸ்ஸமாஜஸ்ய ஹேதி: — ஹரவிஶ்வாஸமான திருவாழி
ஸவத: — உங்களை
ஆயாத — [யாழ்வான்] யஶஸ்விகளாகச் செய்திடுக.

❖ ❖ ❖ உத்தரஶ்ரீராமாயணத்தில் ஏழாவது ஸர்க்கத்தில் திருவாழியாழ்வான் மாலியென்னுமஸுரனுடைய தலையை அறுத்த வரலாறும், முதலில் மாலியானவன் பெரியதிருவடியை கதையாலேயடித்துத் துரத்தினபடியும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளமை காண்க. „கதயாऽபிஹதஸ்தேந மாலிநா கருடோ ப்ருஶம் । ரணாத்பராங்முகம் தேவம் க்ருதவாந் வேதநாதுர: ॥ பராங்முகே க்ருதே தேவே மாலிநா கருடேந வை । உததிஷ்டந் மஹாந் ஶப்தோ ரக்ஷஸாமபிநர்த்ததாம் । ரக்ஷஸாம் ராவதாம் ராவம் ஶ்ருத்வா ஹரிஹயாநுஜ: । திர்யகாஸ்தாய ஸங்க்ருத்த: பக்ஷீஶே பகவாந் ஹரி: । பராங்முகோऽப்யுத்ஸஸர்ஜ மாலேஶ்சக்ரம் ஜிகாம்ஸயா । காலசக்ரநிபம் சக்ரம் மாலேஶ்ஶீர்ஷமபாதயத் ॥'' இத்யாதி.

[நிரவதிகசரதித்யாதி] ராக்ஷஸாநாம் ஸைந்யம் ராக்ஷஸீ(?) கம். ஶ்வாநாம் ஸைந்யம் ஶ்வீயம். ரதாநாம் ஸைந்யம் ரத்யம் - இதி தத்திதப்ரயோகா:. ஶாஸ்த்ரமிதி ஸ்வஸம்ஜ்ஞிவாத:. ஆத்யந்திகய்ய:. (அசு)

நந்திந்யாநந்தஶூந்யே கதவதி கணபதௌ வ்யாகுலே பாஹுலேயே, வஹ்நௌ பீத்யாக்ராந்தே ப்ரமதபரிஷதி ப்ராப்தவத்யாம் ப்ரமயம் । உச்சித்யாஜௌ பலிஷ்டம் பலிஜபுஜவநம் யோ ததாவாத்ரிபிக்ஷோ:, பிக்ஷாம் தத்ப்ராணரூபாம் ஸ பவதகலுஷம் க்ருஷ்ணஹேதி: க்ஷிணோது ॥ ௮௭ ॥

ஆஜௌ	பாணாஸுரயுத்தத்திலே
நந்திநி ஆநந்தஶூந்யே ஸதி	நந்தியானவன் ஆநந்தஶூந்யனானவளவில்
கணபதௌ கதவதி ஸதி	விநாயகன் பின்வாங்கினவளவில்
பாஹுலேயே வ்யாகுலே ஸதி	ஷாண்முகன் ஒன்றும் செய்யத்தோன்றாமல் கலங்கிநின்றவளவில்
வஹ்நௌ பீத்யாக்ராந்தே ஸதி	வஹ்நியென்பவன் பயத்தாலே ஸ்தப்தனானவளவில்

(கிம்பஹுநா?)

ப்ரமதபரிஷதி	(ருத்ராநுசர) ப்ரமதகணங்களெல்லாம்
ப்ரமயம் ப்ராப்தவத்யாம் ஸத்யாம்	நாஶமடைந்தவளவில்
ய:	யாவனொரு திருவாழியாழ்வான்
பலிஷ்டம் பலிஜபுஜவநம் உச்சித்ய	வலிதான வாணனாயிரந்தோள்களைத் துணித்து
தத்ப்ராணரூபாம் பிக்ஷாம்	அந்த பாணனுடைய ப்ராணனாகிற பிக்ஷையை
ஶூலிபிக்ஷோ: ததௌ	சிவபிரானுக்குக் கொடுத்தாரோ
ஸ: க்ருஷ்ணஹேதி:	அந்தத்திருவாழியாழ்வான்
பவதகலுஷம் க்ஷிணோது	உங்களுடைய தீமைகளைத் தொலைத்திடுக.

❖ ❖ ❖ வாணனாயிரந்தோள் துணித்த வரலாற்றைப் பேசுகிறார். மஹாபலிஸந்ததியில் பிறந்தவனான பாணாஸுரன் ஒருகாலத்தில் ஶிவனுடைய நடநத்தைக்கண்டு அதற்குத் தகுதி

யாகத் தன் இரண்டு கைகளால் மத்தளம்தட்ட, சிவன் மகிழ்ந்து அவனுக்கு ஆயிரம் கைகளையும் நெருப்பு மதிளையும் அளவிறந்த வலிமையையும் மிக்கசெல்வத்தையும், தான் ஸபரிவாரனாய்க் கொண்டு அவன் மாளிகைவாசலில் காவல் செய்திருத்தல் முதலிய வரங்களையும் தந்தருளினன், அந்த பாணாஸுரனுடைய பெண்ணாகிய உஷையென்பவள் ஒருநாள் ஒரு புருஷனோடு தான் கூடியதாகக் கனாக்கண்டு முன் பார்வதி அருளியிருந்தபடி அவனிடத்தில் மிக்க ஆசைகொண்டு தன்னுயிர்த்தோழியான சித்ரலேகைக்கு அச்செய்தியைத் தெரிவித்து அவள்மூலமாய் அந்தப் புருஷன் க்ருஷ்ணனுடைய பௌத்ரனும் ப்ரத்யும்நனுடைய புத்ரனுமாகிய அநிருத்தன் என்றறிந்துகொண்டு 'அவனை ஸம்ஸர்க்கைக்கு உபாயஞ்செய்யவேண்டும்' என்று அதோழியைவேண்ட அவள் தன் யோகவித்யாபலத்தால் த்வாரகைக்குச்சென்று அநிருத்தாழ்வானைத் தூக்கிக்கொண்டுவந்து அந்த:புரத்திலே விட அவனோடு போகங்களை அநுபவித்துவர, இச்செய்தியைக் காவலாளராலறிந்த பாணாஸுரன் தன் ஸேனையுடன் அநிருத்தனை எதிர்த்து மாயையினால் பொருது நாகாஸ்த்ரத்தினால் கட்டிப்போட்டிருக்க, த்வாரகையிலே அநிருத்தனைக் காணாமல் யாதவர்களெல்லாரும் கலங்கியிருந்தபோது, நடந்த வரலாறுகளை நாரதர் சொல்லக்கேட்ட கண்ணபிரான் பெரியதிருவடியை ஸ்மரிக்க, உடனே வந்துநின்ற கருடாழ்வான் தோளின்மேலேறிக் கொண்டு பலராமாதிகளோடுகூட பாணபுரமாகிய சோணிதபுரத்திற்கு எழுந்தருளும்போதே அப்பட்டணத்தின் ஸமீபத்தில் காவல்செய்துகொண்டிருந்த சிவனுடைய ப்ரமதகணங்கள் எதிர்த்துவர, அவர்களையெல்லாம் அழித்து, பின்பு சிவனாலேவப்பட்டதொரு ஜ்வரதேவதை மூன்றுகால்களும் மூன்று தலைகளுமுள்ளதாய்வந்து பாணனைக் காப்பாற்றும்பொருட்டுத் தன்னோடு யுத்தஞ்செய்ய, தானும் ஒரு ஜ்வரத்தையுண்டாக்கி அதனைத் துரத்திவிட்டபின்பு, பாணனுடைய கோட்டையைச் சூழ்ந்துகொண்டு காத்திருந்த பஞ்சாக்நிபுருஷர்களான அக்நிதேவர் ஐவரும் எதிர்த்துவர, அவர்களையும் நாசஞ்செய்து பாண

னோடு போர்செய்யத்தொடங்க அவனுக்குப் பக்ஷபாதமாக சிவனும ஸுப்ரஹ்மண்யன் முதலான பரிவாரங்களுடன் வந்து எதிர்த்துப்போரிட, கண்ணன் தான் ஜ்ரும்பணாஸ்த்ரத்தைப் ப்ரயோகித்து சிவன் ஒன்றுஞ் செய்யமாட்டாமல் கொட்டாவிவிட்டுக்கொண்டு சோர்வடைந்து போம்படிசெய்து ஸுப்ரஹ்மண்யனையும் கணபதியையும் ஹுங்காரங்களால் ஒறுத்து ஓட்டிப் பின்பு திருவாழியையெடுத்து ப்ரயோகித்து அந்த பாணனுடைய தோள்களை யாரையாரையாய் உதிரமொழுக அறுத்து அவனுயிரையும் சிதைப்பதாக இருக்கையில் பரமசிவன் அருகில்வந்து வணங்கிப் பலவாறு ப்ரார்த்தித்ததனால் அவ்வாணனை நான்கு கைகளோடும் உயிரோடும விட்டருளி, பின்பு அவன் தன்னைத் தொழுது அநிருத்தனுக்கு உஷையைச் சிறப்பாக மணம்புரிவிக்க அதன்பின் மீண்டுவந்தனன் கண்ணபிரான் என்ற கதை அறியத்தக்கது.

பாஹவோயஸ்:— ஸுப்ரஹ்மண்ய:; பஹவோயாநாம் க்ருத்தகாநாமேவ த்ருஷ்டத்வாத். ப்ரேரய:— பஸ:. [த்ருணாருதவாம் ஹிக்ஷாசேஷிவிசேஷணம்.] சிவனுடைய ப்ரார்த்தனைக்கு இரங்கியிறே பாணனை உயிரோடுவிட்டது. (அஎ)

ரக்தஸ்வாஹ்யக்ஷேதக்ஷாமமௌக்திகமணீவிப்ரமைஸ்ச
ஸேஸாமேஷ்ட, ஸந்த்யாஸம்பந்தாராஜமயரமபமாகாமநீகா
மகாமேஷ: । ம்ரீமாரசேஸோஸ்ரஸேஸாரகாமம் மேதவிஷ்ணும் விதி
ஷ்ணு, நிவிஷ்ணும் ஸ: ப்ரஸாதாம் வ்யவமதவிஷம் ஸம்பதம்
சக்ராஜ: ॥ ॥அஅ॥

ரக்தஸ்வாஹ்யக்ஷேதக்ஷாமம மௌக்திகமணீவிப்ரமைஸ்ச — (கடலினுள்ளே கொல்லப்பட்ட அஸுரர்களின்) ரக்தப்ரவாஹங்களாலே பூசப்பட்ட முத்துக்களோடே சேர்ந்து விளங்குகின்ற திரைக்கிளப்பத்தையுடையதாய்

(சுதவளவ)

ஸந்த்யாஸந்திக்ததாராஜலதர } ஸந்த்யாகாலஸம்பந்தம் பெற்றுச் சிவந்த நக்ஷத்ரங்களாலும் மேகங்களாலும் கலந்த வர்ணமாகப்பெற்ற ஆகாசத்தோடொத்த காந்தியையுடையதான
சபலாகாசநீகாசகாந்தௌ }

மஹாப்தௌ பெருங்கடலில்

(ப்ரவேசித்து)

அந்தஶ்சரம் வேதவித்வம்ஸ்யஸுர } ஜலத்திலேயே திரிவதும் வேதாபஹாரகமுமான அஸுரவர்க்கத்தை
வர்க்கம் }

கம்பீரோத்ஸாஹயோகாத் வி } கம்பீரமான முயற்சியோடுகூடிக் கொலைசெய்தருள்கின்ற
நிக்நந் }

சக்ரராஜ: திருவாழியாழ்வான்

வ: உங்களுக்கு

வ்யபகதவிபதம் ஸம்பதம் நிரபாயமான செல்வத்தை

நிர்விக்நம் யச்சதாத் இடையூறின்றி

ப்ரஸஹ்ய அளித்திடுக.

✤ ✤ ✤ ப்ரம்மாவின் பக்கலிலிருந்து வேதங்களைக் கவர்ந்து கடலினுள் மூழ்கிச்சென்ற அஸுரர்களைக் கொன்றொழித்த படியைப் பேசுகிறாரிதில. [ரக்தளவெ த்யாதி.] கடலினுள்ளே புகுந்து அஸுரர்களைக் கொல்லும்போது அவர்களது சரீரத்தில்நின்றும் வெளிக்கிளம்பின ரக்தபாரைகளானவை அக்கடலிடத்துள்ள முத்துக்களிலே கலசி, வெண்ணிறமாயிருந்த அந்த முத்துக்களையும் செந்நிறமாக்கிவிட, அப்படிப்பட்ட முத்துக்களோடேகூடி அலையெறிகின்றதாம் அக்கடல். முத்துக்களுள்ள ஸமயம் சிவந்தும் அலைகள்வீசும் ஸமயம் கறுத்துமிருப்பதைப் பார்த்தால் எங்ஙனேயிராநின்றதென்னில் [ஸந்த்யாஸம்பந்தேத்யாதி.] ஸந்த்யாராகரஞ்ஜிதமான நக்ஷத்ரங்களாலும் காளமேகங்களாலும் வ்யாப்தமான ஆகாசத்தோடொத்த காந்தியையுடையதென்கிறார். ஸமுத்ரஸ்தாநே ஆகாசமும், முக்தாமணிஸ்தாநே தாரகைகளும் வீசிஸ்தாநே மேகங்களும் ரக்தஸ்தாநே ஸந்த்யா

ராமமும் கொள்ளத்தக்கன. சிவப்பும் கறுப்பும் கலந்தவர்ணம் ஸவலமெனப்படும். ஸுஸாவதிதா நீலமான ஆகாசம் ஸாந்த்ர நக்ஷத்ரங்களாலும் சேவங்களாலும் வ்யாப்தமாய் ஸவர்ணமாகக் காணப்படுவதுபோல், ஸுஸாவதிதா நீலமான கடலும் ஸலராகேஸரஸோணிதரஞ்ஜிதமான முத்துக்களாலும் அலைகளாலும் வ்யாப்தமாய ஸவர்ணமாயிருக்கிறபடி "தய தஸந்த்ராணஸேவ்யாஸேநாந்தராராகாரிணீ: । விஷ்ணு வைஷ்ணவாதிஜைவ்ஸம்ஹிதீ: ஸுதாவிஷ்வேச: ॥" என்ற ஶ்லோகத்தை ஒருபுடை ஒத்திருக்கிறதுகாணும்.

ஸத்ராராத்ர என்பதை ஸலகாலத்துக்கு விசேஷணமாக்குவதிலும் ஸகராஜக்ரியாவிசேஷணமாக்குவது சிறக்கும். வேதவித்— வேதத்தைக் கொள்ளைகொண்டவர்களாகையாலே வேதவ்யாபாரத்துக்கு இடையூறுனவர்களென்கிறது.

'ஜாதா—தலேஷு' என்ற யாதவிலிருந்து ஜாதஸவமும், 'ஜட—விஜாதே' என்ற யாதவிலிருந்து ஜடஸவமும் நிஷ்பந்நமாயின. "ஜடநியாமஸேயோஜேஷ்மஸ்வஹ்யராணாத்ஜூதி ஸாதாரயு:" இதி காதீ. (௮௮)

க. ஸ்ரீவிஜேஷதேஷக்ஷவணபாணிஜய்யஸஸவியாமி விபாத, ஶராஸநயாகஸாதி ஸுதாநாவமயாஸஸஸ்தீகிநமாயா: । ஶ்ரீபதே கிஸஸீ: கநகமிரிமஹாசேதநீகி யநீயா:, தேயாஜேதேயஜோவீ ஸ ஸகாஸவநோஜவந்தீயாம் ஶ்ரியம் வ: ॥ ௮௯ ॥

யநீயா:	யாவசொரு திருவாழியாழ்வானுடையவைகளான
காஸீவிஜேஷ—	காசியைக்கொளுத்தினதென்ன
சேதக்ஷவண—	சிசுபாலனைச்சிதைத்ததென்ன
பாணிஜய்யஸ—	நரகாஸுரனை முடித்ததென்ன
ஸவியாமிவிபாத—	ஸுபாஹுனை மறைத்ததென்ன
ஶராஸநயாக—	முதலையைத் துணித்ததென்ன

பாணேந்த்ரபாஹாடவீதாவ ஸ்தாஸக்தீர்த்திப்ரமாணா:	டாவியை முடித்ததென்ன இவை முதலான கதாவிஷயங்களையுடைய கீர்த்திப்ரமாணங்கள்
கநகஶிகரிஶிகாரோஹிணீபி:	மேருமலையின் முகடுகளிலே வஸிக்கின்ற
கிந்நரீபி:	கிந்நரஸ்த்ரீகளாலே
கீயந்தே	பாடப்படுகின்றனவோ
ஸ: தேவோ ஹேதிதேவ:	அந்தத் திருவாழியாழ்வான்
வ:	உங்களுக்கு
ஸகலபோகஶ்லாகநீயாம் ஶ்ரியம் தேயாத்	ஸகலபோகங்களாலும் புகழத்தக்க ஸம்பத்தைத் தந்தருள்க.

❖ ❖ ❖ திருவாழியாழ்வானுடைய வெற்றிக்கதைகள் சிலவற்றைச் சொல்லுகிறாரிதில். காஶீதஹநமாவது — தன்னையே வாஸுதேவனாகச் சொல்லிக்கொண்டு அஹங்கரித்திருந்த பௌண்ட்ரகனைக் கண்ணபிரான் கொன்றொழித்ததை அவனுடைய தோழனாகிய காசிமன்னன் கேள்விப்பட்டு க்ருஷ்ணனையும் மற்றும் யாதவர்களையும் த்வாரகையையும் அழித்திடுவதாக ஸங்கல்பித்து ஒரு அபிசாரத்தை ஸ்ருஷ்டித்து ஏவலிட்டான்; அது த்வாரகைக்கு வந்து ஜனங்களை பாதிக்கத்தொடங்கிற்று. இச்செய்தியைச் செவியுற்ற கண்ணபிரான் தனது திருவாழியை ப்ரயோகிக்க அவ்வபிசாரத்தைத் துரத்திக்கொண்டு காசியளவும்போய் அதையும் அத்துடன் சேர்ந்துவந்த ஜனங்களையும் அந்த காசீபட்டணத்தையும் நீறாக்கிவிட்டு ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்பக்கல்வந்துசேர்ந்ததென்பதாம்

சைத்யக்ஷபணமாவது சேதிதேசாதிபதியான சிசுபாலனுடைய தலையைத்துணித்தது. இந்த்ரப்ரஸ்தநகரத்தில் நடந்த ராஜஸூயயாகத்தில் யுதிஷ்டிரனால் கண்ணபிரானுக்கு அக்ரபூஜை செய்யப்பட்டதைக்கண்டு சிசுபாலன் அளவிறந்த துர்பாஷணோக்திகளைப் பிதற்றி ஸ்ரீக்ருஷ்ணனால் திருவாழிகொண்டு தலைதுணிக்கப்பட்டு இறந்தனன்.

தரணிஜத்வம்ஸமாவது நரகாஸுரவதம். எம்பெருமான் வராஹாவதாரஞ்செய்தருளி பூமியைக் கோட்டால் குத்தியெடுத்தபொழுது எம்பெருமானுடைய ஸம்பர்க்கத்தால் பூமிப்பிராட்டிக்குப் பிள்ளையாகப் பிறந்ததனால் நரகன் தரணிஜனெனப்பட்டான். அஸமயத்தில் சேர்ந்து பெறப்பட்டதனால் அஸுரத்தன்மைபூண்டவனாயினன். இவன் ப்ராக்ஜ்யோதிஷமென்னும் பட்டணத்திலிருந்துகொண்டு ஸகல ப்ராணிகளையும் நலிந்து தேவ ஸித்தகந்தர்வாதிகளுடைய கன்னிகைகளையும் ராஜகன்னிகைகளையும் பலாத்காரமாய் அபஹரித்துக்கொண்டுபோய்த் தான்மணம் புணர்வதாகக் கருதி தன் மாளிகையிற் சிறைவைத்து வருணனது குடையையும் மேருகிரிசிகரமான ரத்நபர்வதத்தையும் தேவமாதாவான அதிதிதேவியின் குண்டலங்களையும் கவர்ந்து போனதுமன்றி இந்திரனுடைய ஐராவதயானையையும் அடித்துக் கொண்டுபோக ஸமயம்பார்த்திருக்க, அஞ்சிவந்து பணிந்துமுறையிட்ட இந்த்ரனுடைய வேண்டுகோளால் கண்ணபிரான் பெரிய திருவடியை வரவழைத்து ஸத்யபாமையுடனே ஏறி அங்குச் சென்று திருவாழியை ப்ரயோகித்து நரகாஸுரனை ஸபரிவாரனாகக் கொன்றொழித்தனன்.

ஸமுத்ரமதநகதையைக் கீழ் பதினெட்டாம் ச்லோகத்தின் வ்யாக்யானத்தில் விரித்துரைத்தோம், கண்டுகொள்க. முதலைதுணித்தகதை ஸர்வப்ரஸித்தம். மாலிதர்பநகதை கீழ் எண்பத்தாறும் ச்லோகத்தில் விரித்தோமே. “சீமாலிகனவனோடு தோழமைக்கொள்ளவும் வல்லாய், சாமாறவனை நீயெண்ணிச் சக்கரத்தால் தலைகொண்டாய்” என்று பெரியாழ்வாரருளிச்செய்த மாலிகவதவ்ருத்தாந்தத்தை மாலிதர்பநமென்பதாலே கூறுவதாகக்கொள்வாருமுண்டு.

மேருகிரிகுஹாநிவாஸிநிகளான கின்னரிகள் ஸ்ரீஸாத்வதஶத்ருவிஜயப்ரஸங்கங்களைத் தம் தம கின்னரங்களில் இட்டுப் பாடுவர்களாய்த்து ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே. (அகூ)

நாநாவர்ணாந் விப்ராணந் விராஜிதஸாதநக்ராஹாந் விக்ரஹாந் யஃ, சக்ரேஷ்வஷ்டாஸு தைத்யஸீமந்திநீகண்டஸூத்ரச்சிதேஷு । ஸுதர்ஶநாத்ஸஹஸ்ராராவதிஷு வஸதி யஃ ஸாத்வதேஷு ஸஃ தேயாத், வஃ உத்பதஸம்ஸர்க்கவ்யாதயஃ உபஹிதம் ஸ்வஹிதம் ஸாத்வதீஷு ॥ ௧௦ ॥

யஃ ஸாத்வதஃ	யாவனொருஸாத்வதஶ்ரேஷ்டன்
தைத்ய ஸீமந்திநீ கண்டஸூத்ரச்சிதேஷு	அஸுரமாதர்களின் கழுத்திலிட்ட கண்டஸூத்ரிகளைத் துடைத்த
ஸுதர்ஶநாத் ஸஹஸ்ராராவதிஷு	ஸுதர்ஶநம் முதலாக ஸஹஸ்ராரம் வரையிலுள்ள
அஷ்டாஸு சக்ரேஷு	எட்டு சக்ரங்களில்
நாநாவர்ணாந்	பலவர்ணங்களையுடையனவும்
விராஜிதஸாதநக்ராஹாந்	ஸாதநங்களை க்ரஹிப்பவைகளுமான
விக்ரஹாந்	திருமேனிகளை
விப்ராணஸ்ஸந்	தரிப்பியாநின்றுகொண்டு
வஸதி	எழுந்தருளியிருக்கிறாரோ
ஸாத்வதீஷு ஸஃ	ஸாத்விகர்கள் பக்கல் வஸிப்பவருமான அத்திருவாழியாழ்வான்
வஃ	உங்களுக்கு
உத்பதஸம்ஸர்க்கவ்யாதயஃ உபஹிதம்	ஸம்ஸர்க்கமான தப்பு வழிகளாலே நேர்ந்திருக்கிற
ஸ்வஹிதம்	ஆஜ்ஞாதத்வத்தை
தேயாத்	வர்ஜித்தருளவேணும்.

✤ ✤ ✤ அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதையிலே— எட்டு சக்ரங்களில் வீற்றிருக்கை, ஆறு சக்ரங்களில் வீற்றிருக்கை முதலான பல ஸந்நிவேசங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. அவற்றை அங்கே விஸ்தரேண கண்டுகொள்வது. உபதேசமாத்ரமான ஸம்ப்ரதாய விசேஷங்களை ஸ்தூலமாக எடுபடுத்தலாகாதென்று கைகூப்பி

நிற்கின்றோம். [ஸ்ரீகாராத் ஷட்கோணாவயவிஷ்ணு ஷடாஸ்யவக்த்ரேஷு] ப்ரயோக வக்த்ரம் ப்ரணவ வக்த்ரமென்றும் ஷட் வக்த்ரம் கோத்ரகாவக்த்ரமென்றும் ஸம்ஹிதோக்தம். ஷட்கோணமையாவது ஷட்கோணத்ரயம். இந்த ஷட்வக்த்ரங்களும் ஸஸாரர்களையொழித்து தத்வங்கிகளை வியவைகளாக்கினமை தோற்ற ஸ்ரீஷடாஸார வரோத்ராதி விசேஷணமிட்டபடி. கழுத்தில் கண்டமிலி பூசுவது ஸௌஜந்யலக்ஷணமிறே. இந்த ஷட்வக்த்ரங்களிலும் யோகாந்தோக்த ஷாயமாக நீலஷீதாதிவர்ணயங்களான திருமேனிகளைப்பரிக்ரஹித்துக்கொண்டு எழுந்தருளி விளங்குவராம் திருவாழியாழ்வான்.

[ஸ்வாஜவதீ] நவிஷ்ட்ரேத ஸ்வாஜம் (தத்:) பேஷாம் தே ஸ்வாஜா:= நிர்க்ரோதா: ஸாத்விகா:; தேஷா வதத்தே என்றும் ஸாத்விகர்களுடைய நெஞ்சிலே உறைபவர் என்கை. 'ஸயவா ஸ்வந:(ரோமந்வஸ்)) ஸஜேவ கதேத என்றும், வாங்மநஸரோமத்துக்கு எட்டாதவர்என்றுமுரைப்பர். இப்படிப்பட்ட திருவாழியாழ்வான் [உஜ்ஜிதஸஞ்சக: வ்யூஹ் வ: உவஹிதம் ஸவஹிஸ்வதஞ்சம் செயாஜ்] ரஜஸ்ஸ: ப்ரவாஹங்களான ஊஷத்மங்களாலே உங்களுக்கு நேர்ந்திருக்கிற ஸ்ஜாதஸ்ஸை வணிக்கவேணும். "சொ— ஸவணநே" என்கிற யாதாவில் ஸ்ரீஜரவம் செயாதிதி. [வ்யூயு:] "வ்யுயாஷாரயோவிவய: ஸயாகாவயஸோ:" இதர்ரோ:. விராஸ: ஸ்வா— வ்யு:. உஜ்ஜிதம் (நிரஸ்தம்) ஸக்தம் யெஷாதேதே:—ஸதமாணகாயத்தைஸமுமற்ற கெட்டவழிகளில் புகுந்து நீங்கள் விளைத்துக்கொண்ட ஸஜ்ஞாநாஸகாரத்தை அகற்றவேணுமென்றாயிற்று.

ஆதிம்ஸஶ்செஷாமஸாஷ்ட் ப்ருஷ்யகிவர்யமாஹாஜஸ்ஸாஜ
தித்திரேத் த்ததிஜோஜேஷ:, காலாஜெஷ்ய வக்ஷ்ஷேஜ ப்ரஸதிக
விஸவ: வணக்ருத்யாநாராஜவம் । ஸய்தாநாஸ்தியதாநாஹோ
ரஹாரவியம் நிவிஷ்வஸேஸ் விஷ்வஸேஸ்:, காவதாணா ஹக்கு
வதம் காமேதிநவதாஷாயாஸ்ஸ்ராணீவத: ॥ ॥கூக॥

காமாத்³யே ஷட்³வர்கே³	காமவர்க்கம் முதலிய ஆறு வர்க்கங்களில்
பஞ்சக்ருத்யாநுரூபம் யதா²ததா²	உத்பத்தி ஸ்திதி ஸம்ஹார நிக்ரஹ அநுக்ரஹங்களாகிற ஐந்து வ்யாபாரங்களுக்குத் தகுதியாக
த்³வாத்ரிம்ஶத் ஷோட³ஶாஷ்ட ப்ரப்⁴ருதிவரமஹாமந்த்ர தீ³ப்தி:	முப்பத்திரண்டு பதினாறு எட்டு முதலிய (எண்களிலே அமைந்த) பெரிய மந்த்ரங்களின் ப்ரகாஶத்தையுடைய
ந்யாஸபே⁴தை³:	விந்யாஸவிசேஷங்களாலே
ப்ரகடிதவிப⁴வ:	ப்ரகாஶிப்பிக்கப்பட்ட வைபவத்தையுடையவரும்
அகி²லம் ஸஜ்ஜநௌக⁴ம்	எல்லா ஸஜ்ஜனங்களையும்
ஆஶு ப்ரார்தி²தாநாமர்தா²நாம் நிவிதரணை: விஶ்ராணநை: அஹரஹ: க்ஷேமஶாலிநம் குர்வாண:	(அவரவர்கள்) வேண்டின பொருள்களைக் கடுகக்கொடுப்பதனாலே நாடோறும் க்ஷேமஶாலிகளாகச் செய்பவருமான
ஆயுத⁴க்³ராமணீ:	திருவாழியாழ்வான்
வ: அவதாத்	உங்களைக் காத்தருள்க.

+ + + [காமாத்³யே ஷட்³வர்கே³] அஹிர்பு³த்⁴ந்யஸம்ஹிதையில் — "தத்த்வத்ரயம் ஸர்வம் ஜக³த்ஸ்தா²வரஜங்க³மம் । வர்கா³த்மநைவாவஸ்தி²தம் காமம் ப்ரயோக³: ஶ்ருணு ॥ த்ரிநாபி⁴யுக்தம் ஷண்ணேமி ஷடா³ரம் வர்க³ஷட்கயுக் । ஸம்வத்ஸராக்²யம் யச்சக்ர (1) காமவர்க³ஸ்தி²தஸ்ய தத்ரைவ தத் நித்யம் வேதநா வேதநாத்மக: । பரிவர்த்யதே தைவஸ்தைர்வர்கா³த்மநைவ யச்ச ॥ அரம் த(2) த்³வாத்ரிம்ஶம் வர்க³ம் பா⁴ராஷோ யேந யாயந்தே । (3) வர்க³ம் த்ரிம்ஶதாரம் ப்ரோக்தம் ஶக்திஸ்தா² யேந யாயந்தே । (4) வர்க³ கோடிஶாரதா⁴ பா⁴ஸ்ஸா யேநயாயந்தே ॥ அஷ்டாரம் (5) தத்ஸ்வவர்க³ ஸம்ஸாரஸ்ய யாரக: ॥ அவ்யக்தாதிவிஶேஷாந்தை: ஸாரதை³வேவாரவைரவ்ருத: ॥

உதாவிர்பம்சக்திஸம்வ்யாப்தைஃ ஸாரஸாஷாத்குர்வீத யத: । (6)
ஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிவ்யாப்தம் தத்த்வேநாராயதே ஸ்வயம் ॥" என்று காம சக்ராதி ஜகத்த்ராணமாக சக்ரஷட்கம் சொல்லப்பட்டுள்ளமை காண்க.

மற்றொருவகையாகவும் சக்ரஷாட்வித்யமுண்டு:—"ஷடரம் காமசக்ரம் தத் ஸகாரேண யோஜயேத் । ஸஹஸ்ராரம் வியத் சக்ரம் த்வ்யரம் தத்வாயவாரகம் ॥ ஷோடசாரம் தேஜஸோராவ்யாப்தம் த்வாதசாரம் ஸலிலம் ॥ அஷ்டாரம் பார்திவம் சக்ரம் ப்ருதிவீ யோஜயேத் ॥" இத்யாதிப்ரகாரேண:— ஷடரம் காமசக்ரம், அஷ்டாரம் ப்ருதிவீசக்ரம், த்வாதசாரம் ஜலசக்ரம், ஷோடசாரம் தேஜஶ்சக்ரம், த்வ்யரம் வாயுசக்ரம், ஸஹஸ்ராரமாகாஶசக்ரமிதி ॥

ஆக இந்த ஆறுசக்ரங்களிலும் உத்பத்திஸ்திதிஸம்ஹாரநிக்ரஹாநுக்ரஹங்களான ஐந்து தொழில்களுக்குத் தகுதியாக முப்பத்திரண்டு புஜங்களோடும் பதினாறு புஜங்களோடும் எட்டு புஜங்களோடும் நான்கு புஜங்களோடும் இரண்டு புஜங்களோடுங்கூடின திருமேனிகளைப் பரிக்ரஹித்து எழுந்தருளியிருப்பர் திருவாழியாழ்வான்.

இங்ஙனே பல திருக்கைகள் கொண்டது பக்தஜனங்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களை தாராளமாக அருளுகைக்காக என்னுமிடத்தை உதாரபதத்தால் வெளியிடுகிறார். "நிபத்தைருதாரை:" என்றவிடத்தில் விபவாபாயமும் காமவிபவர்; மேல் விநவை: என்றது பூதாநை: என்றபடி. (சுக)

கோணை: கோணைஸ்ஸ்புரோஜ்வலசிகிசராணை ஷட்பிரஷ்டாஹ்நிஷ்டதாமா, ஸ்ரீவாணீபத்மிநீகாந்திஷட்பத்ய விப்ரஸ்த: ஶக்திபி: கேசவார்சி: । தாராஞ்சத் ஸ்ப்ரஹாரைர் ய-
சரணமஹாஸாஹஸ்ரவ்யூஹதாகோ, யஸ்ய ஸந்தோதிதே வ: ஸாரதா ஸ்தவமம் ஶுக்ஷ்ம ஶுக்ஷ்மீஸதேஸ்ய ॥ ॥கூஉ॥

கலிதஶரதப்ரவர்ணை:	விஶத வர்ணங்களான
ஷட்பி: கோணை:	ஷட்கோணங்களாலும்
ஷட்பி: அர்ணை:	ஷடக்ஷரங்களாலும்
ஷட்பி: ஸரோஜைரபி	ஷடப்ஜங்களாலும்
உத்பூதஶோபம்	அபிவ்யக்தமான ஸௌந்தர்யத்தை யுடையதும்,
ஸ்ரீவாணீப்ரமுகாபி: ஶக்திபி: விலஸத: கேஶவாதீந் தததி	ஸ்ரீ, வாணீ முதலிய ஶக்திகளோடு விளங்குகின்ற கேஶவாதி த்வாதஶ மூர்த்திகளை தரியாநின்றதும்,
ஸூர்யாதாரம்	ஸூர்ய பிம்பத்தை சூழியாகவுடையதும்
தாராந்தம்	ப்ரணவத்தை எல்லையாகவுடையதும்
ரதாங்ககதாஶார்ங்கவஜ்ர அங்கித ஆஶம்	சக்ரம், கதை, ஶார்ங்கம், வஜ்ரம் ஆகிய இவற்றாலே அடையாளம் செய்யப்பட்ட கிழக்கு முதலிய திசைகளையுடையதும்
தந்த்ரோதிதம்	அஹிர்புத்ந்ய ஸம்ஹிதாதிகளில் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டுள்ளதுமான
யந்த்ரம்	(ஸ்ரீ ஸுதர்ஶந) யந்த்ரத்திலே
க்ருதவஸதி	எழுந்தருளியிருக்கிற
லக்ஷ்மீஸகஸ்ய லக்ஷ்ம	ஸ்ரிய:பதியின் அஸாதாரண சிஹ்நமான திருவாழியாழ்வான்
வ: ஸ்புரதாத்	உங்களுக்குத் தோற்றுக.

❖ ❖ ❖ ஸுதர்ஶநயந்த்ரஸந்நிவேஶக்ரமத்தை ஸம்ஹிதா த்ருஷ்டப்ரகாரேண பேசுகிறார் இதில். இதுதன்னிலே உபதேஶம்பெற்று நாம் இங்கே விரித்துரைக்கத் தகாதாகையாலே திங்மாத்ரமுரைப்போம் இத்தனை. [ஷட்பி: கோணைரர்ணைஸ்ஸரோஜைரபி] ஷட்கோணங்களும் ஷடக்ஷரங்களும் ஷடப்ஜங்களும்

அமைந்த யந்த்ரமாய்த்து. [“ஸஹஸ்ராரஹும் ஹட்” இதி ஷடக்ஷரீ.] [கவிஶஸ்தைர்கோணை:] யந்த்ரமத்யே எழுந்தருளியிருக்கிற ஸுதர்ஶநபகவானின் ரக்தவர்ணனாகையாலும் ரக்தாம்பரனாகையாலும் ரக்தகேஶனாகையாலும் ரக்தநேத்ரனாகையாலும் கோணாந்தஸரோஜங்களெல்லாம் கவிஶஸ்தங்களாயினவாம். (செம்பட்டவர்ணம்.)

[ஸ்ரீவாணீத்யாதி.] கேஶவாதி த்வாதஶநாமாதஶ மூர்த்திகளை மும்மூவராக நான்கு வகுப்பாகப் பிரித்து, வாஸுதேவவ்யூஹோத்தர்களான கேஶவ நாராயண மாதவர்களுக்கு ஸ்ரீவ்யூஹோத்தைகளான மூன்று ஸ்ரீஶக்திகள்; ஸங்கர்ஷணவ்யூஹோத்தர்களான கோவிந்த விஷ்ணு மதுஸூதநர்களுக்கு மூன்று வாணீஶக்திகள்; ப்ரத்யும்நவ்யூஹோத்தர்களான த்ரிவிக்ரம வாமந ஸ்ரீதரர்களுக்கு மூன்று வாக்ஶக்திகள்; அநிருத்தவ்யூஹோத்தர்களான ஹ்ருஷீகேஶ பத்மநாப தாமோதரர்களுக்கு மூன்று ம்ருடாநீஶக்திகள். ஆக இப்படிப்பட்ட ஶக்திகளோடுகூடிய கேஶவாதித்ரிகத்வாதஶகத்தையுடையதாய்த்து யந்த்ரம்.

[தாராநுஷ்டுபாதய] ஸுதர்ஶநயந்த்ரோபாஸகர்கள் முந்துற ஷட்பீடத்தை ந்யாஸித்து க்ரமேண முடிவில் ஸுதர்ஶநமந்த்ரத்தைக்கொண்டு ஸித்திபெறுகிறார்களென்றும், அது தோன்ற “தாராநுஷ்டுபாதய” என்று சொல்லப்பட்டதென்றும் சொல்லுவர்கள். யந்த்ரநிவேஶநக்ரமத்தில் ஷட்கோணத்தை முந்துற நிவேஶித்து ப்ரணவத்தை முடிவிலே நிவேஶிக்கிற ப்ரக்ரியையுமொன்றுண்டாகையாலே அத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். [ப்ராச்யாதிநேத்யாதி.] யந்த்ரத்தில் கிழக்கு முதலிய நான்கு திசைகளிலும் முறையே சக்ரம் முஸலம் ஶார்ங்கம் வஜ்ரமென்னும் ஆயுதங்களை நிவேஶிப்பதாம். ஆக இவ்வண்ணம் அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதாதிகளில் ப்ரஸித்தமாயுள்ள யந்த்ரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவாழியாழ்வான் ஸ்ரீய:பதிபதயந்த்ராயமாணனென்கிறது “ரக்ஷ ரக்ஷீஸ்வஸ்ய” என்று. (௯௨)

தம்ஷ்ட்ராகாந்த்யா கடாரே கபடகிடிதநோ: கைடபாரே
ரதஸ்தாத், ஊர்த்வம் ஹாஸேந விசதே நரஹரிவபுஷோ
த்வாரே வாஸவீயே । ப்ராக்ப்ரத்யக்ஸந்த்யயோஸ்ஸாந்த்ரவிஸரஸரி
தே வ்யோம்நி வித்யோதமாந:, தைத்யோத்பாதஸம்வித் ரவி
ரிவ ரஹயதாத் ஸஹஸ்ராரராஜோ ரோகம் வ: ॥ ॥௯௩॥

அதஸ்தாத் — கீழ் பாகமாகிய ஸூகரதேஹத்திலே

கபடகிடிதநோ: — கபடவராஹமூர்த்தியான

கைடபாரே: — எம்பெருமானுடைய

தம்ஷ்ட்ராகாந்த்யா — தந்தகாந்தியினாலும

ஊர்த்வம் — மேல்பாகத்தில்

நரஹரிவபுஷ: (கைடபாரே:) — நரஸிம்ஹமூர்த்தியான எம்பெருமானுடைய

ஹாஸேந — சிரிப்பினாலும

விசதே — ஸம்பாவிக்கப்பெற்றதாய்

(அதஏவ)

கடாரே — கபிலவர்ணமான

வாஸவீயே த்வாரே — ஐந்த்ரத்வாரத்திலே

ப்ராக்ப்ரத்யக்ஸந்த்யயோ: ஸாந்த்ரவிஸரஸரிதே வ்யோம்நி — கிழக்கு ஸந்த்யையினுடையவும் மேற்கு ஸந்த்யையினுடையவும் நிபிடகாந்திஸமூஹங்களாலே நிறைந்துள்ள ஆகாசத்திலே

தைத்யோத்பாதஸம்வித் ரவிரிவ — அஸுரர்களுடைய விநாசத்தைத் தெரிவிக்கின்ற ஸூர்யன் [போல

வித்யோதமாந: — விளங்குகின்ற

ஸஹஸ்ராரராஜ: — திருவாழியாழ்வான்

வ: ரோகம் ரஹயதாத் — உங்கள் ரோகத்தைத் தொலைத்தருள்க.

✦ ✦ ✦ அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதையிலே ஐந்த்ரத்வாரமென்றொரு யந்த்ரவிசேஷம் சொல்லப்பட்டுள்ளது; அதனை

அருளிச்செய்கிறாரிதில். "வராஹதம்ஷ்ட்ராஶிவம் ஶுசிவம் ஶுக்
வக்த்ரம் வாமு । ஸந்த்யேவ ஸலிலம் ஸந்த்யா ஸம்யோஜ
த்வந்த்வேஷாத்ஶமு ॥ ஸ்வபே நரஸிம்ஹம் தத்ர விசேஷதி
தேஜஸம்'' என்று— கீழ்பாகத்திலே ஸ்ரீ வராஹநாயனாரை
யும் ஊர்த்வபாகத்திலே நரஸிம்ஹ மூர்த்தியையும் த்யானிக்க
விதித்திருப்பதை உட்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார். கீழிருந்து
ஸ்ரீவராஹனுடைய தம்ஷ்ட்ராகாந்தியும் மேலிருந்து ஸ்ரீ நரஸிம்ஹ
னுடைய ஹஸிதச்சவியும் கலசி ஸந்த்யாவர்ணமாகப் பெற்ற நிலை
மையை நோக்குமிடத்தில், தைத்யர்களுடைய விநாசஸமய
நாயகமாக ஆகாசத்திலே தோன்றின உத்பாதஸந்த்யையினுடைய
நிலைமை நினைவுக்கு வருமாயிற்று. வராஹதம்ஷ்ட்ராகாந்தியும்
நரஸிம்ஹ ஹாஸகாந்தியும் இயற்கையில் வெளுத்ததாயினும்
உபாதிவசாத் சிவந்ததென்று கொள்ளவேணும். வராஹநாய
னார் ஹிரண்யாக்ஷனைக் கொல்லும்போது அவனுடைய ருதிர
வெள்ளம் கொழிக்க, அதன் ஒளி தம்ஷ்ட்ரயிலே தட்டி தம்ஷ்ட்ர
சிவந்ததாய்த்து. இதுபோலவே ஹிரண்யகசிபுவின் சரீர
ருதிரச்சவியாலே ஸ்ரீநரஸிம்ஹ ஹஸிதகாந்தியும் சிவந்ததாய்
த்து. இவை ப்ராத:ஸந்த்யையின் ஸ்தானத்திலும் ஸாயம்ஸந்த்யையின்
ஸ்தானத்திலும் ஆகக்கடவன. ஸந்த்யைகளின்வர்ணம் சிவப்பாகை
யாலே இங்ஙனே ஔபாதிகவர்ணவ்யத்யயம் கொள்ளவேண்டிற்
றாயிற்று. அதவா, "உத்பாதஸம்ஸ்ரவி:'' என்கையாலே உத்பாத
காலத்து ஸந்த்யைகளின் வர்ணம் வெளுப்பாகவேயிருக்குமெ
ன்றும் ஸூர்யனுடைய காந்திமாத்திரம் சிவப்பாயிருக்குமென்
றும் கொண்டு உள்ளபடியே நிர்வஹிக்கலாமென்பாருமுண்டு.
வாலிஸுக்ரீவயோர்த்வந்த்வயுத்தஸமயமாகப் பெருமாள் ஸுக்ரீ
வன் கழுத்திலே மாலையிட்ட பிறகு அந்த நிலைமையை வால்மீகி
பேசும்போது "ஸ தயா ஶுஶுபே ஸ்ரீமாந் லதயா கண்டஸ
க்தயா । விபரீத இவாகாஶே ஸூர்யோ நக்ஷத்ரமாலயா ॥''
என்றார். இதற்குப் பலபடியாகப் பொருள் கூறுவர் வ்யாக்யாதாக்
கள். விபரீதகாலத்தில கூடாதன கூடுமென்பதும் ஒரு வ்யா
க்யாநமாகையாலே, கிழக்கு மேற்கு ஸந்த்யைகள் ஏககாலத்தில்

கூடுவதும் ஸூர்யனுடன் சிவப்பாதலும் ஸந்தியைகள் வெளுப்பாதலும் எல்லாம் பொருந்துமென்க. (௧௩)

கோணே க்வாபி ஸ்தி²தோபி த்ரிபு⁴வனவிததஸ்ஸூர்யா
பா⁴பி ருக்ஷ:, ருக்மாபோ⁴பி க்ருஷ்ணாக்ருதிரநகே⁴யோபி ஆ
ஶ்ரிதத்ராணகாரீ । பாராவாரோபி தீ³ப்தோ தி³னகரருசி
ரோப்யுஜ்ஜ்வலத்தாரகஶ்ரீ:, வக்ரஶ்ஶுக்ல்யஸம்ஹிதோ விதரது
விஹதத்ராஸனம் ஶாஸனம் வ: ॥ ௧௪ ॥

க்வாபி கோணே ஸ்தி²தோபி	ஏகதே³ஶத்தில் எழுந்தருளியிருந்தபோதிலும்
த்ரிபு⁴வனவிதத:	த்ரிலோகவ்யாபியாய்
ஸூர்யாபா⁴பி ருக்ஷ:	ஸூர்யாதி³காஸமான காந்தியையுடையராயினும் தீக்ஷ்ணஸ்வபாவராய் (2) ஸூர்யனை வாஸஸ்தானமாகவுடையராய் ஶத்ருபீ⁴ஷணராய்
ருக்மாபோ⁴பி க்ருஷ்ணாக்ருதி:	ஸ்வர்ணம்போன்ற ஒளியையுடையராயினும் நீலவர்ணராய் (2) ஸர்வஶாகாரஸஹிதராய்
அநகே⁴யோபி ஆஶ்ரிதத்ராணகாரீ	அஸ்ரயகேட ஆஶ்ரயமாயிருக்கச்செய்தேயும் ஆஶ்ரிதரக்ஷகராய்
பாராவாரோபி தீ³ப்த:	ஜலதாரைப் பெருக்காயினும் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருப்பவராய்(2) ஜலநாதத்தில் வஸிஷ்டராய் ஜாஜ்வல்யமானராய்
தி³னகரருசிரோபி உஜ்ஜ்வலத்தாரகஶ்ரீ:	ஸூர்யரூபகாஶராயினும் விளங்குகின்ற நக்ஷத்ரஶோபையையுடையராய் (2) ஸ்வர்ணகாந்தி விளங்கப்பெற்றவராய்

(ஸதவஸ)

ஸ்ரீ சக்ரஶக்ரோ	விரோதிஜயப்ரஶமநசீலமா ன ஆஶ்ரயரக்ஷிணையையுடைய
உதக்ரஶ:	திருவாழியாழ்வான் [ராண
வ:	உங்களுக்காக
வித்ராஸநம் ஶாஸநம் விதரது	} ப்ரதிபக்ஷிகளுக்கு பயங்கரமான ஆஜ்ஞையையளிக்கவேணும்

✤ ✤ ✤ கீழே [ஶ்லோ—18.] “ஹ்ருத்யைர்விஶம்ப்ரதாநம் ஹ்ருதயதநகரீ” என்றொரு ஶ்லோகம் விரோதாபாஸாலங்காரரீதியிலே அருளிச்செய்ததுபோலும் இதுவும். ஆபாதப்ரதீதியில் விரோதம் தோற்றி அர்த்தாந்தரத்தாலே அதற்கு ஶமநமாகக் கடவது. [கோணாக்ராவஸ்த்யாதி] ஒரு மூலையிலிருப்பவன் த்ரிலோகவ்யாபியாயிருக்க வொண்ணாதென்று விரோதம். “அணோரணீயாந்—மஹதோமஹீயாந்” என்கிற ந்யாயத்தாலே ஆஶ்ரிதாநுக்ரஹார்த்தமாகச் சிறியவடிவுகொண்டு யந்த்ரகோணத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவர், ஸர்வவ்யாபகராயும் வ்யாப்தர் என்று விரோதஶமநம். [உந்த்ரயாநாவிரக்ஷ:] ‘உதி—ஆஹ்லாதநே’ என்று தாதுவாய் உந்தி—ஆஹ்லாதயதீதி உந்த்ர, யாந யஸ்யஸ:— உந்த்ரயாந=ஸர்வஜநாஹ்லாதகரமான காந்தியையுடையவர்க்கு ரக்ஷகத்வம் (அவிஷ்யகத்வம்) விருத்தம். பரிஹாரமெங்ஙனேயென்னில்; உந்த்ர: யாந யஸ்யஸ: உந்த்ரயாந=யாந—வாஹநம்; “ஶஶ்வத்ரராயாரஷேந்த்ராணவ தீர்த்” என்றும் “உந்த்ராய:காரியஜே” என்றும் கீழே சொல்லிற்றிறே. உந்த்ரவத்வமும் ஶத்ருவிஷய தீக்ஷ்ணமும் அவிருத்தம். [ரக்ஷாயோவிக்ருஷ்ணாக்ருதி:] ஸ்வர்ணவர்ணகாந்திமத்வமும் நீலவர்ணவத்வமும் விருத்தம். க்ருஷ்ணாக்ருதி:= க்ருஷ்ணஸ்ய—ஸ்வபவத:, ஆக்ருதி:—வடிவு: இதி விரோத பரிஹார:. திருவாழியாழ்வான் ஸ்வபவநிகனிறே. [அநல ஶைலோவ்யாப்ததூணகார] ஸ்வாஶ்ரயமான காஷ்டாதிகளைத் தின்கிற அக்நிக்கு ஆஶ்ரயாஶனென்றிறே பெயர்; ஆஶ்ரயரக்ஷகத்வமும் ஆஶ்ரிதரக்ஷகத்வமும் விருத்தம். அநலோபம:—அக்நிபோல் ஜ்வலிப்பவர் என்கை. [யாராஸாரோவிதீர்த்த:] யாராயா:

ஆஸாரா:— ஜலதாரையின் பெருக்கு. அதற்கு தீவ்ரத்வம் விசேஷம்; தாராஸாரம் ஆஸார: என்று விசேஷணபரிஹாரம். "தாராஸம்பாத ஆஸாரே" இதி விச்வ:. ஆஸார:-ப்ரசஸ்த:. [ப்ரகாசந்தி ரோசி உஜ்ஜ்வல தாரகச்ரீ:] ஸூர்யன் விளங்கும்போது நக்ஷத்ரங்களும் விளங்குகை விசேஷம். பரிஹாரபக்ஷே, தாரக மென்று த்ருணத்தைச் சொல்லுகிறது. "ப்ரஸஹ்ய ஸர்வத: நாசயதி பரிபவ ராஸுகிணீ தாரகாத்ருசா" என்று கீழே அருளிச்செய்தது காண்க. (௬௪)

சக்ர! சக்தஸ்தவஸ்தே ஸஹ வ்ருத்ரஹந்! க்ஷணம் காம! தேऽயம் ந கால:, கிம் வோ ராக்ஷஸா! ரக்ஷா? தவ ஸம்பந்தபேதோ பாசபாணே! வாயோ! ஸ்வஸ்த்யஸ்தி ஸதத்வஸ்ய ஜஹீஹி! தேநம் த்யாகம் த்ருணீகர்த்தும், ஸ்வாபாயத்ருணவா ஸ: ஸபதாபிஜயீ மஹாதேவோ ஜயதாம் வ: ॥ ॥௬௫॥

ஹே சக்ர!	தேவேந்த்ரனே
தே ஸ்தவ: சக்த:	நீ பண்ணுகிற ஸ்தோத்ரம் சக்த மாயிரா நின்றது;
ஹே வ்ருத்ரஹந்!	வ்ருத்ரஹந்தாவானே
க்ஷணம் ஸஹ	க்ஷணகாலம் நில்;
ஹே காம!	மந்மதராஜனே
தே அயம் நகால:	உனக்கு இது ஸமயமன்று;
ஹே ராக்ஷஸா!	ராக்ஷஸர்களே
வ: ரக்ஷா கிம்	உங்களுக்கு ரக்ஷை ஏது?
ஹே பாசபாணே!	வருணனே
தவ பாசபேதோ ஸத்ய:	நீ பண்ணிக்கொண்டிருந்த ஸ்ரீ ஸுந்தர பாசபந்தமானது ஸத்யமாயிடுக;
ஹே வாயோ!	வாயுவே
ஸதத்வ: ஸ்வஸ்த்ய: அஸி	ஸூர்யனுக்கு உகப்பாயிருக்கிறாய்;
ஜஹீஹி! தேநம் த்யஜ	காமவேரனே தூரதண்டகாரத்தை விடு;

ஹே த்ர்யக்ஷ!
ஸேவ்யதாம்
இதி
யத்யந்த்ரவாசா: ப்ராஹ்மணா:

ஸ: சக்ரராஜோ விஜயீ
வ: தந்த்ராலுதாம் ஹந்து

வாராய் முக்கண்ணனே
(திருவாழியாழ்வான்) ஸேவிக்கப் [படட்டும்
இவ்வண்ணமாக
எந்த ஸுதர்ஶநனுடைய யந்த்ர வாசகர்கள் சொல்லுகிறார்களோ
அந்தத் திருவாழியாழ்வான்
உங்களுடைய சோம்பேறித்தனத்தை ஒழிக்கவேணும்.

❖ ❖ ❖ திருவாழியாழ்வானை ஸேவிக்க வந்து நெருங்குகின்ற சதுர்முகாத்யநேக தேவவ்ருந்தங்களையும் ராக்ஷஸர்களையும் நோக்கி ஸுதர்ஶநயந்த்ரவாசகர்கள் கூறும்படியைக் கூறுகின்றாரிதில். தேவேந்த்ரனை நோக்கி 'அப்பா! நீ பண்ணுகிற ஸ்தோத்ரமும் ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமத்தாலும் ஸக்ருத்ப்ரணாமத்தாலும் நிஷ்பலமாயிராநின்றதுகாண்' என்றும், சந்த்ரனை நோக்கி 'சற்றுப் போது பொறுத்தாயாகில் திருவழியாழ்வானை ஸேவிக்கலாகும்' என்றும், யமனை நோக்கி 'இப்போது உனக்கு அவகாசம் அரிது, பிறகு ஸேவிக்கலாம்' என்றும், ராக்ஷஸர்களை நோக்கி 'உங்களுக்கு இனி உய்யவிரகுண்டோ?' என்றும், வருணனை நோக்கி நீ நெடுநாளாகத் திருவடி தொழுது வந்தது இன்று ஸபலத்தாக 'வேணும்' என்றும், வாயுவை நோக்கி 'நீ சிறந்த பக்தனென்று ஸ்ரீ ஸுதர்ஶநனுக்கு ஹ்ருதயங்கமனாயிராநின்றாய்' என்றும், குபேரனை நோக்கி 'நாமே பெரிய தனவந்தனென்னும் அஹங்காரத்தை விட்டிடு' என்றும், சிவனை நோக்கி 'திருவாழியாழ்வானைத் தொழுதெழு' என்றும் இப்படியாகச் சொல்லுகின்றனராம் ஸ்ரீ ஸுதர்ஶநயந்த்ரவாசகர்கள். (௯௫)

ஶாயத்ர்யந்த்ரராஜே ப்ரதிதநஸவஷ்ஸ்ரஷட்த்ரார
விந்து, பிம்பம் ஷட்கோணம் ஸஹதி ஜயிஜயாத்ருஷ்டம
த்தர நிஷண்ணா । ஶோகம் ஶோகஶோகத்ரயே ப்ரதிஸவிய
ஸஹிதீஹீதாக்ஷீதா, பாம்ஶோ தீவ்யாஸ்த்ரயாதா பாராஷ்டஸ
ரிதயீ த்ருஷ்டிரஸ்யாப்ரபா ॥ ॥௯௬॥

ப்ரத்யக்ஷ ... த்ராணே — ஆத்மாக்ஷரீ ... ஸ்வரூபமான (ஆத்ம) விகஸித தளங்களையுடைய கமலத்தை யுடைத்தாயும்

ஷட்கோண த்ரிகோணம் விம்ப ஸம்ஸ்தி — ஸ்ருஷ்டியின் த்ரிகோணமான விம்பத்தையுடைத்தாயும்

ஜயா ஜயாத்யஷ்டஶக்தி — ஜயமீமுகளான 'ஜயா' முதலிய அஷ்டஶக்திகளையுடைத்தாயுமிருக்கிற

காயத்ர்யக்ஷர ... — காயத்ரீ ... ஸ்வரூபமான (இருபத்திநாலு) அக்ஷரங்களையுடைய ... த்திலே

அஶோக ... த்ரியமாண — அசோகமரத்தடியிலே எழுந்தருளியிருக்கிற

... ஸ்வயம் ... — திருவடிவாரத்திலே விளங்குகின்ற ஸ்வயம்ப்ரபர்களான இரண்டு ...களாலே ஸேவ்யமாயிருக்கிற

... — ... தத்தை வாஸஸ்தானமாகவுடைத்தாயுமிருக்கிற

... — ஸாதநபாண்டுவினுடைய நரஸிம்ஹரூபமான விக்ஷண மூர்த்தியானது

வ: ஶோகம் ஹரது — உங்களுடைய துக்கத்தைப் போக்கவேணும்.

இந்த ஶ்லோகத்தில் சொல்லுகிற ஸந்நிவேசம் ... ஸம்ஹிதையில இருபத்தாறுமத்யாயத்திலே விஸ்தரேண ப்ரதிபாதிதம். [காயத்ர்யக்ஷர ...] "... " என்றதிறே. காயத்ரியின் அக்ஷரங்கள் இருபத்திநாலிறே. [ப்ரத்யக்ஷ ...

பத்மப்ரகாரவிசேஷ] மந்த்ரமாவது வாஸுதேவத்வாத சாக்ஷரி; அதன் அக்ஷரங்கள் பன்னிரண்டு. அத்தனை தளங்க ளுள்ள பத்மத்தை நிவேசிக்க வேணுமென்று "மந்த்ரவர்ணம் ந்யஸேத் த்வாதசதளாம்புஜமத்யமே" என்றவிடத்திலே சொல் லிற்றிறே. [ஷட்கோணமத்யவர்த்திநீ] "ஷட்கோணமத்யே சக்ரம் ஸுதர்சநம் ந்யஸேத் த்ரிவலயவேஷ்டிதம்" என்றதிறே. [ஜயாதிஜயாத்யஷ்டஶக்திகள்] "திக்ஷு விதிக்ஷு சக்ரஸ்ய ஶக்தயோऽஷ்டௌ ப்ரதிஷ்டிதா: । ஸர்வாபரணஸம்பந்நா: ஸர்வாயுதஸமந்விதா: ॥ ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தா: ஸிம்ஹாஸநஸமாஸிந்ய: । ப்ராச்யாம் திஶி ஜயாம் தேவீம் பீதவர்ணாம் விசிந்தயேத் ॥ ஆக்நேய்யாம் 2. மோஹிநீம் தேவீம் ஶ்யாமவர்ணாம் ததா தக்ஷிணஸ்யாம் யாம்யே ஸுரேஶ்வரீம் 3 விஜயாம் க்ருஷ்ணவர்ணிநீம் ॥ ரக்தவர்ணாம் ததா தேவீம் நைர்ருத்யாம் 4 ஹ்லாதிநீம் ததா । 5 அஜிதாம் பீதவர்ணாம் ச ப்ரதீச்யாம் ஸம்ஸ்மரேத் ஸதா ॥ வாயவ்யாம் திஶி 6 மாயாம் ச க்ருஷ்ணவர்ணாம் ஸநாதநீம் । உதீச்யாம் ரக்தவர்ணாம் ச காமரூபாம் 7. அபராஜிதாம் ॥ ஐஶாந்யாம் ஸம்ஸ்மரேத் 8. ஸித்திம் ஶுக்லவர்ணாம் ஶுபாம் ஸதா" என்னக்கடவதிறே.

[அஶோகமுத்ரா] "ஸ்தோகஸ்மிதஶோகஸ்ய முத்ரேகாதா ஸமுத்ருதா". [பக்ஷிராஜஸ்ய ஸோத்ஸாஹம் ஸக்ஷோபம்] "வைஷ்ணவம் ப்ருஷ்டதஸ்தஸ்ய ஸந்நிவிஷ்டம் விந்யஸேத் ததா । தேஜஸ்ஸ்வரூபிணம் ஸர்வம் ஸர்வதேஜோ விக்ரஹம் ॥ உக்ரகாயம் ஸர்வகம் ஸர்வ மாயாதரம் பரம் । ஸங்க்ராமாரூட விஷ்ணு ஶாஸ்த்ர ஜ்ஞம் ॥ 66 ॥" இதி ॥

[வராஹமூர்த்தயே ஸுதர்சநாய நம:] "த்ரைலோக்யபாவநம் தேவம் ஸநாதநம் । நாரஸிம்ஹம் வபுர் தேவம் ஸநாதநம் யாம் பாது ॥ 62 ॥" இத்யாதிகளிலே ஸங்க்ஷேபம். ஆக இப்படிப்பட்ட ஸந்நிவேசத்தோடே நாரஸிம் ஹமூர்த்தியாக ஸேவை ஸாதிக்கிற திருவாழியாழ்வான் உங்களு டைய ஆர்த்தியைப் போக்கவேணுமென்றாராயிற்று. (௬௬)

பாஶ்சாத்யாச்சோகவ்ருக்ஷப்ரஸவநிபதிதை: பாடலாபம் பராகை:, ஸந்த்யாரோசிஸ்ஸமேதை: ஸ்பஷ்டஸாயம் ப்ரேக்ஷ்ய தாராநக்ஷத்ரம் । பத்மாகோசாயிதஶ்ரீ ஸாத்யஸேவாஸ்ஸுரேஶா: கவிகாநாஸ்துவந்தி, யத்ராயோஷித்ஸநாதோ ஶ்ரீஶ தே ஸத்கீர்த்திம் உத்கீர்த்தநாம் வ: ।। (கள)

பாஶ்சாத்ய அஶோகவ்ருக்ஷ ப்ரஸவநிபதிதை:	பின்னுளிருக்கிற அசோகமரத்தின் புஷ்பஸமூஹங்களினின்றும் விழுந்தவையாயும
ஸந்த்யாரோசிஸ் ஸமேதை:	ஸந்த்யாகாலத்துக் காந்தியோடொத்தவையாயுமுள்ள
பராகை:	துகள்களினால்
பாடலாபம்	மிகச் சிவந்துள்ள
தாராநக்ஷத்ரம்	ஸ்ருணவம்பமுடைய (?) நக்ஷத்ரஸம்பமுடைய
ஸ்பஷ்டஸாயம்	ஸ்பஷ்டமான உத்கீர்த்தத்தை
ப்ரேக்ஷ்ய	பார்த்து [த்தை
பத்மகோசாயித (ஸ்ரீ)	மொட்டாக மூடிப்போன தாமரைமலர்போன்றுள்ள
ஸாத்யஸேவா: ஸுரேஶா: கவிகாநா ஸ்துவந்தி	தேவகணங்கள் தங்களான ஸந்த்யாகாலங்களைப்பற்றி
ஸநாதோ	திருவுள்ளமுகக்கின்ற
யத்ராயோஷ:	திருவாழியாழ்வான்
வ:	உங்களுக்கு
ஸத்கீர்த்திம் உத்கீர்த்தநாம் ஶ்ரீஶதே	தன் கீர்த்தியோடொத்த உதக்கீர்த்தியை அளிக்கவேணும்.

✥ ✥ ✥ திருவாழியாழ்வானை ஸேவிக்கவருகிற தேவகணங்கள் ஸந்த்யோபாஸநம் களாயிருக்குமிருப்பை ஒருவகை தாரமாக உத்ப்ரேக்ஷிக்கிறார். கவிகளை உதித்தனைக்கண்டவாறே ஸந்த்யாகாலம் தமாய்விடுமிறே. அப்படியே தேவர்களின் காலக்ஷேபங்களும் ஸ்ரீஸுதர்ஶநனுடைய ஸந்நிதி விசேஷமுள்ள உதித்தனைக்கண்டு ஸந்த்யோபாஸநம் [illegible] ஸந்த்யாகாலம்

களாயினபோதும். ‟ஸேராஸீ நேத்ரேஶாகஸ்ய ரீதேஶகாஶா நய த்ரிஷு” என்கையாலே ஶ்ருங்காரஹேதுவான அசோகமரத்தின் மலர்களினின்றும் விழுந்த தூள்களாலே விஷ்ணுக்கு தூஷணாதிஶயமுண்டானதாகச் சொல்லப்பட்டது. [தாராநாஷ க்ஷு] நக்ஷத்ரஸம்பந்தமும் புஷ்பஸம்பந்தமும் ஶ்லிஷ்டமாயிருக்கிறபடி. சொல்நயத்தால் தாராஶஶாங்கயோர் விஶேஷமும் ஸூசிதமாகக் குறையில்லை. [வ்ருக்ஷ க்ஷவ கோஶாநிவ] கஸ்தூரிமஸகுனைக்கண்டால் கண்ணை மூடிக் கொள்வரிறே பெரியோர். (இது புநருக்தியும்.) [கஹி நதேந வக்ஷா யீஶஃவஃ ஸஹ்யஶ்ரீமே சந்த்ரே ஶ்ராகதாம்புஷிஶத] ‟ஸேநாநா மே சந்த்ரேஶ்ராகோஸங்கூ” என்ற ஶ்ருதிக்கு ஸ்மாரகமாக அருளிச் செய்கிறாராகையாலே ஸஹ்யஶாம் என்கிற வாசம் பொருந்தும். ஸஹ்யஶாதிஷ்டஸீபஹாவ வநு. ஸேநாநாம் மேத்ய ஜத்யஷ. நன்றொடொத்தவர்களான வ்யக்திகளுக்குள்ளே என்கை. ‟வத்யஶஸிவ ஶ்லோகஃ” என்று கூரமாகையாலே உத்தம ஶ்லோகமாவது சிறந்தபுகழ். (௬௭)

ரக்தாஶோகஸ்ய வேதஸ்யவ நிஹிதவத்ம புஷ்பஶாவ ஸ்ய மேநெ, வசேந்ரஶேஷ்ஸகதாசேத்ரவஹீ மேஹிதவதா விஹ்யதேப்ராஹஸ்ய ! தூஸீநம் ஶாஸேநம் ஷிதமேஷீ ஷயதஸ்ரயதாம் தத்தோமகம், வஶாதவே பூஷாவ ஸாடு நரஹாரிதாமேநஷம் ஜாநஷாஜஃ ॥ ௬௮॥

புஷ்பஶாவஸ்ய	பல கிளைகளையுடைய (2)ஶாவா விஹாரங்களையுடைய
ரக்தாஶோகஸ்ய வேதஸ்ய வ மேநெ	செவ்விய / அஶோகவ்ருக்ஷத்தினுடைய அடியிலும் வேதமூலயான புஷ்பத்திலும்
விஹிதவத்ம	எழுந்தருளியிருக்கிற

சதுஶ்சக்ரைஶ்சதுர்பிஶ்ச ராஜிதம் ஶோபிதம் சக்ராத்யஷ்டாயுத பாஹுபி:	நான்கு சக்ரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட நான்கு பாஹுக்களையும், சக்ரம் முதலிய எட்டு ஆயுதங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட எட்டு பாஹுக்களையும் உடையதாய்
பஶ்சாத்பாகே ஸமாஸீநம் ஶோபமாநம்	பின்புறத்தில் வீற்றிருந்து விளங்காநிற்பதாய்
புரோவர்த்திபாகே ஸ்திதம் ஶோபமாநமபி	முன்புறத்தில் நின்றுகொண்டு விளங்காநிற்பதாய்
ஸநாரஸிம்ஹஸுதர்ஶநம்	(பின்புறத்தில்) நரஸிம்ஹமும் (முன்புறத்தில்) ஸுதர்ஶநமும் விளங்கப்பெற்றதான
ஏகம் தத்த்வம்	ஒரு தத்வமானது
வ:	உங்களை
ஸம்ஸாரபயத: த்ராயதாம்.	ஸாம்ஸாரிக பயத்தில்நின்றும் காத்தருள்க.

* * * சக்ரத்தின் முன் பாகத்தில் ஸ்ரீஸுதர்ஶநபகவானாகவும் பின் பாகத்தில் நரஸிம்ஹமூர்த்தியாகவும் ஸேவைஸாதித்துக்கொண்டு விளங்குகிற ஸந்நிவேஶமொன்றுண்டாகையால் அதனை அநுஸந்தாநம் பண்ணுகிறார். ‘பஶ்சாத்பாகே வ்யாக்ரஸ்ய ரக்தாம்போஜஸ்ய அஷ்டதளே நிஷண்ணம் சக்ரைஶ்சதுர்பி: பாஹுபிர்யுக்தம் ஸமாஸீநம் ஶோபமாநம் ஸநாரஸிம்ஹாக்யம் தத்வம், புரோவர்த்திபாகே வ்யாக்ரஸ்ய ஶ்வேதஸ்ய அஷ்டதளே நிஷண்ணம் சக்ராத்யஷ்டாயுதைரஷ்டபாஹுபி: ஸ்திதம் ஶோபமாநம் ஸுதர்ஶநாக்யம் தத்வம் வ: ஸம்ஸாரபயதஸ்த்ராயதாம்’ என்று விபஜித்து அந்வயித்துக்கொள்க. சக்ரத்தின் பஶ்சாத்பாகத்திலே ஸ்வாபாவிகமாக வளர்ந்திருக்கிற அஶோகவ்ருக்ஷத்தினடியில் நரஸிம்ஹமூர்த்தியாக வீற்றிருந்து நான்கு திருக்கைகளிலும்

வக்த்ரத்தையே யாசித்து விளங்குகின்றமை உணர்க. "நாரஸிம்ஹம் வக்த்ரபூர்வாஹ்நம் வக்த்ரஸ்த்ருக்ரபரம் வாமம்। ஸரோஜநேத்ர ஶோகஸ்ய ப்ரதமே காலாநலஷ்டாதிஷு॥" 63. இத்யாதிகமஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதாயாம் ஷட்விம்ஶாத்யாயே॥ (2) பாஞ்சராத்ரத்தில், "ப்ரணவஶஶயாயாரஷேக்ஷணவத்ர" என்றபடி ப்ரணவத்தில் இருப்பைச் சொல்லுகிறது ப்ரயோகத்தில், காரணகார்யகார்யாவாஸ்தேஷு பல ஶாகைகளையுடைய வேதத்திற்கு மூலம் ப்ரணவமிறே. "யஸ்ய ஶாகா ஸ்வரஃ ப்ரோக்தஃ" இத்யாதி.

ஶிகாஸ்தாநிதாஃ உபாஸநா ஸாக்ஷாத்காரீயஸ்ய தஸ்— ஶிவதத்வபராஸாக்ஷாத்பூ॥ "ஸாத்ரி ஸஞ்சேஷாபஸாஷ ப்ரஸ்தி ப்ரயோகஸாக்ஷாத்க்ருதிர்பவதி பக்திர் ஸேவ்யஃ" (91) இத்யாதி ஶ்லோகோக்த ப்ரக்ரியைகளில் ஸாக்ஷாத்காரதஶையில் ப்ரக்ரியையை இங்குச்சொல்லுகிறார். [ப்ருஷ்டம் ஸ்புரது] பின்னே வீற்றிருந்த திருக்கோலம்; முன்னே நின்ற திருக்கோலம். [ஏககம் தத்வம்] ஒரு தத்வமேயாய்த்தது இங்ஙனே முன்னும் பின்னும் ஈருருவெடுத்திலங்குவது. [ஜாதமாத்ரஸ்ய தஃ ஸஃ த்ராயதாம்] பிறப்பு உண்டானபோதே பலவகை வ்யாதிகளும் உடன்வந்தியாகையாலே அவற்றையொழித்துக்காத்தருளவேணுமென்கிறது. ஜந்மப்ரப்ருதி ஜாந்மப்ரப்ருதி தத்பர்யந்தம் தத்வதைக்ஷ॥ (கூஅ)

ப்ராணே ப்ரயாணே த்ருஶி க்ஷீணதத்ருஶி த்யக்தஸங்கே ஶரீரே, மதௌ ப்ராந்தவத்யாம் ஸ்ருதஶைதஶி மதி ப்ராயசேதே ச। ஸம்ஸ்ப்ருஶத்ரீ த்ருஷ்டாத்ரஸ்ப்ருஷ்டி ஸமஹாகாரஸித்தம் ப்ரவிஶ்தம், தேஜஸ்தத்வதைக்ஷ ஸம்ஸ்ப்ருஶம் காமயநம் த்ரிக்ஷணம் தீக்ஷ்ணதம்ஷ்ட்ரம்॥ ॥கககு॥

ப்ராணே ப்ரயாணே	உயிர்போமளவில்
த்ருஶி க்ஷீணத்ருஶி	கண்கெட்டுப்போமளவில்
ஶரீரே த்யக்தஸங்கே	உடல்மெலிந்துபோமளவில்
மதௌ ப்ராந்தவத்யாம்	மதிமருண்டுபோமளவில்

தமஸி ஸதமஸி
வ்யாதாய வ்யாதாய ச
த்ருத்யாக்ருதிமயம்
உபயாகாரவித்ரம்

பவித்ரம்
த்ரிதஶகார்யஸந்த்
த்ரீக்ஷணம்
தீக்ஷ்ணதம்ஷ்ட்ரம்

சக்ராந்தவர்த்தி
தத் தேஜ:
வ: திஶதாம்

நெஞ்சு இருண்டுபோமளவில்
பேச்சுத்தடுமாறிப்போமளவில்
த்ருத்யாகாரமாயும்
நரங்கலந்த சிங்கவுருவம் கொண்
டிருப்பதனாலே விசித்ரமாயும்
வஹிஸாக்ஷமாயும்
தேவகார்யத்துக்கு ஸாவதாநமா
முக்கண்ணுடையதாயும் [யும்
கூர்மையான கோரப்பற்களையு
டையதாயும்
திருவாழியினுள்ளே இருப்பதாயு
அந்த தேஜஸ்ஸானது [முள்ள
உங்களுக்கு ஸ்வஸ்தியத்தை
ப்ரகாஶிப்பிக்கவேணும்.

ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஶாஸ்திரிகள் ஆவஸநதஶையில் நிலைதடுமாறி நிற்கும் நிலைமையைப் பராம்ருஶ்யத்தாலருளிச்செய்தார். அப்படிப்பட்ட ஸமயத்திலே சக்ராந்தவர்த்தியான நரஸிம்ஹதேஜஸ் உங்களுக்கு ஸேவைஸாதித்து தாபாதிகமான பயத்தை நிவர்த்திப்பிக்கவேணுமென்றதாயிற்று. [வஸிஷ்டதாம்] வ: என்பது சதாமபூர்வ ஹாவவநம். 'ஸ்ரீவஹ்நாது ஸ்வாஸ்வதாம் ஜீவஸ்யாநா:' என்பது அநுஶாஸநம். திஷ்டாதிர்த்யாந்தேநவகம் 'ப்ரகாஶநஸ்தேயாக்யயோஶ்ச' இதி ஸூத்ரேண। தத் தேஜ: ஸ்வஸ்தி ஸ்வாஸ்ப்ராயம் யாதவது போமயதா இத்யர்த்த:॥ (௧௧)

பஶ்சாத் விந்யஸ்ய ஹாரம் விஜயிநி ஜகதாம் ஜங்கமஸ்தாவராணாம், லக்ஷ்மீநாராயணாக்யம் நியமநநிபுணம் சத்ருநாராது விஹாராது। ஆரோக்யம் பராதிரேயா: க்ருதிஷு பஹுநா யத்ர்யஸ்தாவதம் வ:, தத்தத்தத்வஸ்தவம் ஸதா ஸ வராஹ தேஷா திவ்யமேதர்க்ஷவதீ ॥ ॥௧௦௦॥

ஶ்ரீநாராயணாவ்யம்ஶ்யாமம்—பெருமாளும் பிராட்டியுமாகிற திவ்யதம்பதிகள்

ஜகதேஸ்வராணாம் ஜகதாம் ஸாரம்	ஸகல ஸராஸரங்களுடைய ஸிவாரஸாரத்தை
விஜயிநி யஸ்மிந் விந்யஸ்ய	ஜயஶீலனை யாதொரு ஸுதர்ஶநவாராஹனிடத்தில் வைத்துவிட்டு
சத்ராதாரௌ விஹாரௌ சநாஹவதி	பேரின்பவெள்ளத் திருவிளையாடல்களை சநாஹவிக்கிறார்களோ
திவ்யஹேத்யக்ஷவர்தீ ஸ:	திருவாழியின் அக்ஷத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிற அந்த ஸுதர்ஶந
வாராஹ:	[நவாராஹன்
வ:	உங்களுக்கு
ஆரோக்யம்	நோயற்ற வாழ்வையும்
ஸம்பத்திம்	குறைவற்ற செல்வத்தையும்
ஆயு:	தீர்காயுஷ்யத்தையும்
இஹ பஹுநா கிம்	இங்ஙனே பிரித்துப் பல சொல்லி என்?
ஆஸ்ரவஷம் யத் யத்	(நீங்கள்) ஆசைப்படக்கூடியது ஏதேதுண்டோ
தத் தத் ஸர்வம்	அவற்றையெல்லாம்
ஸத்ய: திஶது	உடனே கொடுத்தருள்க.

ஃ ஃ திருவாழியாழ்வான் ஸர்வாபீஷ்டஸம்ரக்ஷகனென்கிறார். "ஶ்ரீரஜௌதுத்யே ஶ்ரீநிரயா விஹரதும் விந்யஸ்யவிஶ்வவிசக்ஷணநாயிகாரம் । யோ நிவஹதி நிஶாஜ்ஞா ஸ்ருதயே ஸேநாந்யே ந்யவிஶ்வவாஸ்ஶோஸ்ரியா" என்று ஸேனை முதலியார், திவ்யதம்பதிகளை போகபோகங்களிலே நிவிஷ்டவாராக ஆவதிப்பித்து தாமே விஶ்வாதராராயிருப்பரென்றதுபோலே திருவாழியாழ்வானும் அங்ஙனேயிருக்கும்படியை அருளிச்செய்கிறார் இவ்வாயத்திலே. அப்படி விஶ்வரக்ஷாதீக்ஷிதனை திருவாழியாழ்வான் ஆஶ்ரிதர்களுக்கு அளிக்கும் ஸம்பங்களை அருளிச்செய்யத் தொடங்கி "ஆரோக்யஸம்பத்திமாயு:"

என்றவாறே, அஸம்பவ்யமான ஃபலங்களை விவஜித்துச் சொல் லுகை நமக்குப்பணியோ என்று திகைத்து, விரும்புவார் விரும் பின பலன்களையெல்லாம் கடுகக்கொடுத்தருள்வனென்று தலைக்கட்டு கிறார் "பஹுதாநாக்ருதம்" என்றது பஹுப்ரதா அயம் என்றபடி. (௧00)

॥ இதி பாராஷவர்ணநம் ஸமாப்தம் ॥

அத நிகமநஶ்லோக: ॥

பத்யாநாம் தத்த்வவித்யாத்யாமணிமிஸவீர்யஜ்ஞஸம்க்யாய பாணாம், அஷ்டஷ்யஜ்ஞேஷ நேத்ர்யாதிஷு பவரத: பாம்ஷ ஷட்விம்ஶதேஶ்ச । ஸம்ப்ரேக்ஷ்ணதஸ்ய நம் ய: பஞ்சி க்ருத மிதம் அப்ராநாராயணேந, ஶ்ரோத்ரம் நிவிஷ்டஹோமோ ஹஜ தி ஸ பரமம் வக்ரஸாயஜ்ஞமக்ஷிதம் ॥

அஷ்டஷ்டி	ஜ்ஞாநவிஷயமாகவும்
நேத்ர்யாதிஷு அஜ்ஞேஷு	நேத்ரி முதலிய அவயவங்களின் விஷயமாகவும்
தத்த்வவித்யாத்யாமணி மிஸவீர்யஜ்ஞஸம்க்யாய பாணாம்	(வதாவிம்ஶதி) தத்வங்களெ ன்ன (வதாதஶ) வித்யைக ளென்ன (ஆதஶ) ரூஷிகளெ ன்ன (ஸநகாதஶ) ராஜர்களெ ன்ன (த்ரயோதஶ) வீர்யஜ்ஞங்க ளென்ன இவற்றின் எண்களை (க்ரமேண) உடையவையாயும்
அத: பரம்	அவயவவர்ணநத்துக்குப் பிறகு
பாம்ஷி	அவயவியான ஸாதஸாநபா ராஷன் விஷயமாக
ஷட்விம்ஶதேஶ்ச	இருபத்தாறு எண்களையுடைய வையாயுமிருக்கிற
பத்யாநாம்	ஶ்லோகங்களினுடைய
ஸம்ப்ரேஷ:	திரள்களாலே

க்ருஷ்ணநாராயணேந க்ருதம் இதம் ஸுதர்ஶநம் ஸ்தோத்ரம்	ஸ்ரீக்ருஷ்ணநாராயணஸ்வாமி அருளிச்செய்த இந்த ஸுதர்ஶந விஷயக ஸ்தோத்ரத்தை
ய: படதி	யாவனொருவன் படிக்கிறானோ
ஸ:	அவன்
புக்த்வேஷ்டபோகாந்	ஐஹிகபோகங்களை அநுபவித்தவனாய்
பரமம் சக்ரஸாயுஜ்ய முக்திம் லபதே	திருவாழியாழ்வானோடு பரம ஸாயுஜ்ய முக்தியைப் பெறுவான்.

❖ ❖ ❖ சரமத்தில், இந்த ஸ்தோத்ரம் கற்றார்க்கு ஃபலஞ் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார். முதலில் ஜ்வாலாவர்ணநபரங்களான இருபத்திநான்கு ஶ்லோகங்களையும், பிறகு நேமிவர்ணநபரங்களான பதினான்கு ஶ்லோகங்களையும், அதன் பிறகு அரவர்ணநபரங்களான பன்னிரண்டு ஶ்லோகங்களையும், அதற்குமேல் நாபிவர்ணநபரங்களான பதினொரு ஶ்லோகங்களையும், அதற்குப் பின்பு அக்ஷவர்ணநபரங்களான பதின்மூன்று ஶ்லோகங்களையும், அவஸாநத்தில புருஷவர்ணநபரங்களான இருபத்தாறு ஶ்லோகங்களையும், இட்டு அருளிச்செய்யப்பட்ட இந்த ஸ்தோத்ரத்தை அநுஸந்திப்பவர், "இருங்கடலுலகமாண்டு வெண்குடைக்கீழ்" என்றும் "கண்டார் வணங்கக் களியானைமீதே கடல் சூழுலகுக்கொரு காவலராய், விண்தோய் நெடு வெண்குடை நீழலின் கீழ் விரிநீருலகாண்டு" என்றுமருளிச்செய்த கணக்கிலே ஐஹிக போகங்களைக்குறையற அநுபவித்துப்பின்பு திருவாழியாழ்வானோடே பரமஸாயுஜ்யமுக்தியைப் பெற்று மகிழ்வர் என்றதாயிற்று.

ஸாலோக்யம் ஸாமீப்யம் ஸாரூப்யம் ஸாயுஜ்யமென்று மோக்ஷம் நான்குவகையாகச் சொல்லப்படும். "லோகேஷு விஷ்ணோர்நிவஸந்தி கேசித் ஸமீபம்ருச்சந்தி ச கேசிதந்யே । அந்யே து ரூபம் ஸத்ருஶம் பஜந்தே ஸாயுஜ்யமந்யே ஸ து மோக்ஷ உக்த: ॥" என்று ஸ்ரீ பாகவதத்திலே சொல்லிற்று.

ஸாயுஜ்யமே மோக்ஷமே சிறந்ததென்னுமிடம் ''மோக்ஷம் ஸாலோக்ய ஸாரூப்யம் ப்ரார்த்தயே ந கதாசந । இச்சாம்யஹம் மஹாபாஹோ ஸாயுஜ்யம் தவ ஸுவ்ரத'' என்ற ஜிதந்தாஸ்தோத்ரத்தாலும் வ்யக்தம். ஸயுக்பாவஸ்ஸாயுஜ்யம். ஒரு போகத்திலே போக்தாவாய்க்கொண்டு கூட அநுபவிக்கையாய்த்து ஸாயுஜ்யமாவது. ஸர்வகாமஸ்ஸர்வகந்த: என்கிற போக்யத்திலேயும் ஸர்வேச்வரனுங்கூட போக்தாக்களாய் அநுபவிக்கையாலே மோக்ஷத்தை ஸாயுஜ்யமென்கிறது. ''ஸோச்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபச்சிதா'' என்று ச்ருதி சொன்னான். கேவலமே ஸாயுஜ்யமென்று சிலர் நினைப்பது அப்ரமாண விருத்தம்.

[தத்வவிவேகாதி] ''பொங்கைம்புலனும் பொறியைந்தும்'' இத்யாதிப்படியே தத்வங்களை இருபத்தொன்று; ''அஜ்ஞாநிவேதஸோ ஸஞ்சிதோ ஸாக்ஷாந்ந்யாயவிஸ்தர: । வ்யாகாமோ ப்ரயுஜ்யாஸ்தூஸ் வர விரோதோஸ் தர்கதர்சநே'' எனகிறபடியே வித்யைகள் பதினென்கு. ஆகமாதிகள் வகைகளெல்லாம் ஸர்வவித்யை. ''வியாழ்'' என்ற வார்த்தை 'வியாழ்' என்று பெரும்பாலும வழங்கிவருகின்றது. நாடகலக்ஷணம் சொல்லுகிற தசரூபகத்ததையாதியிலே ''வியாஜா ந்யாயவர்ணாதேசாதுர்வாத: ஸர்வாத்ம ஸ்வரூபம் தே......ஜ்ஞாதோஷ்டமாத்ர'' என்றது காண்க.

ஆக இந்த ச்லோகத்தாலே இந்த ப்ரபந்தத்திற்கு ஸம்ஞ்சொல்லித் தலைகட்டிற்றாயிற்று. (கOக)

வேதாந்தே ஜ்ஞேயே ஜ்ஞானவிதாம வரமா ஸ்ரோது வஸோதரோ
மஹிரோது ஸாவாயஸ்ரோது ஸ்ரீரிகணிகி ஸநிரூபணே நவஸு ।
இதம் திவ்யம் ஸத்யம் ஸகலஸதலம் ப்ராப்தஸதம்
ஸவந்தாமோஸாவகம் வ்யவர்ணேதமோரோ:வேதணப்ரயா ॥

ஸ்ரீகரிநாராயணஸம்யமீந்த்ர
ஸாஸ்த்ரமேஹரா க்வ தத்த்ர ஸஹாவா ।
க்வ மேஸ்ய ஸக்தி: க்வ மே தயாவ
ஸாவாயதேஷ்யா விவ்த்திவ்யேவ ॥

யத்வாத்ஸல்யாத்ப்ரபந்நோத்³த⁴ரணசதுரகா³நாராயணேநாக்ஷ்ணயா
ஸா கேஷாம் வ்யாஸதா⁴ம்நாம் கோடிஷு கலிதா ஸம்ஸ்க்ருதா ஸேதுபா³த:।
ஸ்ரீப்ரதிவாதிப⁴யங்கரார்யவர்ய: வ்யாசஷ்டா ஜகதே³கசில்பிந:
ஸுத³ர்சநாக்²ய ப்ரஹரணேந்த்³ரநிபம் ஜாக³ர்த்து சிராய ௪ ॥

ஜக³த்³த⁴ரஸ்ய ஜக³தி ஜாதவ்யாக்²யாபி⁴:
ப்ரஸித்³த⁴கு³ணஸாக³ரை: ப்ரதி²தவாக்³மிதா ப்ரகாசை: ।
அநந்தகு³ருதத்ப்ரேரணயா ஸம்ஸ்க்ருதோ ஜந:
ஸுத³ர்சநசதகஸ்திம் ஸுமுக²த்வேந வ்யாகரோத் ॥

நாநாசாஸ்த்ரவிசாரத³ப்ரஸித்³த⁴விசார ப்ரஜ்ஞாவிதா³ம் விசார
ப்ரவிஷ்டேஷு மஹாநுபா⁴வேஷு ஸத்ஸ்வபி ஸம்ப்ரதி³
ஸங்க்³ரஹ । அஸ்மத்ஸுத³ர்சநஸம்ப்ரதா³யம் ஸமுதி³தம் வ்யாக்²யாய க்³ருஹீதம்
ஸுத³ர்சநஸ்ய ஜக³த்³த⁴ரோபாத்⁴யாயகு³ணஸ்ய ப்ராக்²யா
க்ருதிஷ்²ச ॥

இதம் ப்ரதிவாதிப⁴யங்கராண்ணங்கராசார்யஸமுதி³தா ।
ஸுதர்சநஸ்ய ஸ்துதிஸ்தகவ்யாக்²யா ஸுதர்சநஸ்மரணீ ஜயது ॥

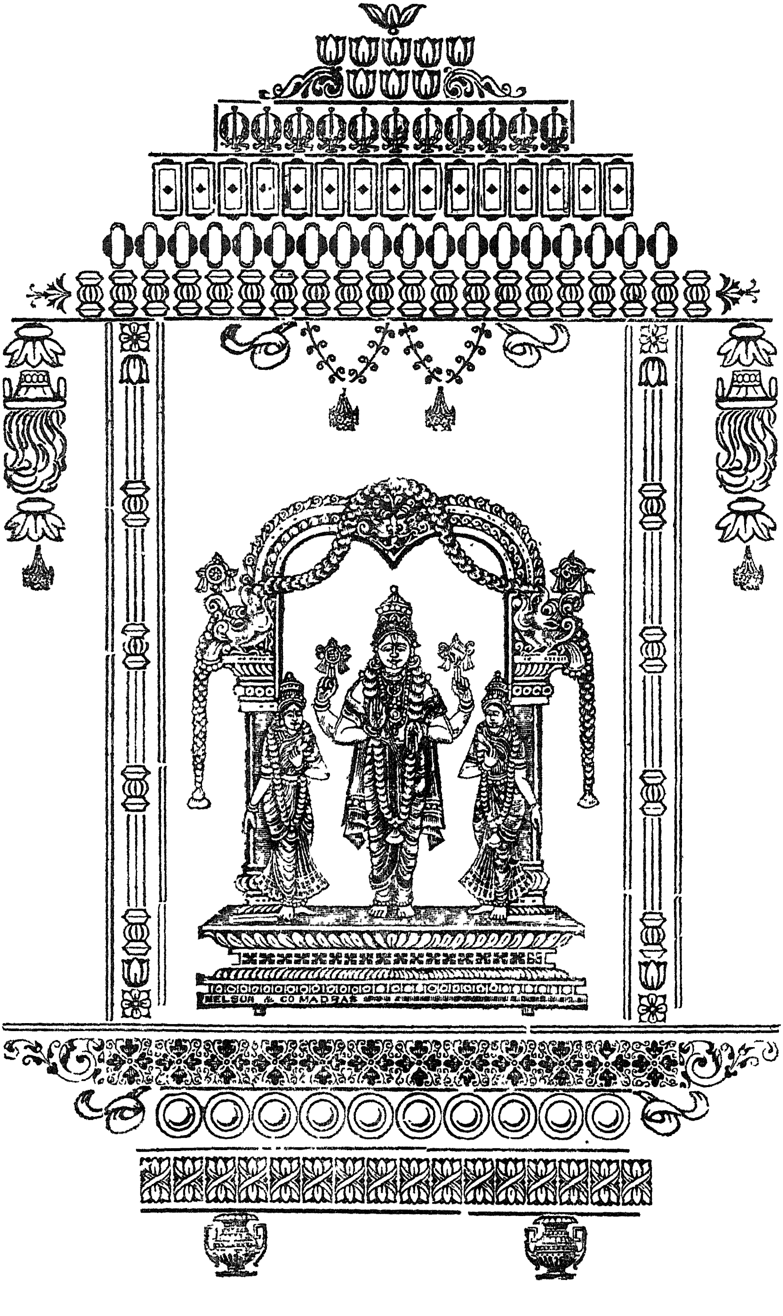
ஸ்ரீரஸ்து.

இதி ஸ்ரீகாஞ்சீ ப்ரதிவாதிப⁴யங்கர

அண்ணங்கராசார்ய விரசிதா

ஸ்ரீஸுத³ர்சநசதகவ்யாக்²யா

ஸமாப்தா ॥

NELSON & CO MADRAS